

18.10.21
(עמוד 1)

הקורס הזה מאוד נועץ ודיברנו על כל החומרים שבה
הכי קרוב שנהיה איכותי וקרוב מחשבות של בני אדם,
אנחנו נבחר אל ההשלכה של הידע. הן נעניי התיבה מסוימת
אזכה יפלו. אנהו אל זה ישאר יצירה עולמי במה
שאנו אדם אנוה, כוונה אנחנו או יכולים אקרא מחשבות
אנה בהתחל אננו יודעים לטון מחשבות אל של אנשים
אחרים אל סמך האינטרוטציה שאנחנו נעניי.
אננו יודעים שנשאננו מקבלים מסר, המסר הזה מל.
הני יזכרים (מאמ אחר, מאמין, מפנסויה - בטלויזיה וכו')
אל אננו מקבלים אל המסר הזה ואננו משהדים אל
הנענים היזלו אינשהו ואננו פועלים לפי העיבוד הזה,
לפי העיבוד הזה נקראו וזכאו העפסה שאנו (של מה שראו
זנו, של מה שאננו קוראים, מה שאננו רטוים ושלמעים
וט...), ולפי זה אננו יודעים איך אננו נעניי טיך זמ
אננים נעניי העיבוד עמה שאננו משהדים זהם.
אכן אם אננו מסקלים להעביר אינטרוטציה בצורה מסוימת
מכונה מכאש אפשר לפרט מה אדם מסויים (לזה זמ
גאו העטונה האדם) יצשה. זה פלי מאוד מאוד חפך
בהעפולנו העולם שאנו מול אנשים אחרים.
כמסר הזה נעמן יעביר לנו אל המישורים שבהם אננו
נעלים להשמע פפי שאננו. נצל יגרי טוב אנהל מול
העולם שאנו העי העולם של אנשים אחרים.
סמנו סיפה העולם הזה בקורס פסיכולוגיה חברתי -
קונציה חברתי זה השילוב של הקונציה (קונציה)
הקורמים שלהם די מוזכרים בקורמים החברתיים ומה אננו
אשים אל האינטרוטציה החברתי הצאו, איך אננו
נעניי עפי האינטרוטציה החברתי וזמ איך אנשים
אחרים נעניי לפי הנענים החברתיים שנים להם. חפך
הנענים החברתיים האלו זה ההנהגה של הצול, זה
אמר אננו. אל אננו אחרים אל אול הדבר רק לשם
אננו משהדים אל קורמים שלהם המסר (הקורמים

החמ"ש'ם. בקנה הצה אנחנו נרחים קצב אג התימורים /
התימורים של אורה אינפורמציה

התמידה מרחוק יש מסמכים שניתן ככה לאורך כל
השנים נמסבירים דברים שנדרש הכיתה להניסיון אחר
ע"ש אני הציה אינם, טומר, אלו דברים קצב יום
מורכבים מהה שאנחנו מכירים ממבוא ומחברת
ישנו ספר שאפשר לקרוא מהספריה (השם נמצא בסלסום)
וצ"ק אקראו השם חומר לשאר ההרצאות, החומר בו
קל יקריאה, הגוף יגד ממורק והוא כגוף האנגלי
יש (וכמו מורה, כאשר מחסירים 4 אנלה שיצורים
יורה יש מהציון הסופי.

חשוב לזכור אג מה נקראו בהולק השצורים
אל נושא פסיכולוגיה קוגניטיבית, זה נושא מורכב ומרובק,
הקורס הזה זה הבסיס של קוגניציה והגומס הזה
מפנה כל הזמן, מעצרה ומשגלה בהרבה מאוד מימדים
אם הפסיכולוגיה הקלינית (מה שבעבר אלו היה הכלל), לים
ב הגמורים הללו מרוויחים מהקורסה האקדמית בין הגמורים
המתחן הסופי יהיה סה"כ 40 שלולג מתקן סס בחירה,
המתחן אמריקאי.

האקטן האבנען פונעם דיפאטע האטו געלעבט דעם זאם ש
קאטן אד אנטו געסען. געיסה = צה פירוש.
שני אנשים יבואים אקלוס אד אונד קיורי אופרשום אונד
השני צורג שונג שיש הון אפאנוים הרבה פארנים
קפוליים. "דעז לאו הנגד" מה אומר האמורה הפאג?
אונטן אונפריס אד צה פל הפאן. צה אומר
שמה שארע געסע אפרשג עז בסיס "מ" יוצע מה,
עז בסיס צה אנה פירשג אד לפי מה שאני התכונג,
צה אומר "אנה לאו הנגד, פאונד, אנה הפנג משח
שחא אד אונד אצפיוו שלי.

**איך אונטו געמוצט אד געיסה שיהא אינגה (ענה, און
אינגה ממאנה אצפיוו שלי/אני שונג אד האונפורמזיה?**

הזכרון היא עז מי שונג אד האונפורמזיה דוד משמאג,
אבל אם נניח נוכח ענה עז שארע אפרשג קידי היה התקום
אמר אצפיוו אחרת פל ההבדלה והפירוש של נוכח אשהא
ענה עז שארע, משהי מרימה יד אומר "דעז לאו הנגד",
מה צה אומר? שמהיה הפאג אד הקשיבה, אד אומר ששה
נכס עזר קום שנקרא קעס, געשונג אד.
המשהי הפאג בן שמה אדל הווא אד פינשה טיפח היא
לא תשקעה משאני קעס אדברים שונדמן אנה, אם היא
הייג משקעה אד הקעס ייגן מאד שיהא הייגן געסע
אפרשג אד דברים נצורה (ענה).
קעס צה מרבי אד המעכב אצפיוו אינפורמזיה, צה
מרבי וחיוני! או אפרשג פאל קעס. פופאט אונד קינד סכ

מה אמעל עושים מאו אונג דעם נכביש?

א אנשים מנסים אדקשיה לכל מיני קיוריים ויש מצב שיש
יגד מידי קיורימ אונשים פשוט אין אהם מספיק משאני קעס.
יש אפאני אד אונד מאנה של קעס טוואל של קעס/מוצל של
משאנים שיושבים מאל פל המוצל רעה של אצפיוו אינפורמזיה
אונטו מושכס קעס במחויג מסוימג אהרבה נענים מסוימים,
אם אונטו צביטס אצבד יתר מידי נענים ייגן שאן מספיק
קעס ואי-אפרשג אדמיה אד מאנה הקעס הפג.

אד מה אונטו בן עושים? אנה טייט קרב יוצע אצפיוו מיליון

דברים כו-למנו, ואנחנו עם אנכי מלפני משיבה, עם אנכי כמו
גיאותי של מצור של קשר

היום משגשג המשאית האלה
למה לעשות את זה? לא אומר
אומר שלא שמענו לחסד אולי כצורה
בערך השיון של או 2 מיליון של

אם אנחנו יודעים שיש לנו את הקט, יש לנו את החישה, יש לנו
את הגפסה, הגרסה גלוייה בתוקר הקשה אותך יש לנו קבול
החלטה

ומה אנחנו בצד מחליטים?

איך לצדי, מה יהיה העבודה שלנו.

אם איך אני אקום לעשור? מה אני אמורה לעשות, מה אני
אמורה להקיד? שיש לי את האינפורמציה, קבלתי אדם וקולתי

אנשי, גפסי, אנשי, השקצתי את הקשה הדתים ואסשו יש
וי נגנינו לעובדים ומה אני עושה עם זה?

אני פועל עם זה, פועל לפי זה

האם יכלו להיות שלפני זה האופן מחושב מנוס קאו לעשור
כאמ?

כחמישה ראו מאיה אמה ישאני אומר זה ראו אומר שהוא ראו
קלס או ראו גפס או ראו הבין, ראו פשוט התליס ראו לקיד לים
ישם אנשים ששמישהו מצבר אישם הם כאילו ראו שטאו שום דבר
ומחשיבים לעבר עם השיחה שלהם כאילו אין אל-אחד שדמנים
מישהו, כאילו התלשו שהם מחפלים את השיחה הזו וראו משנה
מה צקיד אנה צעמץ מהם את אולם ההרצאה. אלו אנשים
שכאמ ראו קולטים? ראו! האנשים האלו שומעים ל דבר את
הם מחליטים לראו הקשיב. ואל זה יאמר האמירה החלונית:
"אין עם מי לדבר? זה מגפס (וראו)

יש אנשים כאלו שיתלבו ויתלבו ויבנקו "כאו" אתך לבטל מהם
עם מה שלמנו? עם כבר ואז יאני אתמר הבאה ואחמרה יוק שלם
עם מה שלפני אמרו לי, וזה מאגרה.
זה קורה עם סטודנטים הרבה

החוקרים האלו... להפיל את האחריות...
אלו הם הצורה שאדם מצטרף לא (אין מחויבות) עם
תקופה או מחויבות, שם קול-ט לא צובר אהבה
התענים ספני משהו אם אני חצה שמישהו יבין את
ויקה - העוד קודם ל' ע"י, אני האחריות לפני והוא השני
אחראי אחרי שצורה שיעמים אצבויג שלי.

אם זה כ"ח חסיה שאנחנו מצביעים מיצד שנצורה אלו הצורה
מחויבות, חסך מחויבות הציב בא מהנושא שנקראו: שפה
יש לנו שפוט צברי, אנצליג וכו... כשאנחנו מצביעים (ענים
אנחנו משמשים הם הפים שהם הגוף החסיה שנקראו
שפה ע"י צ"ק המידע שאנחנו מצביעים עליו אלו
אחראי: ספר שאנחנו קוטים אלו היום אחד ואלו ינאים. אהנים

אז אלו, אהנה צורה האצבויג קודם, אצבויג אצבויג אצבויג
החסימה אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
חצה יאצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
ט זה אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג הוא מחייב אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
חצה אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אז הניח אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
הקוסא הוא האחריות אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג

האג הנושא של קונציה טמון הנושא של אצבויג.
כשאנחנו חושבים מצביעים אלו האנצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אם החתמה היא נכונה מה אנחנו אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
זו אלו אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
קומה אלו התענים אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אם אנחנו נצאה עם ראשונה (אנחנו ינאים אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אנחנו נצאה ואולי אלו נצאה, אלו אלו אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג
אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג אצבויג

ואנחנו חוזרים אליהם ומשתמשים בניסיון שהיה לנו כדי להגשים
הצורה טובה יותר חזשים, טובה לחיבה.

אמצעי שאנחנו נשארו במשך הקורס הזה:

אמה כ"ז קשה יותר מה שקאמר והאצין אמה שקאמר בו צמנית

מה הביק. אותנו עושים כושר אנחנו אומרים זקע, רצע, קע...?
כי אנחנו בזים אורצו צמן. 2 הצדדים מחפשים את אלו הצד
(זמ הצד שמצדד וזמ הצד שצד). הצד שצד (נניח סטודנטים)
מחפש רצו. כתב והצד שמצדד (נניח נירמן חרבה) מחפש רצו
המשיבה, ואכן זה מעקש וצד קשה לשיט הצדדים.

הערה ב' אנחנו סטודנטים מורקלים ומיומנים במידה מסוימת על אשור
ואנחנו את הדברים היום חשבים, אמה מרכזיים ומחוגים. אשתקרא
את מה שאנחנו חושבים. זה יהיה חזיון. למחציר את כל הדברים
שנרמזו אחר ושאנו תשמנו וכבר צדו צדד, זה שצה אסו יודו על
הניח דא אומה שלחש לא ספק. וכשנפיל זה יהיה יתר טוב הקטע
הזה, וזה נקרא וצדד איך לחזור.

מה פלטים כבקנו משהו וקראנו אלוה (פאטים, 3 ואפילו 4 וציקו ושפרנו את זה ושלנו. למישהו אחר אקראו. הוא מכין מלא סאוויל)

אסו מקור על המון או המשאית של מה שצדד. אסו מקור
על דברים כמו סאוויל כפה. יש כאן הצדדיות של קשה.
יש את המושג הזה שנקרא "קחמים מידי אצין" ← זאת אומה
שאני קובא את מחול המשפט, אני כפה את המשפט הזה
ואני חיי יוצא. מה הסוף של המשפט ואכן אני עומה האדה,
אני משלימה אצמי את הנשים וזה אומר שאני החלטה
שאני לא צדינה אקראו את שאת המשפט כי אני יוצרת
מה זה אומר וקאטיביג אני פוסת על זה, ושמח סמנה א הטאוויל
האחרות כיון שאני השלמה את המשפט אבד ואו קראו אלוה על
סיפור.

קומאוי: ישנה מסקה שלפני מחיה הסדה אלוה ושלפנינו חואים את
המסקה אנחנו קובאים אתם כחזו אלו העיחוס. לחסור באוליג
מכיון שלפנינו לחיוב את החייה ואנחנו משלימים את זה קוקטוביה.

מה עם הנורמל שלדברנו אליו המבואר?

אנחנו מגיחים להציה מסדית ומנסים למצוא פתרון ולא
נגיע הפתרון. אנחנו יושבים, חושבים, משקלים בזה או
בזה הקשה שיהי לנו הצעה הפאג' ואז מצאים לפתרון.
למחרת. פשוט נלקח לנו ערית קטנה זיה הראש שאנחנו
מצאנו פתרון הצעה.

בקום הנדסר אנשים נסביר יותר אור גופר הפרצבר.
הצפאה הזו שאנחנו פותרים אר הפרצבר ולא מהנים
זמה עמנו אור הלא, או למה אנחנו פותרים אתן במקום
דלג (זה יול לקרור עם ציר דברים).

מתו הדמיון הרק אמצוא אור הוא לא באמת
כלכן אדם הטוח שחוא אפר איצפה חוויה והוא לא היצק
זה מושג שנקטו: רצה ו. . .
רצה ו = זה טוער אנחנו (מצאים) מחצב מסויים ואלמני יעלים
זהבטוח שהינו שם בהר, שחוונו אר זה פבר אור זה לא
קרה באמת הצעה עם רצה ו אעם כל החוויה האלו שהיו
הוא היו אור, לא היו אנחנו חושבים שבהם היו, למה נשנה שטאל
מאוד קשה לחקור אור כיון שקורים מידי פעם (לא הצפאה)
אצל יחסי מעט אנשים ואין שיטור מחקר ארבים, להבין ולחקור
אר הדברים האלו.

נבחר על ידיך שנה הידועה הפסיכולוגיה הקונטטיבי - תוצאה
הפסיכולוגיה האופן שלי.

איפה התחיל עמי הפסיכולוגיה?

בבית, בהוראת, בפדגוגיה, בפסיכומטריה, פסיכואנליזה, פסיכולוגיה
דינמית, פסיכוסומטית. זה 2 קצוות של הדישון הכללי
בתוך המוח וההתנהגות.

היום אנחנו מגיחים לקצוות האלה כקצה החשיבה והקונטטיבי
וקצה הקליני ואנחנו כמה שלמים. להיות יש שילוב מאוד
רציני וממש גחום אחד. הידועה כמה חשוב התחום
השני.

מה הפך היתר אצל הבהווירצם?

קצם ש נאק אמורה לפני הפסיכוסומטריה, לפני הפסיכולוגיה
זה הבהווירצם אפילו. אנחנו הושפענו משישון פילוסופיה (אפני
הפסיכואנליזה והפילוסופיה). אצל אחד יוצר שמי שלומד
פילוסופיה ישר נעם אהליה פסיכולוגיה.
הפילוסופיה זה ימון גישת חשיבה אצל גחום, אצל נשאים מסוימים.
התחילי הקישה פילוסופיה שנקראת: אפיסטמולוגיה.
הגישה היא ניסוי אהלין. מה זה יצא (אנשים ממש ישבו בתחום
אזיבה אצל מה הפירוש של יצא, יתב עם השאלה האם "מה יצא"
היו קם אגדה חוקים שרצו אהלין איך אנחנו מבחינים בין
יצא לבין דעוה, לומר יש יוצר שפה ישא אתה ויש דעוה
ש כל אחד ואחד (דעוה) מהו שונה אצל אתה ואחד יוצר
זה משהו קבוע, משהו מקביל).

הקיום המעשי של נוכח שהיה בחר אפין, דבר ראשון להתחבר
לשא ומה הצביע אצל נוכח זה "אתה ממה אג היכסא לוקק?"
ונוכח אתה "ט" אצל התחבר אתה "גיכיה אי למה אגה חשבה
לחוא לאו כל באוהר". באוגי רחץ נוכח הדין לחוא לא נוכח
בתקום התבן ושאין או לשם מושך כ חוא רואה אג היכסא א
התחבר. אגה השאלה הנשאלת היא איך אגה יוצר שמה שאגה
רואה זה התחבר? נוכח אתה לחוא סומך אצל זה שכלחוא
צביק אצל מהחבר הוא יתפל אג הצל, לחוא יכס כפנים
אכל אוד הוא לא נאקצ כפנים אצל או דוג - זה מה לחוא
אגה התחבר לחבר, וחוא אוד חוסה שאם הוא ירצה אגה

אל הניסיון שליבו הוא יקום וישב עליו והוא לא יוכל
האוויר כפי אשר עליו, והגמולה או עשרה אריתון כלל.
ש הניזיגוא הוא יוצא לו צדק ושלום וניחוח שלום אבא
הם היה הכחש, ואם היתה של הילוסופיה.

מה ש זה ידע ומה ש זה צדק של משהו או השלמה של
מינהו אב על ש זה דברו אב, יתר מאשי אפילו מהשאלה
של הניסיון הכל המוצר זה שלטו או השאלה "איך אנתו
משגשום הידע שיש לנו איך אנתו צדקים אב הידע
הזה?". לפני קושי של איך אנתו צדקים אב הידע
הזה כבד ממנו טעם של אמירה שלמה וישל של
הפסיכולוגיה. אצמור ידע זה אמירה, אב פרו כבד היה
אינשהו קונקטן אל נושאים של פסיכולוגיה אב מבתי
צדק הידע הזה מאסטמולוקיה האו תאוריה הכאשונה
של איך הידע הזה שאנתו צדקים (ניצא אבאנו בחוח
אב זה כבד ממנו על חשיבה, פ מאב אבאנו בחוח
אב יתר כן מאוסן אבאנו בחוח האו אב תאוריה

7 תאוריה האוגן Copy Theory - אפי תרסה רטו כפי אצמור

אב הידע אנו צדקים אצמור. אי-אפשר אצמור אב אב
לא יכל אצמור מה שהיה קודם, ואיך האצמור אב אב
אפי אוגן. לומר כל דבר שאני מאב האצמור
א אצמור האשון ואם משנה תונה כ קוד משנה הסביבה
אב זה כבד אצמור לני אב... כל דבר אצמור
המאקרה של מה שאני רואה (זה ממאקרה בחייה אבא)

אפי. השמירה), ש זה אנתו של אנתו (אן צדקים אנתו
אנו "מבנה" בחוח שלי ל דבר אצמור שקורה). אב אומה
הניסיון שלי למאוסן לי בחוח אנתו למיחוס אלו כאלו
זה אצמור של המציאות שאנו אצמור (זה הא שיש פנק
אצמור דמוי אבא אחרי הדמוי מינה יד אב אחרי אצמור
אחר טוב זה יצר כל של אצמור... אב כבד ממנו תאוריה
הא). חלוב לני אנתו כרצ אב האיסטמולוקיה, חס אומה
א תאוריה האו למאומה של דבר שאני רואה אנו
מבנה אנו אב אנו צדקים ל מיני אצמור ואב האצמור

אני אראה מעטו שפואימגאים אצוג דפה אב אני אצבור
כב יפה כגיאוניה, אבל האם האוג אנתו יבוליס לבנו
אצוג של כל דבר ודבר ובמיוחד אב דחה אגו דדבר

וש רק שינוי קטן?
החית שלעו עקומי הוא בלגי מוצגל ואלסן אנתו נוכל אולי
אבל כפי אכבר מנשה יבל עהיה שאלתנו צייכיס אצבור א
כל העצקיס האלו של כל חוויה ושינוי חוויה קטן כפי אכבר
מה קרה בעבר. אנתו מלמדיס אינפונמצייה ייתר יתבר
ינאנטיג מה שיהיה זוקת יזנו אצבור א סיפריה שלמה
של אצוקיס של כל מיני חוויות שולוי שונים אדמתי ואלוי רק
שונים בקצו אחר ממשני צ'ילא ינאולריה פרקטיג מוס
מה שאנתו חווים כמי אבם מהחית הלבנה
אנתו יודעים שיש זנוי קיצורי דבר, אנתו אכבר עברייס אמתים
ונוריז אנסק חלק דקול מאוד א א הכצע הראשון האון מהאצוקיס
האלסה לעתים מגי שלם א א ראוניס א אחר אהמקציבס
פדבה יוגר קצס ומצומצם ולס אנתו ינלס יעלהג'הס הרבה
יגש מהר אברים של לבנו. יש דברים שאנתו מניס אכבר
אב זוקת צמן ואפילו יכל אצקה אצ דים המתר אלמס
צה יהיה בקצה השון וצה יכל אהוג קם לבנו של אפני
הרבה צמק אסיטס, הגיאוניה ואל פרקטיג אדמתי
א א פפסיכולוגיה של החשיבה של היום אבל צ'ילא מן צמה
זאנתו אינפונמצייה צה מה אנתו זנו ראוניס אנתו
תיאוניג האצוק דל.

2) גשה שניה שבה באקטור האבסולוטיזם: סקפטיסם - Skepticism
זהו סקפטי צה אהוג ספקני כצה: "מה פגאום צה לא יכל אהוג".
סקפטיסם אמרה פנישה פיסוסופי כפי אהגן א א היצל שאנתו
משמשים בו אוק אנתו מכימס בכל א א העולם שלע?
אמר, נגיז שאנתו מקבלים א א גיאוניה האצוק, כל חוויה
א שנוי של החוויה מתאסן מתח אצוק של הנציאות.
באום הסקפטיס ואומרים "קצ מי אמר אק ישל אצוק שלמה
צימא במציאות הוא נכט? אולי טעיה אצמא לא נכט?" וצה
הא גיאוניה, צה חשיבה האב.

כאמור, אתה זה שבאמת באה זה שפאיר ויכול להיות אם
שפאיר, היום יש זה המון אסמטאל אינור הזו שאנחנו
אזים: אנחנו נחזיק דברים היום שאנחנו יכולים אפילו אתם
נצורה לא נכונה; כאמור, אנחנו מאחסנים אזלים אתם אך
הפואל אנחנו צרכים אלו. אז הקטע של הקפאסיסם או
היה כ"כ רחוק מהמציאות אבל הם אמרו "אם זה מה
שאני מצלמת נכבדו זה אמיתי אז: הסדר אבל. אך אני
יודע? אולי אצטרף?". אך האנחנו יכולים בכל אופן אתם אתם
התמונה שלנו של ה החוויה שלנו בעולם שלנו על הסים
ההנחה שאנחנו מצלמים את הכל נכון? אולי תכל או נכון
ואם האזקים נוצרים? הריח החשובה זה כן ינו להיות
אז אפשה, ואם זה ככה אז אז לא המציאות המינימום
מן יצוג מנטלי של חוויה זה יכול להיות רק יצוג מנטלי
כי אתם לא יכול אהקיד את זה נכון או לא נכון, ואם
האזקים הם לא ממשיים כי אם זה אז אולי החוויה ממשי
שאם חווה אז זה יצוג. היום אנחנו יוצרים שיש לנו יצוג
מנטלי.

אקראי סוף הסמטר אנחנו נראה ש"יצוג מנטלי של בעיה
הוא הבסיס לפתרון הבעיה. אם אנחנו לא מייצגים את
הבעיה נצורה נלנה כמות אנחנו יוצרים או נצליח לפתור
את הבעיה.
מה זה יצוג מנטלי של בעיה? זה איך אנחנו רואים
את הבעיה, זה איך אנחנו מחושים מה שטולים אותנו בעליה.

* השיאור הבא נדבר על 3 זימור אצור אקפאסיס הקדשה
הקפאסיסם.

31.10.18

(שיעור 2)

שיעור מסקפטיסטים - אומרה "האם אנתנו יכולים לדגור את העולם בעצמנו"

מבין שאולי כש העולמים הם כפבים.

הסקפטיסטים הביאו את השאלה האם האנוש ישתדלן שזה יבין אם יש לנו עולמים הרי זה "צב" שתואר על ידי האמית (יש המציאות ויש עולמים). את אנתנו נשארים עם המסקנה שהעולם לא מ"צב אולי האמת היא מה שאנתנו רואים ולכן יבוא עלינו שאם אנתנו סומכים על העולם אנו" אנתנו נפוס את המציאות בצורה לא נכונה. לעומתו הסקפטיסטים קיבלו את האמונה העולם (copy Theory) - יש לנו פה "צב" של המציאות - זה אומר שזה לא המציאות אלא כפי המציאות כפי שהיא קרה יש לנו רק עולם/צב ואם כיום הסקפטיסטים ואומרים "קצ, קצ, קצ" זה יפה וזה נחמד ומאוד יעיל - זה נמצא טוב אבל מה עם הצבאים שלק לא היה אמר? מי אומר שמה שצבאים זה הדיוק? "ותיב" אנתנו יולדים שאנתנו רואים צבאים ומפגשים אולי בצורה מסויימת והוא נכנס לנו לראש אבל בסופו של דבר אנחנו שאנתנו לא צבאים את האמית - זה יכול לקרות; אמה אנושה עולם לא אנו מהמציאות ולכן לא נבטונו - שלק וכל מה שאמה אנושה שלקשי וכל מה האמת היא כזה, פומר אמה לא יוצר שום דבר ממה שקורה בעולם כי אין זק שום דבר במחנה של מה שאמה היה וזה מה שאומרים הסקפטיסטים.

השאלה האם יכולים להיות שלב העולמים כפבים?

הקביעה הראשונה שניסו לענות על השאלה האם ומהאיר את הנקודה האם הם היו "הקניטה המציאות" - האלה של האלופים:

הם אמרו "אין י"צב מנטלי". האם הקניטה המציאות אפוסל את כל השאלה האם של הפער בין הי"צב לבין המציאות זהה לקניטה מציאות אומרה "אין דבר כזה י"צב מנטלי".

מה זאת אומרה אין י"צב מנטלי?

אנתנו מבינים / יולדים / מפרשים באינטקציה ישירה עם אובייקטים מציאות שלנו, אין כזה שום דבר שיטעם אתהוק אג זה אומרה "צב מנטלי, פומר זה האמת".

פומר, כל מה שראוי זה האמת דאמית - אין י"צב שיטעם

המחשבה שלם שאולי העסק הוא לא מוציא ב הוא ייצוג מנטלי -
לאין דבר ככה שאין ייצוג מנטלי, העסק הזה בדיוק המוציא
ב האינטרקציה שלנו זה לא איזה ייצוג, האינטרקציה שלנו
זה עם דברים אמיתיים. המחשבה הלכה אל הדבר
הקשה והיא אפשרית אג הטענה של הסקטיסטים.
אם אין ייצוג מנטלי זה אומר של מה שאנחנו עושים זה
אינטרקציה עם המוציא, ולומר אין דבר ככה ייצוג כזה אין
שום עיוג מוציא.

מה הכוונה של הקינה הזאת?
אנחנו יוצאים למחוויה של החיים אנחנו טועים כל מיני דברים.
יש כיון נקודה שאנחנו לא בדיוק יוצאים איך אנחנו.
הרי אנחנו יוצאים עם היום שהטעויות האלו מכוונות
שים איזה בער בין האמת הפנימית והרצון שאנחנו רוצים
אנחנו אומר מחשבה אין טעויות אבל האמת הוא להמציא
אומר שיש טעויות, אם יש טעויות איך זה יכול להיות עם
אנחנו האינטרקציה עם האמת.
הקשה המוציא לא בדיוק אנחנו אל הטענה של הסקטיסטים
אנחנו לא קינה אנחנו שלמה חזונה.

2) **האידיאליזם - קבוצה שנקראה אידיאליסטים:** הקינה אידיאליזם הלכה

ואנחנו משהו דומה גשומה בשורה אבל עם קיצוני -
לצע השנים הם עונים לסקטיסטים ואומרים שאין דבר ככה
מוציא יש רק ייצוג מנטלי הקינה היא סוגר לתוסין אנחנו
קינה המוציא (הקינה ה-1) ואומרים שאין דבר ככה בלבד מוציא
אלא רק ייצוג מנטלי. אם יש רק ייצוג אז אין בער בין מוציא
דפיוס כי יש רק ייצוג ואין מוציא... אז קם הקינה היא
אם קינה המוציא (הקינה ה-2) אומרים אג אנחנו הוציא מ-2
אז לא שלם את הקצה הקיצוני של השאלה.

למשל האו/הצמיח היקור אל האידיאליסטים ואם קינה שלמה קינה
היקור כי מי שלם ואומר זק לאין מוציא אז זה לא שלם,
עקל אם אנחנו יקנה? וזה ויטה שלם האידיאליזם עולם אחר בלבד.

העקרונות המיקוריים של גישת האידיאליזם אומנוי מקימים אתה ה-3
שכמו גיאוריה הפסיכולוגיה של, הגאולוגיה הכאב הפיזיולוגיה היא
משפחה את התישה הקיצונית **3** גישת הפרגמטיזם - פרקטיצי-מאשי.

זה מהמילה פרקטי-משהו שאפשר לומר. וזה
הפרקטיציזם אומר שיש מן סוג של אמנות מאחורי הקלעים של
עוגק (= Copy Theory), כלומר זה לא בדיוק מה שהם אומרים
אבל יש מן האמת מאחורי הקלעים הכאב

אבל היא טוענת למציאות ואידיאליזם הם שני (סיווג) להבדיל
מציאות שהן קיצונית מכיוון שהן אף את אף אדם: אף שיש
אמנות אקספוזיטיו אף שיש רק יצוג אקספוזיטיו - בזמנך, יאמי אומר
שה אף כן מציאות אף רק יצוג? ואולי יש מקרים שהם
מציאותיים ויש מקרים אפי עוגק/אפי אינשה יצוג. זהה לאלה
זקנה ה-2 הקישה האלה?

הקישה הכאב את המאמץ הזה שאנחנו יוצאים היומיומי
כנראה אינשהו מצב ואני מקדימה אמת, יום זהו שחלק מהמצב
יגפם כמו שהוא ויכנס להיות שחלק מהמצב לא גפם כמו שאנחנו
מקדימים וטועים אבל זה לא אומר של החוויה הכאב פשוטה
מכיוון שהם וכזה או שהם אמנות

אנחנו יוצאים לפעמים זה מן שילוב של 2 הדברים שמישהו
אומר רק משהו באינשהו שיחה ואגה מיונה אית... א מה
אגה מיונה אית? א כל מה שהוא אמר? העשמה היא לא,
בדיוק לא - זה יום זהו ככה ויכנס זהו ככה... לומר זו
אפייה של מציאות שמשלה מציאות האפניטה אטאליה ולכן

אנחנו מקנים את עצמנו לפעמים
אם הפרקטיציזם העצם אומרים לא להיות קיצוניים ולתקוע הכל
אף כלום, שאם אלה כיון 2 הקישה יחזק. הקישה הכאב יאמר
מאגה יאמר 2 הקישה הקיצונית (המציאות) (האידיאליזם) ומשלה
אם 2 המצבים ואומר שיכול להיות שיש גרם מיונה/אבל מקרה
ישם להיות חלקים שיהם נטנים שאנחנו גרסים אולם מציאות והם
צדקים ויכול להיות חלקים שיהם אנחנו גרסים אם המציאות אבל
אנחנו גרסים את הדברים האלה אל סמך אינשהו עוגק אינשהו יצוג מנטלי
שאולי טועה הם מסבירים את זה דפי הפאר ניון העוגק דפין
המציאות, פאם הפאר הוא קצול ופאם הפאר הוא מאוד קטן אבל

זה חיי היחיד. עכשיו פרקטיציה זכו הפך זהו הדיעה שמתנה יצור
הקונטולוגיה הקונטולוגיה? המיון שזה נתן מקום למהות
שאנחנו קוסיים או גמיסה וגמיסה אנחנו יוצרים שזה פירוט, הפירוט
מד משונע הוא יוצא של עיבוד אינפורמציה, למחרת זה
הפירוט והעיבוד זה אנחנו יוצרים זה משמעי שהעבוד יטע
יצא נטו וטע לצבא או נטו - היט צלוי באיק אנחנו
נאים את העובדות, באיק אנחנו נאים את הנסיבות.
ועכשיו הפרקטיציה יוצא נסיבות של קונטולוגיה - הם מכנים
בשיחה של האומה געומה העיוג שיטת אבוא מייצוג מנטלי.
איפה אנחנו נאים את זה היט טוב?

הפעולה העיוג. הפירוט בעיג יוכל להיות שאנחנו שומעים
העיה ונראה לנו שאנחנו יוצרים מהה געומה אבל אנחנו
מקדים להפגור את העיה וזה לא מחוסר אינפורמציה אלא
זה מייצוג מנטלי זה נטו של העיה אנו שאנחנו נלעו
אל ייצוג מסויים והייצוג הזה לא נתן לנו עמל כפי זה
פירוט. אם אנחנו רק נשנה את הייצוג טיפה פנאום הם תפגור
ונמצא פירוט העיה. הפירוט הוא יוצא של תפיסה העיה,
פירוט העיה.

פה עמנו אביר אל החלק הפילוסופי

כמה נאים על קונטולוגיה:

אנחנו נביר על הקונטולוגיה של שנים קודם, לא של היום.
חשוב לזכור שניכר את אחד הפסיכולוגים האמריקאים שקראו
זוהי המינץ האוס - Ebbinghaus.
הוא היה אחד מהראשונים והמפורסמים שצטעה עבודה על
זמירה וזכירה. מה זה זמירה? מה זה זכירה?
היו דברים על זה שהפילוסופים שאילו איך אנחנו צוברים
אינפורמציה וזה מה שניסו להבין. אצל המינץ האוס הוא
כבר ימארה הפילוסופי, הוא כבר פסיכולוג. שחקן הוא
האמירה ביחד עם הזכירה. זמירה היחד. האצור? כי חייב
זהוואג שאמר שכל כפי חזקו שלמה.

המינץ הוא גרם מאוד זמנה שאנחנו יודעים על זמירה וכפירה
הוא פנה ליאור והוא כותב זמירה שאין על מה שנקראו:
Associationism סוציאליזם אומה שישת זנוי מינץ
במח (הוא כמובן גומק היינץ) אלו צמחים עם קשר ביניהם.
אסוציאציה = זה קשר. ייתכן שיש גם זמירה על זמירה
אתה אומר משהו זמירה והוא אומה משהו שהיא חושב
עליו הדיוק: אסוציאציה:

יש היינץ המנטזי אצלנו במח קשרים, זה לא באישו שאנחנו
מכניסים קצת אינפורמציה אחר- ואור 2 מיטים של אינפורמציה
באחרת שהם אינם מקטורים, ההפך הוא הנכון.
גוף כפי ניסיון חבנה לניסיון חבנה (כהנה בסיסי-אברה)
עקב כפי זה ניצרים קשרים בין מיטים/יחידה של אינפורמציה.
החשוב כאן זה שאני לא סוכנת צברים כמיטים/מקרים
מוצבים של אינפורמציה אלכו אני סוכנת, אני מניסה זמק
המח ואני גופה קשר בין כל הצברים.
אנחנו משפרים ומרחיבים את ההבנה עם אובדני שלישו אולינו
בם פסמן/כתיוב אולם ששנוג זנו את ההבנה של כל דבר,
הבנה זה והלך ברזל (זה לא משהו שמוצד זממן מסויים).
אם אנחנו נחמד צברים אחרים בדרך אנחנו מתחילים זמלב
אומה עם מה שאנחנו יודעים כדי להרחיב את ההבנה, כדי
זאת שמניסיון האלה והאלה יכוח צקרוג ככה וככה...
אם איכום, המינץ הוא רצה זרעל שאנחנו זומדים איך אנחנו
צוכים והנשים שלו זה אסוציאציה = קשרים בין צברים.

אם מה עשה המינץ האוס? מה הקבוע הקבוע שלנו?

הוא הקוד המספרים. הוא מביא זנו גנים על כמה אנשים
יחלים: עמור וצבר סמן מסויים.

idea - רעיון

הוא עם הביא זנו יאור רעיון של רעיון - רעיון
מה זה רעיון? רעיון זה לא ספציפי, רעיון זה כלל כ זה גוצאי
של החשיבה על אקדמי מסויים.

כל הקשורה היא, האסוציאציה היא שאנחנו מייצרים
הם מביאים אתנו זמורה. הקבוע שהוא קרא אברה: רעיון.
ואם זה הוא שכן שזה המהוג של הפסיכואציה - איך אנחנו קשרים

דברים ומוניח מסר גנים כאילו אחוז שלנו.
אם הבינך האוס עלינו יוגר הננו, איפה נהג איפורמצייה אנתו
יבאים זכור מצבר זמן מסוים/זמן גען.
ואמר הבינך האוס אני רוצה זגז זאנשים איפורמצייה
דחמוז והוא צה שרעתי אל תסמוג של מילום (הוא
פשוט זקת מילום) ויונשים הנבדקים דומרים אג המילום
ואחרי זמן מסוים (אחרי ט' נסיונא) הם נבדקים כמה

המילום שהם זמרו הם טובים.
האם שא שיטה נכונה? הגשמה היא לא.
ולמה השיטה הפאג לא נכונה? השיטה לא נכונה מכיון שאם
אני נעזר רשימה של מילום (מילום פשוטא) ז-ז אנשים,
הגלם המוויג שלי. זהם בחלק החיים חלק מהאנשים.
זכרו מילום אלו חלק יכברו מילום אחרי גר טוב ולמה?
הגלם המשמאל של המילום (משמאל - meaningfulness).

למה, הא הבינך האוס והוא אמר לא יכלה להיות מצד נכונה
אובייקטיבי של כמה אנתו יכלים זמרו מצבר זמן מסוים
אם אלו הנבדקים טובים מילום בצורה כפא ואלו טובים
אם אלו מילום בחוקן אחר אלו טובים מילום אחר גלם
אזי סויק נען זמנו אג הרשימה? כי הרשימה הצבר
זא אובייקטיבי מכיון שהיא (זעה המשמאל של המילום
זאלו אצם. און אק שליטה אל צה, אם הן אצם יכל זסיק
ולצבר שא המילה זכרה (משל) בצורה אחר גלם
היקי סימול שאין זק שליטה אצתם.

הוא המציא אג מה שקראו nonsense syllable -

ההרהר שטאג/ההרהר אלו הקיון.
הוא אק מילום שהן צירוף של אולגה שאין זמן משמאל
והוא היא שיען הכושר של משהו זיקור אינשיה משמאל
אבל אפורה אין צה משמאל, צה לא מילה כחיו רכה
אזי בוקר או כמה אולי.

מה שהוא צעה צה שהוא הוריד (ובהצחה) אג המשמאל
מהמילום שהוא השרגש החוקרים ולכן לא אחר/ט (הבדק
זמצעה הוא שווה מחינה המשמאל, משמאל ס זכום.
אזי אנתו מקבלים גיאורטיג בדוקה או מבחן אל המיס

מחירי שאי-אפשרי לצבור אותן & הכיס חוויה, ניסיון וצביון קורב.

זמני:

זמני

זמני

יש לא מילה קלאסית
כמו משמעות שמעלה

כמו מילון

הכי ניסיון וחוויה
תצטרף לשני אני
יכולה זיכרון משמעות
זמילה שיכולה זכאי
עם ציוד האליג הפה

המבוא שלהינד האוס מצא:

אחרי שעה של חזרה של השימוש של מילון/ההכרה עצמי
משמעות הוא מצא שכלמחננו אג השימוש אחרי שעה
לצד המילים (שכמו) הם צביון וצד.

קורב פ אני זכו יוצר מה היה כשעה הצאג. אונתו. עכשיו
מבטרים נשטגית (שיטוג מחקר) מה אני יוצר א מה שהיה בין זכין?
הוא זה יטל זשננה? התשובה היא כהול.

אם ין אדם אחר טכאומה בין זכין אפ הוא לא ישכח וצו דאמא
קיבונת מוצרה, יטל צהיג שזמשהוד היה הפרצה והוא צמד בלל
משהו אחר... הכל יכול צהיג.

- אם נקודת אומג שאני לא באמת יוצר מה היה בין זכין, לא כלם
אחרו אג אונן חוויה אף בלל. באמת היו בשקט וישבו שעה
ולמדו... שעה שא משהו שהוא מצוות.
- יוד 8 שצוג אח"כ (לומה אחרי 9 שצוג) שמנו רק אוד 14.
לומר, העצה הראשונה שמנו 15-8 שצוג מאז והלאה (זה פי
8 מה שהיה בהתחלה) וזה אומר שהשיכחה קורט ממש א
ההתחלה כ רק אוד 14 שמנו זה באומר ששכחו הסוס של
צבר 74% שמנו מהמיצים אחרי 9 שצוג.
אבל 155 שמנו השעה הראשונה.

מה אונתו מהניקיון משה?

עובדה מאוד חשובה - שאם גהיה שיכחה, רח השיכחה גהיה
ממש בהתחלה אחרי החזרה.

- יטל צהיג שלא היינו מקוצים זמשהודים טאלה אם היינו מקורים
אג מה שקרה בין זכין. לומר, אחרי החזרה/אחרי השעה הראש
מה כעצם קרה במהלך השעה הראשונה? זה לא משהו שאונתו

יורצים כי זה לא מדויק. יפסל לתינוק סיבוג אחריהם ואחריהם
אחרים אבל קרוב אוורציוו שהפער הוא אם יהיה קצת, זה אם
זה לא בקיור. לפניהם המוצע אנתוני יורצים להשיבמה קורב.

אם מה זה אומר זני?

זה אומר זני שגמק השעה הפגה פני. להחזיק את הדברים
בכפון (בכך) זמנו או מה שאמרנו בשנה א' בהבוא
זמניו. זה מה שנקראו **שינוי**. כלומר, חזרה על האקספורמצייה,
ואם היו עשים את זה קרוב אוורציוו שלא היו שוכחים. 255
מהותיים אחרי שעה.

מה אנתוני עזר לא יורצים כאן?
עזר שאנתוני שינוי וחזרו ואולי קיבצו זה חלק מהמחויבים האלו
האישינו קנה אסוציאטיבי. לא בטוח אם אתרי שינוי
אכפנו ונצד ששכחנו רק. 255 מהמחויבים, האם עכשיו במשק
8 ישאר נספוג אנתוני (שכח את השארינו) שאנתוני לא
ישכח רק. 147?

בקיבור, יש פה המון דברים שלא יורצים לך. אכפנו
המתקרים של הבינין האוס.
שם הנקודות האלה שבזיני הגיחוסו אליהם יוגר מאותר
המתקרים אחרים שלא היו שלו.
מה הייתה הכעיה הקדולה ביותר אצל הבינין. האוס?
שהוא עשה את כל החוקר הזה עם נבדק אתה, ונבדק
הפגה זה הוא עצמו.

אם מה אנתוני יורצים מה מתקרה של הבינין האוס?

שם רמז של שיטת מתקרה מתקרה לא היו פה,
היה רק נבדק אתה וזה היה הוא עצמו.
אם מה כן נכח? נראה הטענה שלנו שבמשק השעה הפגה
כל נבדק עבר משתו אחר וזה לא יפסל לתינוק כי רק הוא
היה נבדק בלבד.
ואם הרבה יוגר טיקוחו וטענה אחר חסן מחינה שיטת
מתקרה.
אחרי שנים (אפילו עשרה שנים) שגמו המשק של המתקרים

אם מילום ואגור מילום וכן הלאה...
שהבינך האום די צדק...
זה לא אומר שעשוי אפשה זעשו...
זא נענין לזה מייכה הנעם הנים ואופן אל...
הוא כן תצוה להראו ודברים שאונתו ירעים...
על: היום... עשה קיימים

מה זא אומר זנו המתקנים של הבינך האום (חול מה שבינו קובע)

הבינך האום ירע: זה קיד זנו כמה מילום וצופים אחרים זמן
מסויים, זקם אם הוא היה מה אמוצ צדק הטומטא...
זנו שום רמז על מה קורה הגוליק הזה של הלמידה...
כאומר, אנו יקראו נעמה של מילום ואנו זוכר א, י, ו-2
אל מה זמנית מהחנית החשיכה לא יבוע. המורה ישלד יסא
הכנה זנו על הגוליק של הלמידה, והגוליק של השיכחה זמה
לכמו כך וכן אמוצ כזה וכן? זה משהו שלכו ירעו זה קיד
זנו אצ אוננו זא יטעם לעשר זמה האצאוי ירעו
כמו שהם ירעו זקם אם היה רק נבדק אמה.
אלו אונציקציו ושיטה ולחשד ממוסס על מילום ואלכ כפירה של
נשימה זו שיטה שליומה אלנו מאכ הבינך האום ואלכ אפילו
היום הזה יש שימוש בשיטה הנכא של הנשימה...

**עכשו נבחר שום על זישוג מסוימות, אבל פה אוננו נאמר
נענוטא דפסיכולוגיה (זישוג שאוננו מכירים בפסיכולוגיה).**

מכיון שהבינך האום לא תצוה (אפילו לא ניסה כזו כי לא היה לו
גיאוניה לאחרתי המתקנים שלו) זא אוננו שום דבר על הגוליק של
החשיכה ושל הלמידה.

אבל הייגה קביצה שלא היה אפשה זהם בפלל להבינך האום
זא היה שום דבר מאחורי הגוליק, ולחשד או האיר זנו שום דבר
על הגוליק? ←

האם שהיו מאונינים זהבוק והאפא שמה יטעם אכא אמה
זא הנחמו של משהו חזק קופסה ושמורה פה שאולי היה וכו
היה והבינך האום זא האיר על זה.
אצ הקביצה הנכא זא חנין אמה ושיטת הגוליק, אה הגוליק, איך

ההווירוסים

זה עובד... וקראו לדבר הזה **ההווירוסים**.
אבא של ההווירוס היה **גיימס ווטסון**.
ווטסון אמר: אנחנו מאמינים רק באחדות ואנחנו לא
הגנה זה האדם הזה שאנחנו יגויס זה לא מעניין (האנטי-
זמתי עם כל הישגיו) המוח הוא זה שאנחנו
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.
וזה של קינזיה (כמנינו). והחיות ההווירוסים הם השארית
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.
וזה של קינזיה (כמנינו). והחיות ההווירוסים הם השארית
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.

וזה של קינזיה (כמנינו). והחיות ההווירוסים הם השארית
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.
וזה של קינזיה (כמנינו). והחיות ההווירוסים הם השארית
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.
וזה של קינזיה (כמנינו). והחיות ההווירוסים הם השארית
האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי. האנטי-זמתי.

המוח הוא זה שאנחנו יגויס זה לא מעניין (האנטי-זמתי)

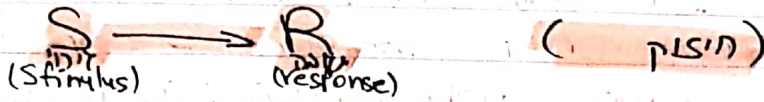
יש זירוי ויש תגובה
כמוה, אגה אתה על הנפגעי **R (תגובה)**
אתה גקול אנפ (זירוי) ← **S (זירוי)**
(Stimulus) (response)

אני אצליק את האור הזה שאני צריך לחמוץ על הפגועי ואז
אני אקול אונפ, יש כן גנאי.

אק אננו יוצעים אם העבר חזר את הענאי?

אחרי (סיווג) מסוימים ייסופו של קבר אני אצליק את האור

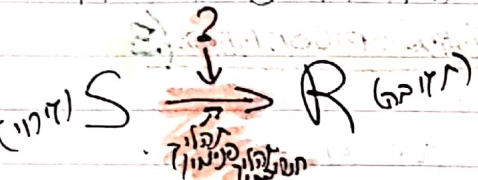
העכבר יחמץ. אני לא אצליק את האור ציץ אפוא הרבה זמן עליה
 אב העכבר לא יחמץ כי הוא יודע שרק שהאור (בין שר עובד)
 ומציע אפה אח"כ ה-חיסוק.

מבחינה הבהווירוסים הוי החיסוק איין אמידה (אצב) אנושים אנוני ירעם
 שפה לא (כטן).

החוצה יהיה יצירתי ← תקובה. בפנים אין פה חשיבה פה
 לא מעניין. הבהווירוסים הרדיקלים אמרו "אין עבר ככה לא גתויים
 פנימיים, כה לא מעניין", הם אמרו שפא עוצר הם לא יטלים חמקור
 אר כה כה לא שיקי.

יש 3 סוגים של בהווירוסים:

1) בהווירוסים מגדולותי - הם הטונה שלו הוא כמו מן שיטה, מן שיטה גיג

המגדולותים הם לא כ"ז קיצונים, הם מכירים מושג הרה
 של חשיבה / גרעלה
 בקצול הם מאמינים שישנו ככה מושג.

המגדולותים אמרו בסדר נכון שיש כאלו זמנים ושנקמו להם גרעלה,
 קורה משהו אולי מוח בין זיהוי לגובה.
 אבל הם אמרו לאי אפשר יחסי חוקי המצב חמקור, אב
 כה (מחבר על האב"ל) ואצד הם יבו כאלפים. אב החלק
 המוצע המתקד מקצלי.

כאמר, אמרו מגדולותים? כה הם מגדולותים, המגדולותיה, השיטה.
 והם אמרו עם אם יש גרעלה וקם אם יש השפעה של
 המוצע אנוני אצלם לא נמקור אב כה פה לא כהל
 מקורה, אי- אפשר זהים זרה, אי- אפשר חמקור אב כה.
 * חלק משה הינה בעיה של שיטת שלם הוו ערם כבי חמקור תהליכים
 מוחיים.

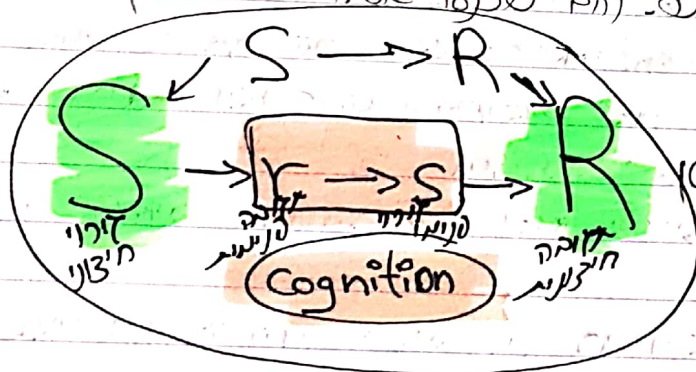
הם לא משמשים המוצע, הם לא משמשים הספיקוביג, הם לא
 משמשים בשום מןן שהוא סמוי. כבי להסבור התקנה אב
 כה לא אמר שהם לא מכירים שאלו. (הפך קצול ולכן השאלה
 עם) יש משהו בתהליך הרה. הוו יצירתי וגובה (S → R).

2) בהווויסטים (דיקאלום) - הם היו קיצוניים.

הם אומרים שיכול להיות שחוויה אצל ניסיון אישי המשנה יכולה להשפיע על התנהגות. זמנלי אצל יש זה כאב כואב הפיזיולוגי אצל יכול להיות שאני מקנה כבוד (צד) כזה. כלומר, אצל הם חשיבה יש פה גיבורה אוטומטית. חזרה מסוים שפירוט עברתי. הרדיקלים קודמים מלא וכל מעטן אפילו לא מוכנים להקדיש שיש כזה מעטן. הם לא מכירים. הרעיון הכלל שיש מעטן חשיבה.

3) בהווויסטים גיוונים (Mediational)

הקושי הראשון הוא בהווויסטים. התמונה: משנה גיוון. הם גיוונים מילון שהם הביאו אפשרה, הם הקיטו. הם הרמז של הבהווויסטים אחרת: המלכה פנימית. ואפילו זהב ככה שאולי הם בן סאלי תקיחה אבל קטן אצל יש כאלו מנגונים הם מבוססים על הגיאומטריה והקורה והרחה יתר. (הם שכתבו אפילו את הדיקאלום).

החומר (כאה בקו)

S קודם מביא ז-R קטן שמביא ז-S קטן שמביא ז-R קטן. קיחי מקצת מהחומר (אמה בעיה) והקורה.

(כה הפגנו שאנחנו מקצים אותו את'כ).
 באים הגיוונים. אומרים שאם יש קיחי צריך להיות תגובה ו
 ז קטן מביא ז-S קטן שאפשר משם זהקצת ז-R קטן.
 הרעיון כאן הוא: ה-ז וה-S הקטנים הם מקדורים איכזה קהלך
 לקידי שיש האמצע? אז הם מקדורים אגני.
 כלומר, יש מקרה ממשל שצד. או תואים אלה (אזה צפין ולא
 הפגנו זהקורה), כלומר שזה הגיוון. צמנו.
 אני רואה איכזה קיחי ואני ממורה. ותלמידי, זו הקורה שלי;

מתנה פשוטה נוחה לנהיגה ולדרישה מוחית (מן שוטרי) והקרוי
המוחי הזה מתייחס לחקירה חיצונית.

**(המליץ) עם ה- r וה- s הקטן זה נכנס המליץ החשיבה
(הפנימי).**

ואיך אנו יוצרים שפה (כך היום?) המליץ החשיבה
ע"י סריקת של המוח, וצדדא של המליץ החשיבה
כמו כן, אני אראה כרע שמישהו מקבל המליץ החשיבה
מות אקטיבי, פאסיבי/אזרחי ונייטרליים המקומות הסוניים
במות שהיום אנו יוצרים שלם קטורים האבסטרקציה
(ממטיקה = זה אבסטרקציה). פאזר, הקרוי הוא ואני רואה את
המליץ החשיבה הפנימי הזה שהוא האצב המעובה
הקרוי הזה, וזה לא אומר שפה הפעול הסופי אליו
זה המליץ של פאסיב מוחי.

קטור הממוזר הממוזר המליץ החשיבה המליץ החשיבה
שמענה כמליץ או שמענה כמליץ החשיבה המליץ החשיבה
מבוקר או זה לא היה והם PET וסריקת מוחי,
הם המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה

הפאסיב המוחי הפנימי המליץ החשיבה המליץ החשיבה
הוא זהו זה המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
שיש פעולת חלק אחר במוח המליץ החשיבה המליץ החשיבה
חיים מתוך זמן אדם, המעובה שלו האמוני המליץ החשיבה
מאומה קרוי החלק אחר של המוח המליץ החשיבה המליץ החשיבה
יוצרים מבוקר ומליץ ע"י PET וסריקת מוחי המליץ החשיבה

אם הקוטה היא המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
מליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
מליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
שיש כמליץ אפשוט של המליץ החשיבה המליץ החשיבה

מה אנו מוצאים הקאנטיות?

כך ע"י המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
שפה עניין של המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה
המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה המליץ החשיבה

היחס הפשוט הזה, והקורמים האלו הם המהות של הקורס
הזה וכך הדגנו את מה שנקראו CBT. פלטנו את
הקנייני אומה?

מכיון שאמרנו קצת כמו ההווזיסטים; יש כאן מנצננים,
משהו שנראה בעולם הפדיע או מפדיע הקנייני שלי.
יש כאן איזה מנצנן שהוא בודאי נדלס קורויים וצורה
מוחית (אחד מהיא אשני = זה נורמליזיה) ומכיון צורה שהיא
זו מאימה למציאות שלו ולכן קשה לו.
לפניו, אז מה אנחנו מנסים?

המנצנן הזה צריך לשנות אולי, כי המנצנן הזה הוא זה
שזרם וצורה היא מאימה לזכור.

אם אנחנו נשנה את המנצנן הפנימי הזה אז גם הצורה
הסופי של דבר גשעה. והמנצנן הפנימי הוא התפק של
חשיבה זה השטח ה-CBT (קנייני בהווזיסטי/הגנרטי
קרפיה). אז זה רק שהגיוונים אצרו בהווזיסטים הכינים
זשונג גישה, אז זה התלבוש מאוד שנים כפי זכרנו אולם
אשר את העולם הכל המנצננים האלה הפנימיים שאנחנו
מכירים בהם.

קרפיה תשיבה הגנרטי (= CBT) - זה בני אל הגנרטיה
או אל הקישה הזאת שאומרת אם אתה משנה את
החשיבה (המנצנן הפנימי) שלכשיו עם ההווזיסטים מקבלים
את השנה עם את ההגנרטיה.

ההנחה היא שאנשים מזינים חשיבה שלהם, זמה יש להם חושבים.
זה שטיק זה אחד שיש לו מוח והמוח אומר, אבל זה לא
האמר זה אומר. יש הרבה אנשים שהמוח אל נדלס לא כפי
צורה, אנחנו לא מנסים/לא משגלים להסביר את ההגנרטיה
שלהם, אין זהם קנייני מאימה שאפשר דלקה אחרים.

דמשה: סוציאלט.

יש גיחו ← יש צורה הכלל אלא במקום. עם אצל הקישה איזה
מנצנן של חשיבה הפנים אבל המנצנן הזה מהיא אולי זהו
רובן סידרה. זה אולי קדו אל אלו שעושים פרופילים אלו
שעובדים במסגרות החוק והחקירה של אנשים שהם רוצים
סידרתיים ומנה בלפני הפלס מאסקים איתם? כי מנסים אלא

את ההגדרה שלהם כדי שנוכל לדעת מי יהיה הקורבן
הבא או איפה יהיה הקורבן הבא שלהם.
ומהחיתום הסוציולוגי הם מסדר קטור ומאומינים זהה כ
הם מייצרים את המציאות שלהם, אבל אומנו יוצרים
משענו החשיבה הפנימי שלהם קפוק דמיוני.

הקושה שלנו הקוזניציה (ויא הקושה הניסויי)
קורבנו בקורס מבוא לפסיכולוגיה על שיטות ניסויים, מחקר
ומבאומיג (יש ניסוי ויש מבאומיג).

הקושה אי-אפשר זהמיק סימבול. מבאומיג מבאומיג ויג
עוזב הפסיכולוגיה החברתית דמיוני, טופר... אומנו רוצים לקור
אנפעות: פליג, חברתית - החברה משפיעה על האדם ולשפיל
זכאור את זה צריק מבאומיג, צריק דמיוני חסביה הטמאוי
שן החברה (שפה תמון אנשים) חכאור את האוניטקציה, ולכן
פפסיכולוגיה חברתית מבאומיג הקושה הנובאומיג.

הקוזניציה מבאומיג ויג השיטה הניסויי

אומנו חוקרים ואוקרים אומנו קורבים להם זא רק מנשפים,
זפו מוצלים (היום אלו מוצלים מחוששים) המצפנה
יתר עם זא, אומנו זא יכולים דמיוני פ זכר אפילו מניסוי,
זה נטן שיש זנו את האפשרות הקוזניציה מסויימת זהמיק
סימבול ולפעמים צריק דמיוני את המנייה החקרית מהמצפנה
מגיק הבנה של מושקים שקיימים בתמון. פלומר, אני מקבל גזאח
זכה אולי ממש אגיההשפעה שלי אלה זאן אני חלפני משקל
זא ההשפעה הזא (שעושים אומנו הקיון בסמינר) אני אינהה השפעה
זא רק על גזאומיג אלא השלכה דמיוני. זא אומנו מה אני מבאומיג
במחקר הזה שלעושה ומה זה גורם דמיוני היציל של הקוזניציה
ובשפיל זה צריק זהמיק חקונה. כשיש זי גזאומיג אני משלח
אתה עם גזאומיג של אומנו שלעו מחקרנים קומים או על (ושנים
קומים ואז אני מליצה חקונה.

הזא אני הופק את החקרית האלה

הגשומה זכך היא אולי במחקרים הבאומיג אבל זא מאנו מחקר.
זא אומנו לה **inference** - זה הסקת חקונה או הלצא חקונה
(**inference** - זהה הוא זא הקוזניציה של מחקר אלא הוא

קוצאה של חשיבה מדעית.
יש זו גיזאה ומה שאחרים, לחצאו בנושא הזה, אני הולקתו
משלהג ומנסה זהבין מה אני לחצאת שגורם אופה הוא
למה? בעק היצע שקיים כבר ומשגיל מה אני מאלה מסקנות.
המתקן שלי עתה זי זהסיק אג המסקנות הבאות, והמסקנות
האלו יושבים במקום הזה או במקום אחר במסגרת הקוצאה
והמתקנים הקדומים.

יש מה שנקרא ניחוש על בסיס השלטה - מה לא ייתוש סגם
מה ניחוש על בסיס קברים שאנחנו יוצאים.
ונשאננו נטוים הגנהצויוג כי הגסקיה שלנו מה לנים ולתבין
אג ההגנהצויוג. כשאנחנו רואים ההגנהצויוג אנחנו זמאשה
מתשים איפה מן גתליכים קרנו זאוג אצם זההגנהצויוג בצורה
כפאג, מה ניחוש אבל מה מבוסס על יוצע.
אנחנו זא יוצאים, כי אציון זא אשינו ניסוי.
נפמנוג הניחוש על בסיס השלטה - יהיו קיחיים כאלו או אחרים
הגקומג אהינה כאלו או אחרג. מה בשלה שאנחנו משלמים
על בסיס מה שאחרים לחצאו מה לא מבוסס על משפח
שלא אשיגי, זא מבוסס על גוצאוג שלי.

דוגמא:

האווטו בדרכ זמאלה מפסיק חנוע, מפסיק אלס.
אני מנסה זגקן, אהצליק מחדש אבל האווטו אציון זא מניע.
הוא פשוט נפסיק חנוע באמצע.
מה אני אושטה? האם אני ישר מהצאלת?
אני קוצם פל מתילה זחשוב מה מה יכול זהיוג, ופה יש
אזי שינוי/הקבל בין הגנהצויוג של קברים ונשים.
נשים הגקשה ישר זבעל/זמבר/זאח/אבא. הן זא משקולוג
כז הרבה שמן המחשבוג כמו "מה אני יכולה אעשה כהרגל?
הקברים ישר הולכים ופומתים אג המנסה מנוע אמרג שלא
אמיז הם הטוחים ויוצים מה הבציה - זו ההגנהצויוג הקברית
פל בן אצם זא משנה אם ירים מנסה מנוע - לא מושג
מה כן יטל זהיוג? המוקר מה אבג, אצ הקצאה הזה
זא אשיגי שום דבר אני רק נוסע הכביש... אולי התנוע
הוא מה שימתמגן זמנה זא נצקו פל הנוקיוג האקדמוג האלה

שאנינו חנו מה הפעולה/מה קרה? וכן צייטג זחילק אנה סה
זא נצק. ומה סה זא נצק העצמי? אולי סל החוטים נשדו
עם והלכ? מה קורה סה? - אנתו חושבים אל ס סה.
יש חנו גרויק של חשיבה - מה אנתו מנתלים זלמוג.
אנתו נעלים ס מיני השלמוג, ס מיני הסברים און גרוכים
זמה הדבר סה קרה. חמה? מכון שלנתנו לא אורבים
אי-ווצאוג לא אנתו חוכים חמותה נפרכו הנעוג ממניס

קרה ושואלים שאלוג כפי חשוג מה באוג קרה זאנטו.
הוצאה של הגפעהו נחוש אל בסיס השלמה הנאוג? סה נאה
זי שכך נכך, אג והסברים אנתו עין אנתו. נמיס זחילק
זחסיביר חצור זאו (חמותה סה) זלצור חנו כמה שאפשר.
אנתו מנוחים אל כק להמוג פשוט הפסיק חפלו, האוטו זלוק
אבל אין מנוג והוא לא מנוג" אפ והוא כהר שומע והוא סה
שמעו חפלו מסקנוג.

אנתו נמיס חקוד זאו אל בסיס נחוש חפי היצע. שיהי יצע
זע קודם (אם אנתו יוצים משהו למה סה).

פאמה, אנתו מעמיס גמיז מצמים אל בסיס מה אנתו יוצים,
אנתו נפא חצרה "אוטומטיג" ס אנתו חושבים (שמשוה קורה
אנתו יעלים חצור, אנתו מרזישים נשאנתו חושבים "זלצורה קודם")
אויק אני מסבירה זלצמי מה קרה? אני מסבירה זלצמי אל בסיס
מה שאני יוצג. אני זא יכלה חשנה אל בסיס משהו שאני זא
יוצג, צדיק שיהיה כון ייצוג מנאזי של נמיס און קברים קומים
זפאמים אני מניעה חסוקה ואני חוסק - נחוש השלמה אל בסיס
קברים שהם חוקים אבל חציף המוח שלי אומר סה יטל חמוג
למיני סאנתו מנברים אל משהו והוא מקיש מאנתו אינלטהו
נסבר זגופה מסוימה ואני ממולה זדבר פאמים הוא אומר זי "א
שייק" מה סה אומר זא שייק?

סה אומר שהוא קומה אג והסבר מכון שהסבר חכה זא נמיס
זמצב, סה זא שייק ואני אומר "חמה סה זא שייק? אני ס חלמי
שלמה שייק". אם אני חשמי שלמה שייק סה אומר שאני חציג
הסבר חשמי אל בסיס מה שאני יוצג, יכח חמוג שמה שאני
זא יוצג סה שהחסימוג הן שונג ויצל אין זי אל הנסיומה
החפשוג ולכן הוא אומר זי "א שייק" בראש שהוא אומר זי

"לא שייק" אני אצטרך לחפש תחילה אתר.
באמת, הרגע שאני שואל "מה לא שייק?" אני מחפש ממני
אופורמזיה זהה. זה זהה החשיבה שלי שאני סמנטי אליה
זהה היא לא מאימה. חזרה ונכח אנחנו חושבים.
אנחנו זוקמים את האופורמזיה מאי מקום כלל אי ולאמה זנו
מה שאני אומר אין זה שים. הצדקה לך אני חוזרים, כך אני
מחזירים את הידע.

כך מקרה אנחנו לא חוזרים חזרה שם דבר על בסיס דברים
שאנחנו לא יודעים.

זה אומר שיש זה מסד נתונים ביאוש שלכאשר יש זה קיווי
מסויים משהו פה עושה טיזר למסד הנתונים, המוח מחפש
המבנה רצה איפה (מבוא) האופורמזיה (הבא) (המובן) רצה הוא
מובן (נירולוגי). כשאתה מקבל קיווי בעק הכול - הנירולוגיה המתמחה
זעקוב, הפוסטים הלכים מנירון. דרך האוסון לתנודות של השני
ומובן. את מקומו המאסוא (זה מה שמעצב אנחנו נאים ה-PET
ובניקוי המוח).

בסופו של דבר המובנים שאנחנו מסבירים העתיד / קונזיזיה הם * (תורה) (בלי)
מובנים פסיכולוגיים ואנחנו נראה המידה מאימה והמבנים מסוימים
המובנים האלו מאוד קרובים. אנחנו (כאן) אפילו שמנוצח המבנה
המוח הפסיכולוגיים הקאנטיאיים הצעו מובן שאתה סב שנה
קבל אישום בגנוים פסיכולוגיים.*

לכשי נסביר על מובן אחד בסיסי לקונזיזיה שקיבל גנופה הליצן
המחשבים כי **המובן הוא מובן של המשפט**:
המחשב מקבל אופורמזיה (או קובץ) יש זה כל בסיסיות
זינק באינט' הא זה אופורמזיה. והמחשב זקק את האופורמזיה
הבא שאנחנו יודעים שיק הוא (כאן) הכול והוא ורוב את זה
יעקוב: **שלם מחשב**.

שלם מחשב = זה 1 ו-0 ברב.

אז דבר ראשון המחשב מקבל אופורמזיה ורוב את זה זעפר
מחשב. ומה אנחנו עושים? אנחנו מקבלים אנרזיה אלקטרו-מקניטי
(אנרזיה פיזי מהסביבה שלנו) שזה במקרה אנרזיה שלמאר (הזנרה
שלה) ואנחנו מחזירים את זה זאנרזיה אלקטרו-כימיה. כי אם

אנכיה אלקטרו-מנטלי אננו לא ינלים אצמד, המערכה שלנו לא
יצא. הנוירונים שלנו הם מקיבים לאנכיה אלקטרו-כימית. זו המרה
שמאפשרת לנו הקירו הזקם מהקולטים (אז אקולטים זה
אלקטרו מנטלי. מהקולטים והאזהרה אלקטרו-כימית ואז זה יכול
זאת היא מערכת העצבים).

המחשבה מאחסן את המידע הזה שמוא מקבל בקצב און
בקצב און-קי-כאורה, הם מאחסן את המידע הזה באינשי
מדיה. יורה האננו עושים?
אננו עושים את אונ הדבר!

אננו מקבלים אינפורמציה ומאחסנים אותה בקולטת המוח, כל קולטת
המוח שזה קולטתים של מקום (זה בעצם ה-1 ו-1 שלנו).
המיש הזה עושה מאונ מחשבה אכל זה האנכיה. אננו מונים
אז המוצר כזו זהבין השלטה של בני אדם החשיבה שלהם קומה
מאונ המחשבה.

אנני האחסון מנישה האגז כשאננו מניסים ווא של הקולטת המחשבה
הוא מצלה לנו את הקולטת של המנטל, של אקט, של פאנפונד (של א מיני...
המחשבה מצלה את הקולטת הזה מהצבון (מהקצב).

בקצב הזה אננו מאחסנים אינפורמציה
כאם אי-פעם גקנו במצב שלדה הרבה זמן זהצולו קולט?
החשיבה היא כן.
זמה זה קורה?

זה קורה מאון שהאינפורמציה המחשבה הוא לא מאחסן במקום אחד,
הקולטת המפבר אל מיני מקומות בקצב שפנויים, בומר הקולטת יכול
זהו מפורז בקצב. וכאשר הוא מפורז מאונ זה אונת שמה
בקצב הוא לא און מספיק מקום מאחסן במקום אחד ואז אננו
מניקים את הגענו האלה שמעצם עושה סדר בקצב ואז הקצב
זוקח ריחים ומצב כל מיני כייטים של אינפורמציה של א מיני מקומות
כזה שמה הקולטת כמה שאפשר יהיה במקום אחד.
ומהיום חזר שאין בו כמעט (ענים וגענו הקולטת עולה מיד כ
כל הקולטת (מצא) כל מיני מקומות שלהם סמוכים אחד לשני
בקצב.

ומה קורה אצלנו?
זם אצלנו. שאפליים לואלים אננו שאלה ואננו ינלים אצנו מייקיה

לקצב הטני זה גי או אישון הפב כי לאו האה או הגשמה
אני יוצג שאני יוצג אהל אני לא יטלה אחיד כמז, אני
צרכה אחטה על זה
מה זה אחטוב?
החטה - זה אלו התפליק שאנשה החטה אהל החטה אונה
אז זה יש נהר.

כשאננו חושבים על זה אננו מחפשים אלו האינפורמציה
הקליפה המוח, פומר יש הקליפה המוח חלק מהגשמה למ
חלק מהגשמה המקום אחר חלק האלה הגשמה המקום נוסף אחר
אננו העצם אוספים אלו המקומות האלו (תלוינוים אגרגים
ואפים הקליפה המוח כפי חמטא אלו הגשמה) אסופו של דבר
יש לנו אלו הגמנה הקבולה אננו יטלים זהקיה "הגשמה
היא כן וכך".

• אכן אחר עם החטה שהאו לא מאים אנוזל אזה שחטה
אין מרכיב ביוולוי, הוא סה"כ מונה, סה"כ מנשיה
אננו חני האדם יש לנו אלו המרכיב הביולוגי.

הסופו של דבר עם החטה וקם אננו יטלים זהקיה (הקבולה
של ה החיפוש, הי"שם והכבון הזה אמקנהו שאננו עם
זוקחים אלו האינפורמציה שמינצ: לנו אפשה הגמנה יגם שלמה
אננו יטלים זהקיה תקיפה על חסי האינפורמציה.

המקל הזה בהלואה האג בין אנשים זהין חושבים אלו
זנו הרבה מאוד אלה אלו המוזל הרחה יגם, המקנה יגם
הקאסי ביום של החטיבה/הקואניניה והמקל הזה הוא מוזל
אבור אינפורמציה.

11/18

השטח: שגרה דיברנו על ההווה והעתיד: רדיקאליזם, וזכו רדיקאליזם (שיאור 3)
יותב רדיקאליזם, פחות רדיקאליזם כיו היתר וזאתנו אמרנו שסבאנו
ש דבר קיבלו את הרעיון שאולי יש משהו שקראו
הקופסא השמורה - פי קוזניצה.

מאיפה קיבלו את הרעיון הזה? למה דרישה מתקנה

דרישה מפעיל שההווה ריבוי כלכלי שיש מתקנה בין

הזריו: והגובה יאה של העושים סיבכו לזכיו ה-S צדו קטן

S קטן R צדו? למה כלצם למה הדרישה המאוהב?

הסיבה היא: מתקן: למה? אחר: סמל (Tollman =)

סמל: למה? מתקנה שמוכח שיש ככה דבר: חשיבה וזה

מתקן שאומץ קשה לתקור אולי אבל הוא חרטה שהמתקן

ככה קורה.

איך סמל הוכח שזה קורה?

סמל: זקתו: הצברים: זרמי: אולם המבוק: צדו.

אבל היו לו 2 קבוצה של נתקרים: הקבוצה אחר הוא נגן

זשגה הפתח המבוק: אחר: למה? שם קימו, בלי לזה

בלי לעזוב: זקתו: אחר: למה? הצברים: לא יהיו מתאיבים

דומה, לא היה להם חיצוק, לא היה להם שום דבר: שום

העובדה: לא היה להם: מהכלל: משהו: זהו

עקב: השניה של הצברים הוא עכשיו נגן אולי האפשרות

הוא של אחר: המבוק.

כפי קימו: ההווה: המבוק: המבוק: צדו: קימו,

קבוצה: חיצוק: אחר: קבוצה: אחר: מההיבט: ההווה: (סמל) היה

הווה: לא יכל להיות: לקוח: שם: המבוק: חשיבה: כפי

לההווה: צדו: קימו: אחר: כי קימו: אין: המבוק: זה

פשוט: זקתו: אחר: הצברים: אחר: אחר: המבוק: אחר,

אין: אחר: שם: קבוצה: כי: אין: קימו: חיצוק: כי: אין: קבוצה: אחר,

ל: האחר: המבוק: חשבו: המבוק: חשיבה: לפי: המבוק: ההווה:

לא: היו: שם: (מבוק: אחר: הקבוצה: המבוק)

קבוצה: השניה: של: הצברים: הוא: לא: שם: המבוק,

הם: נשאו: חשבון: אחר: שהיה: המתקן.

המתקן: סמל: זקתו: אחר: הקבוצה: המבוק: אחר:

המחוקק עם אולם בסוף המחוקק והעבריים צריכים אנו
להקדים לעולם ואם מודעים את הזמן שוקח עמים
זהו צד ומה שצריך הדק הם עושים.
הקבוצה השנייה של העבריים שלא הייתה אדם שום
חשיפה. עשו את אולי הדבר.
(2 הקבוצה עשו בדיוק את אולי הדבר)

אם מה מצאו?

מצאו שכן ניצב המחוקק קצר יגדל לעבריים שהפירו
את המחוקק וטעויות פחות.
הבהווירוסים אומרים שלא קורא חמישה. את אולי לא קורא
חמישה המצב הזה של החשיפה קדם את מה מסביר
את ההבדל בין שכן הניצב והטעויות?
הבהווירוסים לפי השיטה שלהם לא יכולים להסביר את
זה. מטעם שהייתה שלהם לא כלל חשיפה. צד
טעמו אחר שכן חמישה לפי המודל המקובל של הבהווירוסים
את העבריים האלה שנתפסו המחוקק לפני כן בני מה
שהוא קרא וזה: מפה קונטינטי.

המפה קונטינטי משמשים בצד עם היום וזה אמעשה מפה
של המחוקק שאספו כל מיני גנים בלי חיצוק, בלי גזירה,
בלי גינון וכלי מרבה של המודל הבהווירוסים עצמו ופה
הבהווירוסים נקצו. כ הם לא יכלו להסביר את זה.
את טעמו הראה שהיה צריך להיות אויטשה מנען שאם
אויטשה אויטשה; ושהעבריים האלה השתמשו באינטרמציה
הצאו אתר אחר איך איך להסביר את ההבדל הגזעני
כ הגזענות היו מובהקות מאוד.
והקבוצה כן הוא הפק צדו את מה הבהווירוסים המוצעים
יגדל והמפורסמים בילד כל הזמנים כ הוא הכוונה עם
העבריים מה שקראו מפה קונטינטי.

מה קורה פשטנו ניסלים לאיטשה מקום. והיום יש חנו כ
ויש לכל העולם זה דבר נהדר. כי האפליקציה הצד מבריכה
אולי להקדם המקום המסוים וזה הדק הני יעלה, מהורה וקצרה.
אבל מה יקרה אם יאנחנו (צדק) להקדם המקום הזה. לא

ווי? אונטן מלצים אפי כביש מפה קונטייניר?
השינוי בווי אפר אר המפה הקונטייניר או מונע?
המורה חד משמעי מונע! הלזו שלא חסוב חנו עם אפר.
אכשיו, זעכריס לא היה חסוב זעכר שום דבר, הם פשוט
היו עם. אונטן כן הונים או המפה הקונטייניר אלא אונטן
זא זומדים. אם אונטן (צטרק עם טעויה ואם חל כן יש
זנו מוטיבציה זקלע זקופה מסוימת הרי אונטן זא סגם
נמשפם זכביש כמו שזעכריס סגם נמשכו זמבוק. אונטן
זא הדיוק באותו מצב, יש זנו מטה ויש זנו מוטיבציה
זקלע זכס יש חסך מהמסים של זמיצה ממש אכ
זה לא חסך מפה קונטייניר כן אונטן כן נכיר. בל מקרה
כשאונטן מוצרכים בווי אונטן (כיר ויש עם של מוכה של
זמיצה מכיוון שיש מוטיבציה ויש עם זזובה וזיווי - כל אחד
מבצמים זה הזיווי והזזובה שלן היא הפנייה ימינה/שמאלה...
אבל כל שאונטן פתוח מאמצים כן המיפה גרמה פתוח
מושלם אם אונטן בווי מן הסגם אונטן. מאמצים פתוח,
אונטן מאמצים או היכולת זעשו חשבון.

אם זה קשור לאנץ של **עירוב אינפורמציה**: אנץ של איך אונטן
זוקחים אינפורמציה מהסביבה. האינפורמציה של זעכריס היגם
אינפורמציה (כניסה) מכיוון שאותו הם. נשענשו האינפורמציה הפאו.
אונטן לא צריכים שום זיאוריה או זיאורה סתם זעכריס זנו
או כל הגפלו, אונטן, הישה שלן זה זקבל או האינפורמציה
שלן זכריס או הגמס הזה אל ובימים ימה שנקראו אקוקטי.
אקוקטי (דברנו אל זה באבאו אפסיכולוגיה) - זה זקבל או הישה
המאוייג הכי זמבוק, הכי משוללו והכי טוב מכל מיני
גממים ולשמה אונטן יתרה וי.

זא אונטן שההוויזיסטים כלהם הבינו או זה הם זעכריס או
זכרם אפילו (היווניים) אנסו זעכריס משהו שלע זאו זקל
זא היה שום זעכר ולא היה. זקבל זכר אונטן סולמן
הכל זכרמישלו הם פתוח הבינו שיש משהו של זעכר
זיווי זזובה אפילו זקבל המוצל המאחר שלהם היה.
של זעכר זכר. זא היו יטלים, זממוצד עם הרציון הזה

של כנראה מרכיב שנקרא **סיכרון**.
היום אנתנו מחירים או ג' זה כסיכרון, אבל סיכון אי-אפשר
חזיוג באצדיו.

חמש: ישנה אנשים שיש להם בעיה בסיכון הקצרה
אלו אנשים שיש להם בעיה מאוד מאוד קצרה
המה פעמים אנתנו מבטלים או ג' זה עם אלצהיימר,
זה לא חייב להיות עם אלצהיימר. אולי אולי בעיה שהאדם
לא זוכר. או ג' מה שהוא עשה לפני קצת, אבל האדם
רצה עדיין יכול לזכור מה שהיה לפני 20 שנה.
אם או ג' זה ניתן להסביר ע"י המודל של עיבוד אינפורמציה.

**אנשים אנתנו מחמילים זהבין או ג' המודל היום פהי פתים,
ואנתנו נציין או ג' התשבורג של 3 מרכיבים:**

1. המכונן - הוא מובן חלק מהמודל.

2. הקשה - זה מרכיב מאוד חיוני.

3. הכנה גניוה

מודל עיבוד אינפורמציה:

* **ניכח מציג לנו או ג' הגרשים של מודל עיבוד אינפורמציה**
דרך מציג (שיש אוגם עם האם של הקורס)

דושהים עיבוד אינפורמציה ואלו איבוד אינפורמציה!
זמרה שלפ יבשה להיות קוצרה של כישלון של העליון
של עיבוד אינפורמציה. אנתנו מצדדים, אולי האינפורמציה יואם
אנתנו לא עושים לא הצורה נכונה מהל מני סיבוג
אנתנו (אובד או ג' האינפורמציה, זה לא יופיע ולא יכנס לתק
הסיכון, אנתנו לא מוויח מה, משמעה זה לא יורג לום
אי-זכאוג.

א- המודל אינפורמציה ראינו בקורס מהו הפסיכולוגיה, אנתם
זה בדיוק אותו מודל. אולי ינושו קוצר במודל מאוד פשוט.
פה המודל עיבוד אינפורמציה יוגר משולל עם יותר מתרטיים
מכיון שזה כבר קוצניצה.

הג' - אנתנו מחמילים עם קלט שזה בא מהסיבוג, **חמש:**
זה הרמזור שלנו ושמחמיל, זה הרבה שלידק לעומד איתכם

בק, זה התוקף רק שחובה את המצב חצייה בדיוק אחרי
להחנות את האוסטו בחורס והוא הולך מאחורי והסיבה לכאן
אולי הוא קפוש וצור ס' מ' אם לא קלטה! אולי צ'ו כבר
תהלה ואם אני יוצא ושואלת אולי זמנה קרה לך? הוא עונה
"אני כמובן לי הברק" ואני אומרת "אולי לא יצא/קצת ייק" וצפוי
זה אולי ולחכות... זה יבצע הפקט. משהו שאנחנו אוקחים

זתק המצב...
קליטה: איך אנחנו קולטים? אנחנו קולטים דרך החושים. כל
החושים מביאים לנו את מה שקיים. המציאות כאלו רגע...
כל הקליטה לאן זה הולך?

זה הולך לביבון החושים. ביבון חושי זה כשני - אפסר לקרוא
וצריך לחשוב. ביבון חושי זה לקרוא של הקינאי שחוויה,
זה לא מביא שום דבר מרחוק מכון שהוא לא מסוגל,
זה חלק מאנחנו במודע הזה, הוא בלעם הקליטה הראשונה
של הקינאי שאני קולטת באולי רגע והוא משאיר לי לקרוא
במחשבה שלי שנייה על שנייה אחת (שכלי הדיבור זה מאוד
מאוד קצר).

הביבון החושי זכאיה - זה מה שהצדתי חצי שנייה על שנייה.
הביבון החושי זמניה - הוא יגיד מן.

הביבון החושי מתציק אינפורמציה/מתציק קינאי/מתציק לקרוא
חצי שנייה על שנייה הקינאים ויצאנאים (החושי ויצאנאים זה החוש
כפי פומינטי שלנו).

זמנה הזמן הוא חצי שנייה על שנייה? זמנה הקינאי מתציק בלא?
מכון שאם אנחנו (לעשה עם האינפורמציה הזאת) עם הקינאי הזה
משהו, אם אנחנו (לעשה אולי הוא צריך להיות) לעיבוד הזה
אחרי חצי שנייה על שנייה הוא כבר לא מכון לעיבוד ולכן
אולי הקינאי צורך.

האם אנחנו מקשיבים אלא בוחה ליש בעק הביבון החושי?
הגשומה היא לא...
האם הביבון החושי קולט כל דבר שהוא מעל של הקליטה
באולי חוש?

הגשומה היא שהוא קולט כל דבר.
***הצורה המעבדה/המבנה:** גאר וצמנו של קינאי שישי בשיעור הכנה

וכה כולל: מי צ'רו ש'אנתי, כ'ה כולל א'ג הרעש של
המשקנים, כ'ה כולל מ'ה שהמרכז אומר אפ'מים... כולל כ'
דבר קטן, כולל כ'ה מ'ה שבחול' ש'הוא מ'אל על השמיעה
ל'נו... נ'סה ד'מ'ין מ'ה ה'יה קורה כ'אם א'נתי צ'ריכים
צ'ק'ר א'ג כ'ה ה'ק'ו'ים הא'לו? ה'ינו משק'ים! ע'ס'א ה'ס'יע
ה'א'ו'ש'י ה'כ'ה ה'ינו משק'ים מ'א'ו'צ'מה ו'ר'בו'י ק'ו'ים ל'ס'ף א'ו'
י'ת'ר א'ח'ו'ץ מ'ה'ם א'כ'ו ל'א'ו'ו'ט'ים א'נ'י א'ו'ג כ'ל'
ה'כ'י'ב'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'ס'נ'ן ז'נ'ן א'ו'ג, ה'ר'ב'ה י'א'ר א'י'נ'פ'ו'ר'מ'צ'יה
ד'ו'צ'ר ש'ם מ'א'ו'ר ע'ב'ר ה'ל'א'ה:

חלק 2 של השיעור:

א'נתי ל'ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'ח'ז'יק א'ו'מ'נ'ם / א'לו'ת ה'ק'צ'ר מ'א'ו'ב
א'ג כ'ה ה'ק'ו'ים ל'כ'א'ו'ם מ'ח'ו'ש'ים (מ'ה ש'א'ו' י'ה'ו'). א'ל'מ'ה
ה'ו'א מ'ח'ז'יק א'מ'ם?

מ'כ'ו'ן ש'ע'ם א'ח'ר'י ל'ה'ק'ו'ים (מ'צ'ו'ם ה'ק'ו'ס'ס'א ה'כ'א'ו'
ל'ע'ק'ו' ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י א'נתי מ'ק'ו'ים ה'ח'ל'ק'ה א'ב'ל כ'ו'
ע'ס'א ה'ח'ל'ק'ה ש'א'נתי ש'ול'כ'ים א'ל'יה, כ'ו' ה'ח'ל'ק'ה ל'ק'ו'ה א'ו'ל'מ'ט'י
א'פ'י כ'ה מ'י'נ'י ד'ב'ר'ים.

ה'א'ם ה'ק'ו'י ה'כ'ה "ש'ל'פ'ה" כ'י א'י'ן ל'י'כ'ה כ'כ'ו, ה'ש'י'כ'ה
ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י ל'ק'ו'ו' ד'ל'י'כ'ה (כ'ה ז'א ל'י'כ'ה כ'ו'ו ל'א'נתי
מ'ב'ר'ים ע'ם מ'י'ש'ו' א'ו'מ'נים ל'כ'תי) א'ו' ה'א'ם א'ו'ג ל'ק'ו'י
ז'ק' ה'ח'צ'י ש'נ'יה א'ו' ש'נ'יה י'צ'ו'ר ה'ל'א'ה ל'ת'נ'נה ה'ב'א'ה
ש'לו ש'כ'ה ה'כ'ו'ן ז'ט'ו'ת ה'ק'צ'ר?

כ'ה ה'ח'ו'ק'ים ל'נ'ים א'ז'מ'ה!
מ'כ'ו'ן ל'ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'כ'ס' א'ג ה'כ'ס' י'ק' כ'א'ם ח'ב'
ח'בו'ו ש'ל ה'ק'ו'ים ה'א'לו ד'ו'צ'ר'ים י'ש' ל'כ'ה מ'ה ל'ק'ו'ו'
ק'ו'ו'ר. א'כ'ו'ן ה'כ'ה י'ש' ק'ו'ו'ר ע'ק'ו'י, ה'כ'ו'ן ה'כ'ה
מ'ס'ג'ל א'ק'ו'ל א'ג כ'ה ה'ק'ו'ים מ'ח'ס'ב'ה.

ה'ק'ו'ו'ר א'ז'ר'ה א'ב'ל ה'י'א ל'כ'ו' מ'ח'ז'יק'ה א'כ'ו'ם ז'מ'ן, ח'צ'י
ל'נ'יה ע'ד ש'נ'יה ע'ד ל'מ'א'ו'ר'מ'צ'יה א'ו' ע'ב'ר ה'ל'א'ה ד'ר'ק
כ'ה ה'ג'ה'ז'יק ה'כ'ה א'ו' ד'ו'צ'ר (ד'ו'צ'ר ה'כ'ו'ן א'ל'מ'ט'י).

מ'ה מ'ו'ב'ע'ל ע'ל ה'ק'ו'ים ה'א'לו כ'א'ו'ר ה'ם ה'ק'ו'י ה'כ'ו'ן

החושיו... שזקבור או - הסינו זמעה אחריו אז העבר הקיוו

כאומר, בזכרון החושי הם קולטים אוטומטי. אם דברים מסויימים / תהליכים מסויימים לא יקרו, אם הם לא יתרחשו אם הקיוויים ידעו.

מה הם התהליכים האלו?

2 תהליכים:

1- קטלה.

2- הכרה תכניו.

הכרה תכניו וקטלה הם 2 התהליכים שדרכם הקיווי הזה עדיין חי. חי אומר החי שניה והשניה.. הקיוויים לא ידעו אלסא הם ילכו. הלואה הקלו הגר-תהליכים האלה של קטלה והכרה תכניו.

הסימה שאנחנו מאמינים, אנחנו שומעים דברים, אנחנו שומעים הכל... הרבה העסק. אצליה נחלק אחר הלואה קטל האיוויים שמאצים. ואמה? מכיון שיש לנו את הקטלה ואז הכרה תכניו.

2 התהליכים האלו הם האחרונים. אל האזנה (אחריה מתחילה) כשמישהו שואל אותך "אתה שומע?" לא אמר זה מה שהוא מבין... הסונה שלו זה "האם אתה מקשיב לי?" - העקב החיה מקשיב יש את החיה קטלה, ואז - אומרת "האם אתה מבין זי", האזין זה כולו קטלה ומשמע זה לא כולו קטלה! השמיע. ככלי קק קליטה-קריצה של הקיווי.

אנחנו שומעים החון החון שיתור והתקום מהשיתור (קלטת) ותקום מהשיתור בלא לא נקלטת. כלשואלים אותך "האם שמע לקיחה אל...?" ואתה עונה "לא מה, ישאום, לא שמע אה" - לא שמע זה זה לא הקצב קטלה. במיוחד: במעשה הלצע של הגור בקפיטה: עמרו איצק 2 אנשים. במור ולא גשום אה אל מה הם נדברים ואז נכאום יקרו. את השם שלק אם אתה גשום זה.

ואמה דוקא במור? מכיון שיש סיבה. אגה יכולה להיות כאלו הגור לפיכך כמעט, הטוח שאתה לא גשום את השם שלק, במיוחד שאגה כשיתה / באינטקציה עם מישהו אחר ובכאום מישהו במחלת הגור אומר את השם שלק (במקרה זה השם שלק)

האנשים לא מדברים איתך סבביבוב אבל אתה שומע את הלש
שלך. איך? הקשה שלק השיחה שאתה מנהל עם מישהו אחר
בתקום אז ידך אתה שומע ב דבר, אתה מאזין, אתה
מקנה... זו שיחה פגומה והוא אובד את הקשה והפגום אתה
זו השיחה שלק מכון לנכסים ומגלים בתוך המושל ב
מיני מחשבות כמו: "חמה הוא מדבר עליי?" - "זו הקצוב
הקשה."

אבל מאיפה הקשה הזה בא?
אז מגבר שקשה מחוסר דבר הקיומיים ויש גמיז
רצונה קטנה של קשה שאנחנו שומעים אותם כבי אנטר
את הסביבה כי אנחנו חייבים לה סגן של שיחה.
חמש! יבוא אצרה משהו מאחורינו ואנחנו לא נשים אותה,
אין שום קשה פנוי ואין את הרצונה הפאז שאנחנו
מנטרים את הסביבה... אז הוא יבוא ויאן זק מכה במושל,
הפק אליק! אבל אם יש קצב קשה שמנטר את הסביבה
אתה גשמה פסיצוגי כולו מאחורייך... או איצשה רחל קטן
(איצשה גירוי) שמספיק בשביל ללכת זק את הקשה ולפגוע
את הקשה כבי זטפל בעציה.

אז גמיז יש זמן את הרצונה הפאז וממש הוא
מספיק קשה בשביל זקוים והשביל והפגוע גשומה זה
חמה שקרה בגותלת הער ואו הסיבה שאנחנו מצבבים
ע גור.

באי הקצוב הקשה הזה הקיומי הזה (אזלם, הוא לא יכנס לביבון
זטוח הקצב. שלאני הקשה ושטאני את הלש שלי... איפה
פירשט שזה השם שלי בפז?
אם הקיומי הזה נקלט חי בחושי ואני הקשה ואח"כ פירשט
אז זה שם שלי... אז איך יכול להיות דבר כזה?
אם כבר הקשה זה אומר שאני כבר צריך להכיר
שזה השם שלי ולהעביר אותו הלאה. איך אני יכולה להעביר
אז זה STM-1 אפיונים שזה השם שלי?!

יש זה סגירה
בביבון החושי אין פירוש! אין משמעות לשום קיומי בביבון
החושי, זה קיומי קרובה את הפירוש אני מקבלת STM-

מה המקום הראשוני שהגישה/שמעך הגיעים/החוסן זיכרון שאנחנו יכולים זכור שזה העם שלי ה-STM יש משמעות/יש פירוט.

לכשיו נשאלו השאלה הבאה...
אם אני יוצר הזיכרון החושי שזה העם שלי אז איך זה עובד? למה שזה לא יצדק? כי אם זה לא העם שלי זה צדיק וצדוק... זה לא חושי לוי...
אם נניח הקטע של הכרטיס...

אני לא זוכה לזה או כל העם, אני יכולה לכתוב חלק, כמעט של העם - S' גמיש, כל מיני דמיון של העם... יכול להיות שאני לא יכולה לפרש את עצמי כעם שלי אבל יש מספיק הקווי והעלוי איתה סוג של הכרה-זהה לקחו הכרטיס: שזה חלק מהעם ואני אומרת זה מספיק השמילת-זכרון דיו לא-זכרון את הקווי הזה עדיין כי יש לו חלק קטן ממה שנמצא שזה העם שלי אבל זה עדיין לא בורה העם שלי) וזה מספיק אם יש זמן קטן (התחילים הורה חלפים מחד) לקחת את הקווי הזה ולהעביר אותו ל-STM, ה-STM אני מקבל את הוויזיון, את התמונה השלמה.

האם אני יוצר שמאלי מצד מצדדים אלה? לא! כי אני לא חלק מהשיתה הראשונה. כשאנחנו קוראים אל שם שכח אנחנו שנמצים את העם הזה אז סביר להניח שיש עוד אנשים עם העם הזה ואנחנו אדואיסטים וזה אמר לנו "זה אני" אז שאני איננו מהרבה ואני רואה שזה לא...

זיכרון העובד - STM

מה יש עוד מקרה של גלויים. שיש מה קצת השפעה של קשה, בלי קשה שום דבר לא יאמר, הכל "לצר".
לכשיו הקווי נכנס לתוך הזיכרון זמנו הקצר ויש מה כמה נשאור...

מה העניין של הזיכרון זמנו הקצר? מאיפה זה בא?
אם קוצר כל זה הוא המהזיכרון החושי וזה קצת מה-LTM:
יש אינספור מצבים שכאן מהזיכרון LTM.
למה אנחנו מקואים זיכרון מה-LTM?
כדי ושהעשירי את הקווי, כדי להשיג את הקווי (אבלים לא תמיד).

כשהתכן היא מה - LTM (אם זה קורה) זה לא כאלו שהתכן
עצם מה - LTM ולכשיו (מכיון ה - STM יש מן סוג
של צורך ה - LTM (כמו קצרה שלעושים זהו Copy מתיקה
אחר מתיקה אחת במחשבה) אני זוכרת אינפורמציה מה - LTM
אזכר כאלו "הנראה" כשאת כפי אפשר את התינו שיש
ה - STM ואח"כ חוזר ל - LTM.

3. זיכרון נותן מזהר איננו על קשה וניתן שמענו דברים
קומים האור TED באילו הרצאה.

לכשיו נותן אומר דברים ואני אומר "קצת שמענו
ממקום אחר ש...", לומר יש סגורה נותן אומר משהו
ומשהו אחר אחר משהו אחר, אבל מה שאולי אחר היתנו
את הירד? מאיפה האינפורמציה הפאג באה? האינפורמציה לא
באה ממה שנרמזת אומר, מה שנרמזת אומר הא מפיכרון
החוששי, מה שמשהו אחר אחר היא מה - LTM. והוא
הוא מה - LTM כי היה קיומי זהרציון את האינפורמציה
הפאג ל - STM כי משהו היה קומה בין התינו שנמצא
ה - STM ומה שנמצא באחסון עצ אין סוף - LTM.

לכשיו יש זנו עם מתיקה ואיכרון אטווח הקצר וזה ק
המבוא לפסיכולוגיה:

דיברנו שהזיכרון אטווח הקצר וכך זהכיל כמה הימים של
אינפורמציה (כאשר היט זה היחידה הקטנה ביותר של
אינפורמציה שיש) 7 ± 2 , עד 9 הימים של אינפורמציה
שם 5 אבל זה מקבל ואכן אנתנו אומרים שמחשבה שלמה
העבודה של עבודה אינפורמציה קורה ה - STM. הזיכרון
העובד הקיבולת של הזיכרון העובד (ה - STM) הוא הכ
קטן שבה החלקים האלו.

לומר, אנתנו שהזיכרון החוששי ענק הקטע של הקיבולת
אבל הדברים (אנשים) הם ה - LTM מאחסן את הכל (א מה
שהוא עבר נשאר עם לזמנית, לא זיכר ומחיל שיש זיכר)
אויק הזיכרון LTM הוא בלע מוקבל?

ה - LTM מקבל ומקבל ומקבל... המצויה ה - LTM שאנתנו
שיכרים כי אין לנו זיכרה אינפורמציה הפאג לומר שאנתנו

יחידות לא מקיאים / שים. וזה מסביר כמה דברים שאם
מבקרים עליהם שנים רבות (שי"ק ובמיוחד לקי הדבר) אפשר
בזמננו שהיה לפני התורה מאוחר שנים אלו ואלו
מאז ועד אנו קצת.

ה-STM המן זכרון הוא בזמן שנייה בלוח או קטן
לכדי זכרון החושי מחזיקים חצי שנייה עד שנייה זכרון.
זכרון הקצר (STM) הוא זכרון / זכרון מחזיקים עד 30
שנייה. הלוח שלצורה דומה על מספר אלפן שאפשר
זכור אולם או לא זכור אולם או שזמן אנו אפשר
זהו זכרון או שזה לא החיוץ המהיר... ויהיה זמן קשה
מאוד אם בלתי אפי המאורה לאחר 30 שנייה אך לא תיזן
או השמן או שזה אינשהו בלוח הקיץ חסך (כבר ואם עבר
המן וזה מתק, אבל אם תזכרו על המספר 10 / דומה ואמרו
אם המספר פעם אחת פעם אחר פעם עד שתזכרו או השמן
זה אומר זשני. השנייה זה בצד המטה, עתה הוא
ליתים סיגור מ-30 שנייה / צד המטה של זכרון חזרים וחזרים
עד הקווי זה לא יעלה כי אנחנו שומרים ומתקשים את הקווי
פעם אחת פעם) בסופו של דבר מה אנחנו חצים שיקרה?
אנחנו מ-2 דברים:

אם תיזן זין זי שם שיקוד שאנו צריכים את המספר 10
הזה מתק או באז חוצל, תיזן, תזעל ~~אם תזכרו~~
הזה, עברו 30 שנייה וזה נעלם. אבל מה זה משנה תיזן.
מה קורה אם גרסו? או השמן את המטה, תיזן ותשנה מחוסר
שיעור ואלו אחר זה לא ענה כי היה אדם או כי לא ענו פשוט. אם
אך גרסו את המטה אז נעלם כי שיתרה בזה. אבל
לצד זכרון זה מה שקורה: אני יוכלו זשני ומתממש האופורמציה
לשחרר.

או שאני יוכלו זשני או האופורמציה שזכרון זשני הארוך-LTM.
התחילק של הזכרון האופורמציה מ-STM ל-LTM זה נעשה על קודק
אבל קודק נעשה ע"י תחילת אופורמציה / קישורים כמו תחילתים
לברכה. אמרו שלזמן אוקחים אופורמציה מה-LTM אנחנו
משמשים בזה במק ה-STM, דברים שלזמן לקווי שים
ה-STM לפעמים אנחנו משמשים אולם מה-LTM - זה יזכר

אסוציאציה - קירוב יטול אהיג רק החלו שישן (רק אם אני
אושן מספיק, אני כאילו אכנה בצורה החי פתוח מרובת,
רק התורה אני יכולה זמלות ל-LTM זה צד"ן קירוב, אבל
זה קירוב זרידה אל הסים העונים אצנים. אני יטלה גם
אקרה אם אני משי"ת אג אונ קינוו שיש ה-STM
אז אינפורמציה פומה שיש לו כנה ה-LTM.
כומר, אכשו ה-LTM יש זי אג פ החלקים וזמ
המשדה.

זנה אני צריכה גם אג המשחה וזמ אג החלקים?
מכיון שאם יבוא לי עוד קינוו י"גן שאני אצנה אונ הצורה
אשירה ומהירה ומפוי"ק אל הסים אחד, שני"ם א"ל שושיה
מהחלקים ויכ"ס אהיג - שהשיחה י"גן זי עוד אינפורמציה
(הזינה של הקנטלט - השלם הוא יג"ם מאשר מחיבור של
החלקים), העק החמ"ל של הקינוו המשדה יכ"ס אצור עי
עוד יג"ם מהר אהיג קיחיים שלכיים מצ"ה החוששים.
ה-LTM אנתנו שלים הקלוויו אג האינפורמציה, אנתנו יוצלים כאילו
קטגוריה זשום פ אינפורמציה ואינפורמציה אל הסים
העק, אל הסים המשח"ג ה"כ"כ בין פ הקצבים (אנתנו
אצרים ה-STM אצור זה) ואז האינפורמציה אנתנה זנו
אצכיון אחר, אשליפה.

הצורה המחשבת

זה מסביר כ"כ הרבה אל איך אנתנו מונח הסביבה שלנו,
אל איך אנתנו מתקדים ומסביר כ"כ הרבה התנהגות
האופן אלו וצורה איך מאשר מוצ אצרה אל שפה ואכיון
העיו.

LTM: ציכרון ארוך

אז מה קורה שם?
קיקולת א"א מחבלת אין מכון אציה.
שיחה ה-LTM אין כ"כ, אין א' משיחה אין אסוציאציו
אין א' שום דבר אציו"ם שיה.
כ"כיון החושי השיחה היא סה"פ אציה כומר, האינפורמציה
כנה לא למ. ה-STM השיחה היא זמ אציה, אם

אין לינין ואין תזונה-הילזונה זה אחד הדברים שהאנפורמטיה
 (אלוהי: הקמית מספיק ואני ואז צריכה את האנפורמטיה יגם -
 זה מצב אחד. מצב שלי לאנתי הוצים לקרה יאג האנפורמטיה
 כ אמנו אולי כן נצטרך אג האנפורמטיה הפאג העגז, אבל
 השיטה היא צריכה והאנפורמטיה (אלהי).
 ה-LTM אין שיטה, אין צריכה. אנתי חסומים הוקיע
 האנפורמטיה - אמ. אין אי קיעה אין וכו יכלה להגיע לאנפורמטיה
 אולי חצה להגיע לאנפורמטיה משון שלא האנפורמטיה הפאג
 אני חוצה כבי להשיגה זה עשוי.
 ומה זה אומר?

זה אוטומטי אומר שהעכשווי זה הפיכון אלוה הקצר,
 הפיכון אלוה הארוך זה מחסן וכו יגד מה זה אמר להוא
 אומנ מסידר (בקטגוריג אבל זה מחסן, אין דינמיקה של,
 יש שיטה משם ויש. הנסה לשם: ההקסה א" קיבור והיצאה
 משל זה שיטה (שולפים ה-STM).

סקל אומר מקי

יש זני קלט - מחצית - הולק לאיכרון החוש - מחצית אג האנפורמטיה
 חצי שנייה אצ שניה - אה"כ האנפורמטיה העכר.

קשה והכרת גמניג - אמ אנתי חוצים והנשיב עם האנפורמטיה
 הפאג וההכיס אמר לגוק המלכר (והיגה חשיבה וצבור אנפורמטיה
 אנתי צריכים להקציג קשה ולהכיר תמניג.

לכשי הצברון אלוה הארוך נשים קו של זמן:
 דבר כאלו קורה כן, דבר שני הקלט נקלט לגוק הפיכון

החשי, הדבר שלישי הפיכון החשוי והקלט הזה הולק לגוק ה-STM
 עקב משמעיג (הואו יגיע ל-STM זה אמ אנתי חוצים קשה

ומפריס גמניג). לעשי השאלה היא איך אנתי נכר אג
 הגמניג? מאיפה באה האנפורמטיה להכיר אג החוצים האלה?

הגיבורה היא מהפיכרון אלוה הארוך וזה אומר שיש אצ איה
 גיב שאנתי אגין וא דייברנו אלו והנתיב הזה שאל מהפיכון

אלוה הארוך (מדל) אג אמם גמניגים, אמם חוצים אצ לפיכון
 החושי, אצ אנקודה שאנתי מכירים תמניג.

אוי-אפה להכיר גמניג, אפילו גמניג ו וכו השליש חוצים
 מהפיכרון אלוה הארוך. הגמניג האלה חן העצם קוזמא והשואה.

ובמידה ולא תפסי את המכירה האלה האינוסורמזיה גיפול,
התפיק ירצק מהחושית רק ה-LTD מאחסנים את האינוסורמזיה
ליון מקום אתר שאפשר לאחסן את האינוסורמזיה.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

המחשבה

[Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew, continuing from the previous section.]

18/11/14
(שיעור 4)

בשעור הקודם דיברנו והבנו את הקייסה הפלוג של אייבור אינפורמציה.
היינו את המודל מאלצה, אנתוני מכריס את כניס האינפורמציה,
ואת המודל האינפורמציה דאנקה שאנתוני יכנסים לטווח דרך
פנירוניס דאקה היכרון החושי משם דאכרון זטווה הקצב (STM)
דק 2 גר-תפליכיס שהמוח הכרת תכניו וקשה. ואכרון זטווה הקצב
אנתוני מתפיקים את האינפורמציה עד כז שניו אלו אלו כן אנתוני
מחיס את האינפורמציה כפי דאקה השאה דרך תפליק הישניו,
אנתוני מאכריס את הלקוח של האינפורמציה הנוק דאכרון זטווה
הקצב (STM) ע"י תפליק של שינוי. ואכ דאכרון זטווה הקצב (STM)
דאכרון זטווה הארוק (LTM) ושם כה נשאר זכרון אנתוני
משמשים האינפורמציה הפאוג ומשלים את האינפורמציה הפאוג
עם אינפורמציה חדשה שכל הזמן נכנס דאכרון זטווה הקצב (STM)
ויש יתן אוקסצ'ינג (חמרה) ככה של אינפורמציה כל הזמן
מאכרון זטווה הקצב דאכרון זטווה הארוק.

הכעיון מאמורי ההחלפו האלו של אינפורמציה דאכרון זטווה של
אינפורמציה, יחידו של אינפורמציה שיש דהם קשרים אדוציאטיביס
(משון אדוציאטיבי) וכה משפל את מה שיש זנו דאכרון זטווה
הארוק (LTM). כל פאם אנתוני משפלים את האינפורמציה, וכשים
זנו אינפורמציה דומה אנתוני מרוויחים זמן איבור כפי
דהכרת אינפורמציה חדשה, כפי דאכרון זטווה הקצב דאכרון זטווה
כל הזמן אנתוני משפלים את מסד הנתנים שיש זנו דאכרון
זטווה הארוק (LTM) וכה אמור דאכרון זטווה הקצב דאכרון זטווה
אם כל אינפורמציה חדשה שאנתוני מקבלים וכה נקרא: **דאכרון**
ניסיון. כה הביטוי שמנסה את כל דאכרון זטווה הקצב דאכרון זטווה
הצה.

יש כמה דברים שאנתוני עושים את כל, קצב יגד דאכרון זטווה הקצב
התפליק דאכרון זטווה הקצב אינפורמציה ואנתוני ממחילים עם איבור
מ-2 סוגים כ כמא רק החדשנו ויאנתוני את האיבור.
אזה סוג של איבור אנתוני עושים? יש 2 סוגים של איבור.
וקסו של דבר אנתוני נמקד האחד מהם שהוא נראה יגד

מצבאות אלה הביאו לי הגחילו עם איבוד מה שקראו: מטה
מטה.

אם מה זה איבוד מטה ומטה? המשמעות שלו?
איבוד מטה מטה נקרא עם איבוד טהור או איבוד
למוצא ע' נעים.
בשנותנו ראויים אנחנו אוי"ש שאנחנו שומעים איזה קול
אנחנו רוצים שצבא או הנעלים האלו. לאומר גימיו
כשהוא מוצא עצביו החושי, אנחנו קולטים רק את הקירוי
(אנחנו שבבבון החושי אין שום משמעות לקירוי).
אנחנו הגהליק של איבוד מטה מטה מטהים אכונה צאורה
של קירויים: קובה הקול, הרמה של הגדר קובה או הנמכה
אם זה משנה שמיצג, ואם זה משהו ראוי וצבאי אנחנו
יכולים עמוג צורה של הקירוי הויצבאי. אנחנו שבגיסה
אנחנו גופים עם חלקים הקירויים מסוימים אנחנו בונים
מהאמנטיים הבסיסיים של הקירוי או הדמיון שאנחנו בסופו
של דבר מבהים.

אם בקירויים הבסיסיים האלו (הקירויים שבאים מהמבינה שלנו)
אנחנו משהים גנוג צאורה. לכוננה האלה אין עדיין משמעות
אבל אנחנו רואים אונ, אמשלו קו, צוויג, איגול או כמו
שאנחנו שומעים קול קובה, קול נמוך וכך הלאה...
ואנחנו שאנחנו רואים את הכוננה הצאורה האלה אנחנו
עדיין לא יוצאים מה צד ואנחנו בונים עם החלקים האלו
מן קיסוג שמוג במשק הגהליק הזה של איבוד
אנפורמטיה, יום בצורה הכבד. לאומר, מקדמים את
האנפורמטיה אח"כ מתחילים להתחמש האנפורמטיה
הצאורה אך צד איבוד ומה משמעותי האנפורמטיה מאחר
ומר. לאומר, הגובה הפסיטי שלנו (הגיסה שלנו) בנויה על
האמנטיים הבסיסיים היום של האנפורמטיה הקירוי (האמנטיים
הבסיסיים הם לא משמעות!) וזה נקרא איבוד טהור.
אם זה נקרא איבוד טהור?

האיבוד מבוסס על הכוננה של הקירוי עצמו.
לאומר, אני לא משייך לזה שום קומו ושום יוצג
מנטלי אחר בשלם הזה של איבוד האנפורמטיה, הכל טהור.

טובה זה אומר שהוא לא מושפע משום דבר אחר שיש
זו תיסיון ה-LTM.
מי עושה עיבוד ככה?

היום אנחנו יוצאים לעיבוד ככה אמנם הוא טהור והוא נמצא
אלו הן לא אפקטיבי וברור בקלל זה, שיה-LTM
קיים כמעט אנתנו עמו יכלים לעבוד אנושים למצבים
אינפורמציה ככה. זה עמו פשוט חזרה ארצה, אנתנו עמו
יכלים עתידנו לעבר הזה, אנתנו מצברים על תיאורה של
עיבוד אינפורמציה.

האם זה נעזר לנו עבודה של סיפוי מתוך יום או יומיים יותר
השאלה היא מה מה ולצדן לא הסברנו, אבל מה מה
זה אומר מי העיבוד מאלה מה

אנחנו ציברנו עזר עכשיו על עיבוד מה מאלה/עיבוד טהור
2/ ואשיו נבדק על הסוג השני של עיבוד אינפורמציה שהוא
מאלה מה

אנחנו קוטרים לעיבוד אינפורמציה מאלה מה עם עיבוד
שמוע ע"י מושקים.
מה זה אומר?

זה אומר שפשוט קוטרים גורמי אנוש ישר מבעיה מן
מארה של יחומים עם הנחה מראש תיסיון אוישי או
ציפוי עקבי העירוי הזה ואח"כ אני עושה השוואה בין
התפיסה הפאג ומנוג העירוי עצמו.

זה שונה והפק היפוט של העיבוד מה מאלה מנוג למתחלה
בקל שאני קוטרים גורמי אנוש מתחלה להשליך על מי הנחה
מראש, אני מוד מתחלה לעמון אג המשמעות מוקדם הערוך.
המתחלה/בקטיסה אני מתחלה להשליך, עתה, אני לתקן את
תיסיון האוישי שלי, אני לתקן את הציפוי שלי זקני מה יכל
לחייג העירוי הזה ואני מתחלה את הפיחש כהר הנחה יום
מוקדם מאושה אם הייתי עושה את העיבוד הזה מה מאלה
מה זה אומר?

אם אני אשליך אסוציאציה או אם אני אשליך תיסיון... תיסיון
הזה (מציא ה-LTM). מא - אומר למתחלה הערוך של
עיבוד אינפורמציה/מתחלה. החודש יורה שאני אומר שיש

אי אינפורמציה קריבה. הני משמעות, הרוץ שהאינפורמציה
הצאג רובה עצמו, היא לא דומה מהצבון החושי. כבר
עם המקום נגמול, מהלך של פיוס. לפיוס זה אומר של
השכנה, של זקוחת אינפורמציה - מה - LTM אנקודה הצאג
שהיא מקודה של הכנה קפניוג וקשה ואג האינפורמציה של
ה-LTM אני שמה אותה עליי אני משה להנאים מה
שאני יוצג שזיוו שהמו קיווי של הענין הלה.
כאמר, אני לא מצדד אג הענין לעצמם ואותך המובן
מש"כ אג המשמעות אלא אני מתחלה לש"ק אג
המשמעות כבר על קבלה האינפורמציה.

מה שקורה כאן זה שהאינפורמציה הצאג מצוברת
קודם ל על סמך הצבון, משערים אג המשמעות של
הקיווי בהתחלה העל"ק ואותך הודקים אג הענין
הכאשניג הצאג מול העובדות.

מה יש כאן באיבוד מאלה מטה שאין באיבוד מטה-מאלה?
התענה היא שאין אג ההצרכות של ה-LTM.
באיבוד מטה מאלה איבוד טהור - אין אנו יצוקים מנל"מ, אין
אנו נסיון, אין השוואה אין שום דבר... אני מתחילה מ-0,
אני מתחילה מבק הענין ואני מפרטג הדק אלה
אני צודד עם רק הענין.

האמר היא שהאיבוד מאלה מטה אני צודד עם הענין
בזמן שאני מקבל אלה ישר אני מפעילה אג ה-LTM
התחלה העל"ק כדי להתחיל לעשות השמח על מה זה
יכול להיות שאני חולה.

אז אם נשאל אג אגה שאלה של מקודם: איפה איבוד
אינפורמציה יגם מהיר ואיפה יותר איטי?

המר אנו שמה האולוסיה ומה: איבוד האינפורמציה צודד
צפי המובן של המאלה מטה מכיון של התניה של המסד לענין
שקרא LTM כמו שצאמר קודם, פל המר הזה של אינפורמציה
ענתי כפי שקרה לפני אג הדק שמשמעות הקיוויים,
כפי לעשו אג האיבוד הזה: יגם מהר. אלא המתחוג הצאג
האורקם הטלויג פמו ישווה בסייטלויזה חדרתי (פל הקיצוני דק)

האם זה שאני אנתוני יסודיים צדקיים מהר מאוד לנצח את אלה
 יבוא דהיינו שאנחנו טאצום. תמיד המלכות בין העניים של
 החשיבה המהירה באה על תשכון הדיוק, סתם אנחנו יסודיים
 צדקיים עם פנה השערה ופסקה: אדם אחר מול הקורן וזה
 מה שאנחנו אושים במעשה מטה...
חמש: "קצת אני רטור משפוח ואח"כ אני אומר ללצני" אני
 חושב שאני משהי א צה", כאשר האדם שאני רואה
 יאמי מרחוק נראה. זו יסודיים א... מהר מאוד אני מציגה
 חסדונה הפאני. אח"כ האדם מתקרה קצת יתר ואני מתנה
 כי אני יסדה בעמנו שאנחנו לני "קצת צה אולי לא סוג
 אתה... הפאני, והשערה הפאני לא קימה אישני, האדם רצה
 היה משהו אחר וגם כפי צה אני גם מסיקה: חסדונה לבין
 צה וזה יש את העמנו האלו למחנה...
 סוף ספק את הפל, מאי שלפאם צה... לא אמי אחר
 ופסקה את השערה וגם את צה אני יוצג - אלשו והפאם האדם
 שאני אראה את האדם רצה את אני. לא אסדה כי השערה
 הפאני שלשני הנן גם יסודיים של אינפורמציה (היו אומרים שלומיים
 מהשערה...
 המעשה - מטה מייצג חני סגנון של אינפורמציה
 שרצה יתר מאי יסודיים חני סגנון סגנון...

חוק 2 של השיעור:

בין שאנחנו בקום ימי טאונטי סתם נספה לתשובה מה יבוא דהיינו
 הישום, כומר בשל מה סתם צדיק אחר על איבוד מטה-מאלה
 ומאלה - מטה?
אם אנחנו בר"כ מאלהים מאלה - מטה השל מה אנחנו
צדיקים אלהים את צה כפל?
 יש תחום של קפא (הפסג) אנשים והתנצח בנני צה הישום
 של הפסיכיאטר הקואנטיטיבי...
 כומר, אפי"ש מקום סקרה אר"ל הגאולות האלו שאנחנו
 סומרים והסוסר הפה: ו"ל"ל"אנן הפקדים אחרים
 באדם הום-יומו שלן צה התחום של התנצח אנני.

שיהיה מובן נאילו הקוראים עוד לפני הפירוט הסטטיסטי. זהו
של ה-LTM שהקוראים הם ברורים, שאם-אחרת שהם
"צרכו מינימום פירוט".
זאת הבל-אומה העשויה את זה?

מכיוון שאנחנו יוצרים שיש אקורד שהוא מטרה-מטרה,
שאם-אחרת שאם האנפורמטיבית עצמה הטובה ביותר
המשמעותית שלש"ק ה-LTM. כאן הוא יחד הבורג אנלטיקו
והקורא מובן. נאילו אני צריכה פחות פירוט. זה
כשאנחנו כותבים שלטים ברורים ואנחנו רוצים להעביר מסר
שהוא אנלטיקו ברור כמה שאפשר. מטרתנו שיהיה מובן
אשר לפירוט אני אעביר את זה ואני אעביר את זה
ואני אצ"ק יחד עם מינימום אנפורמטיבית.
זאת אמנו צריכים מינימום אנפורמטיבית?

מכיוון שמה שאנחנו מפרסמים זהה לשארנו עסקים. האומר
האנפורמטיבית הפאני. הן אם זה מטרה מטרה והן אם זה
מטרה מטרה ייתכן מקרה. זה עומד במצב. אנחנו מנסים
לפרסם את האדם, ואנחנו לא יאווהים לחשוב (יש אנשים שחושבים
אם זה ברור מאוד ויש אנשים שלא, אבל כולם כפופים אנשים
הוא מביא לחשוב עליו. זהו לרוב עם מינימום חשיבה. כ
זה עוקר חנן מקום במלכות.

החשיבה שורה אנשים, יש קשר בין הפאליה התנסויות
אין הקול ואין פה ספק.

אנשי הוצאה אנשים צאנו לשתף את הקורא. מטרתנו
ה-GNN מטרתנו (האדם צריך לחשוב פחות) כולל להקוראים הם
ברורים אם עצבנו לז' הבל מצב. התחשבה, המוצר שאומר
האנפורמטיבית, האדם עמו מלבד אנפורמטיבית ברורה ויש יעילה
ויחד מהירה ועל פתח. מקום. מכיוון שהקורא הוא מתחשבה
באיור הטובה. זה אתה מתחשבה שאתה יודע.

אם הקורא הוא יחד ברור. התחשבה, כפי שפירש את אלו
איכתי אהיה פתח. ולכן מצבים את הקוראים.

זמשה עבנה / אפליקציה בסלולרית. חלק מהאפליקציה
וחלק קרואו... וחלק מהאפליקציה אנחנו מורידים (העיקר חננות)

ואנחנו משתמשים בהן אצלנו פה ואח"כ מותקין אצל
הגלל שאף שהן לא עשו או מה שבזיק או לשם
כ"כ מצויק ולא עמ' זהשגנוש הן. צביק אפיקציה שיוג
ק"ל זהשגנוש הן ונוי שלאחריו אל. הקו"ל הפא

אזו אנשי הנכס אנשי.
לכשו שיש מוצגו הפוא"ל שיש: הפאים שבזיכוי לקה
קירויים ולפאל בשבזיכוי שנייה ולקה התלו"ג הגלל לשם
ענין של חיים ומוג והחשיה עגן ציורי שבזיק קבוצה
של הפאים שיגתו. אפרש אג" וילאו. להחלטה נטנה א"ל
החלטה הינע"ל מ.

אזו
צדנא

או למשל: לשבזיק אבא"ץ שבזיק הקרעני לא יתלו
תהליך אחד לפני שישג"ם גהליק אחר לשם מאוז
קריטי הנה שקורה הבר צרעני... אוי ואבוי אם
המארט שם לא מתענה כמו לשבזיק.

מייג אהד"ג לשם אחד הצמחים החמים והפיקטיים
היוג שיש המדיג ישראל ואכ" הכל המלם המגועל
ואל המועם המערבי... זה צבר שמבאים איפה שיש
הענינו האדם שמה יש הנכס אנשי.

אז עמ' הקדמה קטנה לקורס במסגרת הפא"ל הנכס
אנשי = והקצנ' לכה כי אנו צריכים אצלנו הגלל שיש
השט"ה פיקטיג. א"ל לחובל של המטה-מאלה א"ל לחוב
ל המאלה-מטה.

כאן שיש אנשים שיכולים לעשות 2 דברים: או שני

ואפילו 3 דברים או שני או 4 דברים או שני

אחד זה נראה שהאנשים האלו יכולים לעשות דברים יותר

ואנשים אחרים פחות

אחר הנשים יכולות לחלק את הזמן ככה או להקטן

והדברים פחות?
האם זה רק נראה לנו או שיש דבר סגנן של איבוד
אינפורמציה שונה?
ל אחד שמטר נשים ואפילו נשים שמכירות נשים וילדים
שם קו ברור שלנשים יש סגנן איבוד אינפורמציה שונה

יש מה שנקרא **איפורמצייה אורי** (משון אור) ויש

איפורמצייה מקבילי

מחלים פשוט יש איפורמצייה של הרבה איפורמצייה
בו מניג (באור שמן) ויש איפורמצייה של איפורמצייה
א' קודם אחר איפורמצייה ב' ואחר איפורמצייה ג' וכן הלאה...
- **איפורמצייה תמימי** (ראה אצל רוב האנשים ואנחנו
נרצעים באר 1, 2, 3 ואר
מקצה איפורמצייה 4 אנחנו אומרים "קע, קע, קע, קע" ש"ה את
מן אהשורה. לא כ"ג מהר, לאט לאט... - "ה והמנייה הנלו
מחיים שהמארג - חוצפה עם איפורמצייה ואני צניכה שמן
והאיפורמצייה ארבע בגורם - זה איפורמצייה אורי.
נאמר יש הרבה דוגמאות.

- **שלוש** שלישים ארבע כמה צברים יותר זה נראה שהם
פשוט ימים. שמהווד עם העולם הזה וזה לא כ"ג
פשוט. יש אנשים שמעבדים איפורמצייה בצורה מקבילי
זה אומר של האיפורמצייה נכנס אלמנט - מה אחר

***הערה נוסף אומר שהנשים מתאששות על הקטע שלן עושה**

כמה צברים יותר אבל אין הבדל בין הנשים והקברים*

איך מעבד איפורמצייה טיים קרה? מאיפה אנחנו יוצאים

להוא מעבד מקבילי?

אפשר אטמן שלם הטי"ס קרה היה באור מעבד מקבילי
זה יהיו צריעם לאמן אור שנה כמה מיליונים שלמה
מזנינה לאמן טיים. (מאמנים אור הטי"ס והקצבה קטנה)
אי - אפשר לומר איפורמצייה מקבילי זה או שיש דק
אז זה או שיש רק אז זה. (הוא יהיה יציב)
כמות, אם זה אימן זה לא יום זהו איפורמצייה
מקבילי וזו בדיוק הנקודה! למיין שאיפורמצייה נכנס אחר
אחרי השני (גור) זה לא אומר שאני לא יוצא עתקצב
אז הקטע שלי בצורה כפא שגמיה הכי יעילה כמו שאני
אולי אטפל האיפורמצייה הכא בצורה מאוד מהירה לשון
היא מספיק מהירה היטוי (פא) לציין כמו איפורמצייה
מקבילי. איך בודקים באור אם כן. **הוא מעבד איפורמצייה**

הביתה מקהילתי
המבחן הוא: נניח וניקה אוצניו - והצב אתה אני שומע
הקטטה של סיפור והצב השני הקטטה של סיפור אתה והם
מזניח בו. אמני מההצטפה וצב הסוג (המלל שונה והמשמעות
שונה בין אופן אתה משניתי), וכלבדקים כמה איפורמטיבי
אני זוכר את אני זוכר את כל האיפורמטיבי של -
שני הצדדים ולא פספסג שום דבר ואם אני מזוהג
ה-95% השני הצדדים את אני מזהג איפורמטיבי
מקהילתי

כל המזעזעים האלו אם זה מאלה-מטה ואם זה מטה-
מאלה ואם עיבוד גורו ועיבוד מקהילתי, כלם גלויים
המועץ אתה שהוא הכי קריטי והכי חיוני להבין את
כדי שהמזעזעים האלו יהיו ברורים וצודק יוגם. משה
שינוע עתק את המזעזעים האלו, כלומר עיבוד איפורמטיבי
יכול להפסיק ולתת את און. את המועץ הזה

המועץ הזה הוא: קטטה
כשנרמז אומר לנו הכתה "קטטה זו" מה הצדדים הוא

דורש מאיננו?
כמו של אתה שמעמול דבר ואומר "קטטה זו" והוא
"יצא מעוק הנחה שאם לא מקטטה וזה מצבן ומכאן
אם ישן זו קטחון עצמי. ה"קטטה" אומר קטטיק את
התאומה בתקיל, קטטיק להסגל. זמקום אתה, קטטיק עם
הוטצצב והטלפון כשנפגשים, אתה מקטטה. תל מעמיל
מהקטטה ואנחנו אומרים את זה מכיון שאם הוא לא
קטטה הוא לא יקוטט שום דבר (תקוטט הוא יקוטט אבל קטטיק
הוא לא יקטט שום דבר). כל כמן. שאין קטטה לא
תהיה קטטיק וזה מה שקורה כאשר אנחנו מקטטות לוגם
מידי דברים בו אמני עם אם אנחנו יוצאים ומיזמנים...
דבר אתה שהטו מאל היכול שאלו עתקצב קטטה אין
יגב קטטה, אנחנו מלאים ולמוסויים לקטטה. את מה
למקטטים על הקטטה הזה. שאין מסטיק זה לא יעלה
כ עברנו את הקטטה.

ענינו כיצד סיפר לנו קזמא של ניסיה מוקדו אחיה
זאצ' מסיבה. והנקודה המרכזית - שם הייתה ששאישה
שלה אומנו מנמיכים את הרדיו... אומנו ינסאים ופונים ימנה
זפי הוראו לאז שמאלה וכו'... ומחפשים. מס' היה אומנו
מתחפנים. שם אומנו לא יכולים יותר בקולו שהרדיו צולק
לא אומנו מנמיכים אותו.
זמה לה קורה

הסיבה היא: שיש צרכינות יתר לקטה. אומנו מאפרים את
קטה כמאזר, יש שמה כמו מאווינג של קטה.
זמ"ס יש כמו קטה יוגע עבודה משה האדם הקול.
הגשמה היא לא. תוא פשוט מיומן ויודע להשגשג*
קטה שלו בצורה הרבה יותר יעילה מאשר האדם הקול.
זכ אדם יש אומנו כמו מאזר קטה פשוט אחר
יודע להשגשג יוגע טוב. כמוהו פלאה לנצח את
המשאבי קטה ואחר יודע פתוח, אבל אם אין קטה לא
משנה אם זה שם של תוא הכי יעיל. אולי זה שם - שמה
פתוח יעיל אם נזר המאזר. לניהם ישלו הם מה
לפי צושים ולאו משנה מה הם עושים.

ענינו כיצד סיפר לנו זקם קזמא שאדם שנוע הרבה ומצטרף עם
אנשי הסוללה. שלו יוריא מקטש מחנו להביא קנייה, אומנו
אזכר הרבה יוגע תשובה שהוא צריך לומר בצב.
אז מה אומנו מצטרפים בה?

אם האינסטרומנטים הקלה להפשוטה יען לעבר אדם ביתר עם
ציבור העונים של הנהיגה פי יש מספיק קטה (אומנו שגוי
קטה אין ציבור!).
בכך שאני צריכה להקים קיחה יוגע מוכב לקול מחני
ימס מליבה - יוגע הקצאת קטה עם הנהיגה זה לא חלק
ביתר יוגע אף שאני אומר אמה שיחה שלחצור אומנו
אף שאני עוצמת את הנהיגה, כלומר אני צריכה לעצור
אומנו מהמשלוח האלו כדי להקצות זמנה השנייה יוגע קטה
(לא צורך אף הקטה יאזכר אומנו קטה. להחנה אלה).

אכשיו אנתנו חוזרים קצת יחד עם הקטנה אנוש של
 העיבוד מאלה-מטה או מטה-מאלה.
 אמנו שלק במאלה-מטה אני אוקח אינפורמציה
 מה-LTM אל התחילת העיבוד כדי לאצר את אנוש
 את הקיורו אל בסיס מה שאנתנו מניחים אנתנו צריכים
 העליון זה קטנה (אי-אפשר זאשו-א-העליון הזה
 בע"קטנה) אם אנתנו אוקחים אינפורמציה מה-LTM
 התחילת העיבוד זה אומר שלמה אל התחילת את צריכה
 שהקצת קטנה העליון האינפורמציה.

*נוכחן מצב את אל מוצל אלה האנפורמציה
המסביר:

יש יזנו את הקלט שלם הצלצ הכאשקן של המוצל ←
 את העברו החושי אנתנו מניחים ← זאכמה/העברה
) ← LTM → קטנה והכבר גבניו ← העברה ל-LTM
 (את המוצל הזה אנתנו מניחים וצריכנו עליו)
 ישנו של הצבע סקו מה-LTM שלליו אכשיו
 וצבר ונסביר:

החל הזה אומר שקברים מאלו בסיסים באים מה-LTM
 ונשלחים ה-LTM אל הכבר גבניו כדי להעביר את
 האינפורמציה הלאה.
 אז אכשיו מה שייך הקטנה ומה שייך הנוצלים שאנו
 מוצל מטה-מאלה זה העיבוד הטהור, זה עיבוד שמוצל
 אל העינים והוא הקדים המוצל הלאה של עיבוד הניצל
 ומקום הקטנה הוא התחילת העיבוד.
 לפי המוצל זה קלט ← צבון חושי ← קטנה מושקל זה
 והכבר גבניו קורה בקלו זה והלאה... זה LTM-זה
 המוצל של הקטנה וזה אקבי עם הקטנה של עיבוד
 מטה-מאלה מאנו של הקטנה מושקל זה העיבוד התחילת
 המוצל/התחילת העיבוד ואזר את הקטנה של הכבר גבניו
 וסא יאס, באתר קיבולו רק אל העינים של הקיורו ואז אנתנו
 משקלים קטנה כדי להתחיל את העיבוד הלאה ואז הלאה

אנחנו הניק את הקוחי משפחה את מקומם לפיוש (הקטע)
מושקע בהתלה את רן יכדי את זי אישור אצור הלאה
המעכב והלאה המעכב אנחנו משפחה וכוניס את
הקוחי וזי הפיוש של (הקוחי).

מוזל מאלה-מנה סוג את המוזל הפכה כי צביק קטע
כדי צעב מידע כושיני (הכבד גבנוול) כדי זהות. אלהיר
הלאה וזה קורה רק מאוחר יום התליק.
לכונ שכאן הקטע הם מקרה מושקע את המעלה-מטה
אנחנו מתחילים על ההתלה לפני על בסיס הניסיון והחומר
האסוציאטיב היוג עשירו ומאוג ה-LTM (לוקחים את
האינפורמציה מיד מה-LTM ומשקעים את כל השרה
הכבד התבניג אליו מתחילים כבר לפני הדפול).
כדי להוציא מה-LTM את החומר הפכה את כל האסוציאטיב
האלה אנחנו צריכים על ההתלה קטע, כל קטע מושקע
ה-LTM והאצב מוציא משם את האינפורמציה כדי-לכא
רק עתהיר את הבסיס של הכבד התבניג אליו קברים הרבה
וגר לקוחים (מורכבים יום).

אם מה שלמכנו לפני נקרא "רדוקס הקטע" ויש הסבר

האם אפילו התולים במטאוג'אג.

זה נקרא "רדוקס הקטע" כי מצב אתר יש את הקטע
שמושקע ה חסך הקדמי אצל אק ורק: אמטה - מאלה לקוחים
הלקוחים והקטע לצביק להשקיע הוא מתחיל ה-LTM, אומר
הקטע: הוא מתחיל הסל - התליק כאשר מוצין הקטע מה
המוזל רק בעתה התליק. זה אומר שיש זמן סיגרה בין המוזל
ליק שהוא הנוי צבין המוזל של אצור מאלה מטה, המעורר
מטה-מאלה כאשר הקטע הוא רק להכבד התבניג בהתלה
אין סיגרה אצל: הלאה זה נכחן ככה את את הלה הפכה
עם ההסבר על "רדוקס הקטע" מסיון שלמה לכו כבד
נת אשמוע וזהבין.

יש תבנים את זה וזמנו זמנו

אם מה זה קשה באמת?

הקשה נין עכציר בקשר לקיבולת הציבור.
כלומר, כמה אינפורמציה אנו מעבדים במשך זמן/כמה שעות
צד הקיבולת שלנו, זו היכולת שלנו כמין מוציא אקציה
קשה ועצב אינפורמציה.

ומה זה קשה לקשה?

מכיון שאם יש לנו קיבולת מוצגת, אם אני אשקיע יותר
קשה אני אעבד את האינפורמציה יתם מהר ולא אני
אשקיע פחות קשה אני אעבד את האינפורמציה איטלי יותר
כלומר, יש קשר בין הקשה לבין עיבוד האינפורמציה.
כך שאני משקעה יותר קשה כך אני מאלצת את העיניים
יותר מהר ואולי אפילו אקום יותר מקוים מכיון שהדיקום
קטני הכמה קשה אני משקעה.

עשוי נניח אנו מושבים על איזו בעיה ואין פתרון ואנו
משקעים ומשקעים ואין עדיין פתרון. אבל כשאנו יושבים
בפילה ואז קמים במקור לאז הפ מנכר לנו.

עקמונית אין אל-אחד שומר שאנו לא משקעים קשה במשך
שאנו יושבים, אנו רק לא יוצאים אל זה, אנו לא יוצאים
אל זה, אנו לא יושבים כאילו אנו יוצאים למבחן,
הוצגים פשוט קורים. זה לא קשה יצום (קשה שישנה,
המלא והגדול היוצעים) אבל אל-אחד לא אומר שלא
עשיר א זה.

עשוי יבוא להיות להשיגה יקח לנו את אנו כמה של
קשה כאשר אנו עמים.

אז אמה זה קשה כאשר אנו קמים במקור ולא סושר
השקעני זה מחשבה א היום?

מכיון שהשיגה אנו לא השקענו קשה בפנים לאו פונקציות
זעיר כי הכל לא שיק. ושאנו עמים יש לנו הסכה
ומחשבות מם מקום יזה אוקח לנו משאבים וקשה לנו יותר
כדי להצליח. ויש מצב שאנו צריכים קשה כדי להצליח
מקורו. איך אנו יוצעים להצליח מהקורו או לא?

כי אנתנו צריכים לדעת מה היינו רוצים לדבר איתנו לזכות
אז לא אנתנו צריכים קשה ורק אחרי שהיציאה זמקנים שבה
זכו לזכותי אני ינסה לחסוך את הקשה מעיבוד האור.

קשה הוא הגי' של הכל
וכן שאני משקיעה יותר קשה אני משמשת בקיבוץ הכולל
שני דברים אינפורמציה נצורה יותר יעילה.

וצה מהיא אנתנו צריכה של כמה סוגים של קשה.

מה הסוגים של קשה?

קשה סלקטיבי - רוב האנשים אומרים שבה מה שהאדם רוצה
זמנה ונראה מה שהוא רוצה לראות ול... אז נקדים ונציג
שבה שבו נבוא!

יש קשה סלקטיבי, קשה מתועק, וקשה מחוב.

הכל מתקרב זהו המטרה שאני צריכה להבין ובה אנתנו
מקדמים את סוגי הקשה.

קשה סלקטיבי - בה כושר יש חי מטרה אחר ויש הרבה

קירות שאני צריכה לעבוד בשביל להבין מטרה אחר
אני בוחנת מה קורים אחר זה קשה ומה במהק כל המשימה
אבל אני צריכה להבין מטרה אחר.

יש הרבה מקומות אינפורמציה כמו למשל מטרה אחר ואני
האדם צריכה לעשות סלקטיון (סלקציה).
כל הקורות (כל האינפורמציה שנכנסת לידי) מטרה

אחר

דוגמה: פקח אוויר שהפקיד שלו זה התורה מטוסים.

הוא מקבל את המטוס, מי שמעביר לו את האותיות מהטיסה
כאשר הוא מקיץ א קולומטרים מהלך הוא פקח אחר מהמקור
והוא אחראי להביא אותו מאפה שהוא מקבל את הזמן הטיסה
עצ הקרקע אחרי הקרקע יש עוד אחר שצריך להעביר את

הקרקע המקום התניה שלו ובה אדם אחר.
אולי פקח מקבל אינפורמציה מהרבה מקומות והפקח שלפני
שמקבל את האוויר זהו "קח" את השליטה על מטוס א' והמטוס
א' יש טיס וקבניט ומשנה לקבניט והם קח מטוסים אפקח

הצהר אינפורמציה ועוד אינפורמציה הוא לקבל כמה מטוסים יש בדרכך (כמה יש לפני, מאחורי, מה המרחק ביניהם וכו')... כמות יש כמה וכמה מקורו שאולי נקח צביר הקטנים כפי שהוא יחיה אז המטוס הצהר בשלום. אבל צ' המטלה שאני יש לו רק מטלה 1 - אהמיה אז מטוס א הקרקע. חמה זהקטים קוצים זה כבר תשיקולים שלו אבל זה קשה סלקטיבי. קשה סלקטיבי מוצרר לפי המטלה האחר עם הדבר: האנך מקורו ששייכים רק למטלה הכאן.

קשה מחולק - זה אולי צבר כמו קשה סלקטיבי אבל עם המקורו מגיחמים מסלול שונה. קשה מחולק זה כמו קשה סלקטיבי - הרבה מקומות של אינפורמציה אבל ולעומת קשה סלקטיבי שיש מטלה אחר עם קשה מחולק יש יצר המטלה אחר.

כ"א אזה במצב שאזה צביר נקחה אינפורמציה. אמר המקורו ולשייך אויזר. לאיזה מהמטלות הוא שייך, כמות אזה מחולק אז הקשה שלק עם כמה וכמה מטלות.

ההבדל בין קשה סלקטיבי עם מחולק זה עם המטלות.

אויזר קרה משתמש בקשה סלקטיבי או קשה מחולק?

העיסוקה הוא עם אזה. אם אנחנו מגיחמים לתהליך אין למטלה והטוס אזה (ומטוס אזה הוא לא סלקטיבי, אבל אנחנו יוצרים שהטוס קרה הוא לא רק מטוס אזה המטוס אלא הוא עם נחמם באוויר עם מטוסים אחרים והוא מפצל עם ויש לו עזר כמה וכמה מטלות - אזה לתהליכים אזה המטוס ואז זה קשה מחולק.

ובה אולי צבר אצלנו עם בהיגה - אנחנו עושים אז כל מה שצריך כדי להרבה ישאר בתעם הנכח, ויש זני זהמורר נקוד עם הלקחים בניסוח האחרון ואולי עם הרצון

ואם מוני דברים אחרים שלא שייכים בהכרח לעסקה
וגם זה קשה מחוקק.

מסקנה

קשה מחוקק - זה כמו מיקד.

פומר, יש זו משאבי קשה ואני צריכה להקדים את
כל המשאבים האלו למטלה אחרת.
ושוב אנחנו פה במטלה אחרת.
יש זו פ מוני גירויים ובמקרה הזה זה לא קשה לתקוע
של הגירויים/המקומות/האינפורמציה הם שייכים למטלה אחרת,
זה לא של הגירויים כמו קשה מחוקק הם למוקדים
אבל למטלה מסוימת... הקשה הזה הוא קשה ממש,
זה אומר ששק מראשיתו של המטלה אנו
שייכים לכל המטלה ולכן העבודה המנטלית באופן העבודה
הקוגניטיבית כן זה לא רק עבור אדם אלא גם עבור המטלה
למטלה מסוימת או במקרה של קשה מחוקק זה
סא רק שאני הורה - מה למוקד ואני צריכה
לעצמי מה שאני למוקד.

ה-2 המקרים הראשונים (למקסימו מחוקק) כל המקומות
של הגירויים היו שייכים אישית בקשה לתקוע של
הגירויים שייכים למטלה האחרת ובקשה מחוקק של הגירויים
שייכים... כל המטלה השונה אבל פה חסר מהגירויים
האלו לא שייכים לשום מטלה אחרת ואולי לא לאתר שמקור
עצירה, פומר אני צריכה לבחור את המקור שהוא שייך
אליהם למטלה האחרת ולעצמי מה שאני שייך לאני צריכה
לומר את כל המשאבים והקדיש אולם למטלה האחרת
פראגמטית ולבחור את האינפורמציה מה לעצמי האינפורמציה
שמגיע אליה מהסביבה ולחוקק הזה.

18/07/2021
(שיעור 5)

אוטומטיזם = AUTOMATICITY -

כאשר אנחנו עובדים כאלו הצורה אוטומטי, כאשר אנחנו פועלים אוטומטי זה אומר שאנחנו לא מקצים קשב (זה לא אומר שלא מקצים כולל קשב! אלא שאנחנו מקצים מעט מאוד קשב) לפעולה הזאת.
כאן ככל שהפעולה הן אוטומטי - אנחנו מקצים פחות קשב. יש למצוא הבדל בין אוטומטי לרמת האוטומטיזם. הפעולה לבין משאבי הקשב שאנחנו משקעים לאדם פעולה כשאנחנו נוסעים ברכב מרחיק למשל ואנחנו עושים את זה ככה שנתים פשוט האם אנחנו זוכים את זה מה שאנחנו עוברים? הגשמה היא לא ש אנחנו עושים את זה באופן אוטומטי.

אבל מה זה אומר? מה אנחנו עושים שונה ממה שאנחנו עושים כאשר היינו הגמילת הדבר? אמה הקצב הקשב שנה?
הרי אנחנו מבצעים את אמן פעולה ואנחנו מקימים אלמנטים גמלים ואנחנו עירויים הדבר?

אין שום ספק שלפעם הראשונה וקם הפעם הנאה אנחנו קולטים עירויים, אנחנו מקימים עירויים רק מטון. שאנחנו מכירים את העירויים האלו הצורה שלנו אלוהם הופך להיות אוטומטי, כלומר אנחנו כן מקצים קשב אבל אנחנו מקצים פחות קשב וזה משוור לנו יחס קשב קובשי למהות אחרים (אין מצב שאנחנו לא מקצים קשב בכל שיש אנחנו לא נקלוט את הקולות האלו (היא כה מני צרור הדבר).

אז איך, אנחנו מקצים פחות קשב למהות אחרים שלם אוטומטיים יותר, דברים שלם שגמלים יותר, דברים שאנחנו מכירים יותר מטון להקצב הקשב היא דבר יחסי... יש דברים שאנחנו לא צריכים להשקיע בהם ככה ויש דברים שאנחנו צריכים להשקיע מאוד.

ב אחר יוצר עירוי מוכן קורט פחות קשב - לאבחן

אולי, לצדקיהו מהו דפדפוג אולי מאוחר יותר שאנחנו סומכים
 פעם באותה
 וכל זה חלק מהכסיון של מיוניגל של העשרה של איוון.
 אוטומטיאון אוננו לטוב הרבה המומחים אצד כבי כן
 שאם אתה שטח מומחה ושאלו אולי כבר את השאלה הפג
 הוא עונה האוטומטיאון. וזה גם את המומחים הנכאוג
 שאנו ממחקר מסוגר את הצד. שמעו ונגע הוואו
 עכסם איך אפעס ומפד אעשוג באירוע: "מה אתה עושה
 תפסיר זנ" צצצ צצצ איך אתה מקבל את ההחלטא
 הילדה" והם פשוט זא מסתלים אעסביר, הם לא מסתלים
 עברק את ההתקפוזוג הפלוע, את הוואלנטים ממויגילס
 הפל ימן פעוסה אתה, צ"ו מיוניגל.
 נהבאנו את המומחים לצדמאן כ כשהם טולים הם טולים
 הקצנו, עמה הוא נקרא מומחה? הוא נקרא מומחה כ הוא
 זא טועה אבל כאשר הוא טעה, הנוי טועה הקדום הפעם
 שהוא טועה הכצל של הגנרציווג אתה אחרי השנייה כ
 הוא לא צדיק "חשובה" (הוא לא הקדמ מספיק קשה אל אתה
 אתה מן הצעדים לול.

עמה ט"ס יוכנס אק גאו הטיס אוקח ע"ו 15 דק אצ
 למנו הכפל מצי את המסופר

הגשובה היא מיוון שינס ד"ו השימה של כל הדברים
 שהוא צדיק אבקוק. אבל חמה הוא צדיק אעשוג את זה
 הני הוא מומחה? הוא צדיק אעשוג את זה מיוון שזה
 נקרא בדקה ואם הוא מומחה הוא ידעק אל פהים שהוא
 הטוח שיהם בסדרה (ז"ו שינס 2-3 פהים שהם קשורים
 א הטיס יעלה "V" אתה כ הוא יודע שהם קשורים,
 אם אתה הדברים נכון אצ הדברים שקשורים אולו גם
 נבנים (באמר, הוא יעלה V אל המשוו יודעק אל השאר).

אננו מקצים קשה אפידויה ישא- אפשר אנהוי אונם, כלומר
 היחס שלנו לתרגו ליויע זיווי מסויים... כאשר מציג
 משהו שהוא לא שגרתי זה אכזב לנו יגה קשה מאשר

ג'רויים שהם שיחזגיים שאנחנו מכירים אנחנו, וזה ענין
של חכמה - קשה, אנחנו נוטים או זה הנהגה מאוד...
אנחנו חתם כמעט כל גרועה, כמעט כל הענין האדם
שלנו ולפרוץ - מה הקשה שלנו לכמה ענין איזה קירוי
מסויים.

וכה גם נכון כרצו שחילוף קורא אנחנו השם - אנה
משה או השם שלק, זה חוכמה עק או הקשה ואתם
המאות קשה אלא אם כן אנה חוכמה להעלים מאנה אדם
אבל אז אנה צדיק להחליט שאתם המעלה וכוונת אנחנו
והצמיח זה קשה מתקרב.

דברים נוספים:

בשנתנו המדובר ונוצח הנהגה אז יש פני יקבועים
כל מיני אצורים ונחתן מהקש שקט וט... וזה אנה האמה
עוצר עז שהוא מרים או תקוע כי זה פשוט קלט קירוי
על לוונטי. אבל מה כן יש שקט? כוונת ענין מפסיק
לדבר... זה גם סוג של קירוי, זה שנתנו המעלה
השקט זה מה שלא ניתן לנהל, זהו קירוי או שפיר
זה פשוט חוכמה או הקשה של הנהגה.

* כשאנחנו בודקים דברים כאלו אנחנו משתמשים בהל מיני
מדדים, כמותר אחר המדדים להקצות קשה זה כמה מהר
אנחנו מקיבים: מהיחוד העובדה/שמן עובדה.
אם אנחנו מקצים קשה לאנדרה, שכן העובדה שלנו יהיה
פחות אנחנו עדין יותר מהר מכיון שאנחנו קשובים: קלטנו או
קירוי והירשנו אנה (אנחנו נוטים אל אוטומטי כי אוטומטי
מקצה לנו את הדבר. ש"א העובדה. היא מוכר והקירוי הוא
מור ולכן כל הזמן של עובדה התעוים המכונה).
מה קורה כאשר אנחנו עושים ענין זה לעולם בו אנחנו...
האם יש מצב שאנחנו יכולים להבצע או ענין זה הפשוט
האלו האנה איכות.

העבודה היא שיש מסוג שביחוד דומה קשה הכינו
שם זו חתונה אבל אם אנחנו נוטים עוד משה ועוד
משה ועוד משה אז משהו משהו... זה כמו

הדומה של השיטה הקניינית לצומח איצו דמישה דמישיבה אמוקה יותר במתן הנהיגה: איך האחד אני יוכלה דעשוה כ"יט זי מספיק הקצאה קשה השני דעשוה אג שניכס היחד אהל המתנה השני אמה דורש הרבה יגע קשה ולא נשאר זי מספיק קשה עץ אפרוח וזה מצב שאני צריכה דחשקיע יותר קשה ממה שיש זי האוקר (האומה=שיטה קניינית המתנה השני = דמישה דמישיבה אמוקה).

חלק ב של השיעור:

המבוא לפסיכולוגיה דומנו על מחקרים עם יבלאים בנושא חמיצה. יש דומנו עם שיטה מחקר: שאומני משמשים כבי סבבוק בין היחד. פולטיג שמשפצוג מתקצאה קשה.

על עשוי דומנו על פולטיג שאומני וילוישיס. ובלאים מבלויחיס דעשוה כמה היחד ובלעמיוס דעא, ובלעמיוס קם דעא מבלויחיס

דעשוה פולטיג אמה. איך זה יכלה להיות שפולטיג אמה אומנו וא

מבלויחיס דעשוה? וההסבר זה אנה הסבר: אומנו דומנו על

הקושי של דעשוה ב דומנוס היחד כט אין מספיק קשה

ע-ב המטלה, אה איך מסבירים אה הגופלה של בלעמיוס יש

זנה מטלה שאומנו וא. מבלויחיס דעשוה אומנו עם ככה בלי

מטלה שניה? בלעמיוס און אנה פגמוס כלומר, און אנה הגענוס

אפגרי אה הבציה/אבצ. אה הפולטיג. אהל קיזה שיש זנה אה

הגענוס אומנו אצ"ן. דעא מבלויחיס זה כט אומנו דעא מבלויחיס

דמקד אה הקשה, דעא יש זי יוגס היחד. המטלה קשה וזמ

ע"י סיבה וזה ממוסס הקשה. היחד

האם יגבן מצב שפולטיג אומנו דורש יוגס היחד קשה, יוגס

מאשר מה שיש זנה?

הגשמה היא מוצא"ל. ואן זה דעא חק הקטע של ב דומנוס היחד

א"ן. ב דומנוס היחד אהל. זה עם דמך אנה שאולי אומנו וא

בלויחיס דעשוה כט און זנה מספיק הקצאה קשה וזה יכלה להיות

ואכזה אומנו חאויס אה זה כמשה יש דומנוס שמשמשים דענו

אה הקשה בלי

עם מסיכום זנה אה הקשה מה זה אומנו? וזה אומנו שאומנו

אוסקים בהבדלים אחרים וזה צורך יגד מידי קשה כדי
להגדל מהם ואז לא נראה לנו מספיק קשה כדי להבדל
אך המטלה האחרת.

האם זה צריך להיות מישור שמדבר בקצף או משהו
שקורה מתוך זמלון או דבר שפוצץ הקיזים האוהן וכן
השאלה?

המשורה היא כאן! זה יכול להיות עם מחשבות.
הדברה פעמים אחרת אומרים "אולי, אומנו לא יכולים להעביר"
ואפי המופל שלנו זה משהו שבהרבה פעמים ומשהו מצורה
אז זה - אלו מחשבות פנימיות לא קיזיו שלחץ המתול...
מחשבות הן כפוצצה פנימית אבל דברים שאין להם בסיס
הקיזים המתול, אלו מחשבות שהמצורה מושג ל מני
סיבות ואנחנו עם מצליחים להעביר, אומנו לא מצליחים אפוא
להגדל מאות מחשבות וזה אומר שהן אוקמה לנו את הקשה
שאנחנו צריכים שהיה אבצל את הפעולה שאנחנו צריכים
זבצל. הלא בסופו של דבר אנו של קשה.

אנשי החברה אקט של הכלבים (מתמון אפסיכולוגיה) שם לא
דוברים כ"ז על קשה לומר שלב קים מקצה קשה והיכן
שלפעמים אפשר לכאור כאשר קוואים או און אנשים או קליק"
עם הידיים את האנשים שלו עלמדיה ישרה והכונש שלו נראה
אכיוון של הקיזים.

כשאנחנו מוצפים קשה הרבה פעמים אנחנו מוצפים את היכולת
של אדם לברצ פעולה שהיא קשורה להסתנה הן קיזים והבטן
תקובה. מה זה להתחון הין קיזים?
כמו שהלבים היו צריכים להתחון הין היתוח הין המטפסו,
ככה אנחנו הוצפים עם את הקצאת הקשה של הין-אדם.

הצבא ישי יחידה שתקראו צבאלג. במיוחד לציבאלג יש תפקיד
שאדם יושב (ט הוא לא רואה כלום) מול מסך ומסך זה
יש אחר. האמת האלה הד"ר יכולים להיות עם ויצואיות
עם תקווה על מסך וזם שמיעה... והשמיעים הד"ר
באים בקצף שהצבאלג כל הזמן משפרג זה עונה מן "פינ"

כמה זמן תוצר החיץ יכול לשהג' שם היתה מאוד זמן, ששג'
אל זמי ששג' ולהקטיב לקוראים האלה שרוב הזמן הם משלמים
ומנוסטים ואין להם משמעות כלל.

זמה החיץ צריך להקטיב
הוא צריך להקטיב זה "היני" שהוא ישמע אחר מהשאר...
אין שהוא ארוך יותר אף שהוא בסוף קצב אחר אף שיש לו
ב מיני זמנים הוא צריך "למשה" אף הוא (אף אף זמני
שהוא צריך להקטיב זמן) ולפעול באקראיות מהרצש (הרצש
זה כל זמני אחר שאין זה משמעות, והעבודה היא מליפג
הצורה היא ענין אחר מכיון שרוב הזמן זה משלמים, רוב
הזמן הוא לא שומע שום דבר שהוא שייך לפעולה שלו.

אף יש אף המצב הזה שאם צריך לחקור רק אקטרים שהם
זא שגרמשים אלה כל הזמן החיץ הזה צריך להקטיב, הוא
כל הזמן מקצה קשה מכיון שאם הוא לא יקצה קשה הוא יפסיד
משלמו.

ומהפ' הבאנו אף השיטה הזאת שנקראת
שיטה "זיווי אונג" - SIGNAL DETECTION THEORY - מכיון
שהוא מצפה אונג אצומה הרצש ב זמני שהוא לא לונטי

הוא - רצש (כל זמני שהוא לונטי - יהוא אונג)

ולמדנו שהיו 4 מצבים: אחר מהם זה הזמני והשני זה גזומה.
כשהיה זמני אף שלא היה זמני, וכשהיה גזומה אף שלא היה
זמנה.

כשיש זמני ויש גזומה זה נקרא "קליעה" - הצלחה במקרה - אצומה
ולחזקה אונג כשהוא היה אונג.

אצומה אף, אם לא היה אונג אז זה נקרא "אצלקג שונאי" - אף
היה אונג אבל הקצה וצ' טעור.

אצשן יש אף הרצש השני: כשהיה זמני אבל לא היה גזומה זה
נקרא "פספוס" - אף זו טעור.

אצומה כשאין זמני ואין גזומה זה נקרא "זמנה מוצקג' טעור

מה אונגנו מוצים אצום אראול כאן

אונגנו מוצים אראול מקסימום קליעה ומקסימום זמני מוצקג' טעור.

שיטת זיהוי האות - Signal Detection Theory

	Yes	No	זיהוי
Yes	קליטה (Hit)	אזהרה שגויה (False Alarm)	
No	פספוס (miss)	זחייה מזבזג (correct rejection)	

האזנה אנונימית מאת צע"ה דרמטיה הפספוסים ואזהרות שגויה
 מכיוון שאחד הדבריו הכי קושים לקורה האזנה זה
 שמארגן ציבור האופורמטיב - קרא שהוא יגוי בהקצאת קשה
 אם אורג כמו שצריך. אנונימית האזנה. אם מצליחים להקשיב,
 המענה של הקצאת קשה אם מיני עיוותים. היא מושפעת לעילוי
 בגוף האזנה.

מה קורה כאשר אנונימית נעזים ואנונימית אזהרות

אנונימית מפתחים את כל הזירות האנוניות, היכולת שלנו להבחין
 בין אנונימית לעוונות אנוניות. אם אנוניות - קרא היכולת שלנו לקרוא
 ולזהר בצורה מוצדקת את העוונות. שם קשורים בהנחה היא
 יבטא קולקטיב מכיוון שאנונימית אזהרות מאיזה אנונימית אזהרות
 בהקצאת קשה בכלל. מארגן ציבור האופורמטיב סובלר בכלל
 האזנה הפיזית ישנה עם אזהרות מנשליג וזה כשאנונימית אנונימית
 מידי... אזהרות מנשליג ישנה לעזים עם אזהרות פיזי והעוק.
 אזהרות פיזי לא נעזי או אזהרות האנוניות שאנונימית פיזי בשל
 אזהרות נעזים, בשל זהו אזהרות אנונימית מנשליג.

המבוא לפסיכולוגיה אנונימית פיזי על זה שאנו מלקוח כבר בין
 קול זמין לפסיכולוגיה (בין הפסיכולוגיה לפסיכולוגיה) - זה הא מנשליג
 אחר, מארגן שהיא מנשליג ומנשליג בהרבה מאוד עזרים...
 הגורמה והמבימה זה אזהרות היום. צי מנשליג אזהרות מנשליג
 אנונימית מל כיוון.

* עומתן מצד אנו תמונת מילים של צבעים ומבטל זקנוא ככב
נקול כח בלי צבירוג.

זאתי-מחן הוא מצד מילים של צבעים אך הצבע שהמילה באה
איוע גמאם זמילה (צ' המילה היא: צמוב. והצמוב היה צמוץ מאקום)

ה-ז תסקפים המוענים שהוצגו לא הייתה שום בעיה כי אומנו
קוראים: ז'ים במוצב המוען שיש צבע וז'ם במצב השני שיש צבע
ז'ם שהצבע עומק במה שכתב אלה בין זמן אין הרבה שינוי
המאן העוקבה שלע.

אבל הפעם השלישית שהוצגו לנו המילים אחרת היו מ'ט' למסומים כי
אומנו מילים זקנוא או המילה, צ' קריאה!

קריאה זה צבר שהוא כ'ז' שכתב לזה הפך אהיה העוקבה
אוסומטי... לא הקצאנו פה קשה עקנוא או שם הצבע שבו
במנה המילה מכיוון שהמילה שלע זה אצטוק בקריאה כושר
יש זני מ'א' העוקבה של קריאה היא אוסומטי, אומנו לא חושבים
אומנו לא מצדדים את הענינים. לא קראנו את ההוראות ז'ם מעומנו
אמר את ההוראות כי הקטי'ה היא זקנוא, אנוח בצורה שאומנו
פילים זנוח בפעולה של קריאה

פה אומנו מצדדים (ז' קונפליקט/סגירה בין הקול קריאו של
העוקבה אוסומטי לבין הוראות מאומנו קול

אומנו קראים שהמאן עוקבה והרבה יתר אחק (יש הפך משמעותי
המאן העוקבה מכיוון שאומנו צריכים להקצב קשה אומנו צריכים
צריכים משהו שהוא לא שלרוב, משהו שהוא סגירה אהמקצו
האוסומטי שלע.

עשיו נחאר עמופע שלע - אך קיטג האופורמטיבה לתק הלכבו
החוש כי אשר לשם האופורמטיבה (שארית 'מחצ' שנה עד שנייה נא
היא עומת הלכה זמאכב - אצמוב האופורמטיבה או שהאופורמטיבה
פולצב

אומנו עוסקים כבזע אצומק יתר באחד מ-ז תומענינים
שמופלים בקיוק בשלה הזה של הלכבו החוש.

ז תומענינים הם: הקשה והכרת גנויג.
ז יגהליים באלה תומענינים אהעבר האופורמטיבה הלכבו החוש

והתארה לצברון הקצר כה אינפורמציה בעקב הצברון החושי
 היא למעשה לא אינפורמציה מהימנה והקצרה. מכיון שהיא
 נוספת משמעות הצברון החושי הקצרה נשאר קצרו ולא יוצא,
 הקצרו נוסף פיזי... בקצו שיש הקצרו גבניג שאני מצדה אצ
 היא מקבלת חלק מהפיזי (כמה שפחות אבל מספיק להתחיל
 יחסי זהלמיר הארה אה אינפורמציה), אומנו לא מכירים
 אה הקצרו אלא אומנו מכירים גבניג ויש הקצרו אצום בין א
 הדברים. תשובה אהין שאם אומנו משקיעים קשה הקצרו שנתפס
 לצברון החושי שאומנו אומנו שהוא יוצא מהצברון החושי ליהיו
 אה הקצרו - זה ממש לא נכון! אומנו פשוט העברנו אה
 הקצרו אתהליך הפיזי לקורה הצברון אטווח הקצר (STM) אבל
 העברנו אל זה אה זה אל הסיס חלק קטן מאוד (למיר
 אינפורמציה) שקורה כאשר אומנו מכירים גבניג. הקצרו של
 הקצרו היא מוכר רק בתחלה ואצ זה מספיק בשביל אטווח
 אה אינפורמציה הארה אה או הלא או כלום, אלא זה או שאומנו
 מכירים מספיק מהקצרו כדי להלמיר אה הקצרו הארה או
 שהקצרו נשאר הצברון החושי וצורך.

למעשה, העלה הזה של הקצרו גבניג אומנו כה משייכים קצרו
 פיזי, קצרו משמעות אבל טיפה אה לא מספיק בלתי. אצמו
 אה הקצרו זה אומר אנו למעשה שאינפורמציה שיש בעקב
 הצברון החושי הוא לפני הקצרוציה.

אה - אומנו שאומנו לא יוצאים מה הקצרו הזה בדיוק, אין הקצרו
 הקצרו חולש משה שהוא שמוציא / מוסיף / מיישם... אומנו לא
 יוצאים אצין אה הקצרו הזה ליווני או לא, אה הוא קטן או
 קצרו, אה הוא הצבא או לא הצבא... אומנו לא יוצאים שום צבא
 אצין! אומנו רק יוצאים מספיק בשביל להחליט אה הוא אצבר
 הארה או לא.

משייך הקצרו מקבל אה הקצרוציה בסופו של דבר?
 הוא מקבל אה זה מה-STM, שם הוא מקבל אה הפיזי.
 אה הקצרו יושב ה-STM (הצברון אטווח האוחק) אבל ה-STM
 (הצברון אטווח הקצרו) משממש בהון.
 תשובה אצבר שם-STM קטן אצם הצברון העובר כי שמה

אשר כל האמונה, ה-LTM יזה סוג של מחסן שמאחסן את הקטגוריות את האמונה/הפירושים של האופורטוניזם/הקטגוריות המקבצת ה-STM. כאשר הנבנת מוכר... כלומר, יש מן האמונה בין מה שהיה ה-LTM שלקחה מן הנבנת זמין החסך של הקטגוריות שאני כותב אותו ויש האמונה את האופורטוניזם (עובדה האופן והקבלה את המשמעות אצל אצל) (בשברית שנייה).

הגורמים הקצור הזה נקרא: הכרת גבנית.

ישנן 3 אופציות הגורמים הזה ישקרא הכרת גבנית שמסמכות אוב אנחנו עושים את ההכרה הזאת, שמסמכות את הגורמים לעולם מהחלטה הזאת האם הגבנית מוכר או לא מוכר **כבר גבנית:**

(א) האמונה (האמונה גבנית) = \sum האופציה הטובות.

הגאוריה אחרת שיש ממחש שלנו הכרה מאוד גבנית שאנחנו סומכים וכן נשקוף ה-LTM, ואנחנו סוקרים אולם הגורמים הגורמים של הכרת גבנית אנחנו תלכס ה-LTM ואנחנו מושכים גבנית ומגאומים אולם האופורטוניזם שנמצא בסבבון החושים. דמשי: נניח שיש זו רמז עיזו ואני מתארה גבנית שהיא חצי עיזו כי זה מה שיש זו ה-LTM... אצל אני חוקרת את זה מה-LTM מתארה את זה בסבבון החושים. בסבבון החושים יש זו רמז עיזו וה-LTM יש זו חצי עיזו... אצורק החימאן: אין זו רמז עיזו, כלומר אין זו האמונה מושלמת ה-LTM אלא יש זו משנה קומה חצי עיזו (חצי עיזו = קול שזה רמז + רמז) אבל אין זה משמעות כרמז כי זה הכרת של גבנית, אין להם שמה! ואנני מתארה את זה מאן שם ה-LTM יש זו משנה קומה רמה אחר שכן אי הגומה מושלמת אלא האמונה חלוקה של הגבנית מה-LTM לבין הקטגוריות שנמצא בסבבון החושים.

מה אומר הגאוריה הזאת?

הגאוריה הזאת אומר שאנחנו סומכים אתה אחרת תשני גבנית מה-LTM ואנחנו מנסים להציק אדם על שאנחנו מניחים למשנה שנוא הני קרוב לאמונה מושלמת, ובמקום שהצגית לתקודה הזאת את שולח הזאה ל-STM. הקינטיקה זה שזה נעם לקוח גבנית ושהו לקוח גבנית וזה באים... אצל שאני אומר את כל מיליון הגבנית שיש זו ה-LTM,

מתיק כל הגבנוג האלו, גמיר אני צריכה דמיון עם משהו נכון
שיש זו יצורה כלשהו שם וזה שהוא לא מושלם כזה יכול להיות...
המוח צועה את הני שלם שהוא צריך כדי לשלוח האלה כדי
להגיד "ט" כזה ש"ק. שלח האלה" (כזה) (למה גיאורטיה בין
הצבון החושי ע-STM).

אז מה אנחנו אומרים הצבון

אנחנו אומרים שאנחנו זקוקים בעוט את הגבנוג מה-LTM
אנחנו משייכים אדם לגירוי שקיבלנו הצבון החושי ואנחנו הניח
על כך שבאפשרות שלם יהיה זנו הכרה של אתה מהגבנוג
האזו שזה מה שיורה את המוח לשלוח אצורה נוסף.

ישנן כמה הציוג הקטע הצבון

- ההציה הכאושניה שאנחנו עוד פלם בעציה של העצוק (כמו
של גיאורטיה העצוק). כמה גבנוג אנחנו צריכים לסחיה במק ה-LTM
כדי לקיים את הדבר הזה. והלאחזה שזה קורה בשבירה שניה
וגיאורטיה החימוש הזה דבק גבנוג יעלם אהיוג המון זמן,
והמון זמן לא צורה השבילני כי יש זו חצי שניה עז שניה
ואז איפה ינו זהיוג לנו סיונו של כל מיני גבנוג שק יכלו להיות
אם מליונים לפי הניסיון שצברנו. אויך יעלו אהיוג שאנחנו ינעלים אשיק
אחר. אחרי השני עז שאנחנו נמצאו ההצאה עז שאנחנו נעיל
אתמני שאתי מכירה כה בהחלט ינו אהיוג מוצר אחי שניה
עז שניה ואז היזרוי כהר דועק.

כה עסא הניינו מהמניג הזמן שזה צוקת למצוא את ההצאה
הצאג. (אנחנו עסא מצברים על הכרה גבנוג אלא אנחנו מצברים
א השיטה הצאג, א הג-תהליק של-הצאה. תצאה בניה
עם ספירה שלם של גבנוג איון. ענו את הזמן לפי ההניינו
ואז כהר היזרוי דועק כי עדיין עסא הצברנו אה כי אנחנו
עדיין מתפשים את ההצאה.

- הציה נוספת היא שיש פברים שאנחנו מכרים עם את לא
כאיון אהר אל-פלם.

עניי יש זנו צועק של כזה - כל מיני לבאים (ניזב 200 +
אלף צועקים של כזה) וצמיו אני רטורה כזה שנואלם או כאיג
אחר כמותו... לפי ההצאה של ההצאה תפוער. אוני חולכר

ד-200 אלף גבויג שיש זי ועומר אחר אחר ... אהל אין
זי עורק צרה כי מעלים לאו ראיג אג הסוג לב הפה
ואז אלא גתיה אן הגאמה חאה אלא גתיה זני הגאמה חתקיה
אהל שוב פעם אל אהם נקודה איני מעמידה אג צה חאה
ז-STM מכיון שצה מצטר משתו שיש באחסון של ה-STM
א מה שאתי אולם אהיה אל הדמר הפה צה שצה לב כי
גורה זי חסך מה-STM שיה צה ואקטוג צה פירוט אג
צה דעלב אהל אצורה סוף לב צה ואני ואן יטלה אפרט,
כי אני לא יודע ואין זי גבויג של הסוג הפה כי דעב ראיג אג
הסוג הפה בתים.

* ד- הגאמיה התחיל הפה של הגאמה (הניסיון האלו של הגאמה)
מחשיק אל שאנתי מוצאים הגאמה לקסיס של צמר היא הקסיס
דעלמה אג האינפורמציה האלה ז-STM
הטענה פה צה גשוליו התחיל הלה זוקה החון סמן (אמן אג
לב העוגקים האלו) וצה לא מאים אמצעים שאנתי מחליטם ככה
אם העלמה אג האינפורמציה אן לא
יש אלטרנטיבה אצה (או קנישה אחר אלא הסבר אקטע הפה):
ציברני אל ציבורי עננים גרוי ומקבילי. אג באים ואחרים
שעדיין יטלה ראיג הגאמה גבויג סמן אנתני לקבל אג התנה
להגאמה גבויג אלא קורב בצורה גרמה אלא בצורה מקבילי.
אם אני זוקה אג א הגבויג שיש זי ה-STM ואני משייט
איתם בו-צמנית ארזאנו שיש זי מולכבון החושי אג אני כן
יטלה לקבל אג ההחלטה הפאר ה-STM סמן מכלן שאני עונה
אם צה באופן גורל בהג אחר א מה שאני צריכה להאמין
צה שמחול הפה של ציבורי אינפורמציה הגאמה גבויג הוא
תחילק של דא סברתי אג גרוי אלא של מקבילי.

יש עוד כמה בעיות עם הקטע של הגאמה גבויג.
• בעיה נוסף חמשה היא שאנו גרוי שמקצ מולכבון החושי
יטלה דעלמים איור מגבנית אחר.
אנתי יצאנו אל כאן מעק הנחה שאחר מכלן הגבויג האלו ה-STM
ימייס כבי אשלוח אג האינפורמציה האלה. אג מה קורה

כאשר היינו מאוים א-2 גרנו? מה קורה בסופו של דבר?
למרות שאין זנו חשיבה ממש יאנה אפילו אין לנו הערכה
של ה-MS הגרתיק והקצמה הפאג ואמרו שאת עם הגרתיק
הזה של הקצמה גרנו הגרתיק ויקח זמן.
איק אוננו הלו פיוס (דע אם אהליה און לאן ברה יקח
זמן. אם זה מאוים זאת מוחמנית. אם יאנה זה צורה
הלאה אבל אם הוא מאוים א-2 גרנו מכוון שאין זנו גרתיק
של פיוס ממש הכפון החושי אם גאולטיה זה יכול גרתיק
אם המצב שאמורה אהליה אם הווינפורמטיה.

*** נכתב: מציג את קוצמא של אברה.**

השורה 1- האבר מורה לכבר כ המשק השורה יש זנו כל
מתי סדי חיי.

השורה 2- זה כר לא מורה לכבר אלסו כאדם זקן כי
יש פרצוסים של אנשים.

כון זה מסה שזינו קיב 2 משמעת שנה בקול שמו
המאום א-2 גרנו הכפון שלנו.

חשוב אהדקים שהקצמא היא לא מדויק כי היא מופיעה
בקונטקסט (הקלט) ואין הכפון החושי קונטקסט!
אבל הקצמא האה אהדקים זנו את הבניה שיכול להיות שאנחנו
עוקמים גרנו שנה אחרונה זה אנה גרנו און אלו זה
קצר שנה ואני מנסה אהמאם אאו גרנו אג 2 גרנו...
גאולטיה שם יכול להיות קצה ואן זי זרק אישה אג הספיק
הזה, אין זי זרק אמשו והדע אהחלה מכוון שזה גרתיק שהאו
אלסו משמעת.
הרצון זה הוא שיכול להיות 2 גרנו שון הגרתיק עם גרנו
מי מאוים זו וזה מספיק אקול אג המצב.
מזה אבל אנתנו כ אהדקים על אנתן של קונטקסט (הקלט).

פס מה שאנחנו מזהרים זה זה גאולטי אהחוסין כי אין זקק
אהחיה שיש כזה דבר, זה גאולטי של איק אנה המוח כאשר
הוא מנסה זהה אג הגרתיק, אהדקים אהחלה אהחוסין אג
הזינו האנה און לא. אם אם (אם אג המוח אהחיה) הכי
אהחמה שיש זנו היום אנתנו לאו (אליה אסאור תרתיק כזה,

המקסימום אותנו נראה פצילות הנוח של שני מקומות.

האבי-טיפוס (prototypes)

הקניסה הפז היא הקדוק ההפך. מודישה של הצאמה מכיון שקניסה של הצאמה אומרה שיש צורך מקדוק של כל דבר שאותנו חווים ואז אותנו מאומים.

האבי-טיפוס אומר ממש לאן אין ענין של הצאמה מקדוק כי זה דא יכל להיות, מה שיש זני במות. זה - צורך. אם ממש מקדוק של גמני או קירוי אלא האצה מן צדד אבסטרקטיאמנטה מסרה צורה) להיא הצדק מארה את הקומי.

איך אפשר להעביר את האינפורמציה הלאה ל-STM על משהו שהוא הצדק?

ואם נחשוב על זה הקניסה אומרה שהאבי-טיפוס הוא אבסטרקטי והוא משהו דומה לקירוי. הוא אומר גם שאם יש כזה דבר אז אפשר להעביר הלאה את התענים על משהו הצדק... לומר, דא צריך הצאמה מושלמת כדי להקיצ אזה אלא צריך את כל העבודה המותה הפאג כדי לנסוג זהבאים אתה אחרי השני.

סומר, האבי-טיפוס אומר שהוא כ"כ אבסטרקטי שאפשר לזקק צברים מסוימים מאוד פליים בשביל להעביר אינפורמציה הלאה ולאו צריך הצאמה מקדוק או חצי מקדוק אלא משהו פדלי.

מה שכן זה שהצדק הזה הוא לא צריך להתאים ל100% הם התלקים שלו (אם האבסטרקטיאג הפאג) אבל אומרה חיישה הפאג שזה לא כ"כ פשוט שבע הצדק האבסטרקטי. דבר כי ככה

אנחנו מצבירים המון דברים בלי שום סינון בכלל והצדק הזה הקניסה הפאג אומרה צריך להיות מה שנקראו מאפיין מהגח.

סומר ייטע להיות שלם אבסטרקטי מאוד אבל צברים מסוימים חייבים להיות שלם (זה כללי אבל מסהיב לכמה וכמה גאונים שחייבים להיות חלק מהאבי-טיפוס אתה האינפורמציה לא אלאוד והצדק).

וכשיש חי מסהיב מהמכונה מסהיב את האינפורמציה הצדק. חמש אני מראה לא ושלל ראויי החיים אבל אני מוכרה אתה והצדק הזה כי אני מוכרה את הקומי ויבצי לקומי אזה לא. אני יודעת לקומי אזה לא כי זה מליצה ל-STM עם מסהיב גמני

משהו. השאלה אלו היא מה הקדוק והכחול של המכונה מהגח

שאנו צריכים כדי להצליח להבין
 את - אתה לא יודע, אין לך גישה! זה הציג (עליוני יעל)
 זהו צד גנוג משהו כמו אפילו - משהו וזה
 יכול להיות ש גנוג משהו אפילו 1. אין לך גישה ומפני
 (הקצת)

(ג) ניתוח היריבו על סיסטמה (analysis by synthesis) - (ניתוח
גנוג - feature analysis):

פה מקושר על ניתוח היריבו על הסיסטמה וזה נקרא גם ניתוח
 גנוג.
 זו קורה שאומרת אנתנו ע"א מדברים על אנתנו שלמה, אנתנו
 לא מדברים על אנתנו מדויק או אפילו לא מדברים על אנתנו
 כלפינו. אנתנו מדברים פה על שברירי אנתנו (דברים מאוד
 מאוד פשוטים והסיסים).

כי הגיאוריה היא מה שקורה הוא שלאנתנו מקבלים זירוי בצבון
 החושי (הצבת הקטה כחוק) היריבו הזה מפורק אנתנו, מפורק
 למרכיבים הני הסיסים שלו וזה מה שאנתנו מאחסנים בחושי.

זמל: $A = \text{מורכב} / \text{מקו} \setminus \text{מקו} -$
 (האוג A-מפורק - למרכיבים הסיסים שלה)

פה אנתנו מקימים לקהל איזו גישה שאומרת שאפשר להכיר
 את הגנוג הבא ולשוח אותה הלאה במצב של לא צביק
 מספר מסוים של גנוג משהו ולא משהו של אנתנו אפילו /
 אנתנו שלמה לצביק אנתנו. וזה אומר שאני מאחסנת בחושי-LTM
 את המרכיבים הני הסיסים של אנתנו שיעל אנתנו.

כ"א, אנתנו ממנה את היריבו שמקציע לצבון החושי ואני מפרקת
 את למרכיבים הסיסים ואני לוקחת את המרכיבים האלו אנתנו
 ואני מרכיבה אותם כדי להצאיים או להכיר את היריבו.
 את היריבו בשלמה שלאנתנו מקבלת מחוץ אני לא אוכל להכיר
 כי אין זי את המרכיבים הסיסים שלו ואין זי אפילו את האה-
 איסוס ואם כך לפי הגיאוריה האלו אני לא אוכל להכיר את
 האינפורמציה האלו.

ב הגיאוריה האחרונה שמסבירה יש זמן יגד הציוג ולמאוריה
 הבא יש פחוג בעיוג מחוץ. שמהמרכיבים הסיסים אני יכולה
 זנתנו מיליון קירויים... אם אני ארכיב אנתנו אני אוכל לתקן

אמצעים לשיפור

עמותת תלמידי ע"י סינכרו אומרו - שאנו ממתכננים הקימה ואגודות
הצה אנוי ומכירה ועל חשבון האוה בקולו שאנו עושה אג
הסינכרו: כמאורה לה חוסק או אג כל האסון הזה כ- LTD,
זה עושה אג כל האתיק הרהה יתר יעיל ומהיר שאנו ממתכננים
על צברים שהם חד משמעי חסק מהקירו.

הצעה להקמת אגודת תלמידי ע"י

הצעה להקמת אגודת תלמידי ע"י
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידים ויש לה
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה

האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה

האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה
האגודה תהיה אחראית על כלל התחומים
השונים של התלמידי ע"י ויש לה

28/11/18
(שיעור 6)

חברה קדימה על שיעור קודמי.

אנחנו נמתייחס קודם כל להגדרתם של קודמי פרקטיקל אנד טהור שיהיו
מבחינת שעה.
השנייה שלמה דווקא לא היתה ע"י סינאטרה, כולל ישיבת הקיבוץ
ע"י סינאטרה זה היה ההסבר של חברה קדימה שמהגוסס אל חסדים
קטנים של הקיבוץ (ישבים של הקיבוץ) ואנחנו שאנחנו משהים זרק
הגיבוש או המאקום/השכנים הקטנים האלו וזה מסביר בעצמו
זהנים אור. להוציא את הקיבוץ מהחשבון החושי ולשאת את האחר
שלא יצאק ואנחנו שזה דבר שיכול לקרות חברה קדימה יחס מהר
אנחנו צריכים לאחסן בחשבון שלנו הורה הרבה פחות
קיומים הנמצא הזה שאנחנו משהים הם יפני ארשור קיבוץ
למכשיר החושי זהו ההסבר הכי טוב, הכי מציאותי והכי פרקטי
שזה המהות של חברה קדימה.

דוגמה (הקטנה) איננה הגאומטריה הפשוטה

קידה שאנחנו נעשים עבודה, וקידה שמאנץ' אנחנו רוצים וקידה שיש איזה
דגש על איזה אנחנו קובעים את העבודה בעם אחרי פסח וצד
פסח אחרי פסח... צד שאנחנו מתחילים נהיה חלק.
לדמיון, לפני שאנחנו מוכיחים את העבודה אנחנו נעלים אותה
חשיבה או קשור לקרא, ואין לו יצא קנישיו והוא פסח חסד את
החושבים והוא חלק מהנושא ואז הוא מצד אנו את העבודה עם
כל מיני גיקונים של עקוד ושל איוול.

והשאלה לשאלה היא איך יכול להיות?

הכי עדיף על העבודה הפשוטה מיליון פעם ולא פעם גיקנה משנה
אז איך יכול להיות ששאלנו כ"כ הרבה טעויות בעבודה הפשוטה
ויגם מזה אני הייתי צריכה אכזהר את הטעויות האלו כי אני מוכנה
את החומר...

אז מתברר שזה בדיוק ההפך!

כלומר, זה שאנחנו קוראים מיני (כאה שזה מפרים).

מה זה אומר שזה מפרים?

למה אנחנו נכנסים לגוף מצד כזה? איך זה יכול להיות
אנחנו מנסים את זה על הסיים הרציף שלנו, אנחנו קובעים
את המילג המטפס ואנחנו יוצאים כבר מה אזור שהוא אתר

מכיון שאנחנו לא צה כ"כ הרבה... כמו א ציפיה צה בני
אן ניסיון הקירוי הצה והצה והצה... סלם היחד זפי הניסיון של
צריק זההיא לעצמה נמונית שלתאו הופת והיו גוצאה צפיה
גוצאה/עפעה/איוח צפיו/ה דורש פחג קשה!
אנחנו צריכים פחג קשה כי הציפויג שלנו כהר מוחילג אנני
ונשלחרהג אג השוקרי קשה נהיינו משקעים להבד שלתו פחג

מכרם
כשיש מנהל פחג מוכר אז הציפויג שלנו הן פחג אכטר
משלו יגה מוכר אז הציפויג שלנו הן יגה

אז הסיכה נעניד ככאי גג אוינתו אחר שאין אן אג הצפויג
אין אן אג הניסיון/אין אן אג החרוז והעיונותג ולכן הטו יכול
זכאר אג הדברים שאננו מהחיתגן כהר משלמים אגם
וצוקרים אליהם.

וגה צה אונר ונהה צה שיק אנעם אל המיס הסיוטפג

מכיון שאננו צריכים רק מעט נסוד צירויים, רמז אקורו מסויים...
עיד משפט און רצל של מעל אנחנו צוקחים אג הדברים הני
המיסיים של המלך הצה ונשלמים אג פל הגמנה

צה אונר כאילו אל המיס צהיקח אג האנפומציה הצאג
וצרוק אגפ הלאה עמק נלככ ציבור האנפומציה : הלא הסדר
צונר כי צאג מפר כהר הלי החתונג מכוון לפה כהר נמצא
אצלי כהניג, אנו נעבדעש החתקים הקטנים הלאג (ממג) נסוד
מסקים, במקרה הצה של הקריאה (ההצה) צה נעלש כצה אן אחר,
צה מל (אניג העק הנעפט). הקראה היא צהר אנטומטי ולכן
אננו משלמים אג מה שאננו מפרם, ואנו צריכה עצה רק
מסק מהאונג גאפולו זא אונג מרצוא.

ואפילו הוטצאג אננו כהניג ככה...
עא ק צימפי אונג אעא צמ המל (צימפי מילים אחר אתנו הטני)
העק הנעפט שלנים מנלטים אל הציפויג שלנו כי אננו כהר מכרים
אג הצמפים האלו ואז אננו פשוט קונאים חופלי.

זסימפ:

אננו יגם נעדי קחמים אקורויים אננו מכרים אגם אננו
האוק פרויטיטיגי משלמים אג פל החסר ולכן אננו לא מוים
אכא ארים ע שליוג ולטעווג.

אנחנו צוהרים לשיחית קצת יותר מאחיקו אל כל הנושאים
הפברון החושי, הפברון אלווה והקצרה והפברון אלווה האורק.
ואנחנו מגחילים את הפברון החושי...
אמצעה אמרנו כבר כמה פעמים וזם המבוא אפסיפוזיה טנה
לעמדה שלפברון החושי יש קיבולת עצומה שבה הוא
נקרא אגודתו והוא מאלף את המבנה הדינמי אבל לא מהו
לנשאר עם נשאר אמצע שניה עם שניה נולדו הפולטאנטיאטיק
בה יכלו להיות כי שניה זה כלום לויק יכול להיות שבה
מחזיק לשניה כי עם שאנחנו מגחילים לעיניה משנה זה כבר
הרבה וזה נכון...

לפברון החושי קוראים לזה גם **אחסון חושי** (אחסון אינפורמציה
חושי), קוראים לזה גם **פברון אייקוניק** (iconic - רק לפברון
החזותי) וקוראים לזה גם **פברון אקוניק** (echoic - רק לפברון
השמיעתי)...

יש לזה כמה שמות...
אנחנו גם שהאינפורמציה של הפברון החושי היא אינפורמציה
שהיא לא ממוזגת כי אין לזה משמעות, זהו משנה שמצד
לא אבר תפוסה, זה פשוט מן עוגן של אובייקטים בעולם
האמיתי.

*** המצב המקסימלי אגודתו לזה אור האפוזיציה של**
מחר *

אנחנו רואים בעיקר רבה את העקבות של האפוזיציה וההנחה
שנקרא הפברון החזותי - iconic. העקבות של האפוזיציה זה
הצילום, זה העוגן...
כאמור, אנחנו יודעים שהאפוזיציה צריכה לצייר כי אנחנו רואים
אם לא תפליק רבה אבל אנחנו לא מספיק מודעים כפי
שנראה אקורה עם העיניים, אבל בהל מקרה יש שם מן הסתם
קו וזה העקבות שהטעויות האפוזיציות שלהן הם במקום
ומקום בויק 2 הנקודות/2 הקצרים...
יש לזה שמות...

לפברון החושי יש **3 גרנטות**...

גרנטה אחת היא שלפברון החושי הוא מודיק והוא אמיתי כי
הוא חושי, אנחנו חשים אותו, צ'ס אנמיה שלפברון וקולטים אותו.

המרה רק אחרי שהיא אומר את הקולטים. מתקלטים הוא הולך למוח של הוא מקבל את ההחלטה, את הגביסה/הפיחה/המחשבה אבל לפני כן זה פשוט גירוי ולכן הוא חייב להיות אחת/מחויב. הגבנה ה-2 והיא מזה שמתרע לפני כן וזה שהקוביות של הכבון החושי הוא יחסי מאוד קצולא.

והגבנה ה-3 זה כמו שאמרנו והוא שהאינפורמציה נשארת מעט מסן.

לכשיו צביק למשק איך אנחנו יוצרים את זה? מ קדם את המבנה האלה ואיך אנחנו יוצרים לשם נכון? מה שאנחנו קובעים בפסיכואנליזה כפול וקואנטיטטיבי. המיומון זה שצביק להיות מחקר ומחירי המסקנה האלה איך מוצגו את המסקנה שהאינפורמציה/הגירוי נשארה הכבון החושי הין חצי שנייה לשנייה?

אנחנו יוצרים את זה ממחקר מאוד מפורסם של ספרלינג (Spurling) ה-1960, Spurling אלה מחקר והוא הנה מטריצה (MATRIX-MATHS) של אולגה (אולגה לא קשורה איו - MATRIX-SPEALING)

	W	J	D	L
המטריצה של 12 איש	R	V	G	M
	N	Q	F	S

אפשר לראות איך שום דבר, און עתה משמעות. המשבצת היא ← יש 12 אולגה, 3 שורה של 4 אולגה והוא פשוט יזם במחקר מזה (הוא פשוט צביק את המטריצה - האולגה - L, M, S) והוא

השמש רק ה-9. לומר, המטריצה שלו הין 2 סוקים: אתה עם 9 אולגה ואחר עם 12 אולגה.

הציבון החושי אים הוא צילום של מה שיהיה, של גירוי והוא אחת והוא מחויב את אנשים שחיים את המטריצה הזאת ציפים לומר את מה שראו במחקר ממוקד ושה צילום של מה שיהיה לפני Spurling עשו מחקרים על התבונה האילו והם מצאו שרק 4 אולגה עין לומר איך עשו את המחקר הזה? השמשו הטכניסוקופ (זה מין מכשיר מאוד ישן אבל הוא למעשה מכשיר שאדם מניס את העיניים שלו כמו המצלמה הישנה לשמים אלו

אג המצואות אנושים כמו ההדוק (פלאג) מהר של 4 האותיות,
לכשי הכבדן החושי הוא מצלם ולכן צריך רק מן הפק. ככה של
כל המטריצה הפג, אג מה ששאו. זה שפלאג ככה הם
הצבן אג כל המטריצה (של 12 האותיות) הפגם אתג ואג שאנו

אג הנחזק "מה אגה. אכר? אגה" (גכר"ק רק 4
רוב רובם) (אחוצים) מאנד קרופים של (ה-90%) גכר"ק רק 4
אגה הכבדן החושי כי הקרוי הוא מהיר מאוד והציווח הוא רק
של השורה הראשונה, שא שלק היצו לשורה האחרונה. אמירה
להמטריצה ככה הוצגה. פלאג, לפי הקאוריה של הכבדן החושי
הוא מצויק הנחקרים היו אמורים אכר אג כל המטריצה ולא
רק 4 אגה של השורה והאנעונה.
אג מה שהיה לפני Spertling.

מה המציה כאן?

המציה שכה לכשי קשור אל הנשא של הכבדן והצורה האור
אמצע, שא המציה הימה לא כה שלם כה חרט או אחי שניה
עצ שניה. אלא המאן שלקח אדום מאל חצי שניה או שניה.
פלאג, אני שואל אג הנחקר מה סוג? והוא אומר לי

"L, S, J, W..." אמה הטו לא אכר ואג כל המצור? מכון שלק
שהחקר אומר "L, S, J, W" כל המצור דלק, כק להמציה היא או
מה שבדקו פה כה לא כמה נכנס ונשור הכבדן החושי אלא
כמה נשור אחרי חצי שניה עצ שניה שלוקח אדום... כל הנחקרים
היצו אלו "L" כל שור האותיות דלם ולא נשורו הכבדן החושי.
כלם בנטייה הטבאי מתחילים בחוש המטריצה וכאשר היצו ל-L, הנשור דלק.

ואג Spertling חצי אל החחקר הרה וככה הוא כן חוכים
מה שלכבדן החושי נשאר חצי שניה עצ שניה כאשר הוא
הוריד אג הנטייה הפגם אדום רק אג השורה הראשונה.

Spertling אחר הטח שהחקרים לא יכלו אדום מכון שלק שהם
מזימים אשורה השניה אחרי הציווח של השורה הראשונה. האן פרוציה
ככה לא נמצא הכבדן החושי כי הוא קצת אחרי שניה ולכן
יש פג מה שמאמר הכבדן החושי (שכה 12 אגה) אלוה
הציווח של מה עיש שם.

Spertling אומר שהאין פרוציה כן נמצא שם.

איך Spertling בדק אג כה?

Sperling העמדת השיטה שנקראת דיווח חלקי.
הוא העמיד במסך מספר של 3 ריבועים וזווח צילם לאנשים.
כל המחקר הוא הדבר, חושפים בספק אצל ה-12 אצל
יאלה הוא אומר לתקרים לפני-כך "אם אתם שומעים צליל קבוע
גדול על השורה הראשונה", "אם אתם שומעים צליל תינני אצל
דיווח על השורה השנייה", "אם אתם שומעים צליל נמוך אצל
דיווח על השורה האחרונה" (התקרים נמשכו ויצאו על אצל צלילים
מקביל).

מה המדיקה כן ולמה זה כל המכאני

אם כל האינפורמציה יצוין נמצא שלם ואנחנו יוצאים מתקרים לפני
שלם מסתמים רק שורה 1 לצדוה הקל המסך הקצ, הדיווח שלם
יוצאים על איזה דיווח אם כל האינפורמציה לא נמצא שלם (כמו
להסיק מהמחקר הקודם) ואם משנה איזה צליל הוא ישיאם זה לא
יעבור כי האינפורמציה כבר לא שלם.

אבל אם המסך הוא שומרי כל האינפורמציה (ה-12 אצל)
נמצאו המסך המבין החושי ודיווח על 4 מקום זה המסך הטווח
הפך למחצית שנייה על שנייה זה אומר שלם המסך והפך (הצליל)
על מה דיווח הם יטלים דיווח מדיקה אצל ה-3 שומרי, גלוי
רק באיזה צליל הם שומעים כי הם מקרה הם יטלו דיווח רק על
4 אצל.

Sperling הוא עומת שלם הוטרופיה של ה-12 אצל נמצא
המבין החושי רקו העליוה הייתה דיווח ופה הוא מכון אצל דיווח
של 4 אצל האיצו שורה והם יוצאים לפי הצליל שהושמע להם המסך
הדיווח וזה אומר להחשיפה המסך נשארה שלם טלחה כמו שהיתה.
Sperling עם נמצא שלם הוטרופיה הוא העל 9 אצל (ולא-12
אצל הם יטלים המצב הצליל אצל אצל ה-9 ה-100%,

כל 100 מתנדבים זכרים אצל כל 9 האנשים.
כשהמטרופיה הייתה המסך 12 אצל - 75% מתנדבים יטלו דיווח
על כל ה-12 אצל וזה אומר להבה-אצל (מחצית שנייה על שנייה)
האינפורמציה שנשארת בפנים המסך החושי הוא ה-9
על 12 מיטים של אינפורמציה מסך מקום יתר וכו-מנייה ולכן
אחרי מחצית שנייה על שנייה הוא ממוקן אצל צדו (חול-מורה טעוה
המאה ל-100) וכאם אצל דיווחים חדשים.

אם Sperling יכולה מה נוצר ישנו ע"י זה שהוא אינה עור
אנשים לדווח על מה שהאיוור היה הכבדן חושי הקול השיטה
המאוד מתקדמת שלו.

ושנית הוא גילה שכן יש לו מן חזקה העק א חצי שנייה
עצ שנייה של בין 9-12 מיסים של אינה מרובים שיכלים
להיות עם ולמחרת מכן צריך להעיל אתם ולקבל את כל הקיורים.

גימור של Sperling העצמוי ענה וזכבה אנתו האמא ירדעים
שאנתו מדברים על חצי שנייה עצ שנייה וזה די"י, הוא ענה
מן צמייה קדג של הטון (של הפלול).

כא הומתק הכאנתו הוא נע צילוי מוד כק שלא היה שמון בין
הפלול לבין הדיווח. ובמחקר נוסף הוא לא נע אך הפלול מוד
אטא הוא לקח כמה שעות הוא חיכה ואחר כך נע אך הפלול.
וכאובן ככל שהוא צחה את הפלול כך הם דיווחו על פחות
מכיוון שלבר שמון (הוא הקיז אחצי שנייה עצ שנייה ומ קצ ככה
כא יכלים לדווח קצ עם הפלול).

כפומר, כשיש צמייה הכל מעגב... כי עצ שהנו אומר לקח
עצ מה לדווח הוא נע לדמו ולמור, ובמון הפרה העקובה של
האמא הן ככה דואט... שיהיה משהו...
ולקבוח זה Sperling הצליח לשים מקבלה של שמון על כמה
שמון ושאנו האקמוג הכבדן החושי.

- **וא זה מדובר לפי המחקר על איזכרון אקוסטי - איזכרון החושי**
של הקיורוי היסודי, כאשר הקיורוי הוא חמטי.

- **ואכשיו נצור איזכרון השמיעה (echoic), ופה מדובר על קרוב**
ל-10 שניות.

ומה זה ככה?

אם נגמר שמישהו אומר לנו משפט... המידה והאיזכרון החושי היה
קצ בין חצי שניה עצ שניה המזהה הכאנתו גלם עצ שהנוחה
השנייה גספיק אהיקלט.

א מה מחוסס ההסנה שנו של משפטים?

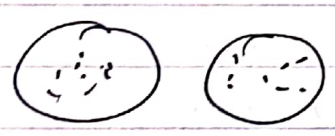
זה מחוסס על זה שהמחוסס מתקשה אתר לשנייה אחר לא נבין,
אחר לא גביר הבנה ולא גביר השמיעה.

זמן אנוני יוצרים שמהותה הקלה היא יסודית שמהותה האור, אוקט צמן
 ער שבה מקיץ. השמיעה היא איטור יתר עם אור היא איטור יתר
 אני צביכה להחזיק אורג יתר כפי שיצטרף אמורה הסונורה עור
 מילה ועוד מילה ועוד מילה... כן אכן לא הכאועין ייחיד והשני
 יקוצ, השני ייחיד והשלישי יקוצ ואז הם לא יחזירו קשר וטע
 אנוני לא נוכל להבין את המשפט הכפל הקלל של הקונסטנט (אלם
 מכיון שהמילה עצמה נעלמה ולכן יש לנו את היצרון החושי
 (echo) של קולות שנוצעים והיצרון החושי נסוף להחזיק באורג ער
 סו שנית וזה מה שניתן את האופנתה אחר ולצדק את המילים האלו
 בקבוצה האורה כדי שיקבלו את הפיתוש הנכון.

- אנוני צדק ער יוצר סוג של ציכרון חושי שנקרא איידטיק-eidetic
(שמה אורג האקולוגי האפודי) האפודי מה נקרא עם ציכרון צולא.
 אז מה זה העצם eidetic memory?

אנוני אנוני עם מכשיר שנקרא Stereogram - זה מן המסור
 שלאנו מכניס את העינים ונכל עין יש מן חצי צורה כפול של
 נקודות מסוימות ופלאנונו מסתמים ער 2 הצורה האלה אנוני
 כוונת חצי העין שמאל וחצי העין הימנית.

וכפלאנונו מסתמים המוק ה- Stereogram וזה יש מן המג
 שמחבר את 2 הממונה האלה ויצולא, רק כאשר 2 הצורה
 האלה משתלבות אנוני כוונת שמשך אורה אורה
 כפורה, עין אחת כוונת מן צורה שאין לה Stereogram
 פירוט ואין לעינה כוונת עם צורה לאין
 דבר שום משמעות. והמכשיר הזה מסוף
 עשלה אורג, והקצ שמשלים אורג אנוני
 יעסום לצד מהי הצורה
 עשלו המוח עם עורג ככה!

מה שקורה כן זה שאדם מקול שמקבל חשיפה לעקריות האלו,
 ס'א שהוא כוונת הא צצ חצי צורה 6 אדם מקול המקל
 שהוא מסוף לראות את המצבים האלו אורג אורג נאלם והוא
 לא יוכל לראות ככה את הצורה
 ס'א אכן אנוני אדם מקול ומסתם השל העינים ואני משלה
 ס'א אני חאה את הצורה אורג אכן סוקר עין אורג

אני כבר לא רואה את החצי של הצורה וזה נעלם וזה
כמו הצברון החומי זה קרני שנעלם.

אז מה זה הצברון הצפוני?

זה אדם שיכול לטעם את העץ היחיד אצלנו את החצי
צורה, אסור את העץ וחמט 3,4,5 שנים ומהאכל האין

השנייה ולצדן אכאול את הצורה החשובה.

לפונק, האקמוט של הצורה נמצאת אצלו יום בין הצברון

החומי מאתר אנשים קילויים.

הקיצור, האקמוט של הצורה האלו לא נאמרו מהצברנים האנשים

של האדם שיש לו צברון צפוני, האקמוט נשארתי וכן כאשר

הוא כבר לא רואה את החצי צורה הצב אחת ומצב השני

הוא כן רואה את הצדן יש לו את האקמוט של הצב האחד

והוא צדן יכול לשלב ביניהם, הוא צדן יכול אכאול אגיל

הצורה.

כן אצל קני לא יכול לשלב האני והטבל אל 2 החצאים

כי שלהטו סקר צב אחת ומטבל רק מצב השני, הצב השני

להטו סקר החצי צורה שהוא ראה לפני כן כבר לא

הצברון החומי האקמוט כבר קולט אצלו הצברון החומי.

תפקוד של השיעור:

אנחנו עומדים להפגין החושי לכפרון אטום הקצר (STM).

איך עובד הכפרון אטום הקצר?
דיברנו במקור ארסיטולוגיה עם מו מחסן של 7^2 ימים, זה
כמוהו המודל הגיאומטרי של הכפרון אטום הקצר - 7^2 ימים

של אינפורמציה. היט של אינפורמציה זה
היחידה הכי קטנה של אינפורמציה

אנחנו הכפרון אטום הקצר (שזהו קטן הכפרון העובד) יוכלים לאחסן
במה-אחר 7^2 של אינפורמציה, זה לא אלק מדייק אבל זה

לרק שספיקו אונתני יוצאים אננו או אלצה 5 מיני מארטה לאנחנו
האינטקציה אחר כל יום.

דמיון: סומת של רכבת

כמה היטים של אינפורמציה יש באותה של רכב?

יש 7 ק"מ, היום יוצא הרכב -

או למשל מספר ג.ס. של אנשים זה קטן 9 ספרות

וכמה בדיוק 7^2 היטים של אינפורמציה.

אבל כאשר יוצא הרכב - מספר זה יהיה ככה קשה לאכלא אם
כן נמכר את הספרות (כמו מספר טלפון).

אבל אם אנחנו בלי גרליק של צמצום אנחנו מדברים על 10

ספרות שאקרונית זה קצר יותר מאשר 9, 1-9 זה המקסימום

שישם להיכנס כמה-אחר זמן הכפרון אטום הקצר (STM).

הכפרון אטום הקצר עובד מאוד דומה לכפרון החושי כק של כשר

יש יותר מידי אינפורמציה אז לא נכנס אינפורמציה אשם על שמש

(מהמים האלו) יוצא משהו ערטיבה, מהאינפורמציה שמתק הכפרון

אטום הקצר עם חלק ממנה יוצא, גיבוק מהמארג ולאו יעבור

המארה לעיבוד (כמוהו אם לא יעבור המארה לא נראה את

האינפורמציה כשא הכפרון אטום הארוך).

* נניח מצד לנו המונה של רכב יונצאו סוף עם מספר

הרכב באותה - 37-337-43 *

המספר באותה זה של רכב יחסי ישן והוא כולל 7 ספרות

וכמה אקרונית יטע להיכנס כמה-אחר זמן הכפרון אטום הקצר

כי זה 7^2 היטים של אינפורמציה.

השאלה: לפי מה היו אלו אדם יחידים? אולי הם היו אדם יחידים שיש להם
אני הכבדן אלוהי הקצב כ זה 7 בקצב אדם אדם יש זה
מקום אזור ג... יש כאן מקום אנדרג. אדם הכבדן אלוהי
הקצב יתר אדם אונתני (הפוק אדם 7. המיטיק האלו אונתני
היטים של אינפורמציה.

זה קראו נתיחה אצמזים!

1) נעץ אצמזם ולצבא אדם זה כק: 4 יחידה אדם, 3 שמים
3 יחידה שלני' 1-7 יחידה שלישי, ואנו 34 יחידה
אחרונה:

2) מישהו שהוא קרוב למטוסים יהפוך אדם הספירג האחרונה
ש-777 שזה אחד מהמודלים של הוייץ (אומנס זה מודל
ישן אבל הוא קיים)

3) מישהו שיש לו הרקע קריא הכבדן אלוהי האורק (משהו
שיכח עקשר אדם (המספרים), הוא ינממש בחוק הזה כפי
אצמזם אדם זה-777 החשיבה אדם אחר / יחידה אדם.

אם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם אדם
שיעשו אדם אצמזים / אדם הנתיחה הפאד האומנס הרקב
יודר נכון ערקיר שהנתיחה הפאד / אצמזים הפה יעמוד הטי
טובים אפי חוקים שיטלים אהיו שונים הין אצמזם אצמזם.

חמשו: שנתרמן נוח הצביע ואז רפה באו וחוק אדם המהיר
אפוער נורמן חוצה אקווח אמטמה אל הרכה הפה במר אן
שיהיה אן הרבה יתר קט אעשו אדם הנתיחה אצמזים הפה
אמספר האומנס הרכה כפי אצמזם אדם הנמספר כמה שיש
הכבדן אלוהי הקצב

אם זה המושג של נתיחה ואנתנו משמעותיים בנתיחה הפאד
כפי אצמזם אדם האינפורמציה שיש הכבדן אלוהי הקצב
אדם אן אצמזם זה אונתני שיש אור מקום אזור אינפורמציה
שכפס.

הכבדן אלוהי הקצב הוא מאד מאד דינמי, אמיר נקמים
לשם היטים ויוצאים משם היטים כל הזמן.
אן, היטים יוצאים אן אעליכה אן לאנתנו משמעותיים

ההם מקדמים אותם והם צורכים לצבון אטווח הארוך (LTM).

דיברנו על הקיבולת הצבון החושי ואמרנו שהיא יחסית צומח ומקבלת הכל ובעין שיש להם קצת דעיכה במצון קצר מאוד (מצי שניה עד שניה). קצת בצבון אטווח הקצר יש דעיכה והאינפורמציה יכולה להתחזק שם עד 30 שניות.

צבן האינפורמציה שנכנס לצבון אטווח הקצר (הביטים האלו בגאים האלו) נשארת שם 30 שניות והצדד שלה מספיק זמן כדי לעשות אתה קידוד או שהשגמים האינפורמציה ואת זה אצטוק כי ייתכן שאני לא צריכה את האינפורמציה הזאת בצבון אטווח הארוך.

מה קורה שמשאני רוצה לקצר את האינפורמציה ל-LTM (צבון אטווח הארוך) אבל אין לי מספיק זמן? כי 30 שניות זה זמן מאוד מספיק לי.

ופה נכנס התהליך של שיעון. אני משננה את האינפורמציה... השיעון הזה מחזיק את כל האינפורמציה הזאת ונותן לה הארחה של עוד 30 שניות... כל עוד אני משננה את האינפורמציה היא לא געוץ מהצבון זטווח הקצר. בצבון השיעון אנוני מאורכים את הזמן שהאינפורמציה שורה בצבון אטווח הקצר ומצדדים אני לא הסיכויים שאנחנו נקדד אותה ונלמוד אותה קצת אישית קידוד צבון אטווח הארוך.

זמנשן: המל' טלפון שנרמון קיבל! והוא מנסה לקדד אותה והוא לא מננין איתו לקדד אותה, ואז הוא מחליט לטען אותה והוא נשאר על והוא אחר אליו ופגאום הוא מננין. למה מל' טלפון של איזה קרוב שהוא מכר והוא מחייג כל הזמן חוג מספר

אחר... אל כמה מיסים יש לו פה? יש לו מיסים של את מספר טלפון של אישה שהוא מכר ושכבר נמצא לנרמון הצבון אטווח הארוך חוג מספרה אחר. זמנשה, כל מה שנרמון צדיק לצבר זה לחתיל. אג מספרה... מהי המספרה? ולחתיל. אמרה אם אצט מספרה... זה כבר חוקי... החוקי... הוא מקודד... המספרים נכסים

סמל (לכרון לטוח הארוך), הם את מספר חץ מספרה אחת
ומספרה השני היא מקבלת משמעות ה-LTM כפונקציה
הכלל. כלומר, הכלים האלו נכנסים ל-LTM, זה הכלל אסוציאטיב
ה-LTM (אין צורך קטור אצרה ויש שם הרבה אינפורמציה אינסופית)
ומה שקורה זה שהחוקים השאג היא האסוציאטיב/ החיבור
השימוש עם האינפורמציה.

אז מה אמרנו כאן?

אמרנו 2 דברים לקבי השינון.

- 1) זה שינון כפי לתפק את האינפורמציה ואת זה צריך את
האינפורמציה מכיוון שהשימוש בה לא צריך אותה ככה.
- 2) זה לשון את האינפורמציה כדי לעזור ולעזור איזה אסוציאטיב
שאינו יכול יחד עם האינפורמציה אחרת בצברון לטוח הארוך.

אז הסוג הכאוסון של השינון זה **שינון לתצורה**, שאיני
מתצקה את האינפורמציה הכברון לטוח הקצר עם שינוי צריכה
אחר ואת אי משמעות בה ונענה לה אצלוק.
והסוג השני זה אם אני צריכה את האינפורמציה אז אני
מתעשר את הקצר אותה ואני מעננה כדי שלא יצאק אי אחר
סך שנינו, זה הדבר הוא אותה דבר אבל אני חושבת בצורה
אחרת כי אני לא משחררת את האינפורמציה אחרי השימוש
בה אלא אני מוציאה אצלו אותה. זה שנינו האלו אני מנסה
חמש איצטקן אסוציאטיב שיחזיקו את האינפורמציה ה-LTM
ואם אני לא מוציאה לאסטראטייה השאג אז אני מעננה את
האינפורמציה כדי שיהיו לי עוד סך שנינו אמרנו את האסטראטייה
זה נקרא **שינון לשלול** (שא האינפורמציה השאג שהיא רק קיומי
עובדה שלול). השלול הזה זה גוסס של אסוציאטיב שאני
מקדד את ואני יכולה דבר האסוציאטיב האלה לשלול גם את
האינפורמציה. השלול זה אחר שהחטרה שלי לכאורה זה לחסיד
אינפורמציה השאג איצו אסוציאטיב או איצטקן אסוציאטיב כדי
לאחסן, כדי לקדד את האינפורמציה עם האסוציאטיב ולשלול
ל-LTM.

ולמה אני עושה את זה?

מכיוון שאם אני צריכה את האינפורמציה השאג אני יכולה לחסוד

אורה/זשולז אומה - מהצבון אטווח הארוך אוי ע' האינפורמציה צמה
אן ע' האסוציאציה/יוג שהיא קשורה אינפורמציה.

איפה השיחה הפכה של האינפורמציה עם אסוציאציה קורה?

העוק הצבון אטווח הקצה שהאוי נקרא קם הצבון העובד צ' העובד
שהצבון אטווח הקצה עושה: הוא צוקח מהצבון אטווח הארוך
והוא משנה עם האינפורמציה חדרשה, והשיחה הפכה יוצר אינפורמציה
קריכה עם האסוציאציה ליוחד קודם חברה א- LTM.

ה- LTM נשארו האסוציאציה שהיו שלם פאמה הצבון אטווח הקצה אומנו יוצרים
האסוציאציה שהיו שלם, פאמה הצבון אטווח הקצה אומנו יוצרים
ישנה חדרשה שמשלם אגמה שלם ככה הצבון אטווח הארוך
עם האינפורמציה חדרשה שצוד לאו הקצה שלם, ואחרי הקידוד
האינפורמציה חדרשה הראה קם תפיה הצבון אטווח הארוך.

קידוד יכנס עהווג קם שמיצג!

אך עכשו דיהרנו עם יצירות אוצואל"ים יכנס עהווג קם קירוי
שמיצג.

מה הכוונה?

קידוד אקסטי (לאו קידוד תצוג), כפומר אומנו צריכים לצבור
משהו אצ אומנו צריכים אסוציאציה כדוריים שהם שמיצגים.
אומנו משייכים אינפורמציה שמיצגת ליוחיים, יש אפה משמאל
שמיצגת (נשמע כמו... מה צה מצכה יי מהחנה שמיצגת).
כך קידוד וכל הניג אסוציאציה - צה תהליך שמתקין לו
אם האינפורמציה הצבון אטווח הארוך.

אינפורמציה יוצג → הינפורמציה = 7^2 שמיצג אינפורמציה

אחרי שאינפורמציה נקסם אכונן הפכה ויש מקום רק לאומנו מצבון/
מקצים גיחה אינפורמציה...
הסופו של צהר יש יי פיה צבואר הקבוק כי אומנו כל הצמן מקבלים
אינפורמציה מהחושבים ואומנו צריכים שאינפורמציה אצלו או הקצה
כדי שמיצג אינפורמציה חדרשה.

מה קורה השיחה? (אומנו מחרמים כהצג על שיחה הצבון אטווח
הקצה) = שיחה הטווח הקצה למעשה צה צעינה. צה אומר

להכניס של האינפורמציה או יגד הטיס יצאו מהצאים האלו והולכים אנשהו שהוא לא ה-ML. ואז דעיכה קם הביכיון החושי אבל מכיון שפה נראה שם חצי שניה עד שניה אנתנו לא משמשים מחילה שיטה כדי לגאר את האינפורמציה הביכיון החושי, אנתנו קוסיים אפה דעיכה.

כפכיון אטווח הקצר במיוחד שפה עם שינון האינפורמציה מקבלת "חיים" אורה כמה דק' ולכן כשאנתנו מאבדים את האינפורמציה הפאזי זה יגד: מכביר לנו את התפליק של שיכחה אבל זה הפל שפאז דעיכה.

הגיאווריה הטושינה להסבירה את השיכחה הפאזי אכן נקראה גיאווריה הדעיכה - וא מה שפה אחר זה שאם הפאזי (מאבר למאן) הביכיון דועק.

האם הסבירה לנו פה משהו? האם הסבירה לנו פה משהו? הגיאווריה היא לא. הגיאווריה הפאזי הם אמענה גיאווריה מחילים אחרת את זה שהאינפורמציה כבר לא קיימת, שהאינפורמציה דועכת. וכמוכן שהפסיכולוגיה וצחוי את ההסבר הזה כי הוא לא אומר לנו הרבה.

כשיש הפסיכולוגיה הסברים און גיאווריה כאלו אנתנו פחג און יגד ממעלמים מהם מכיון שהם לא מסבירים את הגופאע אלפא הם רק מתלפפים את המעל שמאכר את הגופאע. אז גיאווריה הדעיכה - היא לא ככ גיאווריה אלפא היא קישה שמאכר את מה שקורה ואינפורמציה ולפא מסבירה שום דבר ולכן חיששו גיאווריה אחרת שפאזי יכלה להסביר מה קורה עם האינפורמציה הפאזי.

יש כמה גיאווריה וביניהן מה שנקרא: גיאווריה ההפרעה - interference - שרובה אמא ולחסיביר מהי באמת שיכחה הביכיון אטווח הקצר.

הגיאווריה הפאזי אומר שהאינפורמציה הביכיון אטווח הקצר נשכחה מכיון שאינפורמציה אחרת מפרעה אאינפורמציה שיש כבר הגאויים.

A: 7
[A][A][A][A][A][B][B] (נניח נקטו זה אינפורמציה A) של 7 הטיס לגק הגאויים האלו ואם ב זה אינפורמציה A)

היא הורה יטל אהוד שלא תהיה זו הציה.
 אבל כל שזה יגור שונה ההפרצה יגם צלילה
 אז נכנס אינפורמציה A ונכנס אינפורמציה B ולעשו אחרי
 שנכנס אינפורמציה B אין צריכה להיבחן על אינפורמציה A.
 אני טעה ולא עונה נכון על השאלה של חומר A, כחומר נשמה
 זו האינפורמציה (אם היה זו אינפורמציה יכולה לענות על כל
 אין זו אינפורמציה כבר כי נשמה הקול ההפרצה האגא
 אני לא יכולה לענות). השיימה היא הקול אינפורמציה B שנכנסה
 זו חמצן, ואילו אינפורמציה B עלו הימים נכנס חמצן אגא
 על היינה זו הציה כי עלו היינה הפרצה.
 האינפורמציה שבאה אחרי לעק החמצן, האחרון - זה אמר

הפרצה טראקטיביה

המג של ההפרצה הוא גלוי במג נכנסה האינפורמציה המפרצה
 חמצן טראקטיבי זה אחרי: נכנסה אינפורמציה A אז
 אחריה נכנסה אינפורמציה B, ואני נחמג על אינפורמציה A
 ומה שמפיע זה האינפורמציה שנכנסה חמצן אחרי A ולכן
 ההפרצה היא מסוג של הפרצה טראקטיביה.

A:7

אינפורמציה נכנסה

אכשו ניקח אג זה אחרי.
 נכנסה אינפורמציה A ונכנסה אחריה
 אינפורמציה B ואני צריכה לענות על שאלה על אינפורמציה
 B, כחומר האינפורמציה שנכנסה אחריה זוהי אני נחמג.
 אכחורה, אחתני אומרים על הטכאק! מה שיהיה קרה אחתני אני
 צריכה לענות ולעזר, אבל אתה הפרצה יש אבל באופן שונה

מה קורה בה?

נכנס אינפורמציה A ואז נכנס אינפורמציה B (B עדיין נכנסה אחרי
 A), החמתן אבל הוא לא על A אלא הוא על B.
 השיימה זה מוסהיג על האינפורמציה שבה הפנים, S'
 האינפורמציה שנכנסה לפני היא האינפורמציה המפרצה. האינפורמציה
 שנכנסה לפני עדיין גרסה מקום והיא קומג הפרצה.

אחריה נכנסה קומג טראקטיביה

מכאן טראקטיביה? האינפורמציה המפרצה נכנסה לפני האינפורמציה
 שאני צריכה לעזור.

התפרוקצו שאני לא יעשה אמצע של ענפה לפני און אינפורמציה של ענפה
(אם ישנה) (לא משנה אם זה פרואקטיבי או (טחאקטיבי) שמפרט...
הסופו של דבר יאנתנו מצברים אל אי-יכולת שהשגיאה/אמצע
אסכולה ואת האינפורמציה הראשונה ואז תהפך להיות
אופרציה = שיפחה. (אם ישנה) (אם ישנה) (אם ישנה)
תהפך היא הסימנה של אינפורמציה קולטת.

התפרוקצו שאני לא יעשה אמצע של ענפה לפני און אינפורמציה של ענפה
(אם ישנה) (לא משנה אם זה פרואקטיבי או (טחאקטיבי) שמפרט...
הסופו של דבר יאנתנו מצברים אל אי-יכולת שהשגיאה/אמצע
אסכולה ואת האינפורמציה הראשונה ואז תהפך להיות
אופרציה = שיפחה. (אם ישנה) (אם ישנה) (אם ישנה)
תהפך היא הסימנה של אינפורמציה קולטת.

8/20/21
(שיעור 7)

כיצד מתנהגת LTM?

כמו ציכרון אטוה האזק וזה נקטל עם ציכרון קבוע.
אם אנו מזהים אל שיכחה אנוני אחרים שקוטים לציכרון
אטוה האזק הציכרון הקבוע אז יש פה סיבה, כי מצב אחר (אנו)
שה ציכרון אטוה האזק וזה מקרה קבוע אז איך נסביר
שיכחה?

רק אם אנו חושבים אל שיכחה כפזק מאוד פשוט ומקרה
הצורה מאוד שטחית, שאז אחר שיכחה השפה הקלה
"שכחה" יש פה צורה של "לשכחה" ויש "לשכחה" ואולי מחר, מחכים,
יש "לשכחה" ואני לא אכבר ויש "לשכחה" ואולי מחר, מחכים,
עוד שפוע, עוד מודש או עוד 10 שנים אני אכבר.
השיכחה הציכרון אטוה האזק זה השיכחה מהסוג השני שצינו.
שאז אחר שיכחה אנוני אכבר עם בעוד סך שנה וסך
אנוני קוטים ל-LTM הציכרון הקבוע כי האנוני הוא שהיום אל
הקבוע אין שיכחה קבוע מה-LTM האנונימית נמצאת למ
תמיד.

השיכחה ה-LTM זה אחר שאין גישה לאנונימית באנו רקע
אל מני סיבות. השליפה של האנונימית נמשך לשיכחה כשא
אז אחר אל האנונימית נמצא למ, שאז החומר/הגישה של
הנונים האנונימית האנוני גיושה הקוטים הננו איננו הכלה
הוא הקוטים האנונימית לאל שהאנונימית למה לא נמצא
ואיך אנוני יוצאים אנוני?

מיפוחים אל צקנים ל-ס' שנה או חסכו אל משהו אפסיוס
מישהו חכבר אהם ופה הרמזים ממש שישישה חכבר והם
אכרים משהו של ס' שנה אחורה להם או חסכו אליו
זה עדין נמצא הציכרון, הם רק היו ציכרים בא הרמזים
הנפחים, אז הדרך הנכון והנעימים של הנונים מוצאים
האנונימית ומצרים אנוני אנצלה.

אז מה ההבדל המהותי בין השיכחה הציכרון החושי שחוזר לא
הצוק שיכחה והשיכחה הציכרון אטוה הקצר (STM) סבין
השיכחה ה-LTM (הציכרון אטוה האזק)? זה שפה התוקרים

האלו (STP והחומשי) שה אנציה דעכה. וקצבון אטוח האוק
השיחה הוא חוסר קינה או חסיתה של קישה אינסורמציה
שנוצג של ה המן אצמיה.

יש לנו 2 סוגים של הצבון אטוח האוק (וכה אומר צבון ז-2
סוגים של אינסורמציה):

• צבון/אינסורמציה סמטי

• צבון/אינסורמציה אפיצור

אינסורמציה סמטי או הצבון הסמטי: עוסק באינסורמציה בלוי

(דברים שאננו יודעים) **משל:** אש. האש עשוי מ-2 חלקים.

צ' אינסורמציה שטייג אדמרים (הצורה של אצמים, יאלו, מועקים)

משל: האינסורמציה שאננו אומרים אמון צ' אינסורמציה סמטי.

שה עוקב, יאורים, הסמרים וכל מה שקשור אינסורמציה שמקורה

ומבאה כל מיני דברים.

אינסורמציה אפיצור או הצבון האפיצורי: שה סוג של אינסורמציה

של אירועים. צ' אינסורמציה שקשורה למן ומקום: איפה היי

השנה שאברה בחופש, זמן נפגע, מצי הייג הטוסה, מה קרה

הטיסה וכו... כל מה קשור למן ומקום.

יש קשר בין הסמי ציבורי האלה אבל שה הקשר שאנו **מנסה**

עשיק אחר מהשנים.

צבון אחר ינה אחר את הצבון השני חד-משמעי, כ,

אבל צבוק אדעל שאינסורמציה מסומה הוא שטיג אסא מסוים

או אסמטי או אפיצורי.

אננו אומרים לו רוק שיש קשר בין שני סוגי האינסורמציה ואחר

ינה עקשה את האדם אשני, אננו יודעים וגם מצויק משה. הצבון

האפיצורי המן ומקום ינה עתק ואפילו אובן את האינסורמציה

הסמטי. שומר, הדברים שאננו צוכים שהם אובדנים (האינסורמציה

העובדית) אננו ישים. אדמים וכה אהצבר בצורה יתר קשה אם

אננו משייכים אינסורמציה אפיצור או אינסורמציה מן ומקום

אמה אינסורמציה.

צ' שאם אני צרינה לצבור הקמה של מושק, אם אני מצליחה

עשיק את שה גיק כיו התמידה למן ומקום (המשהו האפיצורי)

אז אני מצליחה לקשר היניהם ואז אני מושק בעקבות כן את

דבר-1
היציב
הסמטי
אפיצורי
האפיצורי

הפכו של האינטרמציה העובדת כ דברים שאננו אלהים
כאילו (לכן ומקום) אננו זוכים הרבה יותר בקלות מאשר
מחשבים עובדים כ הם מאכלים ימאס.
לכן ומקום זה הפכו האנשים שאננו נשט או צרכים
צמור על זה.

אין אפנה לקשר או מחשבים שנמצים (או אולי אפשר)
אילו שלחנו או אילו של משהו אתר שאננו יודעים שהוא
עבר אם אננו נכבר או בצורה יותר קלה.

ומה זה אפנה בצורה יחס קלה?

יהיו לנו עוד אסוציאציות שיעברו לי אפילו מה - LTM או
האינטרמציה הפשוטה לקחו לה.
הרמז יהיה אפיוני והאינטרמציה שאננו שולפים העבר
הרמז קפידה אינטרמציה סמנטי.

מהכיוון העני אננו או כ"כ מנסים אפנה ככה אבל עובד
סמנטיאם אם אננו נכבר אומץ יסוים אחרים עם לכוונה
אפיוציות. שאני יונתה ואני אומד איצ"ל תפעה בקוזניציה,
ואני מתקשה אומד את ופאום אסונת הנרית מפעה
ואני אומר "ואו! זה מה שקרה. כשהיית פה ולשית..."
לפניה זה עובד ה-2 הכולנים.

דבר 2
חזיק
האיפוז
8
הסמנטי

כיון שהכיוון הענין שאננו (לומר האיפוזי שמתק או הסמנטי)
זה מה שאננו אנשים יוג, זה מה שיוג שכיח.
אפשר יהיה לנו אפנה אינטרמציה סמנטיאם על איפה מוצה, וניח
הרופה. אהרצה ומחפזים את העובדות שקשורה ארמה.
ואני צריכה אפנה מושגות שלמה ארמה ארמה או
הצבר, כפומר תוך כיוו הלימודה צרידה של העובדות אני
האום נכבר שאני מוכרה משהו שלמה ארמה כפאו
יהיה לי הרבה יוג קל אפנה או מה שלמדת על הרופה
כאשר אני מתקשר או זה עם איפה אילו שיהיה
פאם (עם אם זה לא אילו שלי ואני יודע אומ) וזה
משהו שקורה ללא מאמץ שלי.

אנשים מצויקים עם או אפנה לפי היכולת שלהם ה-2

סוגים של אינפורמציה. **משל:** ונרמון יסא-סוכר שמוג אצל סוכרי מספריי טלפון.

הוא לא טוב באכזר פרצופים. הפרצוף פו אינפורמציה סמנטית או אפילו? הגשמה היא סמנטית.

הפעם ייסם להכיר. מני אינפורמציה או אני יססה אחסוב. מני לאיג' אג האדם ומסוגל אשילק אג הפנים ילסמן ויקח. אלא הפנים זה עיון; צבע עיניים, צבע שיער וכו' אינפורמציה סמנטית (או אינפורמציה חזיה).

חלק 2 של השיעור:

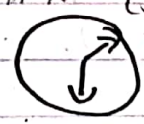
אם אנחנו מדברים על סיכומי סב מאוזן חסיה אהיון אוק אנחנו מייצגים אינפורמציה בחוץ. פומר, אמנן אב הביאומי החלק שיש צילום ואנחנו שולפים אחר. מהצדדומים ויש דברים שהם מצבאלתיים ויש דברים שהם כולו או מצבאלתיים זה הכל גפוסה וכו' מני פילוסופיה של אב של איק. האינפורמציה מופצה בחוץ שלנו.

לפני הנשא. זה יש כמה סוגים של אינפורמציה:

• אחר מהם (שנמנו: מכרים טוב מאוזן) זה **"צבג אנאלי"**.

"צבג אנאלי" - היצוג הזה משיחם א"צבג של אינפורמציה כאסר.

הפרטים של היצוג הם אחר אחר הפרטים שהמצבאלתי קודם כל יצוג זה לא מצבאלתי כי יצוג זה יצוג, זה מן דבר שמיצבג אג המצבאלתי... כאסר אנחנו חאים משהו ואנחנו סוכרים אג אנחנו לא סוכרים אג אג אוקייקט לראינו ימכוון להאובייקט הזה כהר יסע/חלק ואנחנו לא באגע מקום, אנחנו סוכרים אג היצוג שפ מן ח"חטה בחוץ שמיצבג אג מה לראינו המצבאלתי. היצוג אנאלי הפרטים של המצבאלתי/של האובייקט המצבאלתי והפרטים של היצוג מאוזן דומים אק. לא זהים.

משל:

מה השאר? אחר וחצי.

אין פה מספרים אב איק אנחנו יודעים?

כי אנחנו מכירים אג זה, זה קיים או הביטויים בסוג של יצוג אנאלי, כי אנחנו אחרים אחר וחצי אק אק אין מספרים כי אנחנו

זכרים אג המיקום של המחוקים השעון. אתנו יוצרים להתחזק של אתה הוא מקצר וזה מראה על השלוג, והתחזק הארוך יום מראה על הדקודג (מקונפיוזיה של הטונים, כ"א לאותנו זכרים אג המספרים על השעון. כמות, כל הפרטי פרטים של השעון... מיוצג אצלנו בדיוק כמות בורה, הפרטים/המספרים של השעון האמתי הם מקינ המספרים הייצוג הנטלי של השעון ולכן אתנו למה צריכה אפילו אג המספרים בעפולה אצל אג

השאה... אג אם אתנו צריכים לתקור מתמדי קרה אוזבאו שאנו יוצר את, אתנו לא נפל אצלנו בדיוק את כל הקווים הטלו של המתמדי אבל מי שישאר אתנו על המפתח אתנו יוצר/יוצר מתמדי שזי נראה צומח אצלנו אג (משל) אצלנו רבה... קים נצל אצלנו דבר כזה. אג (משל) שמישהו אמר (הביאו לי טוש מהמטרה) אג

הוא יוצר מה אחר? יהוא יוצר מה אחר כי המילה הפאו מייצג אוהיקט בצורה אנלוגי. המילה טוש היא לא אנלוגי למה רק אטורה, זה רק מעל.. אבל המעל הפה מקרה תמונה אנלוגי. וכאשר הוא (כס אמשרד הוא מחפש אג המנונה האנלוגי שותל הפה גינה אצלנו.

הזכרון האנלוגי הואו אמעשה פחוג אג יתר גנוני ומקום על פרטי פרטים שהם מאוז צומים קם המוח וקם המציאות.

משל: מפה. אתנו הוי ווי ויש לנו מפה מניר, ואנתנו חאים עם שטח עם כבישים עם כל מיני שמוג של רחובות ואתנו צריכים לנהל הוי שום צורה ואתנו משמשים בנצח כזה במפה קונטריבי, כ"א הייצוג של אתנו מפה/ אג שטח/ אג אזור הפוש שלי.

השני זה ייצוג אנליטי. ייצוג אנליטי זה לא ציור, אג אשויק ייצוג אנליטי לתינונה של המציאות. כמות, אתנו לא זכרים תמונה. משל: Dog = זה מלך אבל אג אני אראה אג זה

אני אדמיין את הכלכלה, אחת מה שפה ושפה היא אנליטיק.
 אין קשר בין הקיומי שפה מה מילה כאן מה הקיומי עצמו
 לשאורה והבנה לנו צהרים הוא לא אנליטי כי אין שלם שום
 "כמה" ... שום קשר לזמן היצור הזה נראה מתחילתו.
 הקיומי הזה מייצג את מייצג הצורה אנליטיק, אני צריכה
 אגם את הקיומי הזה ופסגה למאגר השפה שלי (לצד המילים)
 ולצד מה מה מייצג / מה מה מסתמך כי מה מה רק מילה
 וזה ייצוג אנליטי. והייצוג האנליטי שלנו נבדל מה מה מסתמך והוא
 יכול להיות הן שפה, **משל** - DOS - אנליטי
 ולא מה מייצג את אלו הצורה **משל** - עברית
 הייצוג אנליטי. **משל** - Chem - ציבור

לזמן **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי**
 אנחנו צריכים לתת (למשל) את הקיומי כדי לתקוע
 אייזיק עצמו / אובייקט עצמו.

הצורה הייצוג אנליטי אנחנו לזמן צריכים אגם שום דבר כי מה אחד
 סתם, הפרטים הם אגם פרטים. אין מה את השפה הזה של
 אנליטי. הייצוג אנליטי הכלל ושמונה מה נראה אגם הצורה כמו
 מתחילתו.

משל **משל** **משל** **משל** **משל** **משל** **משל** **משל** **משל** **משל**

מה ייצוג אנליטי מסווג שפה
 מסתמך אין לו שום קשר לזמן
 אנליטי של שזמן.
 אנחנו צריכים אגם את התוא
 הזה כדי לתקוע אייזיק. הספי
 אובייקט הספי.

מה ייצוג אנליטי
 כי מה ימנה
 של שזמן מסווג
 שזמן דיקוטי וככה
 הוא נראה מתחילתו
 מה האובייקט עצמו
 ואין צורך בניתוח סתם.

וככה אנחנו מייצגים אינפורמציה
 האינפורמציה שאנחנו אוקחים מהעולם באופן כללי אלמנטים או החר
 אם הוא רק אנליטי או רק אנליטי, כלומר יש מה שישלמים.
 הצהרים שמסתמך נבדל יש שלם שזמן צריכה אגם
 כי הוא לא אחד לאחד.

משל שלם שהוא אחד לאחד אני לא צריכה לתת אגם...
 לכן אם מה אנליטי או אנליטי אפסמים מה קשור האילו

אינפורמציה אני צריכה להציג כ אם משהו בא ואומר
די "איפה שלט צד?" - אני אומר לו שפה אתה לאחד (אנולוגי)
אבל אם הוא אומר לי "מה זה אומר?" - זה כבר ברור
פירוט וזה אנליטי.
זה אחד מההבחנות האלה שהוא מטושטש קצת וזה לא
חד-משמעי גמיר אלא יש שלושים.

כשאנחנו מדברים על קטגוריה של אינפורמציה או
"צב" אנולוגי: אחד מהמילים ש"צב" אנלוגי הוא תשובים
זה מה שנקרא דימוי או דימויים.

דימוי (זה) זה להשתמש בזה להכריח.
אנה נרצ' וכי לעצור עק עתידים. עק דימוי מוצק,
אנה עוצב אג העיניים כפי ששום דבר לא יפריע עק אולמות
עק "גאר" לעצמך/עצמך (מה קטן ודמיון) אך עם אג
הקוד של המוח עובר על הסלטים/האנים... וזה מה שנקרא

guided imagery * כשאנחנו מדברים על דימויים זה גמיר "צב אנלוגי" *
imagery (דימוי/דימוי מוצק) - הוא עם ויזואלי (אנחנו מדברים על
וויזואלי כ זה הדמיוני שלנו) אבל זה עם שמיאל.
שאנחנו מנסים לדמיין קוד, אנחנו לא שומעים מהש אבל יש לזה
קשר כי אנחנו מכריח אג הכללים שמשוייכים לקוד.

איך נשמע קוד של מים על האנים?
ל אחד יעשה לעצמו מן קוד מוצק אחר אבל העיקרון
אנחנו יוצרים מה זה.

או המשל שאנחנו מדמיינים קוד של הקלים של היסוד: אנחנו לא
באמת שומעים אג זה באמת הרקע, אנחנו יבטים לדמיון אג
הקוד הזה וזה מרצא.
זה דימוי/דימוי שמיאל.

יש אג זה עם כחוקן דימוי מוצק/משל שאנחנו מנסים
באמת להבין באנלוגיה.
אם נסגור המשל אג העיניים ונחמיה על שצון אנחנו יבטים
א"ל שצון.
או אם המשל (דימוי) כלב אנחנו יבטים לראו אג המשל.

כשכמה נובח, האם הנביחה שלו כשהוא מצביע שיקחו אתו אטו?
והנביחה שלו כומר הוא חושב שיש מישהו בחוץ שלא צריך
שהיה שלם. האם היא אולי הצברה?

התשובה היא כוונתי שלא!
ואנחנו יוצעים למהג-סוף של נביחה של כמה.
ואיך אנחנו יוצעים למהג?

אנחנו שומעים את הנביחה של הכלב וזה נתן לנו מסר מסוים
וזהו דימוי משמעותי. הכלב נובח בצורה אחרת ואנחנו יוצעים
מה. הוא מורה האזעקה ומה הוא רוצה להגיד?
עצב מזה יש לנו גם דימוי.

המזהב המצבים מסוימים אחר צברים אחרים.
אם נחשוב על חסות. אפשרות החסות יש להם גוף של

אובייקטים; אפשרות אלו אובייקטים שנתקנו בהם המשק היום
(מין סגור כזה שצברנו המשק היום וזה קורה לא מצט) אלה

האובייקטים האלו הם משגיים עם קוויים אחרים. מה שלפני
אחרי זה שזה אף-פעם לא בחור, ואם אנחנו צברים את החסות
אז זה מאוד מצורף כן יש. כל מיני צברים שלהם חסות

ואנחנו מנסים להשלים את זה עם שאלתנו משלבים
אינפורמציה שאולי גם היא האינפורמציה שהייתה החסות... אולי

לפעמים אנחנו מצליחים, אנחנו מקשרים בין הדברים ואנחנו
צובים אובייקטים מסוימים ואח"כ זה מקבל מן טון כזה של

אבסורד מכיון שזה לא יכול להיות. אולי אנחנו לא באמת
בטוחים אם חשנו כבר או השלחנו אחרי שהצורכנו מכיון

שהאינפורמציה כבר לא שלם. זו מן אינטלקציה של תרבה
מאוד דימוי/imagery.

אובייקטים אמיתיים.
יש את הסיפור הקלאסי של שאון מצור (מהישנים) שהיו צבאים
מאוד צוחים עטופים.

היום איך נשמע טלפון שהוא מצלצל? יאנו. נשגב גלוי הרינטון
שיש לו.

פאם זה היה תרבה יחד קל כי מישהו שמע וידע שזה
הצבצב. ואם זה היה שאון מצור ישן שהיה כמו פאפון ממש
זה היה נשמע ממש כמו טלפון.

הציב תהיה תרבה מאוד דיווחו על תחום כאשר תלפון התלמיד
צפצף אבל זה היה המצבאג תשעון מאוחר, פלומר יש
מן עירוביה של פברים שחם תלומדים עם פברים
מצבאגים לקחו. האונטגרציה. הפאג מאוג מאפינג תלומוג
שכל התלום הוא בדרכ בימיו ויוצאלי/תבגי כאשר העינים
עצומוג.

איך זה?

זה לא כ"כ מסגרי כי אנחנו יוצאים לבימיון מוצק
דבר האעון שמבקשים מהאדם לעשו זה עצום אג
העינים כדי שיגן ממות אהצוג אג אגע דימיו.

מה קורה בקביצג אובייקט אצל הענוק?

היעד פגאום יוצע שהאובייקט שהתפקד עציין קיים מתמ
אשמיכה אג משהו ועציין ממשיק לתפש אגע עם הסים
הדימיון הוצאלי עם הסים הי"צוג האנליי הוא יוצע מה
הוא צריק לתפש.

היעד צוכ מכוון שהוא לא חאק אג זה כי זה הוסג
ממנו אבא הוא יוצע מה לתפש תגלעל שיש או אג
הציכרון האנליגי תזה.

יש עוד סוג של דימיו ויוצאלי וזה נקרא חוטציה מנטללי.

מה זה חוטציה מנטללי?
פאנמנו תלכס תקנוג ניח תהטים, ואנמנו תזים תלכס
איזה חדר עם ריהוט.

ואנמנו תגיך תחנה ואומרים לעצמנו "איך זה יגאום אי אמזר?
אנני שיש אנ קור אחד שלזה יכוד לתאום או אבל תקיר
הזה לא מאוד גדול אג זה תאוד אנ קצג תלכ תלכוד
שם אבל גמ יש אנ גמ קיר צצדי ואנמנו אומרים "האם
היהיט הזה יגאום אנ תקיר הצצדי?"
עכשו מה אנמנו עשים?

אני תוקח אג תהיט הזה ועושה או חוטציה, אני שמה
אגע תמוח ועושה אי חוטציה. תשהיל לעשו אג זה צריק
שיהיה אי דמוג של תחדר/תקיר אני תשוט תלכירה
אג אגע דימיו, איך הוא "תאוד" אצלי אג היעני תאוד
אגע וזה מה שתקראו חוטציה מנטללי.

יש מהמתי אינטימיות חסר ככה שחוראים מן ציור/פאר
ושואלים אותך אם אתה מקבל אותי איך הוא נראה בסוף?
אני אמורה עקרת את האובייקט הזה ולדמיין את המוח
לאחר הקיפול הזה... זהו גם חטאיה מטעמים.
הסוף הזה של החטאיה המטעמית זהו זהר ומורכב! אפוא
מאוד קשה לדעת איך הצורה הפאג גיבאה בסופו של זהר.

• איך אנחנו הולכים מהכמה לקפיטריה?
אנחנו נזכרים את ההוראות או שאנחנו שואלים לא צעד
את מה אנחנו רואים. זה לא רק גילוי פיזי אלא אנחנו
מפארים כאן לענוה, מה לחפש, מה הם אבני הדרכ של...
זה גם גמנוי, זה סוף של מה קונטריבוט (זה כולל גילוי
קונטריבוט ומה של איך עתיד).

התורה לתע:

יש הבדל גדול בימיו.
נזיר שאהר מדמיין משהו שגופם אהק ולא נוח לב.
אנחנו יכולים לדמיין מה זה, איך זה מרגיש לעומת תע
של המאהב של זה אמרי אחרי.
אני יכולה לערויט או זה בימיו ואתר או התקשה.
אנחנו רואים ישגק כרי ההסבר הזה לשום פעם זה
מטושטש, הקבוע הין אנעווי לאנעווי זה לפעמים לא ברור.
וארוה ההגסקור שלנו עם אינפורמציה מהשק החיים בכל
מיני מצבים בדרכ יש לנו שואה של המקור האלה של
האינפורמציה, שואה של סוגים: אנעווי עם אנעווי, מה קונטריבוט...
כל הדברים האלה זה שואה אתר גדול וזה מה שנוג
לנו את הכולל עבצ מטאור הצורה הכי מדויקת כי אנחנו
משקים את האינפורמציה מהל הסוגים וכל המקורו.
יש ממש מעט מאוד שהם סבביה רק סוף אתר של
אינפורמציה (אמש) הדומה של השעון הוא הכ קלה).

דאמאן של מקרה שהוא מאגר חפך עם הדימוי:

עשו מחקר ולקחו סטורנטים ואחרו להם אמר הולכים מה
עד לקפיטריה. כולם הם באוגה הדרכ ומצד את המן
שלוקח להם עתיד.
אמסק מהסטורנטים אמרו "אנחנו רוצים שגדמינו עכב שאגם

18/12/19
(שיאר 8)

כל התיקו שגשג בשבוע שלפני הגיחה לסיכור האפיזודי
שזה סיכור אינפורמציה שקשורה למסמן ומקום זמני של
זה לקרא אינפורמציה אפיזודית או סיכור אפיזודי.
בין הסיכור האפיזודי לסיכור סמנטי יש קשר.
כדי לקבץ אינפורמציה סמנטית אנחנו יכולים לייחס זאת,
לעשות אסוציאציה/קישור לאינפורמציה אפיזודית או הפוך.

מה צווקא שירים? מה הקשר? מה בין שירים לבין
אינדיקס לקוח?

כאמן האירוע או סביב האירוע או סביב התקופה של
האירוע הישיר הזה איפשרו הופיע וזה נכנס וקשר/השגה
עם אותו אירוע או תקופה או עם כמה אינדיקס וזה
אוחסן בגוף ה-LTM כאמנו. ולעשו יוסה שלם ה-LTM
אסוציאציה בין הישיר הזה או אם אנחנו נלויק אלה זה
נכין שיר שנשמע כמו הישיר הזה יכול גם להיות... ואם
הצד הקירובים שקשרו לאיוונט/אירוע הזה (זה יכול להיות
גם רחוק, יכול להיות משתדל לראות כאילו זמן גלם אך כמעט
הגדילו דיהרנו על הבולטים... אל מה ששמענו.
לומר, השירים ששמענו נקשרו והשגתו והם לאוחסנים
ה-LTM.

ואם האנו גרמיו נשמע לנו הישיר עזר שלם אז מה הצד
קורה?

הישיר הזה נכנס לסיכור החושי ומשמנה מניע ל-STM ומועק
אז את שיר שמנצח ה-LTM, אלה הישיר ה-LTM אז
נשלף לגוף ה-STM לגוף העוצמה שלנו רק הוא הצדנו אלמא
הישיר נשלף ל-STM עם כל האסוציאציות או חלק מהאסוציאציות
לנמצאים ה-LTM וקשורים ישיר הזה ואין אחר מהקשרים
האלו (האסוציאציות) זה המקום/האירוע.
אנחנו מזהרים שה על אסוציאציות הלי דברים נהם מצדדים,
הבאומים, טרקים ושים אלה קטע מאוד קטני על כדו טראומה
המאוב אפסיכולוגיה דיהרנו על Flash Memory - זה הסיכור

של אורזים שיש להם מן הכביה טכנולוגיה לשה עם תשלום
מאוד רצינית שמאוד אג הקש הדבה יתש מאשר שיר,
בדל"כ מדובר פה על קיש שליו.
דדבר הדבה (flash memory) הוא עם כל הפכטים של
אוג מוקים וזמן לאדם היה ה"ו שהוא שמוע אג הדבר
הדבה.

ממשל התכנות החלטי עם אילן רחוק שלם או סגון האומים

בנו-יריק.
עם דברים כאילו שלא נדע מהם אנחנו נהיו מהר מאוד
לאנחנו זוכים אג הפרטי פכטים של איפה שהינן האוג
קצ הדבה יתר מאשר הקילי.

זיכרון כשה טכנולוגיה הוא חרוט, הוא מקודד וזה עוד
דרך ארוכה למה שנכנס ל-MTD נשאר שלם אצמי...
עם כל מה שנשאר שלם אצמי נשאר חז כשה האוג
למארה האסוציאציה קשיוג מאוד אמוקא האסוציאציה
האוג ע"א נשכחו כ"ו מהר.

השואב של זיכרון אפצודי וזיכרון סונטי הוא הכוח של
החוח שלנו, אה"ס הוא עם ההעייג של החוח מכוון
שהוא מגבסל הדברים ע"א הרוכים הקלם שהזיכורים
הם דומים.

אנחנו יודעים ששני קוחים שלהם דומים הם מבטלים
יתש וקשה יתש לרבין אג הקיחיים האלו כי אין לנו
הבחנה.

המבוא שזיכרון עם אמירה ועל הסיפור של הכלבים
אנחנו יודעים מה בדיוק יטעה לריג ההלילה של החנה
וכמה אנחנו צריכים לעמוד אג זה או עמנו.

אז המטרה עם הקילי של השיורים הינה (ולכן השיורים היו
יתר ישנים) ערעבי לנו מה שהיה לנו הצרה.
היו סאודנטים הננה שלא הגיחו עשורים האלו כי
השיורים ע"א מדברים אלוהם כי הם ע"א שמוע אג השיורים
האוג או לא שמוע אג השיורים האוג יתר מפלס אחר.

והם בקיזק. לאו הקשיבו אב. לכן לשירים האלה לא יהיו
שום קישורים אצלם כי אין בסיס.

מקצ, רוח או כל אינפורמציה חושית של גזע. אלו יכנס
לתיג קשור לזמן ומקום.

ואמרנו שלא אמרנו עושים השימוש של מה שיש איתנו
סומכים למבחן אם יש לנו איזו צדק חסר/אשט/ליצור
אסוציאציה בין האינפורמציה שרשמו ואומנו סומכים לזמן איזה
איזה או ניסיון אישי שהיה לנו האם או האינפורמציה
הוא זה היה דומיננטי ית **הנחה של גזע** **לזמן המבחן**, פומר
השליפה גרמה ית קשה הקלה האסוציאציה שכבר קיימת
או שאנו יוצרים האמונה קצ.

ועכשיו זה מן רמז עם איך סומכים חומר למבחן וקם
סאורק זמן... איתנו. סא סומכים רק אם החומר כן אלא
לזמן איך לזמן או החומר.

לזמן איך החומר זה אומר לנשקיע בחלק מזמן הלימוד
שעל שחוא צביק עתיד מוקדם. ליצירת אסוציאציה מכוון
להאסוציאציה האלה עובדו צדק השליפה קריא זמן המבחן...

זו שיטתו...
צביק זמן עתיד או החומר כי אם אדם לא מבין את
החומר יהיה קשה מאוד שש"ק אג זה שמעו עם איזה
קישור שמוכן ועכשיו הלימוד למבחן זה לא רק לזמן אג
החומר כזה שאפשר וטען וטען אלא זמן לנסות ליצור
כל מיני אסוציאציה, והאסוציאציה האפיוזיוג (זמן ומקום)
הן ההכרחיות לעומת אסוציאציה אחרת (= עובד חומר סמנטי
שאנו יוצרים).

הקישורים זה שם המשתק.
חמש: לשאנשים מצדדים איתנו ואחרים לנו צדדים ואז לחזק
אז אמרתי יומיים הם שואלים אגע "אגה סוכר שקיבתנו לפני יומיים
עם... ואני אומר "לא סליחה, אני לא יוצרת".
האנשים האלה מתחילים לחזק לנו מה היה מסתובב עקובה הצגה
ואז פגאום אני מתעלה שאני כן יוצרת אל מה דיברנו...
מה השגרה בכמה דקות האלו שהם הסבירו לנו וחברו אל כל
מיני צדדים? האנשים האלו בצדד הוסיפו להציג במקורה

למאן ככה און אומר יהווה טריזר אינפורמציה (הדרג' כה כל המצבים ביחד מהווים טריזר אינפורמציה), אלא אם אנתו זכרים אל מה דיברנו בשיתוף. זה אומר שהאינפורמציה בן היתר של פשוט הייתה אזיה הינה האיתור וזה האוסוציאציה.

כלי האוסוציאציה הפוכים יכולים לפעול אולם הוא יהיה כמו ככה, זה פשוט לא יזרוק, לא ישאלו בקראג ואלו קייל.

אינפורמציה סמנטית

אנתו נציג האופן שללי 2 מודלים של אינפורמציה סמנטית. 2 מודלים של אינפורמציה סמנטית ושללי הניק המוח שלנו (המחשב הקורס נחמה אליהם יורט).

הכל הקלפג המוח המעטת אחריו אין זה ספריו לג- ספריו וככה זה מוקדה מחוצלם.

איך אנתו מארגנים אינפורמציה סמנטית? קוצם של, כמה אנתו מזהרים על ארגון של אינפורמציה סמנטית? מיוון שאינפורמציה סמנטית זו אינפורמציה כלליה. קטאוריוג לג- קטאוריוג של אינפורמציה אורב עני לשלש אג האינפורמציה.

השאלה היא איך אנתו מניס את הקטאוריוג האלה? איך זה מיוצג עני המוח?

למה ליזר אינפורמציה אפילו אנתו לא מאקנים המוח? זהו לא ממש אצמתי. נכון! כי אנתו כן מאקנים אינפורמציה אפיזודית, כאשר האינפורמציה האפיזודית היא דומה לעוד אינפורמציה אפיזודית, אלא אם היא לא דומה אלא יש חוויג לכן נפרדו אצמתי מהדרג' חוויג וניסיון אר אין כ"ב ריקון עאפן אינפורמציה אפיזודית חול מבטנים און בקרפוי כי זה הדבר המשותף הינהם, זה מן משנה שמשנה מין האינפורמציה האפיזודית: זה המון ואון המקום. אז אנתו כן מאקנים אינפורמציה אפיזודית עם קופג חיים שלברנו (כמו שראינו בהודו) עם השיורים שלמשנעו עני).

האינפורמציה סמנטית הארוך הוא הדבר יגבר עליו בקלל שהאינפורמציה
הפאג כבד פרטניג ויש מה כבד הדבר
לא יום אנתנו אומרים דברים חדשים.

אנשלי אנתנו האים מיעשו ששטגאטש העננה אמטרה מאימג
ואין אנו אג העננה הפאג, וכשאנתנו האים אמר אנתנו אומרים

"וואו! אנתנו חיילים אג האפליקציה הפאג."
ושפטים אהגקין/אהוריד אג העננה מה אנתנו אנושים?
כדי אהגקין אג האפליקציה הפאג אנתנו צריכים אכזר אג
העפליק: חנה Play וכו...
אנתנו יוצאים מה אשוג ומה שצובר אנו צה לא הודצטו

האזה שמופיעה אי מה צריק אשוג ואל מה אשוג.
יש מה גרליק. האם הוא קשור אמן ומקום? אלא! זו
אינפורמציה סמנטית של אוק אנושים תודרה של האפליקציה

ואחר שהודצנו אג האפליקציה אנתנו צריכים אמש אג
צה אל מסק ההיג של הפלאפון ואלא... ואחר שנתנים
אנו מופיע אנו משהו שאנתנו לא מכירים אנתנו מנסים אהפלו

אג האפליקציה... ואם החמשק/אזם/סמרטפון הוא אטא בסדר
אנתנו יכולים אהפלו אנו ואלא אפג מה אנתנו אנושים כי
אין אג הגמשים שאנתנו מצפים אלא.

מה אנתנו מצפים אלא? האים מסוימים? (כמו תחם)
מאון שאנתנו צוכים להאפליקציה אחרת צה תיה... וזו
אינפורמציה סמנטית של גרליק מסוים.

יש אנו מלא לא מיני מקרים כאנו לא החיים וצה לא נסק
וצה חסק מההציה אנתנו קורבנות אשטיפה של אינפורמציה
סמנטית לא יום וחסק מוהאינפורמציה הסמנטית הפאג היא חיוני.

מלוב האינפורמציה הסמנטית אנתנו צריכים אורן אג צה,
כי האפון הצה משהו אג היכולת שלנו אשול אג
האינפורמציה האמן שיש אנו אשול אג האינפורמציה.
אם הצברים אלא מאורנים צה בדיוק כמו גיאורג העוגק

שיש יחזן לא מיני אוגקים של לא מיני ניסיונג ואנתנו צריכים אצור
אל חלא כדו אבנה פרט פרט... בדיוק אפליק אשפוט אג
ספריו וקבצים המחטלה

אנחנו מזהרים שבשני צדדי איך אנחנו מארגנים ומאחסנים
איןפורמציה סמנטית. לפי כמה מופעים.

השאלה לגבי איןפורמציה סמנטית אנחנו מקדמים
ומארגנים את האיןפורמציה כמות?

דקדק. ולראות שזה 2 צדדים שונים.
אקרה שזה אשוח ל-מדג ולראות שזה לאן אשוח ל-מדג,
איפה. האיןפורמציה הפא יושבה אנחנו מזהרים על איפה
מבחינה פיקורטיבית (= מבחינה קלאפית של איך אנחנו רבין את
העלויק של שלפג איןפורמציה).

אם אנחנו אומרים שאיןפורמציה יושבה על קליפה התיח
איפה שלא יהיה אז קודם זה לא מרוק! כי אנחנו כן יוצאים
לאיןפורמציה מאת סוג יכולה אשבה בקליפה התיח האצורים.
מסוימים: אצור הממטיקה, אצור התפיסה הממטיג... אצורים
שהם כשלים איןפורמציה מסג מסוימים אלה אג: סוג של איןפורמציה
יכלה אשבה גם במקומות אחרים שזה לא דווקא יוסה סמוק
או צמוד איןפורמציה מאתו סוג.

אנחנו מנסים אצורן איןפורמציה ככה אכל פיצי שזה לא קורה
הדיוק ככה בצורה חדה, שזה מפורז שמה.
היאכין שבצונו האיןפורמציה נכס אגב "דסק" שאינו נאמר אל-פלאם,
פאמר, הציכרון אשוח המרוק/התיח אשעה הוא אינסופי והוא
יכס עקלוט אשחון איןפורמציה אינסופית.

1) ההנחה של המוצאים הולו של אשחון ואיבוד איןפורמציה שזה להוצע
הפריטי המיחזר מאופן לפי מושקים, המושקים הולו הן מן
שלוחה מסוימות של אג: סוג של איןפורמציה.

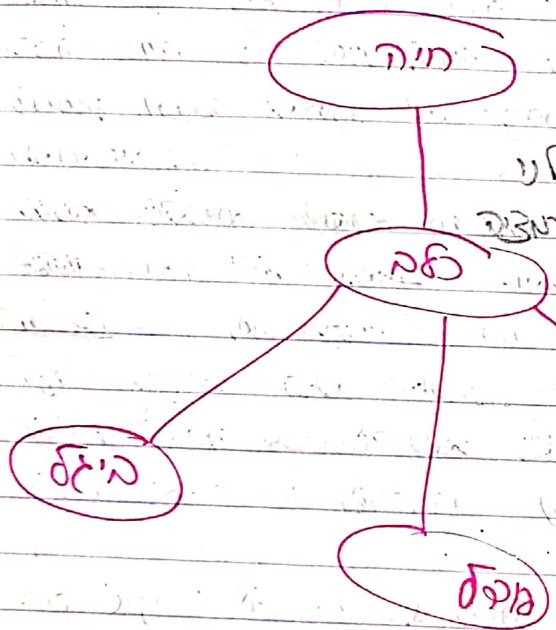
פאמר, אשוחה האלו אנחנו קוראים מושקים וליש אז שזה
מאוקן לפי מושקים/לפי השלוחה הולו.

2) ההנחה השנייה היא שיש איזה קשר שבין המושקים הולו בין
השלוחה הולו, והקשר הזה אנחנו רואים אג: כקו.
וצה מוצא אחד וצה נקרא ^(מקור 1) רשג סמנטית.

3) ההנחה השלישית והוא באה בעקבות השלוחה שהאדם נשאל שחזרה
או החיפוש של האיןפורמציה וצה ששליפה גלויה ב"טיו" מנטלי
בתיק הרשג הזא.
פאמר; אם אנחנו נשאלים שאזה בענייני פהים (אשע) רבין ארשיים,

אם אין זהירות אצל צדק אשליה אינפורמציה. ברוב שנתנו
 שולחים אינפורמציה צדק לצדק מטוים, אונתו בהסדר הצדק מניחים
 שמישהו ששטול שאלה און שאנתנו שטולים אג צדמנו שאלה אונתו
 כוצים יחפש אינפורמציה, **אשליה** כמו שאנתנו מחפשים באונת אינפורמציה.
 אנה קוטוים אונת רשג מטון שאנתנו מטוים ברשג יקרה
 תשובה...
 באינטרנט שאנתנו משתמשים בו מאונתג אינפורמציה אסוציאטיבית
 (כי יש אצה אינקוים לקוטוים).

Symantic Network: רשג מתנסה

רשג האינטרנט
 אנתנו מחפשים אינפורמציה
 אנה משהו ברשג: יש אנו
 מונקים ויש אנו קוטוים ויש אנו
 אור הפרטה אשליה או האונפורמציה
 אצטרה מקום.
חפש שאלה ששאלו: האם
 היג צדק צב?
 אנתנו הצדק מטוים
 אג רשג שאנו
 ומוצאים אג היגל כי צדק מה
 שאנתנו יוצעים ומנסים אצה אס
 צדק צב...

כמה זמן לוקח צדק אצנו א שאלה כואה?

צה גלוי אס אנתנו יוצעים מה צדק היגל אנו אס.
 היג צדק מה שאנתנו מחפשים שצה אנה אמרה מטון שכלה
 של הרבה: יש היגל, יש פוצל, יש כואה ויש צדק: אין אול אחרים.
 אס אס אנתנו יוצעים שביגל קשור אצה אס הגשמה הוא
 ס. און שאנתנו יכלים אנה הפוק שצה ברר קצב יגה הליג
 אנתנו הולכים אצלקיה ואנתנו הוצקים אג ס השאחיה של הלקיה
 אנה כצה אנתנו אס אנושים כי קיהלנו כצה. אנה האינפורמציה אס
 אצה צב מה מדובר ומה אנתנו מחפשים.

האם היגל הוא חיה?

אפי רשג הוא הגשמה היא כן, כי אס הוא צב אס צדק

צד
א
צ
ש
ז
צ

ה
א
א
כ
כ
כ
ה

חיה ולכן היגד זה חיה.

אני מאלצה נחפטיג אג תגרוהה הנשג
ז' נגד מאד קלה ולא קשורה אצד חיה ואין לשם הרבה
אופציות אם היינו שואלים אז כלב ימ? האם היינו יכולים למצוא
עשויו הנשג הנשג?

הגשמה היא אולי כן היא כן חיה אבל זה תלוי אם ואינו
קשר הינו עסין הנשג הנשג... האם ראינו קשר סמנטי מבחינת
החיה כן כלב ימ זה נושג וזה ישוג לפני עכמה אבל

אין לו שום קשר לתשג הנשג
אנחנו כן ניצג אג חיה ואז כלב ימ יש או כנה סמנים,
וככה לאורק א האינפורמציה שצברנו לאורק א-השנים עם א
הניסיון וככה אנחנו מאורנים אג האינפורמציה אז הנשג
הסמנטי.

הנשג הנשג מאד קטנה ויכולים להיות זה כל מיני
שמות וצד היררכיג למחג כשלוחה.
חמש: אם נשג מנהיג החוצה אז נגיע לתעלה, וחתלים יש
הגד הר" או חתל היג...

יש פה חסג עצמוג של אינפורמציה וכלם סניוג הקטגוריה
או נושגים או שלוחים אינפורמציה בעק השלוחה האלו.

אוק אני יודע שביאן שונה מפורז?

אז קודם כל באופן כללי אני רואה לשה לאו אג נושג,
זה נפרד.

אבל אמר, איך? אם אני צבינה עקיה ושלוחה שהיא לא רק

האם היגד זה כלב או חיה אלא מה מבחין בין היגד?

צבין סודל?

אני צבינה אצד דברים כן והצברים האלו הם גיאורנים לבעק
כל נושג.

הגיאורנים בשלה של היגד שאלים כבר אג הגיאורנים של כלב
אבל הם לא נמצאים באוג,

ההנחה היא שאם זה הוא משה אז כל מה שקטור כן
ז' מה: כל מה שכלם באור הגו של ה"ככה" כלם באור
של הגו "היגד" ושם זה יהיה הרבה ימס מפורט.

וכך קורא לנו את היכולת אסיה יגדל מהר כ... כדאי לזכור אלו
 את האינפורמציה אני לא צריכה לחפש עוד פעם את אותם גאורים,
 עצם זה שהם גר-קטגוריה/ג-מושג של כלב זה אומר
 שהוא יותר או לא הגונה. שיש הכלב + הגונה של מיוחדים
 זמן היגע (זה גונה) שנסוג במקום המא של היגל ומארג את המושג.

מחזור שני: תמונת התכונה-Feature comparison:

המחזור הזה סודו שהאינפורמציה המוח או מאורגן בהיררכיה,
 אין מושג על אחר ג- מושגים יוכלו...
 אלכו המחזור הזה שטוח, אנתנו לא נאסלים מקום המקום
 כפי עצמם את היגע (תמש) זה חיה
 כלומר, הפורמט/הצורה של ההיררכיה לא שייכת למחזור השני או
 הגונה.

כא- אומרת של מושג הוא עצמאי מהמושג השני והוא
 לא גלוי מושג אחר, וזה אומר שאם רב שטוח ומושג לא
 יותר גונה ממושג על (כ אין מה היררכיה) אז זה אומר
 שכל מושג ומושג צריך להיות או את הגיוון השלם באות
 חמה (כי הוא לא יותר שום גונה מרמה אחרת).
 הכל פה עצמאי עצמאי גלוי בין פרטי האינפורמציה.

מה כן יש?

כל מושג הוא בנפרד ופני עצמו.
 אין מה היררכיה... **רועה** **חיה** **היגע** **כלב**

וכך אומר שמכיון שהיגע לא יורש את הגונה של כלב
 האופן היררכי, זה להבדיל אפילו (הם אחד מהם) יהיה הגיוון
 המלא של אגו מושגו כלב יהיה גיוון, והיגע עוד לא יהיה
 גיוון שיחזר על הגונה של הכלב... וזה אומר שהם
 עצמאיים.

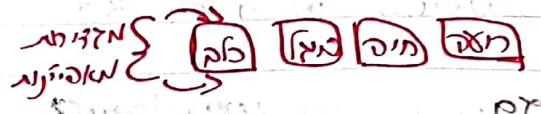
אין צורך לחפש מה ההיררכיה כדי לאלף את העשורה, אנתנו
 מחפשים מחזור שטוח כדי לקבל את האינפורמציה הכל אחת
 מהמושגים.

מה באמת יש כאן ואיך אנתנו עושים את הדיבר והכל? תמי זה
 נראה כמו גאורים העוק, יש מה לא מני עצמים/מושגים להעצם
 מה אתה מוצר ומורה על את גונה.

אז איך אונזר מחפשים פה?

יש זי פה גענוג אפא אחר מחדש מ-2 סוקים:

- גענוג מקדירות
- גענוג מאפייער

כל אחר מוהאים האלה יש או זם

גענוג מקדירות אפא גענוג מאפייער

קטנה מקדירה - צו גענוג של אונז מושע שחיה עהיו

עאונ מושע אפא הוא באונ מושע פה

אמשל פה

מה שחיה עהיו אונז אונז פה - 2 אונזים,

פ רווה חיה עהיו עפא אפא גענוג מקדירות

גענוג מאפייער - צו גענוג של באונ פה אפא אפא אפא

מאפייער אונז אונז מושע אפא פה עהיו עהיו

אמשל פה

נחמה - פה אונז חיה אפא

אונז אמשל, ציסור

מחפשים גענוג מאפייער - הצבור אונז חיה עהיו אמשל

יעה

מחפשים גענוג מקדירה - הצבור חיה מקור אפא

אונז עם כח אמשל ושאלים אינפורמציה עם חיים אונז

גענוג מקדירות אפא גענוג מאפייער פה אפא אפא

מושע פה אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

הבאה עם אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

מושע אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אינפורמציה מקדירה אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

פה אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא אפא

אבל יש פה כל מיני תכונות שאני צריכה לבדוק אותן אחת
על שאתי אחרת. למה והמושג.
יש פה הרבה צורות מנטליות שקדם להן משלבה (החשיבה = הניהול)
כך עם הזמן הסיפורי אלוף אינפורמציה אצל בני-אדם.

איך יטעו עליהם למערכת היררכית היא מהותה ימים מוארכת כשא
שטוחה כאשר אנתנו יכולים לבנות ישרה כאילו עם אגיל

התכונה המאפיינת? והמאפיינים?

מסגרת שהחולקת הרבה הסמנטיים יש אג העניין של הסיטוא, אוק
אני לא יוצא כנה זמן עוקח הסיטוא הצה.
מה שכן כשאנתנו מייצגים את המודל הזה ככה יכול עליה
שים קו יום ארוך ובלעק מהמושגים קו קצם יום וזה
מייצג את הזמן (החמתק) שליו ב המושגים ... כאשר עוקח
יום זמן ארוך ממושך אחר אשני (כאשר המושגים החקים
יום בהיררכיה) אף שיש יום קווים זה אומר שמאן התיפוש
הוא אחר יום.

כל מקרה, מה שאנתנו יוצגים מהחמתק זה להיררכיה בקול
למה קסאוריו שיושג אחר בצורה יום יעילה (ניאונטי)
מאשר החולק של השוטג התכונה.

זה הבסיס של 2 המודלים שאנתנו נפגה באור 2 שיעורים.
אנתנו מצדדים פה כל הזמן אלו היצירות, ולעשיו אנתנו יוצרים
איפה האינפורמציה (מצא אף מאוחסנת היצירות אחרת באופן
כללי, ולעשיו אנתנו יכולים לזהר על המושג של **צורה**.

מה ההבדל בין ציכרון אבין לצורה?

צורה - זה העליון, אנתנו חולקים אצרכו כפי אצבר (אצבר זה
אשול).

ואכן אנתנו משתמשים בתמונה הצה החולה שלפיה אצבר
אצבר. אצבר זה כללי השליטה זה יום מדויק כי אנתנו חולקים
שאצה עצה איצה מחסן, אנתנו בותרים ומצפים את האינפורמציה
אז אנתנו שולפים עיגולה שלנו כפי אספק את הגשמה אנתנו
שאצה שאם לא היים נשאל אצ לא היה שום צורך אשול
אינפורמציה.

המלכה שלנו מנקה קישוריו, היא לא מנקה את זרעון סוינפונמיה
אלא היא מנקה את המס מסה שלא העגמושני האונפונמיה
די הכרה.

אם אנתנו מדברים אל זכרון ולא שיהיה כאן אנתנו רוצים
להקצי

אנתנו רוצים לקוד למוד זכרון אנתנו מודדים זכרון או
יגד נון איך אנתנו מודדים את הכנייה.

ה-2 המודדים דיברנו אל מי יגד מהיר / מי יגד יאיד, אז
איך אנתנו מודדים את זה הכל?

איך הקישוריו נמחק המערכת שלנו?

מסגרת של משנים האחזקנו היינו שמנה הניכולווי-הניחונים
להקישוריו בין הניחונים פוטנ-מאה של המודל הפסיכולוגי הצה-המודל
של רשגה תכונה.

מסגרת שלמערכת הניכולווי הניה מתקבצים של ניחונים
לקשורים שלפוחג של הדנטריטים והאקסונים והפנטריטים קשורים
אצור ניחונים, ואם אנתנו מקדים את האדם המחשבה מסוימת
ואנתנו יכולים אלא את הניכולווי של הניחונים אלוים ויורדים
משה-זרע. פאם לא היה אפשר להסגל פניה אלה היום
יש לנו קימוני (יש אה-ה Petct) ואפשר אלא אקטוביל-מנות.
המשגה האלו מקמים בקיור את המשגה הסמנטיווי של ציכרון קודם
שזה המודל הפסיכולוגי הרהר לפני שיצרו שהוא קיים אנתנו
יבאים שהחיסוש הוא כמו רשג כ אנתנו רואים אקטוביל-אלה
מה שלאנתנו לא יודעים זה לאיזה קטגוריה זה הולק,
ואם הסיהר אונולויה הצאג שהיו מאור תפקה של חיסוש אזה
המדחים.

ככל מקרה, בסופו של דבר את השלייה ואם הכיתה אנתנו צריכים
צמצור. איך אפשר למדד האם אנתנו זוכרים?
אנתנו מודדים את זה במבחן, וזה לא רק כיתה, אנתנו
מניחים שזה גם תנה. אם מניחים הסיוע לכיתה הוא יוגד
צבוח, ואם לא מניחים אז אם זוכרים זה רק בקול שדחומר
למד והוקס בטח אראש.

אנחנו עושים את הקישורים ונכתוב בשאלה ובתשובות מקיף
זו את המטוס שאנחנו רוצים את השאלה תכנס (והתשובות
האלו הם השאלה עצמה) ואז אנחנו מחפשים דרך הישג
המחשית את השואה/השאלה
ושנעמין בודק את התחנה ועד אז ציון, הציון זה מספר
שקמה את הרמה בה אנחנו צוכים את האופורמטיב

כל המוצים האלו שמצרים על אסון אינפורמטיב הם מוצים
שכאים בהם מתקרים שמצדו בצורה זו או אחרת את
הצורה

יש כל מיני מצבים כאלו יש מצבים יותר מפורשים, יש מצבים
פחות מפורשים ויש סחייס ויש לכן כמה מצבים שאנחנו
מבינים כי עברנו כל מיני מהמים במשך השנים לפני
שהגענו למצב

המצבים האלו של הצורה הפני

1) שחזור - Recall

- א- שחזור אלן רמזים - free recall
- ב- שחזור עם רמזים - cued recall

צמאי נרמז וכל השאלה אנחנו מחפשים בקורס הפיזיקה קונסטיב
"אלו הצורה/הצורה זו ה-2 אנופים את המושג של קשה".
כל מה של מחנו לעושים במורה לשינוי

השאלה הראשונה הייתה אנחנו מחפשים בדוקטורט והוא היה צריך
לקרוא את ה-2 מאחרים על קשה, והוא היה צריך לעשות
לצמאי מן סיוסרה של איפה הוא מחפש מה...
עם מקורר בה על רק אכזר את האופורמטיב אלא עם צריך
עשה אומם השואה ונחמיה

וצדו מחפשו שחזר אלן רמזים...
בומר, המרצה נע אנחנו שאלה אחר כללית מיום שיפלה זהו
כלי שוק רמז ואיק מספר אבי השואה ומה עלול בהם
כמיפה והמרצה הישו כגם אנחנו יואו השאלה הראש עם (קודו)
חשובה מהו אהמקד ואיק אנוג את השאלה זה היה שחזר
עם רמזים.

אמה המוצקת של עיתון נמ אהם שאה בליג כמגז אמה

הוא עשה את זה? הוא עושה את זה ואז רק כפי אומר אם צוכים את החומר וזה נכח חברה על הניה אלכו עם איך הם משלבים את החומר איספור אל הנושא שנשאלו (א קשה זמנל).

כמונה, איך: בסופו של דבר נכתן יעמז הפני סמי ויסביר מה זה קשה. כמל מקרה, כמחשבו צביק איינעם את האונפורמציה הפאג הוא לא צביק יוצג רק את הפרטי פדטים אלכו עם איך הם מתחברים.

אז איסוכום,

זה עם כמדים ולאו כמדים ומקור פה אלי שתצור אומר שאני ממנה צשיו אשפוק את כל מה שאני יוצג על נושו מסוים ואז הדוקה של ציכוק/של חברה של אמה אני צוכת.

חשיבה על השאלות קל כומר מקור השתזר עם כמדים כי זה מחוקק יגם.

מה עושים אלו שרובם ציון מאוד טוב

הם כוללים עם את מה שצביק עם הכמדים וגם מוסיפים על זה עוד כי זה מראה מל ומעבר (ומל ומעבר זה סג ומעלה).

כשומדים את החומר רק אפי הנקודת שמה מוד האוניות אם לא קלג ולא צכר אז אם פשוט לא צוכר את ומתחן.

כמוצן הפה ישל השתזר המדד של הכברה הוא כמה הפתחן אכר, כמה אינפורמציה (כמה לגוק העשורה הין אם זה עם כמדים ובין אם ללו כמדים, כמה אינפורמציה הפתחן להכנים וכמוהן האם האונפורמציה היא כונה.

2) היכר - Recognition:

אזה המבחנים שאנחנו עושים עם נוכח.
נוכח נמך או אג השאלה 1-4 גשומה הן אפשריות שבהר"ר
רק 2 מהן ענתינו (גשומה אתה נקמה ממקום אחר, גשומה
שנייה מוצאה, 1-2 הגשומה האחרת עושים א' ו' א' א' א' א' א' א' א'
עבדתי קצת... מהינתן יש גשומה אתה שנתנה).
עושים את העלבו הבה במכון האבחנה: מכיון שחלק מהבדיקה
של הכיתה והאיכות של הכיתה זה האם אנחנו יודעים
לעשות הבחנה עצמית - ש-2 גשומה יכולה לראות א' א'
דבר אלו אם קוראים את הגשומה והשאלה ביתר רק גשומה
אתה מאימה.

אבל גם להיכר יש כמה סוגים:

- יש נכון או לא נכון (האם הגשומה הנכונה נמצאת בה 4-4
המסוימת שלה),
מה זה מוצדק?
אתה חייב לדעת אם הגשומה היא נכונה כפי להיכר או
לא.

וא' צורה אחרת והר"ר אנחנו לא משתמשים בה.
- בהר"ר אנחנו משתמשים במה שנקרא: **בחירה מאולצת** -
אנחנו צריכים לבחור ממס' מסוימים (שה יכול להיות 4, 5, 7,
8... מסוימים), כלומר אגה ח"ה לבחור אתה מן הגשומה
וכדי לעשות זאת צה אומר שאתם צריכים להשוות ביניהם
לבין השאלה האם זה מאום.

וצה מה שאנחנו עוברים בקורסים במלכה, אלו מבחנים
אמריקאיים.
וצה מוצדק עם האם אגה זכר או לא, אבל זה לא מוצדק
כמה אינפורמציה אגה זכר הם שאלה...
למבחן כולו ביתר מוצדק הסופו של דבר כמה אינפורמציה
גם יש בין 40 ל-50 שאלה.

**אלו הבדיקות של היכרון -
זמה אנחנו מציינים אותם?**

מכיון שאלו המצדים שאנחנו משתמשים כפי להחליט האם

המונח הפה נראה יחסית נפוץ או המונח השני יוגר נכון...
 כפי איזה מונח של איחוסן אינפורמציה נהייה או כפי
 האינפורמציה...
 יש גם מצב שגם המבחן של השוואה בין המבחן של
 ההיכר יכולים להיות מאובנים במסגרת מסוים, כלומר יכל להיות
 מקלה של מסגרת כמו: המבחנים. הכללים האלו שונים...
 המתקנים או דווקא מודדים את המבחנים האלו (שחזור והיכר)
 עם מקלה של מסגרת,
 ויפס להיות לה-2 המבחנים יהיו מקלה של מסגרת וזה
 דבר מחיל. יוגר נעים לעבוד כושר אין מקלה של מסגרת.

חלק 2 של השיעור

עכשיו נראה אם אנחנו זוכרים את המושג הפה של תורת
 הקיבור?

ואם הוא ככה אז 2 מילים על היותו כפי שניצבר:

MNEMONICS (= נומניקס)

CAT DOG RAT

ואחרי שרצנו להחליט האלו היו הקורס מהוא אפסיכולוגיה
 השנה אף הוא אמר שעשוי. אנחנו מניחים את הפירושים של
 המילה "כח" ואם העניין של כיתה.

איזה סוג כיתה זה? שחזור או היכר?

המילים שהוצגו לנו זה מן קיבור. ככה / צפון ככה / קוד ככה
 שהוא לוקח את המילים 9 אותיות (7²) והופך אותן
 ל-3 מילים (כי לא אחד זה היה) וזה מוצג לנו את המילים
 ה-STM.

הסוג כיתה הפה הוא היכר של כן או לא - האם אנחנו
 זוכרים או לא זוכרים.

ה-MNEMONICS הם פרק שאנחנו יכולים לקרוא אינפורמציה
 (לקרוא זו אסטרטגיה) כדי שיהיה פתח עומס על המערכת
 הקוגניטיבית כאשר צריך לזכור את האינפורמציה.

עמה ה-MNEMONICS, תורת הקיבור/תורת הכיתה אוקיי?

המחזור או אמרנו את זה אלא עמדה דיברנו על האוסטרטגיה, וכמוהו: אלו אוסטרטגיות שיש להן יעילות רשימה של דברים שהם בולטים באיזה שאלה / באיזה נושא ואפשר עשור הפה של מיני סדר וטעי' קצרה קצרים כאלו שאנחנו מייצרים כדי שנוכל לזכור, כי אם (כבר את הקורא את (כבר קם את המונח שמאמרו הקורא הפה וזה ה- MNEMONICS.

לכשי: כמה זמן?

קוצם כל, הם עובדים רק בגאומטריה מיומנים: ה- MNEMONICS- שזה נדבר הפה יכול לעזור אך ורק אם ה- MNEMONICS- שזה CATDOGGRAT, שזה אוסטרטגיה של חיבור וזה יכול לעזור אך ורק אם זה חוסך או אינפורמציה במח, אם זה יעיל.

מה ש' יעיל?

ה- MNEMONICS צריך להיות יעיל, הקיצור הפה, והאוסטרטגיה הזאת של חיבור ציבור אלו יעילה וזה עובד אך ורק כאשר המאמר הקונטיינר שלי זכור את הקיצור / או האוסטרטגיה הוא פחות מאשר העומס או המאמר (לכמה את האופורטוניזם החלמי).

האוסטרטגיה, בומר המוצגת של החשיבה לתיים ה- MNEMONICS (התיים לזכות הצטבר) צריך להיות אינפורמציה שבי זכור אותה המאמר פחות מאשר המאמר זכור את האופורטוניזם הצורה הקומה שלה, בומר זה צריך להיות יעיל, זה צריך זיכור מזה שהעומס הקונטיינר זכור את ה- MNEMONICS הוא פחות מאשר זכור את האופורטוניזם המקומי.

זמנתי: הכשר הסמנטי של כל.

מי ימצא את המשורה של כל יתר מהר מישור למח
מאלל בתיים או מישור פגם שלא היה לו כל בתיים?

השיטה היא מאלל בתיים. הייצוג שלהם במח הוא את ייצוג כ' או איתם רשג סמנטי- רק אחד (מאלל) הבלתי (מאלל) הבלתי יתר מהר מאלל מכיון שהנתיב וזכור ומשפטי- כ' הוא עובד עם כל הזמן.

מה עושה הצפם ה- MNEMONICS?

קודם כל, הוא מנצל את הנטייה הטבעית שלנו לעד אינפורמציה

ואע"פ קטגוריה אינפורמציה ואש"ק אסוציאציה עם אינפורמציה,
 ה- MNEMONICS מנעם אג הנטייה שאני אעשה את
 קבצים האלו. וטובות שזה עוזר הני טוב יותר ה-
 MNEMONICS קודם פתח מאות לצד מאשר האינפורמציה
 עצמה, וטובות שזה עוזר על בסיס הקישור שלנו (הקשר
 הקוגניטיבי שלנו) עם אינפורמציה שיש לנו כבר ה- LTM
 כ- CATOGRAT (החיתוך האלו) כבר נמצאת לנו ה- LTM
 אם האינפורמציה של האסטרטגיה עם ה- MNEMONICS הוא
 עם מלבד על משהו ה- LTM כבר את קודם כל
 יהיה מאוד קשה ליצור ציבור כזה וטובות שהיא לא יהיה
 יעיל קל אם ניצור משהו כזה מכיון שזה יהיה פה חדש
 אחר.

מה שמעורב כיון זה עדיין לא צה עוזר וזהו שזה
 אסטרטגיה שאנחנו קוטרים לזה קורא הצורה שלאלו דברים
 אסטרטגיה לצד אינפורמציה; אלו קשים שאנחנו מייצרים
 אחר המח שלנו כפי לצמצם את הצורה הקוגניטיבית
 אנחנו. עם אזהרים אזהרות ואנחנו עם אזהרים אזהרות
 כל הקיבור הזה על צורה ולא גורם צורה ולא דברים
 צהורים את המאמר. זה הכל מתערב אנחנו עדיין שנונת
 ען לנו המבוא אפסיכולוגיה השנה את - זהו השיטה (חישום)
 של דברים שנונת אומר.
 הוא חוצר ואומר לא לבנים מילה במילה של מה שמורה
 הטעם, צביק ארשום אפתח לו האומם הצורה שזה נאמר.
 ההמלצה של נונת זה קודם אזהרים ואז ערשם את מה
 שנאמר במילים שלנו כי כבר עכשיו קישורים, ככה המוח
 מרגע אסטרטגיה, המוח יוצר עם באופן אוטומטי (בתוך מהדברים)
 אסטרטגיה עלת חלק מהדברים אנחנו נעמוד אתר אחר שלצד
 עם השימוש ואז עתה לקשר, המיוחד לשומרים אזהרות.
 הצדק של האינפורמציה זה בחיבור העמו שאת האינפורמציה,
 הצדק הוא הקישורים שבין ביטים של אינפורמציה.

זמאנו הקצתא שקיבחנו אזהרה הרבה.
 מה קורה בשניה?

אנחנו השינה לא שולטים על הקישורים האלו. אבל אנחנו קמים
מחר בבוקר אף אחד יודע אם היטב תבטיח של הרבה
מאוד דברים (אנחנו כן חושבים אבל השינה זה לא השליטה שלנו).
יש יתרון אצל שאנחנו חושבים נשנה לא השליטה שלנו כי המוח
אנחנו אף מה שנקרה לו זה אומר שאנחנו עושים את מה
שנבחר לנו אבל לא המקבילי לבאור אינו הנמוך המשק
היום כאשר החשיבה שלנו מאוד מובנה.

מה עוד משפיע על הכוח או על העוצמה של הכיתה?
כאשר מה עוד משפיע על היכולת שלנו לשלוט אינפורמציה (שפה

ENCODING קידוד ספציפי

יש מושג שנקראו ~~מקבילי~~ Specificity -
יש קידוד בכל מיני צורה, אם ניקח שום אף אינטרסיווה -
MNEMONICS כל אחד יכול להשתמש כמה שמוא רוצים
אשר יהיה קידוד.

אולי יש גם קידוד ספציפי - לשפה קידוד בצורה ספציפית
כאשר, יכול להיות לנו קידוד: אם קישורים שלהם מאוד כללי
ויכול להיות קידוד שהוא ממש ספציפי אינפורמציה שאנחנו רוצים
לשכור.

אנחנו יודעים שאם הקידוד הוא ימים ספציפי אינפורמציה,
האינפורמציה איננה היאם קלוי. לא אחיד אנחנו יכולים להיות
ספציפיים בקידוד אבל כאשר קוד האינפורמציה נכבד או
נשפיר היום קלוי וזכה חלק גלוי בקונטקסט.

מהי צורה קונטקסט?

מה קורה האינפורמציה: אחיה לאומים אינפורמציה.
זמני כשאנחנו קוראים ספר חילי אין אף הפרטי פרטים הנק
הספר, אנחנו מקמינים חלק משהי.
המחברים הונקו לנו מן סביבה כשאר של מלל להשתמשו הופנה
לנו סביבה של דימויו.
אנחנו עוקחים את המלל והמחבר מתאר את המלל כפי שזה
"יצא אמנו מקצה המלל מהיה סביבה הרבה יותר מהרה
לשכור דברים ואנחנו עושים את זה על בסיס המלל, וזה
מה שמבונים שאנחנו קידוד ספציפי.

לסומך, אם אני יכולה לצבור גיבור של הספר או
האינפורמציה לקורה של הספר העיקר הגיבור הזה
אני אצבר יגם מאשה אם אני מנסה לצבר רק אם
האינפורמציה הספציפית כי אני יגיע אצל קונטקסט.

קונטקסט אצבר אני אקדד את האינפורמציה כי זה נושא
אינפורמציה אחר שלעשה זה אינפורמציה שהיא נמצאת
אל האינפורמציה הספציפית. ~~היא נמצאת~~
לומר, יש לי נורה של טקסט או ג. משפטים.
וזה שמענין את זה מה שקורה ספציפית במקום אחר
(כאין דמות ראשית הספר) ומה שקורה אוקר 6-5 מילים
זמור. אני יכולה להתור לצבר רק מה קורה לשתוק
המושג של או שאני יכולה לצבר את כל הקונטקסט,
הקונטקסט אגשה מן סינריו. והסינריו הזה מזהר אלינו
מחמית ניסיון ומחמית כל מיני דברים... ואם אני אצבר
אם זה יהיה לי הרהר ויגד קל לצבר את הטקסט העיקר
קונטקסט ספציפי אטקסט הזה. לומר, זה גוסס של המשג
שעוצבים את אצבר-זה נהיה קידוד ספציפי (קידוד של
המניח שאנחנו יכולים לצבר במצב ספציפי ולא באופן כללי
סגור).

איך זה עובד?

כשאנחנו צביטים אצבר את המסר המרכזי ויש לנו קונטקסט
זה מקודד ביחד זה אומר ה-MLM זה אומר דם
האינפורמציה הספציפית וצד הקונטקסט הוגם חתם שלנו קל
סי יוגד אצבר את האינפורמציה הספציפית (אצבר זה אומר
זשול) כואר יש לי יוגם אסוציאציה.
אם אני מנסה לשלוש רק את האינפורמציה למה (אנחנו 6-5 מילים
הקונטקסט) ואם אני לא צוכת את אחת מהמילים לא אן לי רגע,
אבל אם צכתי וקידוד עם הקונטקסט אז יש לי את כל הקונטקסט
כמשג ישגם מאוחסנים ביחד עם האינפורמציה הספציפית
(כי קידוד ספציפי עם הקונטקסט הזה) ואם יש לי מבחר דעה
יוגם חתם של המשג שהם ישלבו את האינפורמציה הספציפית
אבל רק מכיוון שקידוד את הקונטקסט הזה ספציפי עם
האינפורמציה המקורה (אינפורמציה שאני צביכה אצבר אותה).

קסן י' ש' 7^{±2} הוטיים, כוונה הקיבולת של הציבון החושי
הדבר יור קצתה (הציבון החושי) מקבל את הכל. אונני הוא
או נעביר את הכל הזוג ל-STM, אבל הוא מקבל את
הקיימים/הינפורמציה שלהם מאז של הקיימה).
וכמוקן קים ה-STM יש לו קיבולת ענקית שהיא למעשה
אינסופית.

הכל נוקרה ה-STM אם אנחנו לא נעביר אל החומר/אל
האינפורמציה זה יעלה ויבאק.
וה-STM (הציבון אטום-הזכרון) אומנם לא צריך שיעני
מה נע-STM מקבל כבר שאור מה-STM וסדר
הנויים עם אסוציאציה עם האינפורמציה המאובד-סקודה
ה-STM, והנהליק של קידוד ה-STM נעביר ל-STM או
האינפורמציה ועם הוא (שאר-צמיג, ואם יש לו סציה
לכבר/לשול או האינפורמציה וזה החוץ אף יור אל הסיס
אינפורמציה הפראה בין האינפורמציה שנמצא ה-STM והפראה
הוא יכלה לטו מהרה מאור מקורו.

אז אהינו אכשיו הקדול אל ההסבר/ההקדמה של 'שיבתה'
לם הציבון החושי, קים ה-STM וזה ה-STM.
מה שנראה לו מההסבר הזה זה שיש לקחתנו שונים

החושקים של ציבון אוק זה מקבול?
אנחנו אפחית זהה זה נשמע מההסבר הקלאסי שנתנו לעשין
של שיבתה, אנחנו מסיקים תאורטיא איזה הפראה/איזה
המתנה הציבונת. שהיא הנויה או מבוססת אל הזמן
בין הזמן שנכנס האינפורמציה לעק הציבון לבין הזמן
שנעבר האינפורמציה הציבון.

אנחנו נשאר בצב אר הציבון החושי כ זה לא כ
שיק כ האינפורמציה נשארה ממע לטברירי לניה, אבל
ה-STM ו-STM ההמתנה בין ציבון/בין ציבון
שלהים של הציבון הזה, למעשה זה האורק של העקמו.
מה זה אומר עקמו?

אני חאה משהו, אני שומע משהו... אנחנו יורדים כבר
שאנחנו לא מאחסנים אר הקיבולת עצמו אלא אנחנו

מאחסנים איפה מן יוצג שלו ואנחנו קוראים לזה עקמונה.
 למעשה, אנחנו מדברים על שינוי האינסטרומנטציה והמקום/השלב
 של האינסטרומנטציה. עם בסיס זמן.
 ה-STM האינסטרומנטציה (שטורה) כזו שנוגד אנחנו צריכים
 שינוי כזו שהאריק את הזמן של האינסטרומנטציה של.
 ה-LTM האינסטרומנטציה (שטורה) לזמנית.
 הפחתה מאליה תורה היות ה-STM ל-LTM על בסיס
 כמה זמן האינסטרומנטציה (נצטרך לשו).
 והמוצא הזה - מוצא השלמים (שזה חושי, STM ו-LTM) אנחנו
 משתמשים במוצא הזה כדי להסביר/לפרש את המונח של
 על העליות שקורים בעקב הפחתה האלו/הקב השלמים
 האלו.

מה שא"ל שלמים

הרני הרכיון שלו זה גרתיק אתה קודם מהתחלה על המול,
 ולתחילת הזה אנחנו קוראים עיבוד אינסטרומנטציה...
 אלה העיבוד אינסטרומנטציה אנחנו לא יכולים להקיש להסבר
 על עיבוד אינסטרומנטציה ששופער להבין מה קורה אינסטרומנטציה
 אלא אם כן אנחנו משתמשים במוצא השלמי הזה של
 הרכיון חושי (שאנחנו שנושים הוצר) ו-STM ו-LTM (שהם הרכיון).

**איך נסביר את ההבדל בין העליות מה קורה אינסטרומנטציה
 אם אין לנו מן הסתם הסבר?**

ומכיוון שאנחנו יוצאים שנה קורה שה הצורה נציפה במוח
 השלמים האלו זה אק ורק בפזיזיה, צ"ד דרך להסביר...
 כי אין שלמים כ"כ במוח כי הרי זה קורה על הזמן,
 על השלמים האלו לא מתבטא שהאינסטרומנטציה גזיע אלה כי
 אחרי יהיה לנו מן הצרים המוצעה.
 במוח האינסטרומנטציה על הזמן צורה וכל הזמן מצוהב וכל
 הזמן מקוצר או צולצר.
 אז בפועל אין שלמים, אי-אפשר לפתח את הראש ולטאור את
 השלמים האלו אלא אם נכל עתהין מה קורה אינסטרומנטציה
 ומה אלו עקרה אינסטרומנטציה וזמן מה אלו עקרות
 לשיבתה אם אנחנו לא משתמשים במוצא הזה שנקרא
 מוצא השלמים שזה חושי, STM ו-LTM.

מה נקראה תיק כפי ההסבר הזה? מה שנראה לנו שהסיבה/ ההסתברות לכך אינפורמציה אמצעה גיוו השלם שהגיוו האינפורמציה נמצאת בזמן נתון.

לדוגמה, הסיבה שאנחנו נכנס אינפורמציה (כאן מונעם) מסופה האינפורמציה הזאת נמצאת מהחיות השלבים. מה הסיבה שנכנס אינפורמציה באיכוון החושים? אמרת לעמנו אג כה בצד כי זה לא מייצג כ"כ?

הסיבה שה מאוז קורה אולם לא כל הקול הזמן שנשאור האינפורמציה, אולם מכיון שאינפורמציה הזאת אין אסוציאציה ניון שום גוף שקורה או חל מהכרת גבויג, האינפורמציה עצמה לא נקצעים היה דליל עושים אים שום צדד... אין פה שום טרנספורמציה, צ"א אינפורמציה קולמית עכ"א משמור והכרת גבויג לא שייק איכוון החושים זה שייק איכוון הסווח הארוך שאנחנו סוקחים חלק מהה שנסאה לנו דומה ומשוים כפי שאמרנו.

אולם ה-STM וה-LTM זה דבר אחר! מה-STM יש לנו סך שנית וסך יש סיבה א לכך אר האינפורמציה ואם אנחנו משננים אז יש עוד יגם סיבה, אומנו מקדלים האקבויג זה אר הסיכויים לכך אינפורמציה אר הקבוצ או הדעיכה, אבהויג הקלם שככה נראה האינפורמציה נשאור סך שניג מלנעמיליה.

ה-LTM הסיכויים לכך הרבה יגם קדולים מכיון שהאינפורמציה נמצאת על הזמן.

אז עקרונות שאנחנו רואים אר המודל הזה של השלבים אומנו מביגם אהסביר אר המודל של שכרה של אינפורמציה אר הסיים כיה זמן האינפורמציה נמצאת בשלבים מסוים של התהליך.

האם זה נכון? האם זה בדיוק מייצג? האם זה ההסבר הנכון?

האמת שיש קצת בעיה עם זה מכיון שזה לא כ"כ הזמן שהאינפורמציה נמצאת בשלבים של ה-STM וה-LTM, אלא מה קורה לאינפורמציה אמה התהליך בשלם הזה/מה

הטכנולוגיה / מה נעשה עם האינטרמציה שיוגם גורם אסיו שלנו
לכבר... מה שיוגד חשבה זה מה נעשה עם האינטרמציה הזאת
המון עשהו העיקר השלבים האלו כן אם לא יקרה שום דבר
עם האינטרמציה ה-STM (קוד וזה לא יקוד) זה יצא כמו
החושבי כן יעשו זאת עם האינטרמציה האלו משהו אם זה
היה שם 30 שנים או יותר, וזמן הדבר היגם חשוב
לכבר נש לא אינטרמציה זה מה נעשה עם האינטרמציה /
אויק האינטרמציה מקבלת איבוד ואצה איבוד מה העליק
לעבור האינטרמציה כשהיא נמצאת האחד מן השלבים.

אם כן, אומנו יכולים לספר ולהקדיש ששכרון וכוונותיים
שיכחה כשהי דינאמי אומה העניינות
השיכרון הוא פונקציה של העליקו לעבור על השמשים על
האינטרמציה יגם מאשר המון להאינטרמציה (מכאן העיקר השלבים)
העליקים של איבוד אינטרמציה הם יגם חשובים מהמון
להאינטרמציה נמצאת העיקר השלבים.

ואם זה אמרנו כן... לכן זה דברים:

- יעשו למטה שמתוצר השלבי של חושי, STM ו-STM הוא
מוקד שלהו רק יכונה זההביר אלסוג, זההביר כפי למתמסדר
הקיונה שתלוי: הכברה והשיכחה
- מה שקייטי כן זה לא המון (למרות שאנחנו משתמשים
המון הזה להבחין בין השלבים) להאינטרמציה (מכאן המעבר
כזה שלם אלא מה העליק שמשפיע העיקר על שלם עם
האינטרמציה כאשר הוא שם.

עם קצת זה עשוי נעשה שלמה בסכרון אטוח הקצר (STM):

אמרו שלשיכחה השלבי הזה קוראים קם זליכה
מה יאורי הדעובה?

קיאומי הדעובה (שנא מאוד טוב ונשמע מסביר את הכל מכיוון
שאננו מכרים את המלה הזאת "דעובה" אבל היא לא מסבירה
לנו. האם יש איזו העימות חוץ ממה שקורה האופן טבעי
מאבר עצמו? אלה האינטרמציה מרקדת, אחרי שמון מה
זו יעשו אמר האינטרמציה אצלנו זה מקהל היטוי כזה להאינטרמציה

אצלם אין כהר אקדמו - אאט-אאט. אבהל מצהר לפק (מצהר)
אשרה קיד שבה מה שקורה אינפורמציה מצהר (אין הסבר
למיקום פה ואנחנו לא נלמדים להבין מהו מצהר קול מצהר
שאנחנו מצהר שאנחנו יכולים לעשות אנאליזה אחרים.
לפי אנחנו משמשים בגאוריה הדעיכה רק כהסבר מאוד
שטחי של השיכחה, אין מה לתפוש היטב לעומק בגאוריה
הכאן (זה יוצר גאורג מאשר תיאוריה מאחיקה שמגייתת
אינפורמציה או לשלבים של הצביון).

תיאוריה קצת יותר מאחיקה שאנחנו פיתחנו והוצרנו קצת זה
הגאוריה של ההפסד:

דיברנו על ההפסד פרואקטיבי - וההפסד הטובאקטיבי.
אינפורמציה נכנסת למערכת ואנחנו לוכדים (ואנחנו לא מצהרים
על דעיכה. אנחנו מצהרים לעשוי על תהליך כי דעיכה אמנו
שנשים כדור כי זה לא מסביר שיש צורה.
תיאוריה יותר אמונה ויותר מסבירה את התופעה של שיכחה
אחר מהם צו גאורג ההפסד
כפסד הגאוריה אומרת שאינפורמציה נשכחה בגלל אינפורמציה
אחרת המערכת ואנחנו מקישים את זה, שאנחנו מקבלים
יותר מידי אינפורמציה בהר אחר המיותר אם האינפורמציה
דומה לאינפורמציה שיש בהר המערכת אנחנו עלולים לשכוח
כי קורה הכאוס, יש יותר מידי אומם והתהליך משגשג ולפי
אינפורמציה נשכחה.

האם יש מצב כזה שחלק מאינפורמציה מסוימת נשכחת?

בוודאי!
כשאנחנו לוכדים חלק ממשהו ואנחנו יודעים שחסר לנו ואנחנו
לא בדיוק משלימים את הגמורה. למשל אדם אומנו שאלה יש לנו
מן חצי כזה של גשומה זה אומר שלפני כל האינפורמציה
השגשגה אלא חלק מהאינפורמציה השגשגה.

זה האופן כללי גאורג ההפסד: אינפורמציה מצהר. אינפורמציה
אחרת בעיקר מערכת החשיבה/העקב מערכת אחרת האינפורמציה.
יש כן פרדוקס בהל האיזור של שיכחה, והפרדוקס הזה

נקבע במיוחד בגאומטריה הדדציבית, כי קיים כשיון זמן כ"כ הסבר
עמוק מדציבית לפחות אנתנו יודעים שמה שקורה לאינסורמנציה זה
שהיא לא מקודצת והיא מפסיקה לחיות בפני עצמה בעק ה-STM
והיא נאלצת.

האמת אנתנו מקבלים מהגאומטריה של ההפרדה; אינסורמנציה
מפרידה לעוד אינסורמנציה אבל קצת שיהיה אולי מחזיר אותנו
אלה הקטע של דציבית כי אנתנו שהאינסורמנציה מפרידה
זאינסורמנציה אחרת.

איפה זה קורה?

בכל מקרה אנתנו מובילים תורה לקטע של דציבית, ואנתנו
כבר שהיא לא מאתיקה והיא לא מסבירה הרבה... ההסבר
פה הוא מאוד שטחי יותר...
אז הסברנו את קיאורית ההפרדה והגאומטריה הזאת הרבה יותר
נכון לנו כי אנתנו חיים את זה; אינסורמנציה נכנסת טנתנו לא
זוכים את מה שהיה לפני כן, אבל עדיין אנתנו נקלים
בהערה.

איפה זה אומר?

זה אומר שלעק ה-STM (מציג את המין אינסורמנציה

משמשת?
זה לא יכול להיות במיוחד ה-STM כי ה-STM יכול להיות
זמן $2 \neq 1$ מיסים וזה לא הרבה, אז אישה האינסורמנציה
הזאת? נכון היא השגשגה ואני לא יכולה לקרוא את זה ולא יכולה
זשיתק אליה אסוציאציה אבל אישה היא נמצאת?
אנתנו שהיא צועקת.

אז כל זה יחד עם ההסבר של הפרדה עדיין אנתנו נמשכים
לענק יוצרת הסברה שאומר לנו האינסורמנציה הזאת היא כבר לא
המעטת, היא בחול כבר... וההסבר היחיד זה שהיא צועקת
אז תזרנו לעינאורית הדציבית אבל עדיין אין לנו כ"כ הסבר
אתר כי האינסורמנציה הזאת קיים היא משמשת את א
היא לא אמנם, היא לא יכולה להישאר בעק ה-STM והיא
הלכה לאנשהו, את החלטת לאנשהו הבה אנתנו קוראים "דציבית"
סמור שלם לא הסבר מאתיק.

חלק 2 של השיעור:

אנחנו חוזרים בכל מקרה האל טרחה. אמין מרוב ככה של דעיכה
אכן יש מרובת זמן של הפרדה וזה של דעיכה בהסדר
הכללי משיכחה. יש אינטקציה בין הדברים, האינטקציה
כפאז מביעה את עצמה בגור אצב פדוקס ככה
שאם אנחנו נבדוק את ההיפוך של ההסדר של שיכחה
אנחנו נרשם שיש כאן איזושהי בעייתיות, יש מצב שכביכול
על יכנס להיות.

חמה הטובה!

קוד שאנחנו אפילו באופן שיטתי מקבלים את ההסדר של
דעיכה. ש"א אינסטרומנט (כנסג זמלכט ולאו מקבל את
הטייפול" לצביק ולכן דואב (האינסטרומנט) נעלמת ולאו בה הישגות,
כדי שבה יקרה האופן החיוני צביק עהיית טוח זמן מסוים
בין הזמן שהאינסטרומנט (אמצע) לבין הזמן שהאינסטרומנט נעלם.

מג דעיכה מתחילה!

קבוע את האינסטרומנט ובהיכנס למדני את האינסטרומנט, אם
אנחנו מיד אק שלמדני את האינסטרומנט אנחנו נשאלים את
האינסטרומנט אם אין דעיכה מכיון שאין טוח זמן להעמיד
אפילו אלויה.

ש"א שהקוונט הכדי שהפיה דעיכה צביק עהיית טוח
זמן בין עמידה האינסטרומנט לשלפג או ככה האינסטרומנט.

אם יש כאן טוח זמן, פאמר, למצב אינסטרומנט ויש טוח
זמן וצטטו אני צריכה לצבור אינסטרומנט... אם אני לא אצטר
את ההסדר הוא שהאינסטרומנט גזק הזמן רבה שהיה כ
לא היי צריכה את האינסטרומנט ולא עשיתי. לשם דבר אם

האינסטרומנט והמסו של ההסדר של דעיכה אומר שהאינסטרומנט
נעלמה בטוח רבה שהיה אחרי התחזה ופני השליפה

הטוח זמן רבה היה חיה עהיית טוח זמן כלי ליון כי אם
אנחנו שיעו את האינסטרומנט הזמן רבה אז היינו באקטיבים
כדי למעט את הדעיכה, החינו את האינסטרומנט בדיוק כמו

שקורה ה-STM.

ואכן יש פה 2 תנאים לדעיכה:

1) צדיק זהו טוהר טהור מן המן שהאנוסותמה (מחבר) רבין שהיא

עלפי.

2) שאין שום שינוי שיכול להיות הטוהר מן הפה.

אנחנו כן יכולים לקרוא למזה שמתקופה מאן הפה אנחנו
כאן נשקף; אנחנו כן יכולים לקרוא למזה כזה שאנחנו פשוט לא
משנים את האנוסותמה.

אני יכולה למדא את הנאי הפה, אני יכולה לקרוא טוהר מאן הפה בין
האנוסותמה שלמהר עבין השליפה שלא יהיה שיען הטוהר מאן הפה
אבל אם אני זורמת מכך שלא יהיה שיען אני לא נוגע לקבוקל
עמקת וצבור המן הפה אני לא יכולה למנוע משהו אחר שקורה
המאן הפה.

כלומר, יש פה פרק מאן שאין שיען: האנוסותמה (מציג) במערכת
ואני לא משנה את האנוסותמה הנאי אוסטימלי הנאי חיוני
הצדדים אבל יתכן מאוד. אולי יודע אוקי וטעים למנוע או צה

שהטוהר מאן הפה אולי אדם השולל לקניסה של האנוסותמה אחרת,
לא אנוסותמה (האנוסותמה) שאנחנו משנים כי אנחנו לא משנים את
האנוסותמה, האנוסותמה (מציג) שלם ואני יכולה לנגר את הטוהר

מאן הפה בלי שיען אבל אני לא יכולה לעשות שום דבר בקשר
לזה מיני אנוסותמה אחרת, ולחונטי, לא לחונטי, שמישהי חצויה...

הכי אנוסותמה (ננס) למערכת כל המאן ואולי אי-אפשר
למנוע אלא אם כן הטלפן יהיה בהיבוב.

הכל מקרה, היסודיים שלא יהיה שום דבר/שום קורני הטוהר מאן
הזה יחא יאפי, אלא אם אני לא שונני את האנוסותמה

אז אני יכולה לעשות את הדברים האלה כדי לעשות את הדברים/
כדי לקרוא לזה צדדים אנחנו לא יכולה לתוסל שום אנוסותמה
העקב הטוהר מאן הפה וזה לא יכולה לקרוא.

מה קורה כאן?

מסגרת שאם יש לי בעיה דאבנה את האנוסותמה שלמהר ואלא
שינוי אלא נגש לזה לדאק אז אני לא יכולה לתהמתין בין
צדדים רבין הפרצה מכיוון שהיה מקור אחר של האנוסותמה שנקסה

ענק המערכת המן לרצות להאנוסותמה הנאמר גרצק, ולעשו
אני צריכה לקרוא אלא אני זוכה את האנוסותמה הכלל.

אם לאה אני לא צריכה את האופורמזיה הזאת?
האם זה בגלל שאני לא שונת אותה או האם זה בגלל
הפרעה מבין שהפך זמן רב? למה היה נעשה לא מיני
אופורמזיה אחרת?

אני לא יכולה להחזיר את זה דאזכה או שיש הפרעה ולכן
מאוד קשה להצביע על אחד מ-2 הגורמים האלו כדי
להסביר את השינוי.

מסביר למה מצב אנוני הנצב שאנחנו יוצאים ומטרים את
הנופעה של שינוי אנחנו רק לא יוצאים איך להסביר את
כי או-אפשר להצביע על שום גורם אחד שיכול להסביר
את השינוי.

אם אנחנו לא יכולים להחזיר "זה" צריכה או "זה" הפרעה או
אנחנו כן יכולים להחזיר "זה" שנייה אלא איזה מהם צריכה
הקצו זה אנחנו לא יוצאים, אלא אנחנו מחפשים הסברים
אחרים לשינוי וזה מה שנעשה - לעשוי ונראה כמה הסברים
אחרים לשינוי שאולי יש לנו ימאזיזשליטה אליהם כדי
להסביר מה קורה בדיוק בגורם הזה של השינוי או
חוסר היכולת לשלוט/לשלוש את האופורמזיה.

הסבר שהגקל רחוק או יותר האלם הקוגניטיב זה
הסבר של שינוי פונקציה ממה שנקראו גורם הנייה
ושחזור הנייה.

* תהליך הנייה - שחזור ונייה / הנייה מתגל:

יש תהליך הרפואי שיניים שנקרא: Dental Restoration,
מה שאנשים זה עוקרים, עוקרים וטו שיניים בגוף הפה
ובונים אולם מתגל... משמשים הגשע של מה שאפשר הוא
לסר הגשע מתליפים כמו שאנשים בהנייה, ואז הנייה
לאה זה שנה מהנייה?

מבין שצה: הנייה כבר על משהו, זה הנייה מתגל, זה
אומר שהיה שם משהו עכ אלא זה לא הספיק למטרד צ'
או אחרת אלא עשו הנייה מתגל.
אז זה לא כביכול.

שאנחנו אומרים משהו ומקדמים קירוב של אופורמזיה, אנחנו

נלווים להגותם חקידור בנייה של ייצוג מנטליים אנוני מקבלים
אנוטרמזיה מהם היתה (מה שאנוני נואים) זה נכס לגוף המערכת
מזוהה ה-STM והצימוד הזה גורם לקידור, חול-מה שאנו
קידור (אנו גוליק שמחיא לקידור) אנוני קוסוים לעשוי הגוליק של
הנייה.

לומר, מה אנוני בונים?

קידור זה אומר הנייה של ייצוג מנטלי של האנוטרמזיה, מה שאנו
שלמה ה-LTM זה מן ייצוג של האנוטרמזיה שלמה.
ההנייה הפאו קורט בעצמה מפעילה ה-STM אלה האנוטרמזיה
העבר כמשהו בנינו כייצוג מנטלי ה-LTM, ה-LTM אנוני מאחסנים
ייצוג מנטלי או שניה או כמה מילואורים.

אם כן אנוני הקדור סיכון כייצוג, הכיכון יש הרבה גוף
ה-LTM ואילו זה מיני מיקו ייצוגים.

מה מקרה זה ייצוג אנוטרמזיה וסאו האנוטרמזיה עצמה!
תפליק התפסה גוליק הקידור, גוליק אנוטרמזיה אילו צברים שומים
זייצוג... זו אנוטרמזיה שהשתנה, או האנוטרמזיה הגולמיה
שקילטנו לגוף הכיכון החושי והאנוני ה-STM, הגוף ה-STM
והאנו האנוטרמזיה הגולמיה הפאו הוסבר זהו ייצוג מנטלי.
אנוני בנינו משהו, אנוני יצרנו ייצוג מנטלי וזה סאו שפוטל ככה
האנוני: אנוטרמזיה ה-LTM, אם אנוני נלמיד אנוטרמזיה קולמיה
ה-LTM אם אנוני סאו מכווימים הכלל מתפליק התפסה כן אנו
זה פשוט מעבר, כן אם אין לנו סיכור אין לנו אנו המצויס
שאנוני משמשים בהם אנוטרמזיה.

אנו הצימוד הזה, הקידור הזה התוצאה של גתיה ייצוג מנטלי
מפילו אפשר להזיד שזה אשר יש ברזל מאשר האנוטרמזיה
הגולמיה שנספה מאטמפיה לזיכון החושי.

אם כן מה זה צברה?

פה אנוני נואים אנו הערך של הנושג הנייה/הנייה מחזל.
האנוטרמזיה שמקודרה/ההנייה שלנסה ה-LTM, הייצוג המנטלי
הזה יש לו הרבה מרכבים. גלחם פוטנציאלי תמון מרכבים.

מה אומר הגאוריה?

הגאוריה של הנייה - הנייה מתקש אומר שאנוני בונים אנו

ה"צ"ג רצה ושאנתנו צריכים לשלם אינפורמציה קטנה והחצר
ע"פ ה-STM כפי נקשרתם כזה את ה"צ"ג התנאי לאחסון
ה-LTM, אנתנו לא שלמים את כחידה אתג שלמה מכון
שאנתנו לא אחסון את כחידה.

הנטייה הכללית היא לחשוב שהנטייה היא אכזבי של האינפורמציה
הוא נכנס כחידה אתג שלמה ל-LTM ושנתנו (צ"ב) אנתנו
נשאל את זה כחידה אתג שלמה, אז זה לא מה שקורה
נאמר

ז"פ הגאומטריה מה שקורה זה שאנתנו חושבים ל-LTM ומתחיל
חיפוש כל המרכיבים שאחסון שלם מי יודע איפה הקליפה המוח
אנתנו מונים את מחזק, יש שלם תהליך והתהליך הוא הנייה
מחזק. ולמה מחזק?

בגלל שכבר הנינו את זה, אחסון את ה"צ"ג התנאי (אינפורמציה
ע"פ ה-STM) המוח, הרבה ה-LTM אינפורמציה אנתנו
מתחילים לחפש את החלקים/המרכיבים ואת אנתנו מונים מחזק את
החלקים/המרכיבים האלו היחד וזה מופיע ה-STM כמו את
הנייה שאחסון ולכתיבה

כ"א אנתנו את החלקים/המרכיבים של האינפורמציה והנינו "צ"ג
תנאי ואת אחסון את ה-LTM, כפי ששולח אנתנו פנו
שפירקנו והתפרנו אנתנו החברה ל-LTM, וזה ה"נייה מחזק
זה ע"פ ששולח מן ישיג שאחסון ונתנו שלמים אתה החברה,
יש תהליך באחסון, בקידוד, ה"צ"ג התנאי שלפנינו ויש תהליך ז"פ
השליפה.

אנתנו שלשליפה/הכיתה היא תוצאה של הנייה מחזק אנתנו
רובים אנתנו מחזק: אנתנו חושבים ל-LTM, אנתנו שלמים חלקים
(היטים) ונתנו מרכיבים חברה את האינפורמציה לאחסון... זהו
יאור שלם של התהליך. אנתנו מונים חלק חלק, ממש הכל
מחזק התוספת אינפורמציה נוספת ש"כך שאנתנו אחסון
הצ"ב. **מה זה אומר?**

הנייה "צ"ג ואחסון אתג. ולשני אנתנו רוצה לכתוב. **מה אנתנו**
אנני כן אנתנו הפרדה ונתנו דאזיכה?
אנתנו שלשליפה תמיד מקבלת צ"ב ונתנו אינפורמציה,

אם מתקרה קהלנו אינספור מציה של כללנו הבניה של האינספור מציה
זפני-ט, אבל אינספור מציה של יוכלו לתרום לזה אז בשליפה
כשאנחנו הונים מתחשק את מה שהיה יכול להיות שאנחנו גם
מזכירים את האינספור מציה החזקה שהיה למעלה בין לבין,
זה אומר שהבניה של הייצוג הטבעי הוא המורף גם שלקחנו
האנו גם ואינספור, אבל הבניה מתחשק יכול לעולם גם דברים
לעדיין זורמים לעק המצרכי כי כמו שאנחנו אין לנו צרכ
מתוסס בניה של אינספור מציה למעלה.

יש גופה כבא שכן אדם שטח שזה ואם יודע שגם יודע;
"קצת יודע את זה", קצת אני יודע מן הנייה אתה אנחנו פשוט
לא זוכרים וזה לא בא לנו בראש.

הגופה היא נקרא - "feeling of knowing" - התחושה היא -
באה בסמן שאנחנו אושים את הבניה מתחשק.

לומר, אנחנו מתחילים להתכבד וזה נתג תחושה שלנו שאנחנו יכולים
זהבית: שאנחנו יודעים, אכן אנחנו גמדי אומרים לנו ידע דקה
תק לי כמה דקות ואני חוזר אליך, והוא מת הוא שאנחנו אומר
צדינים את המן הזה כדי להתחיל להתחיל של הבניה מתחשק
כי זה גרתיק וזה לא באו בהג-אחר כמו שאנחנו.

ואם זה גרתיק יכול להיות גם שחסיים דברים... כמה פעמים
אנחנו כבד קרובים אינספור מציה שאנחנו צדינים להתחיל או
לדווח לחישה ואנחנו לא יכלים לדווח מכיון שישנו קטן חסר
ואנחנו לא יכלים להתחיל על זה, אנחנו לא יכלים לזה או
זה... יש איזה חלק שאני לא מביןה לשלם להו יכול להיות
חלק מרכזי העק כל התחיל של הבניה מתחשק הזה.

תק התחיל של הבניה מתחשק יכול להסביר את מצב הבניה
כזה, התחושה היא של כמה אנחנו קרובים לעשויה הסופי
הנבנה, ופעמים אנחנו מתחילים ואורך זמן את ההקשה היא
שאנחנו יודעים ובסופו של דבר אנחנו מתחילים ידעים וזה לא חלק
כי חסר לנו חלק, ולומר התחיל הזה הוא תחיל שמתוסס
על הרבה (לחקר חלק ומהר עם חלק אחר וכו') ואם חסר חלק
אחד אז הפאזל האמיתי נראה בדיוק כמו פאזל עם חסר של

חלקים. מה התוצאה לכאן כזה פאזל שחסר בו חלקים?

כאשר הגמורה הפאזל איננה שלמה, היא לא ברורה מכיון

שחסרים חלקים. יתכן שהם לא התחזקו האלו.
אנחנו צביו. נכנסו אהסבר איפה כל החלקים האלו.
אנחנו הכי יודעים שהם שם כי היינו ייצוג שהיו שלם לאיחוי
אוי שלם (ולא משנה אם האופורמזיה מסתדרת כל מיני חלקים
הקטנים המוח, האופורמזיה כן שלם) ואשר אנחנו חוצים צביו
אנחנו מחזק את החלק מהחלקים אוני מניחה לחלק האלו.

איפה הם אם כן?
מי שאחראי על הגאוגרפיה האורגנית של החיטה - Bartlett
הוא הריטי, והוא הסביר אורגנית ככה והוא מינס אורג
הגאוגרפיה שלוי, וזה יסביר לנו כמה הגאוגרפיה האורגנית פוקטית
ומסבירה כמה דברים של יומים בחיים שלנו.
קוצים הם הווא סוצן שהמוח יוצר אצלנו, האורגני,
שהחלט מבואר אתם הם אמעשה סיבותיים מפורשים. א'
המוח של כל הנסיון שלנו בעבר אצ אנו קדם.
לא שהיו סוצן שהמוח שלנו יוצר אצלנו / מן סיבותיים סאלו
של החוויה שלנו והסיבותיים האלו הם יוצרות של פירוש, פומר
אין אופורמזיה מאובדן.
ותואו סוצן שהחלקים של משיבה זה הבניה של העולמו
האלו שלם ממוססים על אופורמזיה (הבניה - הייצוג המושלם
לדימוי אלו).

אם המידה הווא מנייה כהחלק למעשה ומוסל ומעשה.
אם העולמו האלו. המידה האצט: אוקרה אג האופורמזיה
האורגני שמוצג צביו הבניה ומעשה, מרחיבה ומעשה
אם הבניה האורגני

מה אנחנו מחקים מזה?
שאיננו צאויזטלם יוקרה אצני שיש חשיבה / אצני שיש אורג
הבניה, ואם זה אומר אצני הגאוגרפיה שלו.
מה קורה אם כן במידה?
יש שכלול, יש שינוי של העולמו האלו של הבניה האורגני,
הוא אומר שאיננו לא באורג המיוחדים אצ חק האופורמזיה
חזקה שמניחה אלא ציוריים שונים אלא האופורמזיה
לכמה יש שם. וזה חזק יותר.
כאמר, מנייה יטלה לחיוב על אופורמזיה חזקה ופשוטה

אם מה שידענו והעק מה שבהר אנתנו איחסנו?
הוא יש אנשים שנתנים מאפי ומנתקנים טובים?
זמה אנחנו נהנים מזה ומה מקציר השתלנו שחקן טוב?

זה נראה לנו טהור וזה לא נראה שהשתקן משתקן
ש"י, שהשתקן הוא הפחית, הוא לא מייצג את הדמוג.
יש סיפור על כמה שחקנים שהם היו חלק מהסביבה, הם הלכו
לקרו ותיו המספר האמיתי של הפרט, זמשו! סאק ניקולסון הלך
3 חודשים וחי בעק מוסד אמפריס.

זמה הוא עשה את זה? מה זה ענין?

השתקן עומד את העוונות (דקווה, כמאס אפנימ), ויוגרימכ
השתקן הוא את הענינה הנלמה, אורה גמורה שלמה לשדיתכ
עסיה לקחי הפלא.

השתקנים בטובים היוגס אפסטים הכלם לא מאנין אומם מה כן
בסכר, הם פשוט מעלמים מזה וקם אפסטים לוכמים אלה-השחית
מאלגרים ועושים דברים אחרים במקום.

כזה השחקנים הטובים היוגם הם כ"כ חיים את כל התניה הזאת
שהם יכולים להתחיל חלקים מפה עד למחצה חדשה. קם אם יש
שהם אחרים, קם אם קורה משהו בו-מנינה שהוא צריך לקחת
אינפורמציה חדשה ועולה להם הבקרה... קם אם הם שוכמים הם
יכולים לשלם ממחר שהטו בעק המצויג של הסצנה ואז בדיוק
ההניה ממדע!

אבער עומה להשתקנים הכי טובים הם מומחים בהלויק הזה של
ההניה ממדע.

חלק 3 של השיעור

השיעור ה-1 LTM לא יכול להיות דליכה דליכה יכלם להסביר חוש
והסביב STM, אבל דליכה לא יכולם להסביר שינחה ה- LTM מכון
להאינפורמציה נשאר אצמיג וסכן הוא לא יכולם לעדוק.

זה אומר שאנחנו צריכים לחשוב על ההסבר הבא: הוא הנראה

יכלם להיות ה- LTM?

אקדמית זה יכלם להיות כן אינפורמציה לנכנס מקודציה יכלם להפרע
אוינפורמציה אחרת שלנכנס שלם כהר, ואז אכן יכלם להיות אות
מהאפשרויות, אבל הדרכים שאנחנו נוטים להסביר את השינחה של

אינפורמציה ה-MTM כמוסר יפלא אהגיע אהשיג או האינפורמציה, כמוסר קנישה אינפורמציה שהגשמת ה-MTM. את האינפורמציה כולה נמצא שם כל הציון, ואם הוא לא צלצל וזה לא חלק לשום מקום וזה אומר ששינתה אפשר אהסביר את זה רק עם הסיס חוסר יפלא אהשיג אהשיג או האינפורמציה.

ואם זה נכון זה אומר שאנחנו צריכים אהספא קצת יותר עמק ענושא של השליפה עצמה, מה קורה בחוץ כאשר אנחנו מפיץ אפלי-אינפורמציה (תהליך השליפה). וכאשר אנחנו מסתאים על גרפיק השליפה המושג הכאשר שצריך זהבין זה המושג שנקרא יצוא הכסף.

מה זה רמז?

רמז זה כל דבר שקטור אינשהו אינפורמציה שאנחנו רוצים צבירה, אבל הוא לא חלק מהאינפורמציה שאנחנו רוצים אבד. הכסף הוא קטור ושייק האינפורמציה אבל הוא לא האינפורמציה עצמה! רמז יש אפשרות אפילו את זה העביר הנוכחים אהליפ החוץ אהגיע אינפורמציה שמאומסת.

למה עימות שואל את איפה היינו ה' אייר הענה שלצורה? שזה עפא והצורה יום העצמאות.

מה קורה כאן?

אננו על השאלה איפה היינו ה' אייר מו יוצע את זה? אבל אם נשאל איפה היינו הצורה יום העצמאות... נגאום פאנו נצבר.

מה ההבדל? הרי זה את היום קו ההבדל הוא שאומד יש משמאל מוכר ולשני אין. כל מה שקרה הצורה יום העצמאות מאחסן אמת הצורה יום העצמאות ופא את ה' אייר. **מה אנחנו צריכים אבד?**

אנחנו צריכים אבד ש' האויה = יום העצמאות. אנחנו שואלים את אורה השאלה ה-2 כאונים, ושהאלה את יש את הגשורה ואנחנו נשאלים את האינפורמציה ושהאלה השנייה אנחנו נמצאים באין כניסה-אנחנו לא מקודשים אינפורמציה. **למה זה?**

האינפורמציה כן נמצא שם אבל הרמז לא יצא, ה-3'

האיר, שיהיה זה לא יעיל אף פעם יעיל מאשר עם יום העצמאות
מה נעשה עם הפינה הפאני החשיבה?
מה שאנחנו צריכים לדעת, מה בדיוק יש להשתמש... היה ניסיון
קצר לשלוש-ארבעה ימים אחר והמסקנה שהיא איננה יעילה היא מה
שהיא איר, שזה צריכה יום העצמאות - ואם אתם רוצים
מכיוון שלעברנו מרחם פא יעיל עומד על מה שזה עבר
יעילות הנחש, יש לנו הרבה רמזים הנהנה כחג של

יעילות...
הכיוון הוא באופן כללי שאנשים יכולים לזכור דברים יותר טוב
כאשר מבחינים להם באישהו נחש שיכול להיות עם אישיות שקרה
כאשר זמן, יום זה הוא אדם, יום זה הוא אישיות מסוימת... זה
יכול להיות עם אינטרמדיה שאיננה קשורה לאינטרמדיה שרובים
שכח מה שקרה נקראו רמזים...
הגישה היא אומרת (זה גם תיוג) שהיכולת לזכור אינטרמדיה
קודמת עם יעילות הנחש, כאשר ככל שהנחש יותר יעיל
ככל הסיכוי לזכור את האינטרמדיה יותר קטנה.

לדעתי אמנו שאלים את הדבר הקטן ביותר או תיוג יותר
שכל שיש יעילות יותר קטנה לנחש הסיכוי לשלוש את האינטרמדיה
יותר קטנה, אם זה נכון מה עושה נחש יותר יעיל לזמן
פחות יעיל? מה הם התנאים? מה מאפיין נחש יעיל יותר
נחש פחות יעיל?
כאמרו שלחם נחש יעיל הסיכוי לזכור הוא פחות ופחות
יעיל הסיכוי לזכור הוא יותר.
אם מה אמנו עושים כדי שזה יהיה יותר יעיל? כלומר
זמן נחש פחות יעיל?

יש 2 תיאורים שגברה עליהם כדי לזמן את העבודה הנכונה:
(1) תיאוריה אחת היא התיאוריה של אתה בשם אנדרסון (Anderson),
התיאוריה הזאת נקראת עוצמת הקישוריות (של יעילות הנחש -
Associative strength) והיא אפקטיבית ביותר
הוא יעיל אדם הוא הופיע בצורה שכתה (הקישור קבועה) עם
האינטרמדיה שרובים לזכור.
כלומר, אם הנושק החים של אף במשק הזמן שאני אומר חומר

אם משנה מה, הריש נמצא ביד עם האינפורמציה עצמה
הצורה שבה יש כן היא גישה יחידה יחסית.

צפני-כן שאנני מה עושה דומה יחיד או לא יחיד?
אנדרסון אומר השכחה להחמיר מופיע ביד עם האינפורמציה

בה מה: שצורה או הריש יחיד יחסית.
חמש: אני עובדת יחידה מקום מסוים בעקרה הומויניטי של

ולפסם שוני עוברת את המקום הזה אני נראה אדם X
כי הוא נמצא עם העצה שאני עוברת על הפמן יוסאחרי

יום... האופן מאוד שנה נמצאים ביד 2 הקיוריים האלו?
המקום שאני יגיעה אליו ואני אדם שנמצא עם...

אם אני אראה את האדם הזה במקום אתה אני אתשוב
עם את המקום גם כן שזה כלל לא שייך למטרה

שלי האדם קודם וזה קודם מכיון שהם קשורים בשכחה
הנכחה שלהם ביד המקום אתה עשה אתה הריש

של השני וזה עובר ביד ה-2 הכוונותי אני יבנה אבנו
אם האדם ולחשוב עם המקום, אני יבנה אבנו את המקום

ולחשוב על האדם כי הם קשורים...
כלל משנה יחסית שבה אומר אנדרסון כן הריש יחסית

יחיד (אם משהו קורה פסם בעבודת בה חתום יחיד: מאושר
משהו שקורה בחשק של יום).

כשאנני בודקים את החמישה ואם רוצים אנחנו בקרב
משמשים בהשיחות של מחוץ/בצדדים של מחוץ... ואנני

בודקים את השכחה האם השוכחה השוכחה...
אסאוציאציה חופשית של פרוד.

מה באה אומרת?
אם שואל או אתה אומר אדם מילה אתה אומר אומר את

בה להרבה מאוד אנשים, ואתה בסופו של דבר מקבלת גישה
כמה אנשים משיבים עם אותה מילה.

חמש: ערמן יחיד לני "שחור" ואנני עונים לו "למך".
חמש

מכיון שהפנים הם אצלנו בעודם האופן מאוד מאוד לטח,
מכיון שאנני בסמן שאנני צריכים לדבר ולהסביר אנשים

קופצות או הסברים או גירוזים או פרטים כאלה אנחנו גמיר
מפרטים את מושגים שהם רלו, ורלו יש התחלה ויש או סוף
נהגת ההתנה מאוז מושגים האזניים ה-2 הצדדים הם הפנים
(שחור/לבן, קנה/אישה...) וזה יהיה לפני איקיי אנחנו מונים את
מסקנת ההכנה שלנו אלה בצורה מאוד מאוד לכתוב
משל: צופר, זה משהו האופן מאוד שנים מתשקים את
ישנה מסוף זה או אתר...

ואם הקטע של יציאת רמז עם המים השכמות
אם כדי לשכר את אנדסטון;
זה אומר שמספר הפענושים שקיבצנו את האירועים האלו ביתר
האירוע עצמו (האינסטרומנט) והרמז ביתר זה מה שקובע את
יציאת הרמז (מספר הפענושים זה אומר השכמות).

2) תיאוריה שנייה היא של **טולמין - פחולט**, וטולמין מגיחה יציאה
הרמז בגיאוריה שנקראת **יחודיות הקירוב (של יציאת הרמז):**
טולמין אומר קודם כל שהיציאה של הרמז היא קשור לשכמות
שהו חווין את הרמז ואת האירוע (האינסטרומנט) ביתר, הוא למעשה
ביתר את התיאוריה של אנדסטון כי הוא אומר שלא ייתכן
לאינסטרומנט ורמז אוטומטית ורמז קורח בקורח האמה הצורה
כך הרבה פעמים ופעמיים זה כולל גם מצאות... למחר,
יכול להיות שצברים קורים ביתר אלה יש אישהו שינוי... זה
עם יום יהיו בקורח אומי הבהר פעמיים...
טולמין סוצן שהיציאה של הרמז תלויה במהרה רק מצד האתר
בצורה יחודית קשור ליחיד או קשור לאינסטרומנט...
פה טולמין הולך והפסק!
הוא אומר שמה שנגן לרמז את המה שלו זה שרק הרמז
הזה ולא שום רמז אחר קשור רק ליחיד הזה או רק
אינסטרומנט האם ולא אינסטרומנט אחר...
לומר, שיש קשר יחודי בין רמז ואירוע/אינסטרומנט אז זה
רמז יחיד (רק רמז אחד קשור לאינסטרומנט מסוימת).

היא עשה את המתקן הבא:

הוא נתן וצמנים של מילים לנהדקים,
משל: שמה - רכבת (עם שחור ולבן, הוא המתקן מהצדדים המקובלים

הוא חלק השיטה של המילים שהאוסוציה קו לא
תקנה כג' בין המילים ואחרי שכלם קיבלו את השיטה
הבאה הוא חילק את הקבוצה ל-2.

קבוצה 1 - כפי לעבור הוא נגן נמצא שהם קשורים
מאוד חזק, מה שהם טוו שהם אהבו למעלה את השיטה
והוא ציפה שהם יאנו עם הצמד.

למחר, נגן שהם שחור וציפו שהם יאנו כבג ט צה
מה שהם אמרו דברים שקשורים בצורה חזקה.

כדי לקבל את העסקה הנענה הקבוצה ה-2 הוא לא השגשג
המאס שלמדו הקבוצה ה-1 (למחר, הוא לא השגשג במחור כפי
לקבל ככה) אלא הוא השגשג ברמת אחר לקבוצה 1 לא
זמרו הכלל... הוא נגן להם רמז שהוא הרבה יגד חזק (כפי ציפה)
אולם הם הכלל לא אמרו אגו.

**מי צבר יותר טוב?
הקבוצה שניגנה לה האוסוציה החזקה או הקבוצה
שניגנה לה האוסוציה החזקה?**

ה-2 המקנים הוא ציפה לקבל את המילה "רבה"
אם המתקן של אנדרסון נכון והלפתנו הוא מה שקפסא את
יעילות הרמז את הקבוצה ה-2 הייתה אמורה לצבור
מכיון שהאולוסיה הכללית המילה "צופר" קשור באופן שכיח
זכבג... אזה לא מה שקרה בפועל.

מה שקרה זה שהקבוצה ה-1 לקיבלה את מה שלמדו
זמרו האוסוציה החזקה, הם צברו יותר את המילה "רבה".
ולסלבין אומר לזה מכיון שהם אמר אין לזה משמעות
מי יוצר מה מחינה הלפתנו - הערה הקליטה, הם אמרו
אג צפה וזה "חודי", ט בין שחור ורבה אין שום קשר
עזה שהנמקרים הקבוצה הראשונה אמרו אג צה וקשרו בין
2 הדברים זה אומר שזה "חודי" (למחר, אמרו אג צה באופן
"חודי").

למחר, סלבין אג שחור מתקן כפי חזקתו שיתחיל שישי
הבאה עם כל שזה להחיים האומיים (כפיא שחור-לבן)
נראה לם כן שאונדטון הוא מה מנצח, מכיון שבאולם
האומיים הקשרים האלו שאנחנו עוברים יום אחרי יום אחרי

יום ואפילו אוטומטי הני ארבע, הם צברים שנשארים אלו... הם
קברים שהם תפקיד והם צברים שהם מאוז יעילים כמציא,
ואי אפשר לפסול את כן את הגאוריה של אנדרסון.
זה טוענין וקין אנדרסון צדקים.

מה אומר טוענין?

טוענין אומר שהגאוריה שלו של ייחודיות הקידוד היא שייב
אינפורמציה אפילו, שייק לכיכוב של אינפורמציה אפילו.
כאמר, אם אנחנו צריכים לבטל אינפורמציה אפילו של מן ומקום
אז ייחודיות הקידוד מביאה את הנמצא הני יעילים. וייחודיות
הקידוד את כן לא כ"י שייק אינפורמציה סמנטית של יפע
כלים.

טוענין אומר שאם אנחנו מצברים על אינפורמציה סמנטית אז
מקבלת גיאוריה אנדרסון על יעילות הנתן שמבוסס על שטח,
אבל אם מדובר על אינפורמציה אפילו הקידוד יהיה יתם יעיל
כאשר הוא מבוסס על ייחודיות הקידוד, כאשר הקשר מיותר/ייחודי
הני היותר לרמז.

**אז יש מקום ל-2 הגאוריה בהסבר של יעילות הנתן:
רק שהגאוריה אמת אובד יתם האינפורמציה אפילו ומאורה
אמת אובד יתם האינפורמציה סמנטית.**

1920
(שיעור 10)

היום נסוים את הנושא של שינוי

אנחנו חוצים 2 המושגים (מוצג המסגרת המנטלית ומודל המבנה)
האלה כדאי להכיר קצת יותר מה קורה עם האינטרמדיה האם
אנחנו צריכים להגיד משהו אנושאי של פגיון העיר ושיקוף דבר
שעליהם נדבר כעמוד הבא וכשיעור האחרון (נדבר על שפה

שיעור חדש:

השיעור לעבר הפגני את הצורה שאנחנו מוקדים את
הפיכרון שפה שהחמנו בין 2 תהליכים

- 1) תהליך התיכר
- 2) שפאר

אנחנו מדברים על 2 תהליכים שהם הבסיס של שופה של
אינטרמדיה שכבר הקיזה זנקופה בסכרון זטוח האוכך
לכשיו אנחנו מגיחים 2-2 המדיקור האלו של כברה

תהליכים

- אומד תהליך פשוט יותר
- אומד תהליך מוככה יותר

הוכרו

כשאנחנו מדברים על הוכר- אנחנו מגיחים לתהליך אומד כי
הוא צריך זהכיר מה שכבר נמצא מילון
אם הרמז הוא מכיר הנה שהוא רואה אומד או זא רואה
אמע; אם הרמז נמצא אז הוא יודע, ואם הרמז זא נמצא
אז הוא יודע... הוא צריך זהכיר את מה שמובץ מילון
כמז מביא האינטרמדיה זמן שיה נקרא למז, הרמז הוא
ברור ולעיו והוא לא מסתיר השום מקום.

אם זמנאי: ה- 4 מסירות או ה- 5 מסירות אתר מהם
עין את העשמה אז הכרנו את האחד.
אם האחד זא שם אז הכרנו זיסו את העשמה של מסח
ה' שפה בצרף "אל-אחד מהעשמה ה"ל זא נכון.
ככל מקרה שיה מבט על כל האפשרויות ובחירה של הרמז

זה רק זהכיר, אז נרמז צריק דברוק. אם הוא רוצה דבר
לצטן אובי המהותן שלו אומר שהאדם מוכר ומכין את החומר,
אז הוא צריק זענה או תפיסה הפאג של מחמת אמריקאי
להוא מוכר. רק משאלו פשטלו יושאין בהן עומק ולכן הוא
מגה או תשאלה הפורה כפאג. להוא מטיח לנו ספק כשאננו
מושבים או הוינפורמציה או להוינפורמציה ולתה המסיתים
מושק היא זה. האינפורמציה הנכונה שמגאומיה זשאלה

כאומר, ג המסיתים הנתיים מ-2 חקיקתו
אמז-5 זה הנמז. אננו רואים את הנמז אכל הנמז הפה
צריק זהיה קשור זפי הייחודי דאינפורמציה אתה לקידה
(זפי גיאורייג ייחודי הקידה) שהוא המסית של היכר. והיכר

זה סגן של מחמת אמריקאי
אז איך נרמז מסק אתנו?

מה שקורה זה שנינו מעין זנו נמזים שהם שונים קצר
ולכן הם יכולים זהבאו דאינפורמציה מ-2 חקיקתו
(1) אינפורמציה נכונה

(2) אינפורמציה שנכאג נכונה אבל היא זהא נכונה כי היא
זהא ומאומה בדוק זשאלה

כאומר, יש כאן כמה צווים שאפשר זשחק אתן וככה
נכחן בינה או המהותים כל שנה עם מסותים שונים
ושאלה שהפכאזה (קטע/מקטע) שלה השתנה לפכאזה אחרת
והוא בדוק או אתה האינפורמציה (זו שאלה שנאמה דמקור)
אבל הנמזים שאננו רואים הם שונים או שהם מצהעים
עם אינפורמציה ישונה בקצר

כאומר, אננו בסופו של דבר מציצים זשאלה שמותג האופן
עקין או העומק של ההכנה שלנו של החומר לנמז

אז אננו שתיכר הוא גהליק אחר, זה תפליק קל ימז,
ישי יאגס ומאיים הביאוכיה זמיאוכיה ייחודיג הקידור

זעומה היצכבוג או שמכור - להוא גהליק מוכר ייגר כי
האדם שולל מהזכרון או האינפורמציה. על סמך הנמז
(שזה בקומה דהייכר), אבל יש זהו זהתליט זזכי קיור או
איכר העשורה וזה על סמך עור אינפורמציה מהזכרון

שמכור

לחיות צדיק זשולג
לומר, העליק הוא כלל את העליק של היב שצדיק זהיר
צדיק זהפסל את הנמס ולכאן לאו הוא זוקח אנו, אלא
אדם צדיק זיבור עוד קשורים לאו עוד קישוריות הין
מכתיבי האינסטרומנטיה וחוא צדיק זהפסיל זם את המורה +
הקישוריות ולכן זה עליק מורכה.

מה שאז אומרת

אמרנו זקני השחזור לפה רכל של גתליכים.
קודם כל אני צריכה שהכיר את המסים - יש המס או תפיס
ואז הקשר שלהם אני צריכה זכור האינסטרומנטיה מסוימת,
אנחנו זאז רואים את הנמס הפה מה העיניים אלכו אנחנו
רואים את הדבישה האינסטרומנטיה.
זמשל - גמבו זי ה-2 צמקים אגל מה שאם יוצאים

על קשה.
מוקד החשיבה שוי עכשיו זה הקשה וזהו נמס אתר.
אנחנו יוצאים מאוק העמה שלכ אתר יוצל מה זה
"גמבו זי ב מה שאם יוצאים..." (זה זאז מנהו שצדיק
זחוקל ז' שאלה על קשה!)

אז אני ממחלה עם "קשה" ואני צריכה עכשיו. דוגמת זיבור
סביב הנמס הפה שנקרא "קשה", או אפילו עם זה מוכנה
ימס כמו "אז גשכמו זכאל X, Y, Z..." אז אפילו הוצב
כזה אני צריכה עכשיו זמפס אגל הקישוריות, אני זאז
רואה איז גשומה סופית ומ"רים. אני ממחלה זחפוק
העיק ה-מדל זמפס אגל. (האסוציאציה שלנשיע או של
האינסטרומנטיה שלעשיו נעצב נרמנו נוטלצר או מהחניה האינסטרומנטיה
שיש נספר שטלם קונאים מצב אחד עם מצב השני או ע'
קברים שיצנו העצמוני זקני האינסטרומנטיה... יש פה הרבה
מאוד אינסטרומנטיה שהיא יעלה זהיר קשורה זמנש היחיד
שנקרא "קשה" ולכן אני ממחלה עם זקוד ולכאן במחוקר
זאז ממחלה זשחזר אגל הקישוריות הצא, אני זוקת
את ה האינסטרומנטיה שקשורה זקשה וזה הרבה אינסטרומנטיה
(זאז געומה אחר). ואח"כ אני צריכה ז'פורה אגל האינסטרומנטיה
עועק געומה.

לומר, אני יוצר מחדש את הקישורים מחדש בין הרמז
זבין הרבה מאוד סוגים של אינפורמציה עם אלו נושא
ועם זה מאוים?

זה מאים ענאווה של אנדרסון. עם מה אני
אני מה אני אמשוק? או מה אני אקשר זרמז? עם מה אני
אכתר זמנה את העשויה זשאלה הזאת (אוננו מדברים על
שאלה בגנות יום)?

מה שאני זמנה או למפר אפי או שיוני עם אתי עם
אתי עם...

זאת אומרת, מה שאני אפלו בגוף העשויה הפעמה הזאת
זה הקישורים שאני יצרת, וכפי שאני יצרת יתר שטח
את הקישורים הזאת זה מה שאני אושלו. וזה מאים
זמאווה של אנדרסון, שאוננו (משוק אושלו) את האינפורמציה
בזרה הכי טובה פוער הווינפורמציה זמנה אומם הקישורים
הזאת יום פעמים.

הזאת הוא יום כל שהוא קשור יום פעמים עם הווינפורמציה,
אז שאני זמנה, משנה ומזכה עם הדברים עם אתר עם...
סביר זמנה שאני אושלו את הדברים קודם כל הקישורים
הכי רבה שלפי אנדרסון זה הקישורים שלמה ביום שפתח.

אז מה שיוצא זנו מה זה שמו הקיורה של שלישי
אינפורמציה (אתר היש ואתר שחזר)

ההיכר מתקשר יום ומחוק יום הזמאווה יחודי הקיוד
של טלפון, והשחזר מאים יום זמאווה השלכות של הזמז
של אנדרסון.

ועשיו קבר עם הסבר יותר מדויק של איך זה צלח במהותיים
של נחמן

① דבר ראשון ברור שצריך זמנה את החומר!

אבל עשיו ואתני יודעים מה זה זמנה את החומר הזאת.
אם זה זמנה זמנים את החומר אז ככל אין את המאמר של
האינפורמציה, ואם עוברים על החומר ולא מבנים את זה אז
אין אסוציאציה. אם לא חושבים על החומר, כומר אם לא
משקדים קלה בהמתנה עדינה הפירושים מסוימים, זמאווה

שונת, זינות שונת, סוגים/מומחים... המציק רבה של
התחילה בה מתעבה זהבוק את החומר כמה שיום
פעמים כמה שיום צוויג...
בה אומר לשפוט את החומר בה אומר זהבין את
ובה אומר "תפנה" בו ובה זה אומר זקנו את ולפי
זכור את המלך של את חומר.

וכמו ששאי-אפשר זמנוק על השינוי/מתברר של
אקור-הסטודנטים ב איפה הטוש שלק פה החומר של האתר?
אתה גבר את החומר של הכאש התו רק אם את
מתויל את הכאש זהבוק, מכיון שאננו זומרים חומר
הקדמי שהן יוגט טאומט ומאוימוג זנו.
מי שצריך זעשג אסוציאציה חומר בה אננו בעצמו ולאו
מישהו אתר שבה אדם אתם הזמן אתר, בתקום אתר
ועם ראש אתר... אין סיכוי שאני אבין אסוציאציה לשיטה
אתר עשה!

הסיכומים הם גרבה של עמוד אינפורמציה לשיטה אתר
עשה, והרבה יוגט יעיל יהיה אם אננו בעצמו נעשה את
הסיכומים האלו וכדי נעשה יקרה צבוק זקנו את החומר

② דבר שני בה זיבור קישורים שלנו.

לומר, אינפורמציה של החומר עם בעק החומר עצמו
(מין זיקים כאלו חומר חומר) ועם חומר חמוג/אנסיין
ואמתשגו שלנו.

מכיון שבה שגבר את האסוציאציה נכבר עם את
החומר ובה רק שלנו. אננו זה יטויל זקנה חומר עם
חמוג של מישהו אתר מכיון שלם אם אננו יוצרים עם
חוויה של מישהו אתר אננו עדין זה חווין את החוויה
של מישהו האתר ובה אומר שלא עמנו את את
חוויה, ולחק מהחוויה בה זה רק אינפורמטיבילי בה עם
קש.

ויקוד שאננו צבחים קברים יוגט כאשר קיציט אתם עם
קש (הקש גומק כזכרון!)

הלימוד/השיעור של הקברים זה לא שיעור של מלא אלא זה שיעור של לא האסוציאציה ואל הווקים/קישורים שאנחנו יחד החברים עם חוויה וזה קצת לא תורגם הכיתה שיצטוו... ואנחנו באים יותר שלמידה כדי לעצות בשליפה זה העצמו

תהליך מוכר שמה נובע של הנושאים שאנחנו מומחיים במה אמרתם לא יודעים דעווג כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הפה ומה שמוך זמן זה יוקרה יותר

אי-אפשר דעווג יאורל זה (לא מה שאנחנו ער ענשו) כמה נעזר הודעה ביומנים, הראשון צריך זקנים את החומר יאור סזען האמירה כדי נעשה יעבוד ער כדי שליפה מדייקת של החומר. זה המפגש זה צלחה!

Sense: נובע היה האנחנו דפוק טורט שנעשה זהו חמק חמבתון הסופי שנעשה

חלק 2 של השיעור

אי-אפשר דעווג האם שנעשה איזה אירגון (organization) באיפורמצייה

מה אישון?

אישון זה הניאור הפעיל של נושאים, רמת וכו' זה אירגון חס אירגון

הפעיל הוא שאר המטה אי-אפשר זה השיעור אלא אירגון יהיה אירגון, כלומר, כל חלק אורגן המטה בצורה מסוימת

יש אירגונים שהם שלוחים, יש אירגונים שהם הימחיים... הכל מקרה זה אישון, זו צריך דעווג את הקברים כדי שהפעולה של אורגון יהיו הכי יעילה וזה השיווג

האמיני המה שנקרא אירגון

כמו שאנחנו מנתנים היומיום האירגון כולו מסוים אלה זה הדבר יתר משה... זה חוזר אורגן המזדה של מה זה אירגון. אירגון זה לא רק קול מסוים אלא זה קול שמאורגן

הצורה מסוימת שהוצגה של הפעולה של אורגון והיו הכי

ישאלו, הן כן עם אינפורמציה
אירגון מהותי אינפורמציוני - זה הוציא אינפורמציה חשובה
מחזון של אינפורמציה (אינפורמציה אפיונית) או צבירה (אינפורמציה
סוגית).

מה זה אמר?

אירגון זה זמנה גרתיק זמון, זו הוציא אינפורמציה
משותפת מחזון של אינפורמציה או צבירה.

מטא הוציא אינפורמציה משותפת

בשנתנו מארגנים אינפורמציה אנחנו מצמצמים את האינפורמציה
המשותפת כמה וכמה פרקים של הויקון.

הוא עזר שאם זה אירגון (קולאז'ה) אנחנו זהו מצא אירגון
יעיל 2 ענפים או 2 מנהלים לעזרים או את הדבר הקטן,
6 אחר יעשה עבורה שגרתה בצורה יתורנית זמון עצמו
הקצ' שאדם חופש עם אדם אחר באותה מורה, שזו אם
הוא עושה פעולה מיוחדת המחקה שלו הוא יטע אלשו
אם הפעולה הפאג' עוד פאג' אבא המחקה שלו, כלומר

האינפורמציה שונה... אבא כמה ישאפער אנחנו מנסים לצמצם
והוציא את המשתף והעשור את הדברים (הואם יתורנית) וזה

כך עם מוח/ האינפורמציה של המוח אנחנו מוציאים אינפורמציה
משותפת המשפר האינפורמציה עצמה, לומר מל האינפורמציה
אנחנו אל מה שיש משתף ומקדדים את זה, צוכים את
זה ולחזקים את זה ומשתמשים בזה ואח"כ נשארים רק
הדברים שהם מיוחדים בצורה זו או אחרת, אנחנו זהו
מאחסנים כפאים של אינפורמציה וזה הקטע.

באירגון אינפורמציה אנחנו מגיחמים רק אינפורמציה מאוינת
פאם אתה וזה מה שנקרא אירגון. אירגון זה הלצם צבירה

ולאחר כרי זאפטר שיעה לאינפורמציה שהיא יתם יעילה
כל האירגון הזה כאלו מוחן את הרמזים ליכולים להכיר

דע על האינפורמציה ויש! מין מושג של MANTYLLA
שנקרא: "חוקיות - DISTINCTIVENESS".

*אנחנו זהו מדברים אל אדם יחודי כמו יחודי הקידוד של אנחנו
מדברים מהחיתג את שם מהחיתג הגרתיק. לומר, עדין זה מבוסס
על רציון של יחודיג אבא מה זה נקרא: DISTINCTIVENESS

אזה פשוט הבסיס מאיזון של אינסורמנציה.
אחריו שאוחנו מוציאים את הממשל (האינסורמנציה הממשלית) ואז אנו
זונקים אף מאתגרים (לפי אחר את האינסורמנציה הממשלית ואח"כ עוד
ל מיני אינסורמנציה שהיא יחודית, בומר ה-DISTINCTIVENESS
אחר שאוחנו מאתגרים את האינסורמנציה פלס אתג (ל סוג/ל גן
של אינסורמנציה) בלבד וזה מיעוט או החיסוש, ואג הקישה מאנסורמנציה.

איך אנונו עושים את זה?

המחקר של מאנטילה (MANTILLA) היה מאוד מלני.
הוא זקק אנשים כמו שמודקים את הביבון (או ילג הביבון) והפג
בפני המודקים צמחים של מילום (חשימה של מילום) והיקש מתמודקים
שלו זיכור גיאורים הודק עם המילום.
שג, מילה יהיה מפתח... והם יצטרט צבוק או חשימה מילוג
מפתח האלו.

מאנטילה אחר - מה נדרט הרו עושים? (מנימ 2 מילום בצמח/הודק
מבקשים דמור אג זה, ואח"כ אומרים זהם מילה אתג והם מוצרים
על המילה השניה.

אז פה פה היה קצב אחר... פה מאנטילה נאן חשימה של שלם
והוא היקש מתמודקים שייצרו את הפג שלו הם בצמח זהר
בומר, הם דא מקלים לשינוג מילום אל 2 צמחים קשורים של
מילום אלמו הם מקלים חשימה אתג של מילה אתג ולא ל מילה
הנבדק בצמחו צביק זיכור עוד מילה.

אח"כ שהנו חלק דמון אל הביבון אחרי מתמודקים לחפו, הוא נאן
אג המילה מתמודקים יצרו ככח והם הוו צמחים זהריב אג המילה
שהנו נאן עמם.

אנשים שבו איסר מ-600 מילום (בומר, מילג מילק 600 מילום) להם
צמח.

דמור

מאון שאנשים עצמם יצרו אג המילה השניה, אג חרמם לבא
כבר מתביבון צמח האווק של אמר אנשים.
הם פשוט חופשו הביבון, הם חפשו אג המילה שהכ מאימה
זהם... אג המילה הצאור שהם סיפקו זאן היה הביבון צמח האווק
להם (מ-17) אז היה שלם אלו אסוציאציה אף אינשהו ומג כפי
שיבחרו: מילה מסוימה. הייתה סיבה דמור אג המילה השניה

צדק מלכתחילה
ש"ס, ש"סו הייתה מילת הצמד וזה מה שראו העוק האדם
אצלו ככה ולא רדומי שמישהו נאן זו מחמול. הינה איצו
ליוונטיג של התיזה השניה וסיבה לבחור אתה כלי זהבני
זמורה הראשונה

היה פה ירון קדנטיני כי את העמור/הרמז הם בחו העצמם
ולכן אישעו/איצו סיבה שלא גברה התיזה הפא הינה
דומיננטיג יגד פה מלכתחילה (ש"ס אקצאציה ש"חודג זו פארה)

דמורד את 600 המילים הללו ולכבר סגס מהם פה איהו און
זכה שום מקומו הגורג הכברה של מילים/של צמדים של מילים
ההבדל בין זה זהו גוצאול שכד"כ מקהלים אל השימוש שנתמם
זה נשיון כפלו מה זהעווג!!

זה אומר שכאשר נכתן אומר זנו שניצור אנתנו העצמנו
קישוריו בין האינפורמציה זהין מה שש"ק זנו ככה הקוצאול
הו זמ יפלוג זהיוג אקירוג... אלה פה חוקתו מאנתנו שטון
ומאמל כה שצביק בשפול דמורד חומר

אעשיו אנתנו מהנים קצג אק אנשים חושבים, איק אנשים טובים
דברים ומה פה הציכרון הפה
ואעשיו נשול אג השאלהו

אם יש זנו כ"כ הרבה פרטים לצבור זמה הציכרון דמלמים
נכשל? אם יש זנו כ"כ הרבה פרטים דמסק כמו זמג
דמלים, כמו ייחודיוג הקידוד וכמו שנתוג של הרמז, אם זמה
אדין הציכרון נכשל?

דשמנתנו בדל"כ אנתנו טובים, אהל יש פלונג מידי פלם
ואנתנו זא טובים (אפעמיום זמ בדברים חשוקים).

ההסבר זכה שאין מקום כמות פה דא נאן, כי כיום אנתנו
יועדים שיש איסוף של מקום ה-LTD (יש מספיק נייורנים שם),
אזכה פה נאן כושר המוח הוא יגד צאיר ומהתמותה קצג יתם
מהאר/צקן פה פחוג נאן כ נייורנים הולכים זמג און אג
אומם הנמויג שהיו פשהמוח היה צאיר יגד
אחרי ההסבר זכה שאין מקום המוח שחאן דא הסבר באומג...

יש אג הגיאוריה של דעיכה שקיימתנו עליה כפר, וזה ששטח מאור
עם הזמן העקבות של היכרות מתעוררת... וזה קצת לא כ"כ
מסביר את השינוי ה-LTM כי אנוני יודעים להאינפורמציה אמיד
של.

יש אג הגיאוריה של ההפרעה שאנוני קצת מטרים, כ"א הפרעה
למזאקטיביט ונפרעה פרואקטיביט. הקיצור, אינפורמציה מפרעה זעור
אינפורמציה, החיות עם האינפורמציה היא דומה וכאשר האינפורמציה
פחות דומה אז זה פחות מפרעה. אבל אינפורמציה שלהן דומה
לאדם מבחינה מינימה וזה מקשה על הכיחה החזיקה של
האינפורמציה.

ואכשיו אנוני נדרר קצת יותר זעומה על ההפרעה האלו כי מה
שאנוני יודעים זה זמנשה, אז מה שהוסבר לנו במובן דפסיכולוגיה
השנה הזו.

כ"א, נכנסת אינפורמציה A ונכנסת אינפורמציה B ואני נחמת על
אינפורמציה A, ואינפורמציה B שנכנסה אחרי מפרעה והיזו
הפרעה למזאקטיביט כי הפרעה מקבלת את השם שלה דפי מני
נכנסת האינפורמציה המפרעה.

ואם אני אכתוב על אינפורמציה B ויש לי הפרעה זכור את
אינפורמציה B כי ההפרעה הזאת באה מאינפורמציה A שנכנסה
דפי ולכן זו הפרעה פרואקטיביט.

שוב פעם חשוב זכור!
אנוני מקבלים את השם של ההפרעה דפי מני נכנסת האינפורמציה
המפרעה (אינפורמציה מפרעה זו האינפורמציה שאני לא נחמת
עליה).

* נכמת מצג זנו עם המקח את הסיפור היוגס ממתיק של
הפרעה *

ההפרעה ה-LTM מוסברת על ידי גופלתי:

- 1 תחרות בין גופלתי
- 2 Anlarning (אנלרנינג - זכור רק באנלרנינג) - זה כמו ביטול כפר
של החינה.

① מה היא צורתו בין גזומות 2

ה- LTM יש זמן מופים לקטועים א-2 גזומות.
זמנתי משהו ויצרתי קשרים, והקשרים האלו מאוחסנים ב-LTM
ומקושר עם הרמזים האינסטרומנטליים.
למחקרה רצה שאנחנו מסבירים לעשוי יש רמזים לקטועים

ז-2 גזומות.
רמז אחר וטל זההיא זנו 2 גזומות, אבל רק אחת יחמם
לכין.

סומר, שאני נעג אג הרמז ואני מצפה גזומה מסוימת
ויגען שאני אקבל קישורה/גזומה אחרת אבל הגזומה
האחרת לא גפיה נכונה

כאשר רמז נכנס זמנתי עיבוד האינסטרומנטלי, 2 הגזומות
ממחוג זהמיתה לענו.

לומה, אני מקבל אג הרמז ואני צריכה זמחור אג
הגזומה הנכונה, ואפשר זמאג אג זה כ-2 גזומות
שממחוג את השניה זמקום אצלי בפנימון.

אנחנו בוחרים מגוק גזומות הקטועים זרמז
זמנתי אינסטרומנטלי (כמה ביטים של נשאים) ויש זנו הרבה אינסטרומנטלי
החיות, וקיישתי רמז שמקשר אישהו ע-2 גזומות או יגם,
כשאנחנו צריכים זכר יש זנו בעיה זכר אג האינסטרומנטלי
הלונטיאג/אג האינסטרומנטלי הנכונה וזה נקרא הפרדה
לומה, אינסטרומנטלי ממזשג/מפריעה זאינסטרומנטלי אחרת וזה
הסניו הפלי.

אם אנחנו רואים אג האינסטרומנטלי הפג לקעמה זרמז
כגזומות או גזומות, והיאנורה של אחרת בין גזומות אחרת
ש-2 הביטים של האינסטרומנטלי הפג ממחרימ זהישלף מהרמז
שאנחנו קיישנו.

קיישנו רמז ויש זנו בעיה זשלוש אג האינסטרומנטלי כי הרמז
רצה קשור זאינסטרומנטלי A וגם B, יש כאן 2 גזומות
שכרוב שאני אשלוש אונך ורק אתה מהן נכונה! אבל אתה
מפריעה לשניה ביינפס הרמז וזה מהסבר של אחרת בין
גזומות זהפריעה ב-LTM.

ותשובה זכור שבה יכול להיות זה רק 2 תשובות אבל אפילו
4, 5, 6... תשובות וזה גלוי... עם מה אנחנו קיימנו את הרמז,
אנחנו מתקשים/נוצרים דיבור רמזים ייחודיים כי זה פוגע את
הבעיה הפאזל. אם הרמז ייחודי הוא קטנה דגימה ה-1 אבל
זה לא תמיד קורה כי זה תמיד אנחנו שולטים על זה ולפעמים
אנחנו מתקשים דברים שאנחנו הכלם לא עלינו חזק...
המשל: כמה פעמים קפל זה משהו בחוץ שלא הבאנו יחד
המאום הוא כל זה עשוי? ואיך זה קשור?
וזה קורה כי אנחנו לא עלינו חזק שמונו או חשבנו עליו
לחזקו את האינטואיציה הפאזל.

② מה זה **Angularity**?

זה קצת יותר מורכב.
כאשר אנחנו מתחילים לראות בחזק. היא לא נטנה כמו שקיימנו
על תשובה בין תשובה, אנחנו שרק אחד - נטנה וזה אומר
שהתשובה השנייה היא נטנה וכאשר זה המצב היא לא גרבה
מיצוק.

המשל חזק? איזה חזק יש פה בעיניך **המנטלי רבה?**

המיצוק זה הנכון...
לפני כן וזה המאום או הגשומה - וזה המיצוק.
וזה הוא רק מה שאנחנו בוחרים את העובדה הנכונה,
אנחנו ישים זה 2 תשובות לקטנים דרמז, ונתנים את הרמז
וחוזרים עם שלשה של העובדה הלא נכונה וזה זה לא
קבל מיצוק.

ואם אנחנו בוחרים את הגשומה הנכונה אז אנחנו כן נקבל
מיצוק כי בחנו את הגשומה הנכונה.

כל תשובה שלא מקבלת מיצוק נכונה, כי אנחנו יוצאים את
המחשבה של מיוג.

איך אנחנו **מכחישים** עובדה באמצעות חיוג?

אנחנו לא מחזקים וזה כן גם מתעוררת, למחר לא גזרה
שלא מקבלת מיצוק היא גמדה. עם המון.
ועם כל העובדה הלא נכונה שמחזקת כמו שאנחנו מחזקת

שלוני שלבן מקבלים חיבוק יעלמו בעלם שהקשר של העבודה היא
כענן עם הרמט מתחיל ובסופו של דבר נעלם.

יש זי גי גיזומה זאנע רמט עם בסיס גחורג בין גיזומה
אזכריו יש זי הפלצה.

ה- *Anturming* ההסבר שלו אומר שיש זי גיזומה
הגחמה, כאשר אני הוחרג אז העבודה הנכונה, העבודה מקבלת
חיבוק.

כאשר אני הוחרג אז העבודה הוא נענה הוא לא מקבלת חיבוק
ואכן העבודה הוא נענה או העבודה הוא נענה במשק יום
של מתחילה זא מקבלת חיבוק ואז לאט לאט זכרי הגאומיה הזו
העבודה צרימה גהיכמה, לומר הקשר בין הרמט זכרון העבודה
הלא נענה מתחיל עם שהוא נעלם וזה מה שנקראו הכתובה
ההפלצה מה- *Anturming* באה מתניסוי שלנו זהו צב העבודה
שלאנו אז תחילת ההכמה הזאת, לומר ה- *LTM* (מציא
העבודה הנכונה וזא מחבר של העבודה אחרת הלא נענה
ובה פאם שאין חיבוק העבודה הלא נענה מתחילת וזה
אומר שהמתחילת הזאת צי העבודה של ה- *Anturming*,
הקשר בין הרמט זכרון העבודה הלא נענה בעלם שאין חיבוק
מתחילת ובסופו של דבר נכמה.

כל עוד שישנן גיזומה זא נענה ה- *LTM* הן מתחילת,
וקו זא נחמקו מיידיג כי אמנו זה תחילת של ה- *Anturming*,
אנחנו מסתלים זנסו גבע אז כל העבודה ואצין אנחנו
המציב שאנחנו ינעלים זההור אחד כעלמה הוודרשג קים אנש
היא לא נענה.

אנחנו הקברנו איך זה מתחילת ואיך זה נכמה ונעלם...
אבל אם כן התחילת אוקו זמן. אז מה קורה במשק
הזמן הזה?

הרי זה מתחילת, מתחילת ומתחילת... אבל כאשר זה מתחילת זה
לא אומר שזה נעלם ואצין יש זנו אז העבודה התחילת
ה- *Anturming* שזה לא קורה מיידיג ולכן יש אצין אקבול
של העבודה הלא נענה, וכאשר קיבלנו אז הרמט ואנחנו
צריכים זהו צב אצין יש זנו אז האפשרות אשקווש/אחמקא

התשובה היא נכונה לשאר אחריו אך לא התחילק של Anturning
וקו צדין מפיצוג זני. בהחיתה של העבודה הנכונה, וכיך של
יעלמו אז כבר לא תהיה זני את הפצה המאג של הפלצה.
(הרצון הוא שלם כאשר הקשרים/המקומות הללו נכונה נחשבו-הן צדין
יכולים עתה סוג של הפלצה).
כאשר המקומות הללו נכונה תלשוג יתר אז הפלצה מקו עשויה
עמית פתוג מאשר תפוזות-לכו נכונה שהן תפוזות יתר.

אכשיו נדבר על סוד המהר זשיכמה ה-מדג.
שיכמה יצוימת רמז - או- יכולים לשפול את האינופורמציה עקה
דמיז שלפה זה אקינוס.

לומה מה אנתנו אמנו?
שיש זני רמז והקישורים רמז הוא פיוצה והקוונה משום מה.
אדיבתו על הקשר בין הרמז האינופורמציה אדיבתו על ההסיה משום
והסבתו אז השיכמה באו- יכולים זשפול, כפליטה, והסבתו על
השיכמה כהפלצה עם אחרת בין מקומות ו- Anturning אכשיו
המהר נוסף זשיכמה שפה - שיכמה תלמיז רמז.

מה זה אמר?
אכשיו אנתנו מטילים ספק בהאפקטיביות של הרמז עצמו (ולא הקשר
שלו זמין האינופורמציה ולא האינופורמציה ולא התחילק של
ההפצה) אנתנו מצביים פה על רמזים או רמזי שלפה
שהם לא אקינוס מלכתחילה.

אםכין אומר לרמזים למקודדים בו-מניג עם קניטה של
האינופורמציה הם יתם יצילים זשליטה, ובה אומר שכאשר יש זי
אינופורמציה ואני מקדדג א-זה בו-מניג עם איזה רמז וכאשר
זה קורה ישאני מקדדג אולם ביחד זה מאור יציל וזה יכול
לצגד זי זשפול.

אם כן, שיכמה היא תוצרה של או-מניג של אולם רמזים
או רמזים הם זה ברוחם ולא תפקים.

מה זה אומר אי-מניג?

אי-מניג אומר שכאשר אני מקדדג אני מקדדג עם רמז,
ולשאני שולפג אמו רמז זה נמצא ולא נזים משום מה כי אין
זני שום אחריו שמה שקידדנו (רמז אינופורמציה) שהרמז זפיע

אנחנו מזהרים עצמנו על הפיתוח הסמנטי והליכי השיבה
אנחנו יוצאים לאינפורמציה סמנטית. זה מידע שאי אפשר
למנות ומקום אלא מידע שנצבר במחשבה המקורית מאחר זמנן ובעל
מקור זה מאד של מידע.

מה זה אומר באשר אדם הוא בעל ידע רב?
מכיון שלעשוי אחרני לזכות סמנטי או אינפורמציה סמנטית זה
ידע ממקור זה מאד של מידע. מה זה אומר באשר אדם הוא בעל ידע רב?
ז"א שאינפורמציה סמנטית זו אינפורמציה כללית וכלל לאנחנו
יוצאים יתר אינפורמציה כללית אז אנחנו בעלי ידע יתר זה.
חשוב: כל אחד מזה או העליונה המרכזית נקודת ההקדמה,
כך מקורה ישנאם הענין דומדים השנה (ט"ו בפה) בלי הקדמיו
ידע זה והקד שמיצים אכנס י - וא' זה הפל הקדמיו
אל תשור זה ליונטי בעלם. גרפול כמה שאפשר מעניקם
כמה שאפשר...

אבל מה זה ש"ק? זה לא ידע רב. זהו זה לא מאד
מעשיר! זה רק מעציר אדם או הקדמיו אוח' אדם
שוכח הכל כ' חזר בלי אסוציאציה מחוג רבב יצא מצב
ללא פיתח את המוח בעלם.
ואו באיך, וצ' השיבה! שכבר 20 שנה חושבים זהע"ל או
הקדמיו.

באורח' הענין אין הקדמיו.
אנה מקבל אינפורמטיה דפי הממוצע שלק הכל מקוון המידע,
הנשאים והקורסים שלמה המשק 4 שנים הענין.
מה זה אומר שאדם הוא בעל ידע רב?

אנחנו נכנסים עצמנו זשורה של התנהגות מוחתים או הצבאים של
מוחתים.

מה האפ"ן מוחתה?

אנחנו מכינים שמוחה יש זו שליטה על ידע רב. מוחתה
הנושא מניח יש זו שליטה על מקוון זה של ידע בנושא
הספציפי הזה אבל עדיין זה רב טווח.

מה אנחנו יוצאים עליהם?

יש זהם כשנויים מוחתים מאוד המישורים מסוימים ואכן

קוראים זהם "מומחה"...

עקרו העולם המתקד על מומחים על בסיס משתקים
מאכזבים, ואנחנו חמשה ינאים זיכר אג המומחה בזה
שאנחנו מלמדים את משחק מסוים...
לומר, אם אני רוצה לעשות המעשה מומחה הדמקה...
אז אני פעוט מלמד את המשחק ומאמץ זו איזה
מפתח המשחק הזה ומצדק זו אסטרטגיה מסוימת ובה
זיכר המעשה מומחה והלי זה משתקים מסוימים.
אני לא יכול זיכר מומחה באסטרטגיה המעשה,
אבל אני לא צריכה את זה כאשר מומחה זה על דבר
קטן וזה יכול להיות על דבר הרבה יותר משמעות.
אז כללני חצה דמקה את המונח העמוק של מומחה
אני יכולה לעשות את זה המעשה בצורה מאוד נשטת
ומבוקר כאשר יש לי שליטה על משתקים בלי גלויים
ומשתקים גלויים והוא מומחה מכיון שהוא מכיר את העבודה
ואג מה שהוא צריך לעשות, אג מה שהוא מבצע הוא
מכר בצורה מאוד חמה.

לומר, אם אני חצה דמקה העמוק מומחים המעשה יש
זו אפילו...
אז שאני משאנה מומחה מהחול חצה מסוים ודמקה
אני המפתח מאוד מתמחים של אג מומחה
חמשה באסטרטגיה: אנחנו פסיכולוג ואו קשור באסטרטגיה
ואפילו לא דמקה של מומחה באסטרטגיה, אז הוא זוקת
אג המושג "מומחה" ו"לומר" את ו"מנה" את חמוג שלו,
והמנה שלו זה שהוא יוצר משהו מסוים בצורה שוטפת.

ואם זה דבר קטן כמו מומחה המשחק מונפול: אני זקנה, אני
לא זקנה, אני זקנה - לומר מהבנק ומי זה וכו'...
אני איני עושה משהו מומחה?
אני מלמד את אג האסטרטגיה של המשחק הזה, יש לי
שליטה על זה ואני יכולה לעשות את זה עק שמוע-שמועים
כשאתי בדקה אתי, אני בדקה אקמונה את אתי גלוי

של מומחה של המומחה באסטרונומיה וכל מומחה יכול להיות
ככה אתם, ושכן יש זה יכולי מאוד חזק שהאויב של המצודה
שהיא אני יכולה חזקת העניין של מומחים כי אני יוצרת
אם המומחים האצמי, ומעמקים זה אחר הדברים שאני עושה
אשר.

המומחים יודעים שהם אנשים יתם אופי, וככל שיוצרים יותר א
משהו כך מודע חדש מאומן הצורה יגדל טובה הצבון.
ועתה זה? המומחה יודע כי ככה המעשה ה-מדג ואני יכולה דקטר
כי יש זה עוד הרבה אינספור מציה והקישור הזה זה אסוציאציה
ואנחנו ככה יודעים שכל אסוציאציה יתם מחמא ויש זה
יתם אסוציאציה ככה היכרון יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
כדי הצורה שאני מייצרת אסוציאציה, ולפי מסת האסוציאציה
אינספור מציה מסומנת ככה הצורה יתם אורה יתם יתם
שים יתם חזקים הצורה יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
אצל מומחה יש זה יצא כזו רחב שלהו קודם אינספור מציה
חדשה האור נושא הרבה יתם אור כי יש זה קול צבון
מאוד של אינספור מציה ככה ה-מדג שלהו יתם אה אינספור מציה
החדשה דשיק אור אליו.

אם אני יתקן ויש זה 2 היטים של אינספור מציה ה-מדג ואני
מקבלת אינספור מציה חדשה מהמבינה, מה המיני שאני אור הצבון
ועבור אסוציאציה? המומחה יודע כי המיני הוא קודם יתם
המיני הוא מאוד קטן מציון שיש זה חזק 2 היטים של
אינספור מציה במחור (הטרייט) והוא יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
המיני הוא מאוד נמוק חקשור חמשה כי אין שם לומר!
חמורה ויש קול עק"ל של אינספור מציה יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
אינספור מציה חדשה: בנושא הזה המיני שלו הצבון הוא
לדע מאוד וחזק מאוד כי המיני שלו חזבון אסוציאציה
עם מה שיש הוא הרבה יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
ככה שיש יתם אינספור מציה יש מיני יתם אסוציאציה, וככל
שיש יתם אסוציאציה יש יתם חזים, וככל שיש יתם

המציא יש ציכרון יותר טוב. זהו ציכרון או האינפורמציה המשמרת
ואת המידע אינפורמציה חדשה, יותר יצץ מהיא למסגרת
יותר טובה שמהיא דאורצון יותר טוב שמהיא דאורצונים
יותר טובים, ולכן המומחה הוא המומחה.

מומחה הפה זה רק שיש לו - מדל או היצץ הרבה
שליו של המומחה של הנישוא שלו אליו הוא גם משגמש
הפה כפי דמצל: וי

לכן מומחה בתחום מסוים מקבל הרבה מאוד כסף
משפיל זההתמך כמו מומחה, משפיל זהה דלה כי
הוא יוצץ.

זמנשן היה משפט משגמש בהרבה מאוד מומחים וזה
נקראו עקוב מומחה.
ההוג משפט האורפה יש שלם שנקראו בתורה חבר
מושגעים.

הגוף היה המשפט באים וינשפים של מיני אנשים (12 איש)
אבל הם הביקרה
כלומר, גם ההתנה גם התנה יש זהם אפשרות זמנשן
או האנשים ולטוב אם יש זהם נטיג מסוימת זההים
בצורה מסוימת שאם יש זהם או הנטיג האלו זההים.

קודם התיק הוא על מישתו שחם נצק קלסו שהיה שגוני,
ושוטר עצר אמו והוא אלים ורבאליג מילולית לפי השטר.
בא חבר מושגעים - ההתנה רצה דבא האם יש דמישטו
שה בעיה עם שוטרים?
אם יש לו בעיה עם שוטרים, אז השוטר יהא ויציד
והם פשוט זה ישמאו שום דבר, אלא הם פשוט יקצו
"אלו שוטרים אנחנו שוטרים שוטרים", ולכן בא אמו אורק-דין
של ההתנה ואומר "אני פוסל אגרה" גם זהם יש מס'
מסוים שהם יעלים דפסול כי אמר זה יכיה זהה מל.
ואז הם צריכים זההתני מה שה יציק דחקו שלהם ומה
זה וזה נקראו בחירה חבר מושגעים.

יש גם מומחים בשלף גוף לבאים ויוצרים דעורכי-דין האלו

אג מ' זמנול ואג מ' זקבל.
מוחתה זשפג קול יכול ז'על זעו' אום מה נשאפס אומר
כה זכא סאמג מה ששפג קולו שלו מ'יצנת ובער כפה זכא
זחעז'ול ז'ו אג כל העק זכא זעלול זמוחתה כפה נורא נורא
יקרה.

זמה אנתנו מ'פ'רים על כה?

מכאון שהג'כונה שלהם כה שהם זוכרים דברים יג' טוב,
יש זהם כשמונ' הג'מוחים מסוימים והם מאר'נים יתר טוב
(וזו הסיבה שה'כבון שלהם יתר טוב) אינספורמ'ציה ח'כונה
המס'רת של אינספורמ'ציה שלהם כהר מ'כרים וכל האוס'פ'צ'יה
שק'בתו אליהם.

המס'רת של הידע שלהם תלויה בחוש'קים או הקט'גוריה של
הידע.

כמו שאנתנו מג'יקים אינספורמ'ציה החחטה ז'פי ג'קול, ולג'יקול
האלו אנתנו קוטאים קט'גוריה או מוש'קים... הם שמוג' שלי'צ'קים
סוג של אינספורמ'ציה וסוג האינספורמ'ציה הזאת מופ'רת ז'פי
העק של האינספורמ'ציה.

זמשל: כשאנתנו רוצים ז'יצור תיק'יה, אנתנו יוצרים אג העיק'יה עם
יש. זמה אנתנו צריכים ז'מתור של?

כדי שג'ע מה נמצא בגוק העיק'יה הזאת. העיק'יה מסונ'ג
מכונס למ'כס'יה אג האינספורמ'ציה ז'פי האינספורמ'ציה שבעק
הק'צ'ים.

זכא כ'י ז'יצור קט'גוריה אנתנו צריכים ז'מתון או ז'הס'ט או
זקרוו אג הק'צ'ים ז'צ'תם ולכאו מה משג'ל הינהם וז'פי
כה אנתנו קופעים אג הקט'גוריה.

זמשל: אג אני כ'הג מת'מים.

אג יש מת'מים מכל סוג זכא יש תיק'יה של מת'מים ז'קופים/
זאיקונים: יש מת'מים ז'מס הנטה ויש מת'מים ז'מל'ט וז'פי...
יש מת'מים שהם מסוג מסויסו מת'מי ג'לונים.

העק הקט'גוריה של "ג'ונה" יהיו שם כל מיני מת'מי וז'ונה כה
יכל י'חיוג ז'ממ'לה, ז'אונ'הרסיטה וז'פי... כל כה ת'ת קט'גוריה העק
קט'גוריה ומה שכה עושה כה שכה מאר'ן אג.
זכא אנתנו קוטאים ז'כה מוש'קים או קט'גוריה של הידע.

המידע החדש מקבל פירוש או פירוש פרוק ומצוי ידע
או מספר ידע קיימים. הידע כבר קיים/הקבצים כבר
נמצאים ובתנאי אג הענן ואז משכני מהגונן הפה או
מה שמשולף הכל הקבצים האלו ויצרתי קטגוריה או מושג
מסוים של מידע.

אוב אנתנו זמשה, הונים אג הקטגוריה האלה
אנתנו מגיחמים אינפורמציה ה-3 מיחידים אינפורמציה יכולה
זהו אובייקט, איכוד מ-3 מיחידים.
אכה אנתנו נעים פירוש אובייקטים.
3 המיחידים האלו הם זמשה מרכבים של האינפורמציה
אמרכבים הם:

- מכה גפסה
- מכה מושגי
- מכה פוקציוני

אנתנו שהמספר של איחון אינפורמציה מבוסס על מושגים
או קטגוריות של האינפורמציה. איחודים חדשים, אינפורמציה
חדשה, חוויות חדשות מקבלים פירוש על בסיס מושג אינפורמציה
קיימים זה זמשה-3 אכא מה יש של ושייך קברים
חדשים זידע זהה שכבר קיים.
כאמר, הפירוש של איחודים או אינפורמציה מסוימת כאן מאיפה
משהו משולף בין אינפורמציה חדשה זהו אינפורמציה שיש זי
כבר ה-3.

אנתנו שם יוצרים שהפירוש של אינפורמציה מסוימת היא זה
מיחידים. יש זי אינפורמציה ואני צריכה זפרש אג זה
ואני צריכה זהותם זמשה מיחידים של האינפורמציה וזה
קכאני מרכבים:

- 1 מכה גפסה
- 2 מכה מושגי
- 3 מכה פוקציוני

זמשל: המושג הזה שנקרא אמרסון.
זמרכסון זהה מה המרכבים המפוסטים שלו

הוא מלכת, שלצה אחר חלקי וצה אחר פתוח חלק ועוד כל מיני גמגום כאלו שהן גמגום גמיסטי...אלו דברים שאנחנו יכולים לראות אותם המסקנה הבאה.

כשאנחנו מואים דבר כזה אנחנו ישר יודעים שזה סטרטפין מכיוון שאם כל המומחים האלו (הגמיסטי/המושיף והפונקציוני) אנחנו הכנסנו אותה אחר והחלטנו שזה סטרטפין.

ואם ניקח את הצורה של הסטרטפין שהוא אלא אור וזו כלום הפנים (הוא לא מסתף אפילו זהובלק), אז מה נקוד שישאלו אותנו מה זה?

אנחנו נקוד שזה סטרטפין כי זה נראה כמו סטרטפין, אנחנו לא באמת יודעים שזה זה אחר כי אנחנו רואים רק את המסקנה של הדבר הזה.

לכן, אנחנו פשוט נמנים זו קטגוריה אל המים מה שאנחנו כן יודעים: אג הגמיסטי אנחנו רואים, ואין לנו שום מושג חוץ ממה שאנחנו כבר יודעים ואנחנו מניחים שזה מייצג את הסטרטפין האמיתי.

אז גמיסטי אנחנו רואים.

מה זגרי המרכיב המושיף

מה המרכיב המושיף של הדבר הזה (אל אחר קוזמא) המרכיב המושיף הוא שזה לאי דקטורה שזה מושג כללי, זה מין מושג אל ורחה כזה.

אם נרמז יתקש מאינן זציר זו "לאי דקטורה" הרבה מאינן זציר סטרטפין, מכיון שזה לאי דקטורה הרי (פול היום) הכל העולם שלנו.

אנחנו זציר את הצורה הפיזית של "לאי דקטורה", לאמר אנחנו זציר את המרכיב המושיף.

יתר על כן, יהיה כאלו כזה (כצורה הזה) את המרכיב הגמיסטי מכיון שאין זהפריז אחר. הרי לאי דקטורה כזה נראה ונשאנחנו מזהרים אל ציר אג ציר זה איך זה נראה.

מה זקבי המרכיב השלישי שוקראו **המרכיב הפונקציונלי?**

את המרכיב הזה אי-אפשר צי"ר.

אז מה הפונקציונלי? שהדבר הזה (המרכיב) ?

שיחוג- אתה מדבר ואני שומע.

כל האפליקציות המרכיבון הזה הן מתארות את המרכיב הפונקציונלי.

אז יש לנו את הפיסיטי, יש לנו מושגי, ויש לנו פונקציונלי.

3 המרכיבים האלו של אינפורמציה; של אובייקטים ועל הכל הם

אלו שעוצרים לנו חיבור קטגוריה של אינפורמציה.

זמשי:

כאשר הולך ממכלל דרך התלון ורואה לב, הוא רואה מרכיב

פיסיטי (דבר עם פרמה, 2 אובייקט ו-4 רגליים), מרכיב מושגי

(מיה-SS ונשק ומי) ומרכיב פונקציונלי (כל שומר טוב, כל

שמשתק עם ירדים... כל רב אם הולך יתו חשום מחזקים פונקציונלי).

ואנחנו בוחנים ועושים קטגוריה של כלבים זהו הפונקציונל

אנחנו רוצים את המטה מאוחר.

את' אתרי שיש לנו את הכלבים שהם חברים טובים זולקים

זמשי: ולא נשט אדם ולא יתעצבנו עליהם, את' אנחנו ממשיכים

הלאה מרכיב הפיסיטי אויך הוא נראה? כל קדו לקטן? כל

עם הרכה לקצב פרמה? ו'...

אנחנו עושים קטגוריה על כל התייחדים שרק אפשר וזה מה

שמן לנו את המסגרת היוצאה ביותר בסופו של דבר זהשמת

האינפורמציה.

אם זה נאמן את כל האינפורמציה המוח שלנו אנחנו נהיה מצב

קטסטרופלי ויהיה לנו בעיה מצבא את האינפורמציה שנחפש.

זמשי:

המחבר שלנו עם הנושאים שאנחנו חוזרים במללה

אנחנו זהו נתיג את החומר המחבר הפסיכולוגיה עם החומר

המחבר של סוציולוגיה קדינו אישור א'...

כי את' זה יהיה מבולגן ולא נמצא את זה.

כאשר אנחנו מפרידים בין המחבר אנחנו עושים סדר ואיננו

עם הרשימות/ עם האינפורמציה.

המחברים יודעים לעשות את זה טוב מאוד! כך למצוא

האינפורמציה הכלכלית באמצעות מסוים/דטילה מסוימת/מחצית מסוים
לצורך זרימה עם שולפוס נכונה יתר מהר מאוד שהם לא
מומחים... ולא רק הישג של האינפורמציה קיים אלא הישג
להאינפורמציה מסודרת ואורגנית בצורה נכונה יחסית שימשה
זמנה.

9/1/19

שעור 4

אנחנו ציבורי אז הביכרון הסמנטי שהקדים מידע אפסודי (מיין ומקום).
לכשיו, נקשר בין הידע הסמנטי לבין המודלים שהצגנו ממש הקדום
השמואל הקודמים של המשג הסמנטי ומודל התכנון.

אנחנו נחלים מההנחה החזונית שיצא כלפי צהר בסיס
הכל הינוג של חשיבה, בלי יצא כלשהו אין הרבה טאץ
חשיבה.

כאמור, החשיבה היא תוויה הכלה שיש אוצר ייצוג בסיס מנטלי
יצא שאנחנו כונשים במנסך החיים.

צא לאינסטרומנטל סמנטי משהיה על החשיבה
וכיו זהוין אם כק או החשיבה אנחנו צריכים לעמוד עם איך
המנה של היצא יונטה זנו (גאורטיה) המוח.

אנחנו כבר יוצאים שהיצא אצלנו המוח נמצא בקליפת המוח
איפה שיש מקום, הכל מקרה החשיבה פחות או יותר מקהילה
המקליק שלה לאיחסון או צצרג האיסוסן של היצא המוח
מהחיתת הקישה הניורולוגית יצא.

אם היצא מפורז על פני כל קליפת המוח ואנחנו עוד אומרים
שהרשתות הסמנטיות מקהילות המנה היצא... איך יכלה להיות
לש כ"ב מונה היררכיה או אפילו המסורה השניה (מול התכנון)
למסורת בצורה כפא יחד עם צאג שהיצא מפורז על
כל קליפת המוח.

כי אם יש זו מנה אצ הוא לא יכל להיות מפורז בכל מקום...
ואם הוא מפורז בכל מקום לא יכל להיות עם מודל כל
שמקציר את המנה שלו, ולכן צה (ואה מוצר אלא אם אנחנו
מסכימים שהמנה דא מתיחס דאיפה ומצא בדיוק היצא הכל
פיצית המוח אלא דפרט הקישה שלנו יצא הכל.

כאמור, המודל המיון זנו מידע על איך ינורולוגיה אנחנו נזשים
דאינסטרומנטל המצא האם בהיררכיה (הניורולוגיה הולג ממקום ממקום
בהיררכיה מסוימת) או האם הניורולוגיה מודקת כל מני דרכים
בלי היררכיה (שפה המודל ה-2 מודל התכנון) וכו השאלה
מה לשן, אנחנו יוצאים ומקבלים המאוריה האחתונה המולטו

והמוסכמות הקונצרטיות שהוצגו בני הצורה מסוימת היונית כפי שהתעוררה שלפני תהיה הני מסודרת, הני מהירה והמהנה שלא מנסה משוכני חשיבה (לא מנסה או הקשה). כלאמר, יש איזה "הזיון" של איך האינסטרומנטל שלפני הסמנטיקה יושבת למחשבה המהירה קיננה וניבולותיה (החשה של הניבולות) האינסטרומנטל הפאג.

המוזיקה של רשמי אורגאניזציה

המאורע הפאג ואמנו כפר אז שלפני מנסה אף המאורע של אורגאניזציה הקונצרטיות (של אנדרסון, ולמה?) מכאן שפה מדובר אף לשפוף או שלפוף של (מחנה מהירות) האינסטרומנטל ושפוף או שיפור של קיננה אינסטרומנטל מסוימת אף סמך הקשר המוסכמותיו בין מושגים. אומנו המאורע של אנדרסון, כך שאנחנו מוצרים ומוצרים ומוצרים אף תהליך מסויים (אף ירמט אינסטרומנטל כיתוד) כך הקשר הפה משפרי.

ואנחנו גם יודעים אפי וניבולותיה/אפי וניבולותיה שלפני מסויים וניבולותיה השימוש יתר האינסטרומנטל אפי יתר מהר בין וניבולותיה זניבולותיה.

כלומר, אומר אף קשר בין רמט לבין אינסטרומנטל אף שלפני של אינסטרומנטל (מכאן שלפני הקטל-רמט ואינסטרומנטל ואחר אנחנו שושפוף, אומר אף התהליך של שלפני האופן שלפני יתר משפר אף השליפה מהחנה מהירות, אנחנו יודעים שלפני וניבולותיה השימוש יתר רמט האינסטרומנטל בניבולותיה האלו משפרי אף ואם אנחנו אומרים להנציבים הניבולותיה האלו הם מקבילים דלשפני אינסטרומנטל פסיכולוגי אפי מודל, זה אומר לאם אנחנו מוצרים פאג אפרי פאג אפרי פאג אף רמט ואינסטרומנטל השליפה (התהליך החשיבה) האינסטרומנטל, זה אומר שהשליפה הפאג המקביל משפרי.

כלומר, יש חנו מקבילים בין מושגים וניבולותיה-שיבולותיה אפי מושגים פסיכולוגי של שלפני אינסטרומנטל (של חשיבה, של שיבולותיה).

אף אנחנו מוצרים אף רמט פסיכולוגי של מנסה היצא הסמנטיקה -

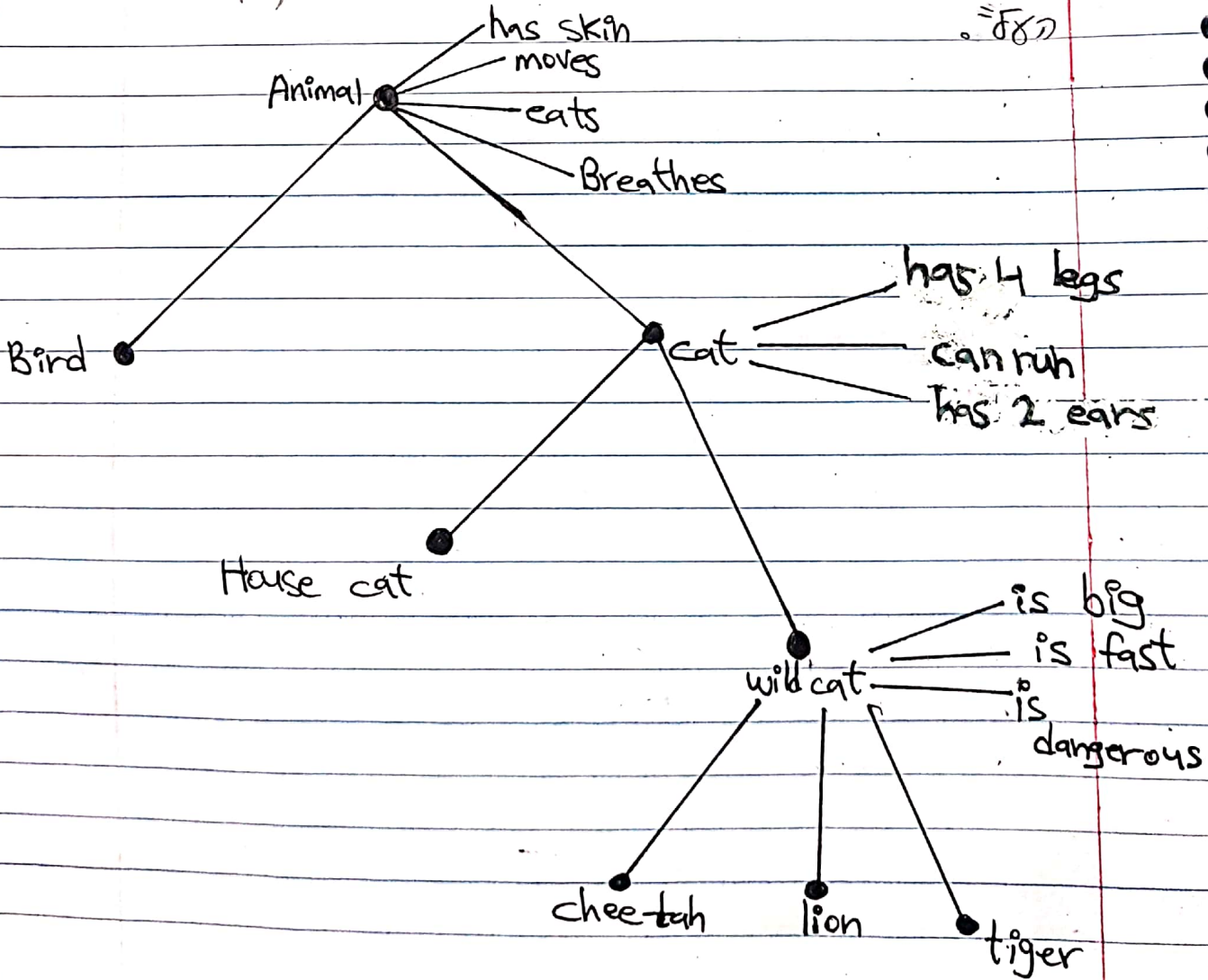
זה מודל היררכי המורכב ממושגים וגם מושגים (כך דבר

שפי היררכיה של קטגוריות.
מונחים = קטגוריות.

המונחים האלו מתורגמים אחד לשני דרך קישורים.
המונח של מחזורית כל מושג מאותסנת הכמה הני זכובה
של את מושג. גבונה של מחזורית או המושג או מאותסנת
הכמה יגד נחמה של או מושג כי זה לא יהיה יציל.
הנטייה של המוח האנושי הוא לצמצם מקום וקראים לזה
ל"טנו קטגוריות".

זה אומר הצדדים - יציל של המקום של הנושאים המצטרף
המוח.

אם אנתנו נאסון או האופורמטיבה של מושג / של קטגוריה
עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם על כל ה"לפינה" (אלו שנוצרים
מתחילת מושג / קטגוריה מסוימת) זה יהיה נאסון של מקום מכוון
להאופורמטיבה הכמה מאותסנת כבר הכמה אתה, ואנתנו
"מונחים" את ה"מונח" האלו זכמה / את קטגוריה של מושג
ה"ע"ם".

קודם כלי, זמה אוננו צריכים אנשים אינפורמציה.
אננו מתחילים להסביר את הנושא הזה עם מה שהסברנו את-
מישהו שואל אותנו שאלה ואננו צריכים זענה.
הצריכה היא "זענה" היא צריכה זענה את מה שאננו
יודעים ולפעמים אננו האמ-זא יודעים.

מה קורה בשאננו זא יודעים?

אננו מתחילים בחקוק מסוים שואלי יש זנו אחזה בו, אולי יש
זנו איזו נקודה העיסוק ואננו מתחילים להרש-אולי אין זנו
הכלל נקודה העיסוק.

אבל יכול להיות ששאננו את המס ואז מוצג לנו של המס,
יש זנו מושג אתה ואין זו פשוט הסבר, אין זו זכונה ואין זו
כאום. את איתה אני מושג את זה.

אין זו רשת מפתח-לפניהם האולי!

מפתח אולי רק דבר אחד וזה רק המס של אמה האולי
שמוקדו ממני למכר ואננו אמרים "אין זו מושג".

אננו לנקודה האולי הרש קוראים מושגים (או הקצוניה) ושאננו
אמרים את האמירה היא "אין זו מושג", זה אמר שאין זו

יצא של הקצוניה היא האמ-כמו.

זה אמר שהקצוניה הרש (הקצוניה) הלאונטיג זשאורה אין זה
נכחה, אין זה "יצא מנאי של אמה הקצוניה-האולי מקבל של
אינפורמציה לאונטיג סמנטיג.

ואכשן נראה את זה אוקד...

יש זנו את הרש היא (הזל הקודם-רש סמנטיג של חיה)
ונקודת הקשר האולי הם המושגים/הקצוניה של אינפורמציה והם
קשורים אתה זעני צדק קישורים. והקישורים האולי הם הקווים
למחברים.

הרש היא, למאמני זנו את האינפורמציה היחידה-שאו מושג קשור
זמושג-ויש זנו מושגיו אל יתר ויש זנו מושגים מישניים ואננו
קוראים לזה במאורה למסיה סמנטיג-"המורה", כמור; יש
אמא, יש יוד ויש נכד" וכך הלאה... ככה זה עובד וזנו ממס

כמו על משפחה אלה זה יתר על מושג.
המנהל של הקצוניה מאחסנה איתה שמופצה הקצוניה היא
הם מאשנה. זמל Animal.

זה מתחיל עם חיה ויש זה כמה זכונות יש זהה אור, זה נע, זה אור וזה נושא...

ומה זה יש סוקים של חיות יש חיה שזה אור וזה ציבור, ויש חיה בשם "הגם" והשמות האלו הם מושגים (הציבור והתעל). ה"הגם" יש זו 4. קללים, ציבור יש 4 קללים? ברור שלא...

לא 2 זכונות אחרות. ה"הגם" יטעם עמו ויש זו 2 אופנים, מה עם ה"ציבור" יש ציבור זכונות שהם שונות מהזכונות של התעל, אבל שניהם יש זהם הזכונות של חיה.

זהם אנתנו זה כטוים כביטעם את הזכונות של החיה עוד פעם הכמה של "ציבור" ומה זה של "הגם"? כי אין צורך!

הזכונות אחרות צדק הגורמה.

שא, כבי אצמזם את מה היצע כבי דעשו יתר יעיל את אנטון המיצע ומן הטיעם מהם כבי אנושע ולשאל את המיצע, אנתנו לא עוקבים או זה מוצאים הכל מושע שממה מושע אחר, אנתנו כן מוכישים אבל אנתנו זה מאוסנים את אמן זכונות כל מה כי דמאשה, אנתנו פה כנעם של חיה (כפוקטא) ה"הגם" וה"הגם" הם אנתנו צרכים את 4 הזכונות האלו לייפיעו כל המושגים. והשאלה היא מה דמאז את התקום של אנטון אז כל מושע ומושע כנעם אנתנו מוכישים את זה כל מקרה?

כלומר, עכס רמה יש זו את הזכונות שלו הנכרזות שהן זה משמרת עם אחרים ומאליו יש זו את הזכונות לכן משמרת עם אחר מושגים לכתוב רמה.

כאמר, ה"ציבור" וה"הגם" משמרים דחיה.

ה"הגם" הוא דעומה ה"הגם" יש זהם דברים הנושע והם מאוחסנים ה"הגם", בקטגוריה ה"הגם" ה"הגם" ה"הגם" מאוחסנים הדברים שהם זה מושגים, מאוחסנים הזכונות שהן מיוחדות ויחודיות דאנו מושע.

וכן מצמצם את מה האינומרוציה שאנתנו יכולים דאנסן העק החדש, זה חוסך מהחיות והשליפה. אבל אז מה זה גלוי הצמצם? איך זה חוסך בדיוק?

אנחנו הרי ישנה חוסר התקופה. ובעצם את כל מהותה הפכה
יותר יציב מכיוון שאנחנו מקבלים את כל המבנה למחשבה (המושג
העל) ומאחר כמה (מאז מושג) ובה גילוי לתוכי הקיומיות - בקשר
לבין המושגים שנתחזקו ואלו יגם בקשר לשכונת כמה
וגם בהתחלה.

אז אם מניחה שיש אתנו את השאלה הכאורה האם "ז'יטה"
יש צורך?

אנחנו מתחילים בז'יטה ואנחנו אונים ב"ן כי התכונה הפכה
למבוא כמה הני צורה - ה"מיה" ומכיוון שאנחנו מורשים את
המבנה האלו את השומה היא ב"ן.

אבל זה תלוי וכך גם הצמח זשליפה כמה מהר אנחנו
מטילים בקשרים האלו של הרשת הסמנטית.

מה גורם למהירות הקשר הפה?

כמה העמים אנחנו עברנו אל המיה הפה, ועם השאלה
"עור" זה הכנס ז'יטה זה קושיא/המושג ואנחנו צריכים
זשליף את האנפורמציה כדי זענו "ב"ן או "זא" ... ובה שיש
יותר קשר בין הכנסים האלו כך הכנס הוא יותר חזק ופי
אנציסון וכך אנחנו רואים את המוצאות של שליפה מהירה
יותר או אוטו יגם.

דיברנו גם בקרב אל מוחים.

ואנחנו אל מוחים שיש להם רשת שלק מיומנות: זהם הקלם
המוחית שהם רשת מאוז מאז משוישם עם האנפורמציה
שלוניתית זמזם שלהם.

ואם נשאל מוחה החיוג, זמזם לשאלה הפכה: האם ז'יטה
יש צורך? זה צריך שאנחנו יכולים זענו עליו בקלות ואנחנו זא
מוחים.

היאורה אומרת שהמוחה יכול זענו אל זה יותר מהר מאשר
אנחנו.

כפאל יום ערית למהותה מילוי שניה אנחנו מתחילים יפה מאוד
המוחה כי זו שאלה שיש אנחנו מוחית, אבל אם זמזם
המושג העל "מיה" היגה איצו גמנה שאנחנו זא ערים חכם כפאל
ע"י זנו "צבג" שלה או שאולי שזענו וה"צבג" נמצא שם במנה

אבל לא שימשנו את הנתיב המושך הזה, אלא המומחה יצא זהים
הרבה יותר מהר מאשר איתנו נשים אם איתנו נשים כאלו...
הכל ילדי:

- (א) אם המושך נמצא בכלל ברשת
- (ב) מה הקשר וכמה הוא משופע בין רמת השאלה/הנושא
וכל הכנסים עד האיפורמציה הדומה.

ההיגיון שאומד מאחורי הרעג הסמנטי אופיה אם הרעג הפא
ההסבר המקובל כיום והקול היחיד הכל יחד רשת סמנטי
(איפורמציה סמנטי ושיפה לא איפורמציה סמנטי) מכיון שהיא כ"כ
היגיון וזו שיש לנו עכשיו קיבוי מאוס הפיזיולוגיה ואכן זה צבר
רעק מאוז שאיתנו משמשים הוא צרסבור או ההתקנות של
שיפה איפורמציה של הרבה מאוז מצבים.

מה איתנו אופים כאשר איתנו זומדים עבור תהבתן הקאנטיבוי?
איתנו זומדים.

מה איתנו אופים כאשר איתנו זומדים?

איתנו משפטים או הקשרים האלו/אם האסוציאציה
איתנו יוצרים אסוציאציה כפי שיהיה לנו שפה אסיר של
אסוציאציה איתנו יושבים וזומדים ומשפטים או האסוציאציה האלו
הצירוף שלנו זומדים, וכמה להאסוציאציה יותר ענפה וכמה
לזומדים איתנו יותר טוב ככה יוצר יותר טוב
על השיטה איתנו שפה נגישה זאפורמציה (כי כל זה מדל!)
כי המושך נשחק או שאיתנו לא עברנו אל הקישוריות והניחויים
מקצום ההפא, וניחויים שלא משמשים הרעג הם התאונים
הרעג איתנו.

חלק 2 של השיעור:

אחד הכללים שקטורים אמודע הפה (של הרעם הסמנטי) זהו

CATEGORY SIZE EFFECT - הקטגוריה

וכה אומר כאשר הקטגוריה אנה/קדוה יום זה אומר שיש זה יגר גר-קטגוריה הנכרה.

מה שקורה זה שבקטגוריה קדוה יום יש יום קווים של קישורים -
לרוב פאזרים ויגר רמור, כי קטגוריה לשיא קדוה יגר יש של
יום גר-קטגוריה ויגר גר-קטגוריה וכו... דפי ההיררכיה וזה
אומר שיש אודי (גלו השאלה שנשאל) יגר מרחק בין נושא
השאלה דמיו המקום של העשורה ומי שלצדק דאנה אל המשורה
(וכה אומר דעולג אג האינספורמציה) הוא צדק דמיו אל יגר קווים
כאשר/אל יגר אוסוציאציה כבי דקיעה אינספורמציה וזה מה
שנקראו אפקט קודל האינספורמציה.

כל שהקטגוריה קדוה יגר כק המון דעולג (איאולטי) צדק
דעולג ארוק יגר כי אנחנו מטילים ביניה קישורים/בינה קווים
אין זה יכול דעולג? לאם אנחנו נמכל עוד פלס אל המוחמה
אנחנו יוצאים למוחמה יש רעם מאוד עשירה עם הרבה
קטגוריה גר-קטגוריה גר-קטגוריה וכו... אולם הוא עונה הכי
מהר?

המלם שהקווים האלו הם ככ משופטים וזה אומר שהטייל"ה זהו
שלם הוא מחינה מרחק ארוק יגר הוא נוסע הרבה מעל
המחורג המוגר.

כאמר, המוחמה מטיול מכוון שזה ככ משופש - שהפלים הנוירולוגי
הולק יגר מהר ויגר מאוד ואז הוא מניע אינספורמציה ביגר
מהירג והוא שלם אג האינספורמציה ביגר מהירג זמורג שהוא
טייל"ה הרעם יגר קדוה.

יש זמן כמה בעיור עם המודע הזה:

אחד הבסיס זה שלם מה שהוא נמצא ההיררכיה נראה ממש
קבא ומאון ההיררכיה.

והשאלה היא האם ההיררכיה הפאג דא משתנה? איך הוא יכול
דמור עם הצורה שלו כ המון? והעשורה היא דא! ההיררכיה

כאן מאונת כפי מכון שלם בעם שאננו רוכשים עוד אינפורמציה
אנחנו מפתחים עוד יותר אסוציאציות, ההיררכיה יסודית זהשגעה
יכול להיות המוסד שבין קטגוריה או ג- קטגוריה לעוד ג-
קטגוריה המוסד גופא עוד קטגוריה שהוספה אג- המקוריים
לג- ג- קטגוריה.

כאומר, הרשג הפאט מתפתח כל הזמן כתוצאה מהלידה.
היא משתפשה הקלע החטייה אלה היא מתפתח ומשתנה
הקלע הלידה, כשאננו רוכשים עוד יצע אננו צריכים זשים אג-
היצע הפה האינטרה מקום ולא גמיר הוא מיוסף בסוף הקטגוריה
אלא זפעטיום הוא משפלה קטגוריה מסוימת ומפצל אגה ל-2,
ולכן זהקיר שלש היררכיה מאונת או היררכיה זא אינטרה
זה זא יהיה נכון.

וכה טוב שזה כך מכון שאם לא היה מספיק זמים אננו
זא היינו יכולים להפוך להיות מוחמים בעוס דבר כי המוחנה
כל הזמן זומר ומשפר.

עכשיו, אנחנו הורח השני שקראנו זון: מורח השואה הגבוהה

זהו מורח שהוא לא בני היררכיה ולכן זה כל אלמנט מושג
המורח הזה יש אג- כל הביאורים של כל המורח.
לומר, הוא זא מוריש תכונה אלה הוא מאחסן אג- תכונה
עם כל מושג.

כא, שיש זנו מן אולם של מושקים ואין יחס של היררכיה, לומר
אין גורסה בין המושקים האלו וכל מושג אם יש זו תכונה
שמן קטורה מושג של זפני הרצל הזה אג- תכונה האלו
לגמור או נרשמת כיתה עם כל מושג כל תכונה.
כאומר, משתפשה המורח הזה הוא מורח פתוח מסכני מכון
שלאסיו אננו צריכים כפי זפג- או זההחין בין מושקים אננו
צריכים זהקוק ה-2 המצבים ל אחר ואחר מתכונה.

אם כך אג- איק אננו משתמשים במורח הזה? איך אננו יוצרים
אם קורו מחול זאיפה קטגוריה/מושג הוא שליך?
אם אננו נראה אג- המושג של "הוא בר" שיש זו אג- כל
תכונה, איך אננו נצע אם הקירוי שאננו רואים או שונעים
או מקבלים גאור (משל: ציטה) איך הוא הוא אינטרה קשור

כחיה ברך איך אנתו עושים אג סה?

אנתו מודקים אג סה העכונה של חיה בר ומודקים אג סה
העכונה של הציטה ומואים מה הם אנת דברים, ימה המשל
והשואה הוא כאן, עזיב שאנתו מואים שיש גכונה המשל
הוא סה מספיק? הוא יש מספיק גכונה המשל כדי שייק
אג חמושץ הלה כדי חקיד שיש אסוציאציה בינתם?
אז העציה של הנוצח הלה

מה שאנתו עושים סה שאנתו מודקים 2 סוגים של גכונה:
גכונה מחקירה גכונה מאפיינה
גכונה מחקירה - אלו גכונה שחייבוג אהיג כדי להחושץ הלה
יהיה שייק לחושץ השני.

חמשו אג אין כנשים סה לא ציבור כ נשים היא גכונה מחקירה
אז חמשו גכונה של אלה - צו גכונה מאפיינה מכיון שהיא
גכונה דגמי חלק מנצפורים אלה היא צו גכונה דגמי חלק אחר.
יש ציבורים שלהם שייכים חמושץ ציבור שהן צו אלה, הוא
סה ציבור אז הוא סה צו ציבור?

חמשו אג העכונה שאנתו שאלים הוא סה ציבור אז סה צו
ציבור, העכונה קצת ככה כ הוא קופל ונשאר באוויר כמה שניג
אח"כ הוא נחת. הוא סה באמת אלה?
אז סה גלוי הקרטיון של אלה לא אנתו עושים אג העשואה
הסאג.

מה אנתו יוצעים?

שאנתו יכולים חפסוף אג העכונה של חושץ אחר חמושץ אחר
(אג הקשר ביניהם) כאשר אין חמושץ האחר אג העכונה החקירה
של החושץ השני, העכונה החקירה חייבוג אהיג אחרת הוא צו
שייק אג חמושץ.

אלה דגמי העכונה המאפיינה - סה העציה במחקיקה

אג יש גכונה מחקירה משמפת וכל העכונה החקירה קיימות
ה-2 האוהייקטים אג יש חנו אג העכונה של חקיד שסר שייק.
אבל כמה מותכונה המאפיינה ציבור אהיג חלק המשל
השלים חקיד כן סה חלק מהדברים האלו?

אם חסרה גכונה מחקירה אנתו צו מגיחסים הכלל אגכונה
המאפיינה כ אג אין אג העכונה החקירה אג חמושץ לא שייק.

ואם יש את כל התכונות החיוביות כהמים רגועים, אכילת שיש יגור
גבונה מאפיינת כמעט את המינים יגור גדולים. שמתווסף יהיה
ש"ק למועץ הנשי, אולם ההציה הנוצרית הנה שאלה-אחד או
הצדור זנו כמה גבונה מאפיינת צריכת להיות כדי שצדור אור
אליה כן זה חלק מהמועץ הנה.

אין הצדור של כנוה גבונה מאפיינת אנתנו צריכסו 2, 3, 10, 20
וכו... אין זנו גלובה זשאלה הזאת.

מה שמאזן כאן זה הדינמיקה של איך אנתנו משייכים בהמים
היבצ שלנו:

המוצ' הנהג הסונטיג' אנתנו כואים את הגרנדה ואין פה גבונה
מאפיינת כי הן כלן כאלו גבונה מוצדורה.

אולם כשאין זו גרסה ואין זו קטגוריה וגם קטגוריה והצדורים
לפנייה ברמה כי יש זו פה כלל כזה ש"טוח" של מושקים
איך נש"ק את הצדורים האלו?

הזמן והמאמץ המשמיע דגש את ההשוואה האלו של התכונה
המצדורה ושל התכונה המאפיינת בכל מושק ומושק (ויכולים להיות
זנו אלפים) שרכוים קטורים זה צדור שגיאורטיג מאוד קשה,
מאוד זא יעיל ונתן להרבה זאיו, יחד עם זאת שהמספר של
גבונה מאפיינת כדי לתת לנו הכרעה אם זה חלק מהמושק
או לא חלק מהמושק זה אי-אפשרי כי אין זנו קריטריון של
כמה גבונה מאפיינת צריכת להיות כדי שהמושק יצבור.

ואכן המודל של הנהג הסונטיג' זה המוצ' שלהו הרבה יגור
יעיל מבחינה ההצדורה של איך האינפורמציה הסונטיג' מאוחסנת
אצלנו בחוץ ומצדור זקב איך אנתנו שולפים/מה תהליך התנאי
שאנתנו צריכים דגור כדי זשלוש את האינפורמציה וזקם מסביר
את התכונה של החומחה.

מהי גיאוריה טובה אמנו?

זו גיאוריה שיכולה דמסביר את התפוצה והתנהגות הצדור
הכי רחבה במסגרת מסוימת ואכן אנתנו אומרים שהגיאוריה של
מוצ' הנהג הסונטיג' זו גיאוריה מאוד עשירה.

יש לנו 7 נושאים שאנחנו צריכים לדבר עליהם.
נושא אחד זה איך חושבים את היצור? מאיפה מתחיל כל
העסק הזה?

אנחנו נראה שאנחנו נולדים עם מסגרת מאוד רכה של אינטרומוציה
אבל כדי לתת דבר כזה לא צריך הרבה מאוד יצור להתחלה.
והשאלה שיהיה פה זה איך אנחנו חושבים יצור?
ישנה אנחנו הגוף קטן של אבסטרקציה, הגוף קטן של השערה
והתמונה המתונה איך הדבר הזה קורה.

השאלה הגדולה ביותר שיש לנו זה שאנחנו זכו יכולים לראות את
הדברים והתקבולים הם הכיפוף, אי- אפשר לתקן את החושים הנגזרים
ולראות את הדבר הנכונת ואם השערה האינטרומוציה חול-מה שאנחנו
שעשנו נגן לראות זה איך עובדים הפוליסים הנוירונים (אם נדייק
(PET).

את העבודה או את התנהגות של איך אנחנו חושבים יצור זה בא
מחנה מושגים שאנחנו כבר מכירים:

1) סיכון הסמנטי

2) תכונות הנגיח

3) קשה

אז יש לנו את 3 הנושאים האלו ואם להבין איך אנחנו חושבים
יצור אנחנו מבקשים האופן עקל את הנושאים האלו.

אם קודם כל, צריך לבדוק שהחברת תכנית זה מין הפעולה של
איזה ייצור של אינטרומוציה שנמצא ה-LTM, אמנו שאנחנו זוקחים
כחלואה חלקים מסוימים של אינטרומוציה ה-LTM ומשוים את
שאלות רבה של זיכרון לבוא לגוף הסיכון החושי... ואם אנחנו רואים
איזה חלב זקוק בין החברים את החושים שזה שייך ואם מאגרים
את האינטרומוציה תראה (הסיכון החושי כקוד לא יוצר מה זה אבל יש פה
דברים במשול) ה-LTM אפוא.

הדבר אנשים גאורטיקנים אחרים להבין הפאן שאנחנו מושכים
מה-LTM ומשוים דיומי החושי זה חמשה יצור סמנטי, זה חלקים
מיצור סמנטי.

אנחנו עדיין זכו יוצים שמה שכאן זה אריה (חמשה) אבל מתקוריים
שאינו זקוקי מה-LTM מהמסמס (אנחנו זוקחים מה) ולא את כל

המונח כי אנתוני רוצים לזכור את המצודה. אנתוני זה רוצים להסביר
מאמץ יותר נוגדי אב אנתוני זוקחים את המינימום).
אב המצודה החומר הזה למאפשר זו הכרה גבוהה, המאורטיקנים
אונרית שזה חומר שנקראו יוצע סמנטי או חלקים מוצע סמנטי ליושבים
ה-LTM.

מה שאנתוני מבינים מהה זה שללא צריק אג כל האינסטרומנטציה
כדי להפגיש אג וארגו עיבוד האינסטרומנטציה, אלא צריק רק משיק /
קצת חלקים של יוצע סמנטי.

היוצע הסמנטי המצעה דא רק מכר אף נען אג האפשרות
זהכרה גבוהה אלא היוצע הסמנטי קם באופן של דבר הניק ה-STM
משלים את התמינה הנשא כדי אג או פירוש שלם.

היוצע הסמנטי זה סוף היוצע לעצב זמן אפרש אג היזיוויים
היומיומיים שבאים אלינו מהסביבה, אבס המקוון של המנהליות שלנו
מינס זינס היוצע הסמנטי דמחוג קשור הפירוש אגה אינסטרומנטציה.

החיים הנקולים שלנו של עיבוד אינסטרומנטציה גלויים המיזיה רצינה
מסוימת היוצע סמנטי ואם כך הם הם גלויים המנהל של היוצע
הסמנטי המושגים / הקטזורים והגט קטזורים הם כל אלו נענים זמן
אג הפירוש של כל זירוי פסי שלבא אלינו חמושים מהסביבה.

אבל לא רק, היוצע הסמנטי קם קשור בהקצאת קשה חלקים
מסוימים של האינסטרומנטציה היומיומיים. שנגנס לגוב הניכרון
המושי וחלקים מסוימים יותר מאשר חלקים אחרים.

כאומר, יש לנו אג היוצע הסמנטי שאנתוני זוקחים מה-LTM
דביכון החושי יש כמה אפשרויות של הכרה גבוהה פה והכל קשור
ותלוי בהקצאת קשה. והקצאת הקלה- היא הקצאת קלה החומשי.

מה זה אומר?

אנתוני דא מקצים אג אג קשה לכל החלקים האלו, אנתוני מקצים
יותר קשה בחלקים שנכאים יותר שלימים זירוי שלבא מהסביבה
איק המוח יוצע מה יותר לזוטי ומה דא?

אנתוני דא יוצאים איק המוח יוצע. אנתוני רק יוצאים המימוריה לזכרים
קשורים ההצברה האינסטרומנטציה מהחושי ל-STM מקבלים יותר קשה
מאשר הזכרים שהם דא מאורדים אג ההצברה הנשא.

אנתוני משערים שזה ככה מניון שללא כל מה שנכנס לזיכרון
החושי צובר הלאה, ל-STM, חלק מזה דואק וזה היענו הכי חשוב

כי קימתו על מה קורה אם כל מידע שמגיע לזכרון החושי צובר
המאה של האיה. הזכרון החושי אמור לסמן לנו ואומר איך לנו
את האינפורמציה שנוצרת ל-STM אשר עיבוד נוסף (וחשוב) לצבור
שם צברים זה מסגרים ה-STM קם עם הם פועלים).
אבל כיון מיוון להצטרף היחיד שאותו יוצאים והיה למצוא את
החשיבה הפשוטה שה קשה, וקשה הרבה צריך להיות חלוקה כפשוט
של קשה או חלוקה של משאבי הקשה כאשר כל מה שאותו יוצאים
שה אם האינפורמציה עוברת שה אמר שהוא קהל את הקשה
הנדרש כדי להצטרף אלו.

המסקנה של כל מה שנאמר עלינו שה שאם כל החוויה התפיסית
שלנו והפירושים שלנו הם תוצאה הפעולה של זכרון סמנטי שה אמר
שאותו זה יכולים לתפוס שום דבר עם שום משמעות אלא אם
כי יש לנו מאגר של יצא סמנטי.

למחר, שה אמר כבר לצדיק להיות משפחתי המונה שה אף
אתר (זו מודלים), צדיק להיות לנו איזה ייצוג של יצא סמנטי כדי
שנכלל הכלל דקה עוד אינפורמציה ולעמוד לשייך את זה דקדוקה.
כי אמנו שאותו מהמים את החוויה האינפורמציונית שלנו עם
אינפורמציה שאותו ושולפים מה-STM, ואם אין אינפורמציה עלינו
ה-STM אז אין פיתוש.

כאמור שיש לה סוג של תאוריה מוח כבר. כי מצד אחד אתנו
אומרים ולכבד תפנית וקשה הם מופיעים על הזכרון הסמנטי
והזכרון הסמנטי עובר דאגן ופירוש את כל מה שאותו תשים
מהסמנטי, וכלל קם כשדברנו על זכרון סמנטי ואותו שאת
אוצר לנו ואחר ינו דקדוק את השני ולעצור אם אסוציאציה.
כאן-אומר שאותו צריכים את היצא הסמנטי כדי לתת לנו
קם את היצא האופיאציה כי קם שה יצא.

למחר, יצא סמנטי אצד לנו דאגן את החוויה האינפורמציונית
לחיבה של עוד יצא סמנטי קם את החוויה האופיאציה שלנו
וכל שה מצד אחד.

הצד השני אמר אבל אם אתנו אומרים שגננתו דא יכולים
תפוס את העולם בצורה מסודרת (הכל קבוצתי עם) עד שיש
זהם מספיק ניסיון של החיים (עד שהם צוברים מספיק ימים/מספיק
חוויות) כדי לתת לנו הסיס של יצא סמנטי אם שה אמר הפוק,

זה אומר שהחוויה האלו (= אינפורמציה אפיזודית) הוא הבסיס של היצירה הסמנטית ואז יש פה סגירה ל
אומרו לפני כן שאומרו צריכים הבסיס של יצירה סמנטית כדי לפרש
זו אולי יצירה סמנטית ואם החוויה האפיזודית כי יש קשר בין היצירות,
אבל מצד שני המתקד מהיא אומרו למסקנה שלעיקר שאלו זה אולי
הבסיס הפיזיולוגי הסמנטית צריך לפרש אולי הבסיס סמנטית כדי לפרש
אם כל המצבים הזה של היחידה לפרש.

הרי מה ענין אנושה?

הוא לא קובץ, לא שאלות אולי שאלות, הוא זה עושה שום דבר
חול משה שהוא פה.

לדוגמה, יום-יום הוא אולי יותר חוויה אבל החוויה האלו לא נקראת
סמנטית הן נקראת חוויה אפיזודית כי הן קשורות כל יום ואין ונקום
לענין מצבא.

אם מנסה זהו להבסיס של היצירה הסמנטית שלו שימחה זה
החוויה האפיזודית.

אז מצד אחד אמנם אומרים שאומרו צריכים את הסמנטית כדי
לפרש גם את הסמנטית וזו את האפיזודית אבל מצד שני אומרו
אומרים שאומרו צריכים את האפיזודית פי הניסיון צריך להצטרף
אולי הענין כדי לפרש את הבסיס של היצירה הסמנטית וזה
נראה סגירה.

אולי אומר שאם חוויה אפיזודית כי אפשר לפרש אולי אז
שיש זהו ציבור סמנטית אז האפיזודית זה יכולה להיות הבסיס
לפרש יצירה סמנטית.

אין זהו כן פירוש חדש משמעי אולי אז זהה אבל כן יש זהו מין
כזה אולי זה האמת אולי זה לא הבסיס המתקדם של
הענין.

אולי מתקדם מאוד מפורסמים לאומרים זהה; קודם כל התורה
מבוא המתקדם של הענין זה שאולי העובר יש לו את
היכולת אינשהו למסן את החוויה שלו, הרי הענין יש מוח ויש לו
מוח הריא וזו התורה.

ובמח זה יש מן מצד הבסיס שהוא יכול למסן אינפורמציה
אפיזודית כי כקודם אין זה אינפורמציה סמנטית.

אם היענק יבאל אמוסן אה היצע האפיצדי צה אומר שיש זו אה
הכסיס זפי העאוויה אהנוג קם אה העארכה הסמלייג.

מה עשו?

היקשו מניש בהריון אה מה שניש בהריון עושו זפעמים
קם ככה וצה אקרא סיפור אעורר כל יום המשק העלפועים
האחרונים לפני הלידה כאשר אעורר אה.

אננו יוצים קם שהעורר יבאל לענוע קולא (אומג צה נמוע קצב
אחרת הקלה כל המים מסהיה אהו נקצים אליהם קולא מסוימים).

התוקרים העקו אה העצמות של היענקו-אומי שנוצרו אסיפורים
מסוימים נעשעעו שהיו הרחם אצומג אלו שלא נעמו אה הסיפורים
האלו, וצה נעשה צ ימים אחרי הלידה.

וזה לא היענק

אכעאננו שומאים אציפוא אה יענק כענוד צ ימים צה נעמע
זנן העזי הלי איצה אציפוא יבאלו אהיו אהנק? אפי היצע
היאג הור" אין צבר כצה אהכר משהו כ היענק הצה נוא
קק זפני צ ימים... אה היענק כן אכר. והוא מכה אציפוא,
היענק בומר אה הסיפור שהטו שמה כאשר הטו היה הרחם.
הקע שהעורר מקיה צ ימים וצה צרק מוצל מיותר למכאה
אה העומה שלו.

אם לא היה שום צבר הציכונ של העורר כ איצה ציכונ
יש אעורר? ציכונ זפני הלידה? א צה אומנו מדברים...

איק אנתנו הודקים אה צה?

אם לא היה משהו כמו ציכונ (זא משנה כקע באיזו צורה) אז
היענק כשהיה אעורר נעמע אה הסיפור צימק אהיה האמה צרה
כמו היענק שנוצד אומר צ ימים שלא שמוע אה הסיפור, אה
צה לא מה שקרה!

העקומה של המוצל של היענק ששמוע אה הסיפור ששמוע אה
אוד העז היו הרבה ימג רציניג מאשר העקומה של העקומה
של העורר שלא שמוע אה הסיפור והשמיצו אה אה.

האקטיביות שהיו שונה בין 2 העודקים האלו (העובדים ששמוע
זפני והעובדים שלא שמוע זפני), איק מסבירים צבר כצה אם
אין חסיס של ציכונ?

והמסקנה היא שציכונ אמוויג (ליכונ אפיצדי) מופיע מאוד נואד

מוקדם בחיים, ובה אומר שנראה לנו שהאינפורמציה או הפיכרון
המנטלי הוא בנוי על ומתפתח מהפיכרון האפיזודי.
כפונקציה, על בסיס אינטסון מאוד הרימטיבי של חוויה/אינטונות
אפיזודית.

יש את המושגים שקיימים כמוודע הלוא היררכי אבל הם לא
הקטע של גורשה והעברת גנוג מראה זרמה. אנתו מזהרים
אל מושגים בקטגוריה של אינפורמציה.
זהבין מושג יש לו 2 שלבים:

1) זה דבר שמושג אחר הוא חלק ממושג אחר, פאור שישי
לפי משהו משהו.

2) השלבה העני זה הדיוק האנטי-גפה.

לפי אומרה אפצה שמושג אחר הוא לא חלק ממושג שני.

יש פה 2 מרכיבים אם אנתו נמצא על העניין אנתו מושגים
שמושג אחר הוא חלק ממושג אחר. וכפי אפצה שהוא חלק צביק
אפצה מה המשולש מושג ומה לא משהו.

הלוא משהו-זה הסימניה מאחורי שמושג הפה דא שייק.
אז יש לנו 2 אלמנטים של אינפורמציה שהם סמנים אחר א
העני.

כאן, אנתו צביקים לתחילת שחלק של מושג הוא שייק מושג
אחר בכל המודלים של הייצוג המופע.

אנתו צביקים אפצה גם לרבהים אחרים הם לא חלק מהמושג.
מה הכוונה?

משל: ילד קטן.

מה אומרים ילד קטן שהוא מתחיל ללמוד צברים מהסביבה,

קיד "אייק עושה כלב" ואז עושים לו "האו-האו".

כאשר הילד רואה בחלון כלב אז הוא אומר "האו-האו" כי אמרו
לו שככה עושה כלב ובה מה שהוא למד.

ואז אולי ילד הוא בעצם טמבל וההורים מתלהבים ממנו, ואז
אייק יודעים שהילד טמבל?

מכאן שהוא רואה תעל והוא אומר קם "האו-האו".

הילד לא מתחיל, הילד לא אומר משהו אחר אפצה תעל אומר

בא. וסמך

מכיון שהמנהג הסמנטי שלו יש לו כמה דמויות יתר של תנועה
שמאפיינת גם את הלב וקם את התנועה, והוא עוד לא הנהג את
הכמה של הע-קטזיות עם התנועה שלהם שיעל אהבאו או את
ההכמה הפא

כאומר, יש זו מושג והמושג לא מתחם מספיק כדי שהוא יהמין
הין הדברים.

הכמה מאוד פאמים מה שקורה במעשה מהאחים זה הילד
הקטן שלמד את המנהג של המשפחה/ של האחים הוא קורא אל
האחים שלו על אנו שלם (המנהג של המשפחה זה ידע סמנטי)...
ושנה פאם זה מאמר המורה כי הילד הקטן הזה צפוף דא פנים
את ההכמה הין האחים שלמה האמר כמה מהמנהג התנועה
המיוחדת רק האחים האלו.

לכשיו, הוא קורא את אנו שלם קם האחים שלו וקם אחיות שלו
מכיון שחם זו את פ ההכמה של הקור.

ולכ זה מנהג סמנטי... כי אנתנו רואים פה איך זה מתנהג
ואיך זה נכש ע"י הכתנות והווצוי שקשור לקישה הבהווירטלי
מכיון שאיך הוא מתנהג את ההכמה הפא

ע"י חיצוק או דא חיצוק הכל מה שקשור לאובייקטים האלו/
דאנשים האלו/ המשפחה הפא.

כשהילד יקבל חיצוק על דברים מסוימים ילל ההכמה אז הוא
כבר ילמד שיש הכמה קם האמר כמה של אומים, ויש אומים
עם שמות שונים ויש אומים שפם דא בקיזוק אחרים והם נקראים
אמא.

המנהג הסמנטי כבר מתפתח וזה אומר שכבר חנשים את
הילד ובונים את המסקנה הפא על בסיס חוויה של אנו ילד
מיום דיום.

יש כמה מרכיבים חנושיים שנצין אותם:

חנושיים יש תנועה (ואם זה אנתנו יופעים כי ראינו את זה
ה-2 המוצאים).

כאומר, תנועה של המושג צבא: זה ילל אפיו ירוק, כחול, אדום,
צבוב ול... וכו'. המנהג של המושג צבא.

מונשיקים ינע זים חוקים.
חוקים לזה מין מסתנה של מיבור בין מונשיקים או המנהג בין מונשיקים.

ע"ז שהמונשיק הוא אוטו מוחל. איך נדע שזה אוטו מוחל?
אוטו מוחל יש חוק, הוא מ"ב אהיה קטן (יש מצבים שהוא יהיה קטול. אבל הרבה הוא קטן כ הוא מצומצם (נק"א), הוא מהיר, יש לו 2 צלגה וסא 4 צלגה... והחוקים האלו צריכים להיות נכחים כדי שאנחנו נקרא למונשיק הזה בשמו של המונשיק הזה (זה כמו גנונה מקדוניה).
מונשיקים יש אסטרוטיות.

האסטרוטיות האלו של המונשיקים זה השיטה שאנשים מושכים אל האופורמצייה ומקבלים החלטות אבי המונשיקים לשייכים אופורמצייה כפאג.

למה, איך האופורמצייה הפאג שייכה אקטוריה פאג או אחר ואלו אסטרוטיות.

יש מונשיקים שלהם סמנטיים ויש מונשיקים שלהם מה שנקרא מונשיקים אבאים.

מה שקיבנון אד עכשו לזה הסוג המושון וזה מונשיקים אופיים או מלאמתיים ואנחנו משתמשים במונשיקים האלו כשאנחנו יולדים באחד מחברי אמר בקוק ומשתמשים בהם בל מיון מחקרים שנעשו במצבה א"י קטורמצייה וצ"י צרישה ידע וע"י הנייה של רשגה סמנטיים... משתמשים במונשיקים האלו כשיש לנו איזו שליטה, כאילו אנחנו יולדים לראו אג השייכה שלהם אקטוריות מסוימות. מוק המונשיק אצמו.

חמשו: צבא. צבא זה צבא.

סלים יודעים להבחין בין צבא אצבא חור מאוור צבאים. אנחנו משתמשים בצבאים האלו במצבה כדי לרבוין איך הכרשגה האלו מנהלת.

אמרנו שיש זים מונשיקים של הצולם האומי או מונשיקים אבאים" שהם קצב שונים ויש בהם חוסר צבירים חוקים הכורים, אבל אנחנו משתמשים בהם כדי לתת זים קטוריות. איך זה עובד?

סכומה, המושקים המאובטנים/המאצהרים יש להם מכסה הרבה יותר
תפק כפי לבנות את המסורת והסמנטיקה...

אויב מושק שהוא פחות ברור יכול לעצור לנו לבנות מבנה של
יבצ סמנטי

המושקים האלו לא ברורים, הם מטושטשים קצת... אויב זה
יכול לעצור לנו זמנות מצד סמנטי תפקד להבחנת

אנחנו מדברים על מושקים שהם יכולים להיות שייכים אמה וכמה
קטגוריות גם ככה וגם ככה.

מה זה נתן לנו

אנחנו הבננו של היצ שלנו צריכים לדעת כמו שאנחנו מה שייך
לקטגוריה מסוימת ומה לא שייך לקטגוריה מסוימת, ואנחנו צריכים
לדעת גם את הדברים ולא הכרחיים.

לומר, יבצ סמנטי הוא לא דבר שהוא פשוט בלי קמיש... אנחנו
צריכים גם לדעת כאשר דברים הם לא כ"כ ברורים מהמקום
האם זה שייך לקטגוריה.

הדוגמא שיש לנו למה זה - אם דבר שייך ל-2 קטגוריות או
3 קטגוריות.

לומר, אל-אתר זה אמר שבמבנה היבצ הסמנטי מושק אתר
או גירוי אתר או אינוורמציה מסוימת זה שייך אמה וכמה
קטגוריות... זה יכול להיות.

אם אנחנו לא נבצ את זה אנחנו לא נהיה קמישים בתמיכה.
הבנונו של מושקים טבעיים הן יסוג להשיגות.

זמנל: כונה

זה פני או ירק?

מי שמבקש אל כונה הוא זה או אומר פרי, הוא אומר ירק מכיוון
לקהככה אל כונה היא לומר פרי האדמה (אדמה זה ירק).

אז זמנל: אמוקדו

זה פרי או ירק?

הוא פרי, אבל יש לו תכונה של ירק כי הוא ירוק מהפנים
וירוק מחוץ (הוא פרי כי הוא ירוק על).

יש כל מיני חוקים, אסטריקו-מכונה כן שאנחנו צריכים
זהמשה בהם בכל מיני מושקים שלא ברור זה הם שייכים וגם

אם זה אנתוני צ'ריטס אמנם העיקר המערכת או הכשר (באוצר מודל
שניתן) הם צ'ריטס והיו חלק מהיבט הסמנטי.
זהו הכל. 1000, אין כמו שאלנו ו או 0 כמו שיש בחישוב...
יש חוסר הבהרה בין מושגים וזה זה תשובה זנו העיקר המערכת
של היבט הסמנטי שלנו.

*** המרכז מביץ זנו גמנות של ספלים, קצרה, צלמה וכו... על מנת
להתחיל את מה שקיבחנו עד עכשיו ***

חמש: אובייקט שהוצג לנו שיכול להיות עם כד וזה ספסל.
וכה קורב זנו בחיים שלנו חוסר ההבנה, כלומר שאנחנו משייכים
זקטגוריה אחת אם אפשר עם אשירק אקטגוריה שניה.

אפון ז'יבוק שהוא עשה את החוקר הזה, הוא הראה צבר
מאנין.

הוא אמר, לאט אני מוסיפה קצת יבט אם אני יכלה להתחיל.
אני שואלת חמש את השאלה על אובייקט מס' 2 שברקע זה ספסל.
אם נקוד שהלמי הזה מס' 2 מקושרים זעולמן פירה, מה הוא?
אם הוא קצרה (כלומר, הוא אובייקט אחר).
על בסיס מה זה נעשה?

זה נעשה על בסיס שנקראו קונטקסט.
על בסיס עור אינפורמציה שאוצרת זנו להתחיל מה ההבנה בין
צברים.

הם זה גמנות של אתר אובייקט, אלא הם מצביים של המצאות
שאנחנו יכלים לברר לגמנות האלו כדי להתחיל איך אנחנו קוסיים
חמש או האוצר מושך הרבה הזה שייק.

כאן-אומרת שיש זנו בחיים שלנו הבנייה היבט הרבה צברים
אחרים ומעל ומעבר לאובייקט עצמו או האינפורמציה קריצה הקולנוע
עוד אינפורמציה שיכולה זעננה את המושגים האלו או אג השייכת
של אתר אובייקטים חמש מסוים.

ומה זה אנחנו עומדים כל יום כאשר אנחנו צריכים להתחיל
בין צברים שיכול להיות זהם כמה משמעותי.

עכשיו, ש זהו זם האובייקט עצמו, זם הוצרה שלו, זם מה
מקושרים בו ואצרה בוקצרה הוא שייק כל זה מאוחסן אצלנו
איפשרו העיקר הרבה הסמנטי או העיקר הרבה השטוחה (של התכנה)

המאגר שלנו של היצע הסמנטי. ובהכרח הסופו של דבר אונתנו משתמשים בני להקצות ולספק את המינים שלנו. וזהו היצע הסמנטי והמאגר שלו הוא ענק... ידע המאגר ענק יוצע אפיוצוי אלה על כלל אברים את אונת חווית ולכל כלל אונתים את אונת מבנה של יצע סמנטי.

באונתהרטיטה זמנית, מוסיפים הרבה זרע הסמנטיה כשזרעה על כל משלה שאנחנו מוסיפים כשאנחנו על באונתהרטיטה. אלו 3-4 שנים שאנחנו מוצעים לבהן אונתנו נפתח את הרשת היצע הסמנטי שלנו... וקוראים לזה אלמוד.

השנה מה אונתנו צריכים את זה? השנה שאנחנו נצליח בפרק הבא שזה פגיון בעיגול

חלק 3 של השיעור:

* המסדה מצד המצד 9 נקודות ושאל מי יכנה את 9
הנק' האלו עם 4 קווים ישרים הלי אברים או הטוש מהות*

פגיון בעיגול

אל-אחד על כל הצלוח זמנר או התקול. והסיבה של-אחד על כל הצלוח לחשוב על זה היא כי כלל חשבו במק הקופסא ולכל מחול קופסא. כלומר, על אחד חושב שלחבר צביק אהיה הקווים האלו המסדה שהיא על קיימת.

המסדה שלא קיימים בין הקודים זה שאין שלם גחום. כלומר, גחום שלם הוא בקיימיון שלנו, הוא בהתקנה מסקנה שלנו. נרמק אחד זנו שלצביק להישאר בעיק המסדה הנשא המוחל, וזו הקופסא ואנחנו בעצם, על חשבנו מחול קופסא מילוא... וכדי זמנר את האיה הנשא צביק לחשוב מחול קופסא. ומפה קמה האמירה "לחשוב מחול קופסא".

זמה זו ההקדמה זמנר בעיגול

מכיון שזה זמנשה מסביר את הדברים שנזכר אליהם בפרק הזה של פגיון בעיגול.

1) אונתנו נזכר על איך מייצגים או מנינים בעיה נחות, איך מנינים

מה הפעולה נוצרה מאתנו.
אפשר זמנוע הציה ולכל אומה יכול להיות פירוש אחר לאיך
הוא צריך לפגוע את הפעולה.

עם סמך מה?

עם סמך איך אנו חושבים מה פונטים מאתנו.

② אנו נפרד על מה שקשור לתוכן הציה וזה יציג
מה יציג? איך אנו משתמשים ביציג? כפי לפגוע
הציה?

③ נפרד גם על שיקול צלל אינפורמטיבי ודידוקטיבי.

④ נפרד קצת על קבלת החלטות, אסטרטגיות וקבלת החלטות
התחייבות.

אם צבר כוונות, איך אנו מייצגים את הפעולה בחומר?

קודם כל, זה נקרא "יצוג מנטלי".

שאנו מייצגים הציה, אנו מייצגים את הפעולה איכשהו בחומר.
אנו מתיינים את הפעולה בצורה מסוימת.

* המכרה מציג סוג של הציה שנראה (שאלה) שהיא מסך משאלה

ששאלים הפסיכומטרי כפי לפגוע את היכולת שלנו לפגוע בעיה

לפעמים צריך להיות הייצוג מנטלי אחר ממה שנראה *

אם אחר כל הציות הרבה שעה לפגוע את הפעולה בצורה של צריך

כי הציענו את זה בעיה מנטלית אולי מסובכת.

הפעולה המנטלית קשה לפגוע אחר ולקוח זמן כי אלגוריתמים לקחים

זמן.

אלה התייחסו אחר אפשר זמנוע את השאלה "מה זמן הציעור

נמצא באוויר?", אחר הפעולה שהציענו שאלה "מה קיומטריים

הציעור עשה?" אלה הפעולה (אנחנו קיומטר זשעה... ואם

אנו תוהמים את השאלה ולואלים למה זמן הציעור נמצא

באוויר? "

אלה השתים עתקיע לזה שאפשר להקיא מחר מאוד הוי אלגוריתמים

ולפי הרבה חישובים הכלל צריך להפוך את השאלה זשאלה

אחרת.

אנו זא צריכים להקיא את עצמו זצרה השאלה!

מה זה אמר?

זה אומר שעשה פעם טוה הכעיה עם 9 הנק, אוננו צריכים
זייצג את ההציה היורה שונה מהה שהיא מיוצג-אני.
אוננו צריכים לקח את מה שאוננו רואים ולעסוק אתם הצרכים
לעם כוללים חישוקים לתת זא סטודנטים ואו מוזקלים התקלות שאוננו
רזילים זקם.

וכה שוב נקרא "חשבה מחול-זקופסא".
הקופסא- היא המסגרת המקובלת.

ולכן אוננו אומרים להבחנה שלנו עם איך אוננו סתרים את
ההציה זה מקרהי זלוטין זאיק אוננו מייצגים את ההציה או
איך אוננו מחליטים מה העשבה שנדרשת מאוננו וזה ייצג מנטלי.
אוננו אלו שעושים הייצוג המנטלי.

הנטייה שלנו זה להיות הגיק הקופסא ולצא-מגיק הנחה שהייצוג
המנטלי שלנו יהיה הייצוג המנטלי שההציה מצביעה עליו הגיק השלמה
עצמה.

יש לנו אפשרות זעומ, ומסגרת שלצומ זה מילה זא לך וכונה
כי הזיווג הזה מהיא זתוצאה יגד טובה, מהירה יגד, יעילה יגד
ומדויקת יגד.

הזיווג הזה זה ציווג רצוי, חשבוני מחול-זקופסא והכאנו היבט
עם ההציה וזה אומר ייצוג מנטלי של ההציה שונה שלצד אני
ספאכני.

16.1.19

(שאלה 12)
ואחרון: (א)

המשק בגבון בעיגול:

הביטור שצבר עשינו אג-הבעיה של ה-9 הנק' וניסנו זמנר אמר, ורובנו על המשואה המילולית והמושגית של המשנה מחול' זקופסאו. ואמרנו שלפ' הפגנונה המתונה התשיבה הם זמאשה מבוססים על הניסיון שלנו לטמור בעיגול פומה קצרה.
אנחנו מנסים להשתמש באסטרטגיה הדברים שעברו קצרה על בעיגול.

לומר, 2 בעיגול שנפרגו בדיוק האמה צורה אונתנו מטוליים/ אונתנו מושבים על הכללים לראו- כמה הם מטוליים זעזור זנו הפגנון של הבעיה הנכחה אלו זא אמר זה עובד.
אז חלק מלה אמרנו קשור באיק אנחנו מייצגים את הבעיה מטולית, איק אונתנו מושבים על הבעיה ומה אונתנו מטוליים שהבעיה רוצה מאמר, איזה פגנון הינו רוצה מאמר.
אנחנו עושים הנסואה הין זה הפגנון אחריו שהיו מכיון שלפ' צבר שאנחנו מושבים אנחנו משתמשים ביודע שלנו של העבר. זמאשים זה עובד, זמאשים זה עובד חלקי ולפעמים זה זאו עובד בכלל.
בצב' אנשים מנסים לטמור בעיה בצורה אסטרטגית ובצורה מלכתי-סיסטמית.

יש כמה אסטרטגיות שהן מלכתי-סיסטמיות:

(7) זמצוס אלגוריתם = את החיה אלגוריתם שומעים הרבה בעולם המתשבים. אלגוריתם זה פגנון שגמיר יעבור.
כאמר, זה מין מקה' של חוקים שאם אונתנו עושים את מה שאנחנו אומרים אנחנו נטמור את הבעיה ה-100 האחזים.
אין סיטי שנישור הלי פגנון אם אונתנו נפעי אלגוריתם, כי אלגוריתם כהצורה זה התהליך/ זה הצעדים שאנחנו צריכים לקב' אדם פני זמנר את הבעיה.

אם אנחנו מוצאים אלגוריתם ואנחנו מיישמים אתו אנחנו נטמור את הבעיה. מה הבעיה עם אלגוריתם? או עם אלגוריתמים?
(8) זמאשים אין אלגוריתם לבעיה מסוימת, זמאשים אין פגנון נעוט או

אין פגרון אפילו נורכה. אין פגרון מצרכי-סיסטמי לאפשר אלה אמרי צדקים מאויתנים ולפגור את ההסיה

הוא אמר יש פגרון או אלוניתם זה בדלל אוקת נרבה זמן, הוא נורכה והיישום יכיל זמית שעולה נרבה משאבים; כסף וזמן.

זמנתי! אם שמרנו איזה קולל-המתעבה שלנו ואנחנו זא זוכרים בקיוק איך קראנו זקולל הזה.

אוי-אפשר זעשג מיפוש כי אנחנו זא זוכרים את שם הקולל זמ נצא מתק הנחה לאי-אפשר זחפש את החילוג עכנ לבעק הקולל.

איך נמצא את הקולל? מה אנחנו עושים את זה? איך אנחנו מוצרים את זה?

יש מין סדר של הנקודות להסאפו של דבר, אנחנו יכולים אפרוס את זה ה"אל": קולל-קולל, יק"ה וג-יק"ה עד שאנחנו רואים את כל השמות של כל הנקודות והג-יק"ה ולעבור אליהם אחד אחד... ואולי נסחוק אל זה שאנחנו נכר את שם הקולל.

זישה
1
זמנתי
הבאה

זה זוקת נרבה משאבים והרבה זמן זחפש ככה דברים! ולפעמים אנחנו זמ יכולים הלוג זעמור את זה היק"ה הוא וכנה וזה סיפור אכשיו אלכס זחפש את זה.

דקק יוריסטיקה.

זמנו אל זה הפסיכולוגיה חברתי.

יוריסטיקה היא חוק כללי כזה ש"גבן שיפגור את ההסיה אלה זא הוחרת.

זישה
2
זמנתי
הבאה

הסיכויים בדלל היוריסטיקה הם סיכויים טובים יותר מאשר 50/50, אלה אול-אחד זא יכל זמ זק אתריו לאלה זמנתי או העשמה, זה זא כמו אלזוריתם! זה זא גמיר אוקד. אלה היוריסטיקה חוסכ נרבה מאוד זמן כי אתה אוקד בעצמך.

ברור שבעולם שלנו אנחנו עובדים עם אלזוריתים זמ עם יוריסטיקות.

מה?

בקיוק זפי התנאים. אם אנחנו מייבים לפגרון (הפגרון הוא קריטוי) ואם אנחנו נטעה

ומשהו קטסטרופי יקרה באקדמיה כן אז אונתנו נשקיע באמצעו א
האזרחים כדי זמור את ההציה הלי טעור... וזה אם הטעור
היא קריטיג/אם אינו הפגיון היא קריטיג
אבל יש מקרים שהאינוג אזו כג קריטיג אבל המהירות היא
קריטיג ואם המהירות היא קריטיג אז אנתנו נסה דהקיע אפגיון
דקק הוירוסטיקה.

אז יש זנו דרכים לפגור את ההציה וזה אומר זיכור פגיונות
זמור את הפגיון (אזרחים/וירוסטיקה) ולמקור אוו זהעריק אז
הפגיון.

לומר, חלק מהפגיון הציה באופן כללי זה זמ אפוק אז הפגיון
כי אם יש זנו פגיון אז הפל טוב ויפה אבל איך אנתנו יוצעים
שזה עובד?

מכיון שאם הקצנו זה דקק אזרחים זה יעבוד אבל הפל מקרה
בדקקים אלו.

הוירוסטיקה דרכים ממש דמקור את הפגיון מכיון שזה יתכן שזה
זא עובד.

לפי יסוד זהו זנו חלק מהפגיון, יכא זהו שניסיון זמור הציה
כאז מביא זנו עוד אינפורמציה להסופו של דבר עוד ניסיון עם
האינפורמציה הזאת עוצר זנו זמור את ההציה.

הפגיון הציה זה זה דבר פשוט, זה זה חז-פעמי ולאו מהלך
אמר אלו הוא גרתי ולפעמים הוא מגבס עם הגרפואה של
השלב הראשון (שני ניסיון הראשון) וזה נקרא בחינים אחרים: **לסמוק**
עם ניסיון... כי אם זה דבורת ניסיון במסגרת של הציה אחר.
מה שצוד מאפיין הפגיון הציה זה מה שנקראו:

תקופת הדקירה - INCUBATION PERIOD - זה זמן שאמר זה
כביטל מנסה זמור את ההציה אלו אנה יונה עם ההציה כמו
שהיא הלי הפגיון.

פה ההציה נשארת הלי הפגיון והאדם לא יושב על ההציה, האדם
יושב על דבר אחר זמרי שלא קשור אהיה אהיה המוח שלו
ממשיק זמבוד בדרכים שנתנו זה מוצע להם ובסופו של דבר
הגאום יש גשופה והגשופה הזאת האה אתרי אקופג הדקירה.
האדם אז מוצע לכך שהמוח שלו עוד עובד על ההציה האו
פגורה.

זה כמו גומחה תרומה / ה-הוא-היא. זה בעיה זא בעיה שלמות יש
צדין יבץ מנטי של בעיה הזו והוא מושיק עצמו איה מבלי שהאדם
יודע על כך, ואז מופיע הפתרון של בעיה ואז היא נפתרת.

חנה תקופת הדקודה הפא עזרה?

אומרים שגקופת הדקודה (הגעק תקופת הדקודה) אנחנו נחים,
אנחנו מפזרים את הנושא של עיבוד משיבה.

כאשר אנחנו זומרים חזק אנחנו מקושים שאנחנו ציפים לזה...
אם זה מוזמננו זה מעיל יחד מאשר אם נוח עובד בלי
השליטה שלנו (כשזה הוליסה לנו אנחנו מקצים לזה הרבה קשב,
והקשה זה מה שמעיל).

אז גקופת הדקודה זה הני ברור ושזה מפרק את הקודם
של העיבוד.

אני כזו זה שזה נני אל הפתרונות שלא עבדו להישבת.

בלומר, מה מפריע לנו אחרי שאנחנו חשבנו אל פתרון שלא עבד
ואנחנו מנסים לחשוב אל פתרון שכן יעבוד? מה מפריע לפתרון הזה
שכן יעבוד?
יש הפרעה פרואקטיבית.

מה שעשינו קודם הכל ניסיון אחר את בעיה מצהר לזה
שזה מעיל זה עם אן נחמק בחוח אלכו זה צדין נשור שם.
אבל אם לא היה שום דבר, אם היינו יכולים להשתחרר מזה
להיה זא היינו מקובעים עם אל פתרון קודם.

מה שעושה את גקופת הדקודה כאשר אנחנו זא חושבים ולאו
דוחפים את הפתרון הזה ולאו מנסים לחשוב אל משהו אחר כאשר
יש עוד שרידים של פתרון של לפני שנכשל. החוח יש זו זמן
הקופת הדקודה הפז אהעל-אז מה נהיה קודם ומהעיל אז כל
הניסיונות שלא חבולו חסום פתרון ולנסו זהביא דברים חדשים.
הזמן הזה שאנחנו זא יוצאים נני אל מני מקבצים שלו
פתרונות / חלקים של פתרונות שלא עבדו פשוט אצא מהסיפור וזה
אמר שאפשר רויג מדעוג הרבה יחד קל להגיע לוח.

חשוב אצין שגקופת הדקודה לא צריכה להסתיים בפתרון מלא, אלא עם
היא יכולה להסתיים באסטרטגיה חדשה שנכא לנו כהוא-הוא ושאיננו
עכשיו מצונו אישה חדשה לפתרון.

אנחנו נבחר לעסוק על **הקיצור ש'טעות' אהיה זנו החשיבה** (הצאת).

הקיצור האלו ז'ם קובאים הנח אחר וזה **ק'באן**. יש הקיצור מסוגים שונים, יש כנה סוגים של ק'באן. "ק'באן" זה ממשון קבוצ, הכל קבוצ. כלומר, אתה מקצר משום מה.

Perceptual Fixedness - קבאן ג'יסטי - מה זה קבאן ג'יסטי?

ג'יסטיה = זה פירוט.

קבאן ג'יסטי מוצר כחצה שמוקים (חוקי הגיון העיה) שהממשנו נתחם העבר / לעברו העבר מיושמים - אהיה חצפה אהל הם ז'א מוהלים ח'גרון העיה.

מקוצם ד'וכנו, שאנחנו חושבים וז'א מ'זיע הגיון ה'נ'ים וזה קבאן ג'יסטי כ' אני ג'ופט ד'ורים בצורה מסוימת לעבר העבר אהל אני מ'שמת אולם ז'ם מכיוון שהם לעברו העבר אז יש ז'י סיבה, אז אני מ'שמת אותם אהיה חצפה ואנח החוקים / האסטרטגיה ז'א עוצרים ז'י.

כ'א - אומרת, הם ז'א מוהלים לעברון העיה הז'א וזה קורה כאשר אנשים אין זהם שום סיבה ח'משה או ח'מאין ח' שמעיה השתנה.

העיה השתנה / נ'טות ז'נו (אנחנו מפרשים את העיה) בצורה כ'א ש'מאוד דומה אם ז'א זהה ח'מיה הג'ומה של ח' העיה ש'תנו לפני כ' עם החוקים והאסטרטגיה האלו. אז מה אנחנו אומרים כ'אן?

הדגש החשוב כ'אן הוא ז'א עם השתנו של ח' אומה, אהל הוא עם הג'יסטי של העיה.

כ' אם העיה הי'תה אתה ס'מ של העיה אז השתנו היה אומה (חוקים) / האסטרטגיה ש'ש'מנו היו עובדים) אהל אם העיה היא שונה אפילו הקצב אז אין סיבה ח'פוט להדברים האלו י'צדו. אנחנו ג'ופים / מפרשים את העיה ז'א נ'כן אז ג'סים ה'ניסיון לפני.